

libertatem nemo bonus nisi cum anima amittit.

Iuda

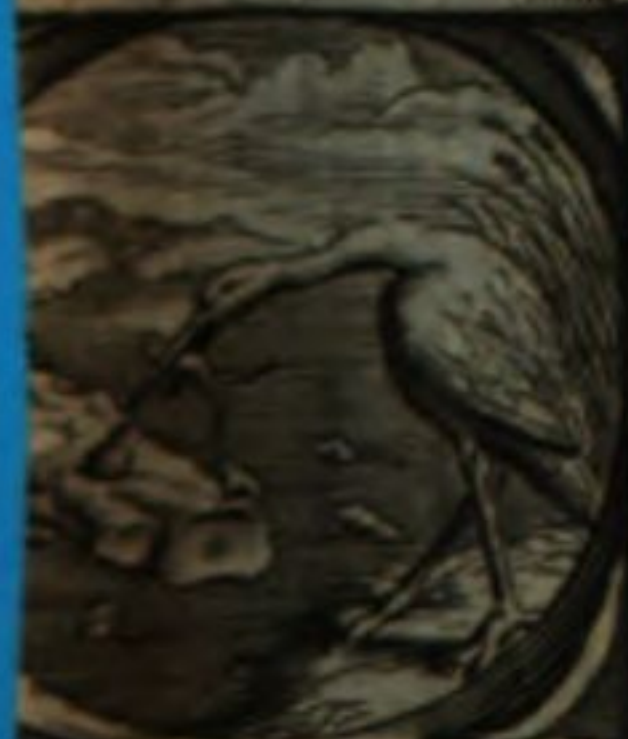
*Libertas et domini
ut facile miscentur.*

Leo vinciri Liber pernegat.

*Libertas et domini
haut facile miscentur.*

Historie
Der Gravelyke Regering
In
Holland,
Beschreven door
V. H.

Waer by is gevoegd de
Oorsprong
der Nederlandse Troublen,
wel eer beschreven door
Viglius Zuichemus
ab Ayta.
en nu eerst in't licht
gebragt door
V. H.

*Alterius ne sit qui
suis esse potest.*

*Alterius ne sit qui
suis esse potest.*

*Libertas vita
Cherior.*

Mutatio Tyranni non
Tyrannidis ablatio.

*Libertas vita
Cherior.*

Isaïchar

Tenere Libertatem autmori ante Servi

De Staten van Holland en West-Vriesland, in het tweede Deel Cap. 3. Artik. 7. van haar Ed. Gr. Mog. Deductie van den 25. Julii des Jaars 1654. spreken van de Oude Regeeringe in deze Nederlanden aldus :

DE Oude Chroniquen doen ons nog huidendaags met verschrikkinge zien, in wat voegen onze Voor-Ouderen, onder Hertogen, Graven, Bisschoppen, en Heeren, niet alleen in contennuele dissentien en oneenigheeden hebben geleefd : maar ook zoo tegens den anderen, als tegene haare respectie Heeren, met hunnen aanhang, in geduurige wapenen, met On-christelike Bloedstortingen hebben gestaan.

VOOR-REEDEN

Tot den

LEEZER.

 En Historie-Schrijver *willende* zijn Leezers nuttelik *onderrigten* met verhaalen der geschiedenissen van Staat, *is eenigzins verplicht* de Regeeringen der Volkeren, *die hy op het Toneel brengt*, voor af te beschrijven. Ten eersten: *Op dat yder Onderdaan moge weten, wien hy alle gehoorzaamheid en hulp, om uit-en inheems geweld af te weeren, schuldig is. Want gelijk de Wetten der Nature den Regeerders verplichten, hun Onderdaanen alle welvaaren te verzorgen en geweld af te keeren, soo verpflich-*

V O O R - R E E D E N

een ook, de naturelike *en* de civile Wetten alle Onderdaanen tot gehoorzaamheid; *dewijl* zonder de zelve 's Lands welvaren (*salus Populi*) niet kan bestaan, *maar* voor alle uit- *en* inheemse grouwelen wijken *moet*.

Ten tweeden: is een beschrijving der Regeeringe dienstig, *op dat* een yder *die* de zelve geschiedenissen komt te lesen, *des te* lichtelijker begrype, en waaragtige oorsaken der Oorlogen, *en* waarom de eene Party gewonnen, *ofte* verlooren heeft tegen zijn omleggende buuren.

Eindelijk, *en* ten derden: is *so-*danige beschryving der Regeeringe zeer noodsaakelik; *op dat* een yder *klarelik* moge zien de innerlike oorzaaken, *waarom* in eenige Landen gevonden werdende
zeer

zeer goede en vaste gronden der Regeeringe, *de selve* een eeuwig-durende innerlike rust en welvaten den Regeerders en Onderdanen voortbrengen: *Als meede ter contrarie, waarom* in eenige andere Landen gevonden werden-*de* losse en ongeproportioneerde gronden der Regeeringe, *de zelve* niet schijnen voort te brengen als Distelen en Doornen: *Namelijk*, geduerige moedwillige Oorlogen op de Nabueren, ten verderve van wederzijdsche onderdanen; *ofte* gedurige Binnenlandse twisten, uitberstende tot civile oft Burgerlike Oorlogen: die meestendeel eindigen met het schoppen uit de Regeering, straffen en dooden der vroomste Regeerders en Onderdaanen. *Waar naa* de baldadige Overwin-

V O O R - R E E D E N

ners, de Regeering *nog meer* naar hunne boosaardige passien fatsoeneerende; *en* doende dienen, om te scheeren *en* te villen alle Onderdanen: *Sy* eindelijk zo for- geloos *en* den Onderdaanen zoo ondragelik *werden*, dat de over- wonne Party *wederom* aanhang en gelegentheid krijgt, de Ver- winners te handelen *gelijk als zy* te vooren gehandelt zijn geweest.

Maar my is tot heeden toe niet bewust, dat eenig Hollands Hi- storie-Schrijver het selve hebben gedaan. *Ter contrarie* dunkt my waaragtig te weezen, dat onze oude Chroniken de geschiede- nissen van Staat met zo weinige omstandigheeden verhaalen, dat geen Chroniken den Lezer min- der nuttigheid *schijnen te kunnen* aanbrengeen. *Nochtans vermits sy*
om-

omhelsen geschiedenissen onses
Vaderlands, behoorden wy leefen-
de, en herleefende, uit de zelve
zo veel ligts *te scheppen*, als doen-
lik is: ons verseekert houdende dat
alle onderrigtingh die wy daar
uit sullen ontfangen, veel meer
by ons gedyen sal, als eenig be-
rigt gehaalt uit vreemde Boekē.

*En ten dien einde dunkt my oor-
baar te wezen, den Leser te waer-
schouwen, dat alle Schrijvers ple-
gen ten Hooghsten te prijzen de
Hoofden der Republiken, wiens
geschiedenissen zy beschrijven, oock
zelfs als zy verdienen zeer ver-
acht en verfoeit te werden. Zulks
gansch niet vreemt is, indien on-
ze Chronik - en Historie - Schrij-
vers daar van niet vry bevonden
worden. Maar wel ligt sal de Lee-
zer hier op vragen; Wat uuttig-
() 4 heit*

V O O R - R E E D E N

heit *dan* uit dese *mijne* magere Hi-
 storien kan werden gehaalt? waar op
 ik beken; dat uit ydere particulie-
 re geschiedenisse zeer weinigh
 nuttigheyds te haalen is: maar ik
 voeg daar by, dat misschien geen
 kleine nuttigheid zal werden ge-
 speurt in de overdenckingen en
 aaneen-knoopinge aller geschie-
 denissen te zamen: *N*amentlik, in-
 dien men gelieft te confideree-
 ren, hoe meenigmaalen de Graven
 hare goederen quisteden, om de
 Geesteliken te verrijken, en door
 de gonste der zelve, over de Ee-
 delen en Regeerders der Steden
 gewelt te mogen gebruiken: hoe
 menigmaalen de Graven zig heb-
 ben verarmt met vliegen, jagen,
 tournojen, en in vremde Landen
 te reizen. Hoe menigmaalen zy dese
 Landen hebben verwoest, ofte
 ver-

verdorven, meenende zig te ver-
rijken met de Landen hunner na-
buren. *Hoe menigma-
len* de Graven
schadelike Oorlogen hebben ge-
voert , om hun Kinderen , ofte
Broeders, Heeren ofte Bisschop-
pen van eenige omlegghende
Landen te maaken. *Hoe menigma-
len* de Graven teeghen hun eige
Broeders en Kinderen hebben
getwift en geoorlogt. *Hoe meenig-
malen* men wegens de voogdye
over onmondige Graven en Gra-
vinnen heeft in oproer geweest
en in wapenen gestaan. *Hoe mee-
nigma-
len* deze Landen zijn ghe-
suceddeert op Vrouwen; en hoe
ongelukkigh die Regeeringen
zijn geweest. *Hoe menigma-
len* de
Graven zich en deeze Landen
door haare favoriten hebben laa-
ten regeeren. *Hoe menigma-
len* de

V O O R - R E E D E N

Graven de Eedel-luiden teegen malkanderen hebben opgehitst , om den een voor , en den anderen naa , te konnen zijn Landen afnemen. *Hoe menigmaalen* de Graven de Steeden teegen malkanderen hebben inde Wapenen gebragt , om over alle de zelve te konnen heerschen. *Hoe menigmaalen* deeze Landen van tijt tot tijt vervallende , aan Heeren van andere Landen , door uitheemse Krijgs-macht gebrandtschat en geplondert zijn geworden. *Sulks* de Grave, Dienaars der Landen , zeer onverdragelike Heeren der selven zijn geworden.

Wyders bekenne ik zeer gaaren , dat hier op behoorde te volgen een korte Historie deeser Landen , sedert de Opdragt des Keisers Carolus de V. tot den Jaare 1651.

toe:

toe: op dat een yder klaarlik soude mogen zien, of de Regeering der Stadhouders (*waarelik onder een lieffelijker naam, in Holland veel krachtiger Heerē, als oit dezen Republik heeft gehad*) van alle die gemelde onheilen meer zal weezen bevrijd? *Maar gelijk* onse Vyanden *den* eerstē Stadhouder, Prins Willem, *op 't* hateliksten afmalen, *en* de ondragelike usurpatien, wreedheden *en* onversaadelike ambitie des lesten Graave, Philips de II. verswijgē: zo pluimstrijken *ter contrarie* alle onse Historie-Schrijvers onse Stadhouders uit den Huise van Nassow zo onbeschaamdelyk *met* alle haare Deugden op het breedsten uit te meeten, en haare Ondeugden te verswijgen *ofte* te bedekken; dat 't selven geen menschē, maar Engelen

V O O R - R E E D E N

gelen ſchijnē geweest te zijn : ſulks uit de ſelve Schrijvers geen genoegſame onderrigting te halen is. En ten anderen : zoude het miſſchien weſen voor my een ſeer hatelike ſaake, van die Heerē Stadhouders de ronde waarheid te willen ſchrijven , in een tijd , die door die verſe gonſt of afgonſt occaſie zoude geven, om te gelovē, dat gemelde zaken haar uit al te grote liefde, ofte haat wierden nagegeven. Daar-en-boven dunkt my dat die Gravelike Historien ons overvloediglik kunnen onderrigtē van de heylen ofte onheylen, die Holland door een-Hoofdige Regeering zijn overgekomen : en dat een verſtandig menſch, zeer ligtelik daar uit zal kunnen beſluyten, of het in deſe gelegenheid dienſtig zy ; een Politik en Militair

tair Hooft, voorzien met een ge-
duurige Krijgs-magt, in Hol-
landse Republike in te voeren.

En vermits de Staten van Hol-
land en West-Vriesland zelfs,
door hare Souveraine magt en
't overlijden des lesten Stadhou-
ders, de hatelikheid deeser saaken
te boven gewasschen zijnde : ofte
ten minsten de quaatwilligheid
hunner haters niet hebbende te
vreesen; in sekere gedrukte De-
ductie des Jaars 1654. haar oor-
deet seer bondig en klarelik, over de
schadelikheid der Stadhouderli-
ke Regeeringe en der selver Suc-
cessien hebben geveldt, zoo heeft
my geraden gedagt dit Werkjen
te eindigen, niet met een Historie
der Stad-houderlike Regeeringe, maar
met hare Edele Groot Mogende
eigen woorden. My latende voor-
staan,

VOOR-REEDEN tot den LEEZER.

*staan, dat de zelve, als gesproken wezen-
de, door onse Hoge Souveraine Overig-
heid (wien in deze Provincie alleen alle
publijk Oordeel over alle goed en quaad,
regt en onregt; en voorneementlik over de
deugd of schadelikheid der Administra-
tien hunner eige Ministers, en dienvolgen-
de ook hunner Stadhouders, toekomt) vol-
kome geloove zullen vinden by alle ver-
standige en deugzame menschen, en on-
derdanen. Immers zullen de selve woor-
den geloofwaardiger zijn, dan alle 't gunt
eenig ander particulier persoon dezen
aangaande zoude mogen zeggen: niet
alleen om dat een yder privatelik het regt
heeft van zijn eige Dieners een oordeel
te vellen; maar ook en voornementlik, om
dat niemand (als men zeid) een eigen
quaad (*domesticum malum*) beeter kend
als de Man zelfs. En even dat is by my een
genoegzaame reden, om dit werkjen met
haare Edele Groot Mog. woorden te
besluiten.*

INLE Y D I N G

Tot de Historie der Gravelike Regeeringe in Holland.

HEt is zeker, dat de Naam, Graaf vanouds niet heeft betekent een Heerschappie, maar een Dienst, waar toe de Keisers zekere Persoonen kooren voor haar Leeven, om eenige Landschappen te bestieren. En dat die Gravelike Dienst onder de Afkomelingen van Carolus Magnus; en voornaamentlik onder Hoge Capet in Vrankrijk; als mede in Duitland onder de Otthoos, ervelik werdende, is verandert in een Digniteit ofte waardigheid.

Ook leeren ons de Doorsnuffelers der Outhed dat Holland nooit onder het geweld van Vrankrijk ofte Duitland geweest zijnde, van die Koningen ofte Keizers zijn Graaven niet heeft ontfangen: maar dat de Zelfen door de Staten des Lands, voor haar leven plegen te werden gekooren, tot Ministers ofte Hoofden der Justitie en Oorlogs-Zaaken. Gelijk nog heden de Dijk- en Pluim-Graven werden gekooren: en de oude Chroniken van de Graaven spreekende, veeltijds seggen, niet dat zy Regeerden, maar dat zy de Landen

BEREGTEDEN.

En

INLEIDING.

En naar de exempelen van alle onse omleggende Volkeren, hebben de Graven, 't zy door openbaar goedvinden, 't zy door corruptien, 't zy door hare formidabiliteit, 't zy door oogluiking der Staten, begonnen ervelik in dien dienst malkanderen te succederen, sedert Dirk van Aquitanien. Zoo nogtans, dat de Staaten der Landen waaren en bleeven van REGTSWEEGEN haare Meesters.

Maar hoewel dese Gravelike of Landberegte ende Dienaers, in alles waren bepaalt, en gantsch geen Soldaten te gebieden hadden; zoo kregen sy nogtans alleen door die ervende succeſſie, zoo veel aansiens, dat sy allengs den eenen Edelman door des anderen hulp verſlonden hebbende, daar naa die zelve twisten onder de Steeden konden aenſteeken en voeden; om de zelve alle magteloos te maken, en te kunnen gebieden. Voornamentlik zag men dit, als de Hollandſe Graven waaren geſtijft met Henegouwen en met vreemde Aliantien. En boven allen, wanneer deze Landen waren vervallen tot die magtige Hertogen van Bourgondien. Nogtans konden deze tyrannige uſpurpatien, indragten op het Regt der Eedelen en Steeden

ZOO

I N L E Y D I N G.

zoo eendragtig niet geschieden, of de gevallen deezer Hoofdige Regeeringe: namentlik, geldspilling en armoede der Graven, twisten in het Gravelik Huis, magteloosheit der Kinderen en haarer Voogden; als mede de succeßie der Gravinnen, veroorzaakten zomtijds, dat de Zelfen van vele pretensien en usurpatien op het regt der Edelen en Steden, door bezegelde Brieven afstonden. En vermits een Groot Heer, 't grootste ongelijk van de Werelt gedaan hebbende, nog altijd aan de eere blijven moet, zoo kregen doorgaans deeze Brieven (waar mede de Staaten en de Edelen ofte Steden in het Particulier, maar een gedeelte van het geusurpeerde Regt wederom kreegen) de Naam van Priviledjen en Octroyen.

En vermits die onregtvaardige usurpatien der Graven, als mede het Regt der Staaten van Holland, zeer klaarelik konnen werden gezien in het GROOT PRIVILEDJIE van Vrouw Maria; dunkt my, dat het zelve, in de volgende Historien een groot licht konnende geven, behoorde voort te gaan.

R E G I S T E R,

Der Capittelen van de Hi- storie der Graafelijke Re- geering in Holland.

CAP. I.	D	Iderik de eerste Graaf.	pag. 65
II.	D	Diderik de tweede Graaf.	66
III.	A	arnoud de derde Graaf. Oorsprong der West-Vrieslandze Oorlogen.	67
IV.	D	iderik de Vierde Graaf. Voogde-Re- geering.	68
V.	D	iderik de Vijfde Graaf. Tornoy- Spel.	68
VI.	F	loris de seste Graaf. Collaterale Suc- cessie.	69
VII.	D	iderik de sevende Graaf, de eerste van Holland. Vrouwe-Regeering, en Voogde-Regeering. Govert met de Bult.	70
VIII.	F	loris de achtste.	72
IX.	D	iderik de negende Graaf. Broeder- twist. Oorsprong der Stigtse en Vriessse Oorlogen.	73
X.	F	loris de tiende Graaf. Oorsprong der Zeewse Oorlogen.	74
XI.	D	iderik de elfde. Broeder-twist.	75
XII.	A	da, de twaalfde Gravin. Voogde-en Vrouwe-Regeering.	78
XIII.	D	e Graaf van Loon, de dertiende Graaf van Holland. En Grave Willem.	79
		XIV. Flo-	

REGISTER.

- XIV.** Floris de veertiende Graaf. 80
- XV.** Willem de vijftiende Graaf. Voogde-
Regeering. De Graaf werd Rooms-
Koning. 81
- XVI.** Floris de seftiende Graaf van Holland.
Voogde- en Vrouwe-Regeering. Oor-
sprong van Gerrit van Velsens, en
ander Edelen conspiratie. 83
- XVII.** Jan de seventiende Graaf van Holland.
Voogde-Reg. Grouwlik Henegouws
verbond tegen Velsens aanhang. 88
- XVIII.** Graaf Jan van Henegouwen, de ag-
tiende Graaf van Holland. Maakt
zig van Voogd, Heer. 91
- XIX.** Willem de negentiende Graaf. 93
- XX.** Willem de twintigfte Graaf. 97
- XXI.** Margareta van Beyeren, de een-en-
twintigfte Gravin van Holland. De
Stadhouder maakt zig Heer. Hoeks
en Kabbeljaaws Verbond. De Soon
beoorlogt zijn Moeder. 100
- XXII.** Willem de twee-en-twintigfte Graaf.
Werd dol. Voogde-Regeering. 104
- XXIII.** Albert de drie-en-twintigfte Graaf.
Broeder-twift. Een Favorits-Regee-
ring. Des Graven Boel, oorzaak van
groot quaad. De Vader beoorlogt zijn
Soon. Een oud Heers Regering. 105
- XXIV.** Willem de vier-en-twintigfte Graaf
van Holland. De Soon verraed zijn
Vader. 116
- XXV.** Ja-

REGISTER.

- XXV.** *Jacoba de vijf-en-twintigste Gravin. Vrouwe Regeering. Een Voogd maakt zig Heer. Een Zoon dwingt zijn Vader. Egade-twist. Broeder-twist. Een Stadhouder maakt zig Heer.* 122
- XXVI.** *Hertog Philips van Bourgondien, de ses-en-twintigste Graaf. Een oud Heers Regeering. De Zoon dwingt zijn Vader.* 131
- XXVII.** *Karel de seven-en-twintigste Graaf van Holland.* 138
- XXVIII.** *Maria de acht-en-twintigste Gravin. Vrouwe-Regeering. Voogde-Regeering.* 142
- XXIX.** *Philips van Oostenrijk de negen-en-twintigste Graaf. Voogde-Regeering.* 150
- XXX.** *Karolus de Vijfde, de dertigste Graaf van Holland. Voogde-Regeering. Conquesten en dwingelandy.* 156
- XXXI.** *Koning Philips de een-en-dertigste en leste Graaf van Holland. Troublen. Capitains Generaal en Stadhouders.* 158
- XXXII.** *Of de Regeering een Capitains Generaal en Stadhouder, moet werden gepresumeert in Holland min schadelik, als de Gravelike Regeering, te zullen weezen.* 185

*Het groot Priviledje voor Vrouw Maria
van Bourgonjen.*

MA R I A by der gratien Godts, Hertoginne van Bourgonnien, van Lothrijken, van Brabant, van Lemborg, van Lutsenborg, en van Gelre, Gravinne van Vlaanderen, van Artoys, van Bourgonnien, Palatijn, van Henegouwen, van Holland, van Zeeland, van Naamen, en van Zutphen, Markgravinne des H. Rijks, Vrouwe van Vriessland, van Salins, ende van Mechelen. Doen te weten allen den geenen die nu zijn, ende naamaels wezen zullen. Alzoo naader afslijvigheid van wijlen (hooger memorie) onzen lieven Heere ende Vader, Hertoge Carel, Heere in zijne tijd van de Landen ende Heerlikheeden voorsz. tot onzer begeerte ende verzoeken gekomen zijn by ons in deezen onzen Stede van Gent, die Gecommitteerden van onzen Landen van Holland, Zeeland ende Vriessland, metten Staaten van onzen anderen Landen van herwaarts over, den welken wy in presentie van den mogende Heere, den Hertoge van Cleve, en van der Marken, onzen Neve, Heere Lodewijk van Bourbon, Bisschop van Ludicke, Hertoge van Bullioen, ende Grave van Loon, onzen Oom. Ende Adolph van Cleve, ende

A. van

van der Marcken, Heere tot Ravesteyn, Steede-
houder Generaal, ende Gouverneur van
onzen voorschreeven Landen, ook onzen Ne-
ve, die onze naaste Magen zijn van onzen
bloede, en by advijze ende Raade der zelve,
hebben doen open doen den grooten last, daar
wy ende onze Landen gemeenlik in steeken,
mit der vyandschap ende quaadwilligheid
van den Koning van Vrankrijk, die hy alzoo
vooren neemt, tot ons ende onzen Landen
waert, voordert ende voortkeert, met diver-
sche plaetzen van onzen voorsz. Landen in te
neemen, ende die tot zijnen obediëntien te
trekken, tot den welken alzoo wy nogtans
ontwiflik houden, hy geen reeden of zaake
en heeft: Begeerende uit grooten betrouwen
ende toeverlate, die wy hebben totten goeden
Luiden onzen Onderzaaten van den voorsz.
Landen, dat zy ons daer inne by raeden ende
daaden te hulpe ende te baten komen wilden,
op dat die zelve onze Landen en Onderzaaten
van lasten ende schaaden mogten werden ver-
hoedt. Daar op die Gecommitteerde van on-
ze voorgenoomde Landen zonderlinge van
Holland, Zeeland, ende Vrieland voorschre-
ven, bewijzende ende vertonende den goeden
wille ende grooten gunst die zy, als onze ge-
trouwe Onderzaaten t'onswaerts hadden, ons
hebben geprezenteert naa allen haren vermo-
gen, hulpe ende bystandt te doen, des wy
hen grooteliks danken. Ende om dies wille
dat

dat die van onzen voorsz. Landen van Holland, Zeeland ende Vriesland, hebben ons opgedaan den grooten ende onverwinneliken last ende schaade, die de zelve onze Landen in allen haren leeden hebben gehadt, mits den grooten Oorlogen, die onze voorsz. lieve Heere ende Vader totten eynde van zijnen leeven heeft geachtervolgt, alzoo dat die Onderzaaten van den zelve onzen Landen zeere verarmd, ontgoed, ende t'ondergegaen zijn. Ende dat meer is, zijn den zelve onzen Landen ende Steden grooteliks afgenomen ende ingebrooken in diverschen manieren die Rechten, Privilegien, Costumen ende Uzagien vanden zelve, ende yegelik van hen, zonder van den welken wederomme geregt ende gerestitueert te weezen, de zelve onzen Lande in haaren Regten, Privilegien Costumen ende Uzagien in 't onderhouden van der Justitien, niet staende zoude mogen blijven nog geregeerd worden. Overgeevende mitsdien in onze handen by maniere van geschriften, zekere punten ende articulen, dienende ter welvaert van onzen voorschreeven Landen van Holland, Zeeland, ende Vriesland, hebben ons gebeden, dat wy als Hertoginne en Princesse der Landen voorschreven, henluyden die zelve poincten, van onze speciaelder gratien, gonnen, geeven ende verleenen wouden, voor ons, onze hoirs, ende nakomelingen; Graven ende Gravinnen, Princen

en Princeffen der Landen voornoemt, hen-
luiden, haren Erven en Nakomelingen. Wel-
ke punten wy bevonden hebben, by advijfe
van den zelve onzen Neven ende Oom, ende
ook by onzen Rade grooteliks dienende, noo-
telik ende profijtelik zijnde, voor ons, onzen
Erven, ende onzen voornoemden Landen, en
den Inwoonderen der zelve.

En hebben daarom by onzer rechter we-
tenheid en by advijfe en Rade als vooren, uit
specialer gracies, den zelve onzen Landen
van Holland, Zeeland, en Vriesland, gegee-
ven, geconsenteert, en verleent, geven, con-
senteeren, ende verleenen voor ons, onzen
Erven en Nakomelingen, hen-luyden en hare
Nakomelingen, generalik en particulierlik,
elken van den Landen byzondere, in forme
van een eeuwigen Privilegie, die punten en
artikulen hier naa verklaart, tot eeuwigen
dagen te gebruyken, en onderhouden te wor-
den zondere inbreeken.

Niet te Hylikken, dan met advijs.

In den eersten dat wy Hyliken zullen, en
eenen Voogd en Man kiezen, by advijs en
goed-dunken van den Heeren van onzen
bloede, en van den Staaten van onze voor-
schreeve Landen.

Quijt.

*Quijtscheldinge van eenige beloofde
Penningen.*

Item , dat wy quijtschelden dien onzer voorschreve Landen van Holland ende Vriessland, die Penningen die zy consenteerden ende geloofden onzen voorsz. wijlen Heere ende Vader in den Jaare van LXXV. leest-leden, ter cause vanden Regimenten ende wetten der Lande van Holland ende Vriessland voorschreeve, voor welke Penningen de vijf groote Steeden van Holland, te weetene Dordrecht, Delft, Leyden, Amsterdamme ende Goude, ende elk voor een sestiendeel haare Obligatien ende Verband-Brieven gegeven hebben, die hen-luyden weedergegeven worden, omme gecasseert en gescheurt te werden, quijtscheldende voort den voorschreeven Steeden ende Landen van den zelven haer luyden portie ende aandeel van den grooten bede, van vijfhondert duysend Kroonen Jaarliks geconsenteert, onzen voorsz. Wijlen Heere ende Vader, by den drien Staaten van onzen voorsz. Landen van herwaarts over, ende daar toe alle die achterstallen ende gebreeken van den zelven Penningen, Subventien, Giften ende Diensten, of hoe die genoemd mogtē wezen, indien daar eenige waren die hier voortijds by onzen voorsz. Landē ende Steden, of eenigen van dien in voorleden tijden geconsenteert, of niet geconsenteert en heb-

hebben geweest, ende daar men in eeniger manieren in toekomenden tijden Penningen van den voorschreeven Landen ende Steeden, of van eenigen van dien zoude mogen eischen, of tot haren laste komen, in wat manieren dat het ware.

*Quijtscheldinge van ses duysend
Klinkkaerts.*

Item, desgelijks hebben wy quijt gescholden, ende schelden quijt met desen, voor ons, ende onze nakomelingen, die van onzer Stede van Dordrecht, metten Lande van Zuid-Holland, ende haare nakomelingen die sesse duysend Klinkkaerts, die zy erffelik geconsenteert, ende by maniere van Domeinen in die Steeden van allen voorleden ende toekomende beden, Jareliks gelooft hadden te betaalen, in den Tractate gemaakt tusschen onzen voorsz. Wijlen Heere ende Vader, ende die voornoemde Steden ende Land van Zuid-Holland in den Jaare van LXVIII. leest leden, metten welken zy blijven zouden vry exempt en ontlast van allen beden ende subvencien, die in toekomende tijden by den Staaten ende goeden Steeden der voorschreeven Landen, geconsenteert zouden mogen werden, daar af die voorsz. Stede van Dordrecht haar obligatie ende verband-brieven, den zelve Wijlen onsen Heere ende Vader gegeven heeft, die ook hen-lieden weder gegeven

ven worden, omme te mogen casseeren, ende te niets doen, ende zal dat voorsz. Tractaat niet ende van geene waarden zijn ende blijven tot eeuwigen dagen.

Geen uytheemsche Personen eenige groote of kleene Officien te geven.

Item, dat wy niemand Raad, nog Hoofd vanden Raade, Griffier, Rentmeester, Drofsaart, Casteleyn, Tresorier, Dijk-Grave, Baelju, ofte Schoute, maaken nog ordineeren en zullen, nog geenrehande anderen Officien noch Diensten, kleyn of groot, hoedanig die weezen mogen, in den voorsz. Lande van Holland, Zeeland ende Vriesland, geeven nog consenteeren zullen, nog doen, nog laten bedienen, dan die vanden voorsz. Lande gebooren sullen wezen, ende niet van vreemde Landen, ende indien eenige giften van den voorsz. Officien of Diensten, by ons of onzen voorzaaten contrary van deezer Ordonnancie gegeven waren, of by ons of onze nakomelingen, in toekomenden tijden gegeven mogten worden, die zullen nu als dan, ende dan als nu, dood en van geenre waarde zijn ende blijven, des zoo en zal niemand in den voorsz. Lande meer dan twee Officien te zaamen mogen hebben ofte gebruiken.

Een Stedehouder te Zetten.

Item , dat wy stellen zullen in onzen Raad van Holland , eene Steedehouder ende acht Raads-luiden , daar af die twee Eedelen zullen zijn , en die andere notabile Klerken , of Cusumiers , te weten die sesse uit Holland , ende die twee uit Zeeland gebooren , die wy daar toe neemen , ordineeren ende onderhouden zullen met behoorlike wedden , ende boven die acht zullen wy daar toe noch stellen ende ordonneren op dat ons gelieft , twee goede notabile Mannen , ook van den Lande gebooren , die geen wedden hebben en zullen , die welke van onze Raade hen-luiden niet en sullen onderwinden kennisse te neemen in de eerste instantie van eenige zaken , die tot kennisse van der Steeden of Dorpen der voorsz. Lande behoorende zijn , welke zaaken hier naa verklaert zullen werden , maar zullen terstond zonder eenig Proces , tot begeerten van partyen , die zaaken die ter eerster instantien aldaar betoogen werden , renvoyeren en wederzenden ter plekken daar zy van ouden herkomen behooren , om kennisse daar te neemen , ten waare dat'er groote ende merkelike zaaken ter contrarie waren , van welken die zelve Raad gehouden zal zijn sommierlik te kennen , zonder partyen t'appointeeren te krijven.

Van de Raads-Luiden.

Item, dat onze voorfz. Raads-luiden, naa-
volgende die oude manieren die men over
veel Jaaren in den zelve Raad te gebruiken
plag de *simplici & de plano*, in allen zaaken tot
haaren kenniffe behoorende, ende komende,
voortvaaren ende procedeeren zullen, ten
eynde toe uit, aldaar elk, dien 't belieft, zijn
zelfs woorden op zijn pligte, ende boeten zal
mogen voeren ende spreekken, of by eenen
Procureur, indien 't die partye belieft, doen
zeggen, zonder ook productie, rapport, of
specie-geld van partyen te nemen, maar zal
elk van den voorfz. Raads-Luiden met zij-
nen wedden, zonder meer genoote, van den
partyen te neemen, te vreedden zijn, ende in-
dien 't tot eenigen tijde vernomen worde,
dat eenige van de voorfz. Stedehoudere, ofte
Raads-luiden, eenige corruptie naamen of
ontfingen, die zouden van hare Officien of-
gesteld worden, ende daer toe gecorrigeert,
als naar gelegentheid van den zaaken, naa
regt ende reedene daer toe behooren zoude.

Van Deurwaarders.

Item, dat uit onzen voorfz. Raad en Hove
en zullen geen Deurwaarders meer uitgaan,
maar zullen alle verdagtvaardinghen ende ex-
ploicten geschieden by zekere gesworen Bo-
den van den Hove, dier acht zullen zijn in ge-
tale;

rale, zonderlinge daar toe ge-eed, en hem daar op verstaande. Ende dat op zeekeren dag-gelden, te weeten xvj grooten Vlaams daags, des zoo zullen zy gehouden weezen met eenen mandament alleene uyt te gaan, ende te reizen zoo dicke ende meenigwerven zy des van partyen verzorgt werden, op die verbeurtenisse van haare officien, indien aan den voorsz. Raad eenige klagten daar af quamen, ende zoo wanneer eenige van de gezwooren Booden eenige exploicte of executie in Steeden of dorpen der voorsz. Landen doen zal, die zal gehouden zijn den Heere, ofte overste Officiere van der Plecken daar over te roepen, die welcke gehouden zal zijn daar over te staan, zonder profijt daar af te neemen, ende by advijse ende goeddunken van den zelve Officiere, die exploict ofte executien te werck te stellen, ende als van den anderen gebreeken of mesusen, die by den voorsz. geswooren Luiden in toekomende tijden haar exploict ofte executie doende, geperpetreert mogten werden, zal by onzen voorsz. Raad ter begeeren van Staaten of Steeden der voorsz. Landen, of eenig van dien, ende by advijse van den zelve geremedieert ende daar inne voorzien worden, gelijk dat behooren ende ten bestē dienen zal. Des en zal niemand van den voorsz. Raads-luiden, geen van den gezwooren Booden, ten explooten binnen zijner Huize, ende in zijnen koste mogen houden.

Van den Griffier.

Item, dat die Griffier van Holland, van allen acten, sententien, mandamenten, executien, ende anders tot'er zelve Officien behorende, zijn solaris ende loon nemen, en hebben zal als onze voorsz. Raad, by advijse van den Staaten onzer voorsz. Landen, raamen ende ordineeren zal, en niet meer, ende en zal die zelve Officie tot geen en toekomstende tijden in geenre manieren verpagt worden.

Erffelijke Zaaken.

Item, dat alle Erffelijke Zaken ter eerster instantie naar den ouden herkomen beregt worden binnen den Ambacht ofte plekken daar 't Erf gelegen is, en zullen die Ingezeeten en van eener Stede, malkander ter eersten instantien, om wat waarelijke zaake dat het zy, betrekken voor den Geregte der zelve Stede, en niet vordere, noch ook tot geen en anderen Geregten noch Plekken, uitgenomen van Leengoeden die gaan zullen ter eerster kennisse, daar die naar den Leenregte en oude herkomen behooren te wezen, desgeliks zullen alle Geestelike zaaken tusschen partyen ge-eind ende getermineert worden, voor den Provifooren ende Land-Deeken der voorschreeven Landen ende Steden, zonder vorder malkanderen te be-

trekken welke Provisoors ende Land-Deeken enen hen niet vorder onderwinden en zullen dan van Geestelijke zaaken.

Reformatien van Vonnissen.

Item, indien eenig partyen, die vonnisse gegeven by den Geregte, of geswooren van den Steeden of Dorpen der voorsz. Landen, tegens gegaen ofte gewijst waaren, in zinnen worde die selve vonnissen by den Hove van Holland te doen reformeeren, die en zoude tot der zelve reformatien niet toegelaten worden, 't en waare dat zy al vooren 't Geregte of geswooren, wiens vonnisse zy wilden doen reformeeren, cautien met borgen stellen van XXX Rijns gulden van XL grooten Vlaams 't stuk, omme indien zy winders worden, ende die sententie van der reformatie voor hen gekreegen, contrarie der geender die eerst by den voorsz. Geregten of geswooren waare gegeven, van der voorsz. Cautie ontslagen te wezen, ende indien zy t'ondergingen die zelve XXX Rijns guldens op te leggen ende verbeurt te hebben, tot profijte van ons, onzen erven ende nakomelingen, des zoo en zullen die voorsz. Geregten of geswooren, niet gehouden wezen haer vonnissen te sustineeren voor den voorsz. Raad, ter dagvaardinge te compareeren, nog kost, moeite of vervolg te doen; in wat manieren dat 'et zy, ten waare of hen-luiden beliefte dat te sustineeren,

ren, 't welk aen hen-luiden ende aan haar electie, ende niet aan den Heeren van onzen Raade, staan ende blijven zal, maar zal men ter eerster dagvaardinge die voorfz. Geregten of geswooren, alleenlik inthimeeren te compareeren ten dage, indien 't hem goed dunkt, die nogtans niet gehouden en zullen zijn te verschijnen, het en zy dat hem belieft, ten waare of iemand wilde doen blijken dat die voorfz. eersten Juge by corruptie, ofte openbaarlik ende klaarlik teegen den Privilegien van der plekken haar vonnisse gegeven hadden, indien gevalle zouden zy gehouden weezen haar vonnisse alzoogeggeeven, te sustineeren, ende anders niet, ende zoo wanneer eenige zaken, by appellatien uit onzen Raad voorfz. van Holland getogen worde aen onzen grooten Raadt, die zullen ge-eind en getermineert werde *ex eisdem actis*, alzoomen die alre eerst zal mogen, zonder die schriften te doen translateeren, of iet nieuws daar inne te trekken.

Evocation.

Item, als van den Evocation, dat die voorschreeven Staaten ende Landen daar af blijven aan haar oude Privilegien.

Van Gerechten te Zetten in eenige Hollandze Steeden.

Item, om alle partyen en tweedragt die in onzen voorfz. Landen ende Steeden omme die

vernieuwinge en vermakinge van den Wet-
ten, tot grooten agterdeele van den zelve, ge-
weest ende gereezen is, ende nog werden ende
rijzen mogten, doodt ende te niet te brengen,
ende te blijven tot eeuwigen dagen, zoo con-
fenteeren wy, dat die Steeden van Holland, te
weeten: Haarlem, Leyden, Delft, Amster-
dam, Goude, Rotterdamme, ende Schiedam-
me, ende elk byzonder, van nu voortaan heb-
ben ende houden zullen alzulke manieren van
wetten en Geregten te zetten ende ordinee-
ren, als zy lange jaren by wijlen (zaliger ge-
dagten) onzen ouden Vader, Hertoge Philips,
en zeekeren tijd daar na gehad, ende gebruikt
hebben.

*Van den Steeden van Dordrecht
ende Briele.*

Item, dat die van Dordrecht, van den Brie-
le ende oock die van Middelburg in Zeeland,
zoo zy in der zettinge van der Geregte, in die
Steeden van anderen naturen ende conditien
zijn, zal elk een ordinantie overleeveren, om-
me naavolgende die zelve, 't geregt aldaar
gezet te mogen werden, welcke manieren en-
de ordinantien van Wetten of Geregten van
den voorsz. Steeden ende van elken byzon-
der, wy voor ons, onzen ooren ende naakome-
lingen toegelaaten, gelooven ende bezegelen
zullen, die alzo te houden, ende doen onder-
houden.

houden eeuwelik durende, en daar toe elken van de voornoemde Steeden byzonder te doen expedieeren brieven in behoorliker forme.

Universiteit tot Loven.

Item, dat die van onzen Universiteit van Loven, haar Privilegien alzo niet en misbruiken, en, zonder onderscheid, eenen yegeliken in rechte aldaar niet en trekken, tot begeerten van allen haaren suppoosten, gelijk zy tot hier toe hengepijnt hebben te useeren, maar willen wy en ordineeren dat een goede maniere en ordinantie by onzen Raade, en by goed dunken van onzen voorschreven Landen daar op gemaakt zy, daar by onze Onderfaten der zelve Landen, alzo by onredeliken wegen, met onbehoorliken kosten, niet meer gemolesteert, nochte getogen en worden.

*Dat den Steeden Dagvaarden
mogen houden.*

Item, dat onze voorsz. Landen van Holland, Zeeland, ende Vriessland, of die Steeden van den zelve Landen onder malkanderen, ende ook met den Staten van onzen anderen Landen zullen mogen zoo dikke ende meenigwerven hen dat believen zal, die een den anderen beschrijven, met malkanderen in dagvaarden en anders vergaaderen, ter plekken
daar

daar 't henluiden goed-dunken zal, omme aldaar te spreken van zaaken der voornoemde Landen of Steeden, of eenige van dien aangaande, zonder daar op te moeten verwerven vorder consent ofte oorlof van ons, ofte van onzen nakomelingen, of ook tegens ons daeromme te misdoen, of tot begrijp gesteld te worden in eeniger manieren.

Dat men geen Officien zal mogen verpachten.

Item, dat men voort meer tot geener tijden geen Officien in onsen voorsz. Landen, hoedanig zy zijn, verpagten nochte verhuren en zal: maar zullen alle Officieren, wie zy zijn, die geen gegeeven Officie en hebben, dienen op reekeninge naar ouden herkomen, ende mits deezen hebben wy alle die Officien ende Diensten van onsen Landen voorschreven aan ons genomen, quijscheldende den Pagtenaars haaren Pagten, nae dat die zelve betaalt zullen hebben naar advenant van den tijd dat zy die Officien bedient hebben, uitgenomen die Schout-Ambachten in die Steeden van onzen voorsz. Landen van Holland, Zeeland en Vrieland, die wy believe ende consenteren zullen, tot begeerte van den zelve Steeden, eenige notabile ende bequame Mannen tot eene reedeliken pagte van nu voortaan te begeeven, ende doen bedienen, en zullen onzen voornoemde Steeden deezen tegen-

teegenwoordigen Pagt van der Schout Ambachten zelve mogen houden, indien 't hen goed dunkt, of quijschelden, naavolgende dat voorz. is. Zullen voort die Officien van den platten Landen doen bedienen by goede bequame Mannen ende notabile Perfoonen, op Reekeninge, gelijk voorschreven is, betalende, ende voldoende alle oude recessen op die voorschreven Officien staande, daar van men goede bewijfsinge brengen zal mogen of die Officien den zelve, die oude recessen daar op hebben, naa uytwyfsinge haaren Brieven, laten bedienen, ende gebruyken.

Dat men geen nieuwe Tollen opsetten zal.

Item, dat men geen nieuwe Tollen, wagt van Tolle, nog beswaarnissen van den zelve, voortaan opstellen en sal, dan by goed-dunken van den Staaten der voorschreeven Landen, ende dat alle nieuwe Tollen, nieuwe wagten, of anckeragie in Zeeland, ende alle andere nieuwigheid ende beswaarnisse, sonder consent van den Landen, zeedert die huldinge van wijlen onsen ouden Vader die Hertoge Philips voorschreeven opgeset, of, ende te niete gedaan worde ende blijve.

Dat

Dat den Landen in haaren Koopmanschappen zullen blijven.

Item, voort gelooven wy den voorschreven Landen ende Ingeseetenen van dien, in haare Koopmanschap, Neeringe, ende oude Coustumen, Vryheeden ende Handteeringe van dien, die zy dus lange gehad hebben, te houden, te stijven, ende te sterken teegens eenen yegeliken die hen daar inne eenigh hinder, belet, vermindertheid, of ongebruik zouden willen doen, ende waer't saake dat hen-luiden daar inne van eenigen landen of luyden wie die zijn, of weesen mogen, na maals eenig belet, verminderdheid of ongebruik geschiede, ende aangedaan worde, dat te wederstaan ende hen-luiden af te doen, naar onser magt en mogentheid.

Geen Oorloge aan te nemen, dan met consent van den Staaten.

Item, dat wy, nog onse Nakomelingen, geenderhande Oorloge, verweerende nog aanleggende tegens niemand aen nemen en sullen, dan by goed-dunken van den Staaten onser voornoemden Lande, ende als dan te weeten als 't Oorloge by goed-dunken der voorschreve Landen aangenomen is, zoo zullen die Eedelen ende Leen-Mannen van onser

fer Graeflikheid der selver Landen Leen houdende, tot dienst van Waapenen van ouden tijden staande, uyt saaken van haaren voorschreven Leenen, gehouden wesen te dienen ofte te doen dienen op die paalen van Holland, Zeeland ende Vrieland, ende niet voorder, ende dat op reedelijke wedden ende kosten van ons, ende onse Nakomelingen.

Ende zoo en sullen die Onderfaaten van onser wederparty, in onse voorschreven Landen van Holland, Zeeland ende Vrieland, naa der Publicatie van den zelve Oorloge, geen geleyde voorder hebben, dan by goed-dunken der voorschreeven Landen geslooten ende geraamd zal werden, niet tegenstaande alfulke Ordinantie van den geleide van XL dagen, als kortelik by den Staaten alle onser Landen, contrarie van desen van ons verkreegen is.

Ende indien Wy, of onse Naakomelingen tot eenigen tijde Oorloge aannamen, sonder goed-dunken ende Raad van den Staaten der voorschreeven Landen, zoo zouden die voorschreeven Eedelen, Leen-Mannen, Mans-Mannen, Steeden, ende platten Lande voorsz. alle te saamen, ende elk bysonder, ongehouden ende onbelast blijven ende zijn, van eenigen diensten, met Lijf of met Goed in den selven Oorlooge te doen, ofte te doen doen, niet tegenstaande eenige Ordinantie, nog ook Usancie by den leevenden Lijve van onsen voorsz. Heere

Heere en Vader, Hertoge Caerle, of zijne Voorfaten gemaakt en onderhouden, contrarie van dezen. En zouden daar toe die genen, daar wy, of onze Nakomelingen, zonder goetduncken der voorfz. Landen, Oorlog tegens aangenomen hadden, vry, veylig, ongeveft en ongehouden mogen varen, merren en keeren.

Duitsche Taale alleen te gebruiken.

Item, dat wy van nu voortaan geen Brieven open noch beflooten in den voorfz. Landen zenden en zullen, dan in Duitscher Tale, ende en zullen geen lasten daar op stellen, dan by confente van den zelve Landen.

Geen Mandamenten tegens de generaale ofte particuliere Privilegien te verleenen.

Item, als 't gebeurt dat by ons, of by onzen Nakomelingen, of by onzen hoogen of particulieren Raade, eenige beveelen geboden of verboden uitgezonden worden, gedragende by middelen, of zonder middele, teegen generaalen of particulieren Privilegien van den voorschreven Landen, of Steeden van den zelve, dat die beveelen, geboden, of verboden geen Stad en zullen grijpen nog hebben, maar zullen van onwaerden zijn, ende blijven, ende niet astringeeren, nog bedwingen den geenen, die daerinne gequest zouden moogen wezen.

De Kamer van Reekeninge zoo veel de Landen van Holland, Zeeland, en Vriesland aangaat, in Holland te mogen verleggen.

Item, dat die Kamere van die Reekeninge, die althans tot Mechelen legget, zoo verre den voorschreeven Lande van Holland, Zeeland ende Vriesland aangaat, in Holland geleid worde, ende blijve tot eeuwigen dagen, daar geborgt zullen werden alle die Regist'ren, Munimenten, Brieven, ende alle andere bescheit, dat tot 'er voorschreeven Kamer van der Reekeninge der voorschreeven Landen behoorende is, omme aldaar te zijn ende te blijven, sonder weeder uit den Lande mogen voeren, in wat maniere dat 'et waar. Des zullen wy, of onse Naakomelingen, Graaven of Gravinne van Holland, in onsen voorschreeven Land weefende, die Reekeningen mogen doen hooren, daar 't binnen den zelve Landen van ons believen zal, voor sulcke Committeerde, zijnde van den voornoemden Lande, als ons goed dunken zal.

Leens-Leenen.

Item, dat alle Leens-Leenen die men houd van eenige particuliere Heeren of Leen-mannen, aan den selven immediate Leen-Heeren, ende

ende aan niemand anders, zijn ende blijven, ende tot haaren dienste staan zullen, zoo dat van ouds gewoonlik is te geschien, ende anders niet, zonder in consequentien te trekken, ende ook niet tegenstaande die Ordinantie ende Usantie by tijden van onsen voornoemden wijlen Heere ende Vader, Hertoge Karel gemaakt ende gebruikt, contrarie van deesen, van welke Ordinantie van den voorsz. Leens-Lenen of Mans-Mannen, een Register gemaakt is, leggende onder den Register-Meester van Holland, 't welck wy ordineren overgebragt te weesen, ende te blijven onder die voorsz. particuliere Leen-Mannen.

Dat elk zijn Zee-driftige goeden mag aanvaarden, mits betaalende redelik Berg-loon.

Item, soo 'wanneer eenige Scheepen by wat saaken dat 'et zy, ter Zee verlooren worden, dat een yegeliken als dan zijn goed daar uit komende, by der Zee, of anders strangde drijvende, of ook by andere Luiden gebrogt weesende, sal mogen vry aantasten, ende zijn profijt daar meede doen, in wat plaatsen of Landen in die onderdanigheyd ende Heerlikheid van ons ende onse Naakomelingen die voorschreven goeden gevonden mogten werden, betaalende reedelik Berg-loon den geenen die gevonden of behouden hebben.

Maake-

Maakelaardyen, en Excijfen, &c.

Item, dat alle Maakelaardyen, die den Steeden van ouds toebehoort hebben, ende van onsen ouden Domeinen niet en zijn, Excijfen ende andere ongelden, hoe die genoemd mogen weesen of worden, by den Steeden onser voorschreven Landen, om haaren last te vervallen op die Ingeseetenen der zelve Steeden opgesteld, of nog in toekomstige tijden op te stellen, aen den zelve Steeden, ende elk in den haaren blijven ende toebehooren sullen, zoo zy van ouds geweest ende den zelve toebehoord hebben, omme haaren last ende renten daar meede te moogen vervallen ende betaalen: ende en zullen wy, nogte onse Naakomelingen tot geen en dagen regt, actie, nog toefeggen daar in hebben, nog behouden.

Kosteryen en Klerken-Ambachten, &c.

Item, dat alle Costeryen, Klerk-Ambagten, Scholasteryen, Bood-Ambagten, Kamer-bewaarders, alderhande Maaten, ende alle andere Officien, hoedanigh die wezen mogen, in den voorschreven Landen ende Steden van den zelve, weezen, staan ende blijven zouden eewelik, ter gifte ende dispositie van den geenen, het zy van de Ridder-schap, of Steden der voorschreve Landen, daar zy die naaste vijftig jaren voorleden afgege-

gegeven, ende uyt krachte van der selver gifte, beseeten ende gebruikt zijn geweest, zonder te trekken in consequentie 't gunt dat by Hertoge Philips, of onse lieve Vader voorsz. by tijden van der gifte ende dispositie der voorschreven Officien geschiet mach zijn, dat voor haaren tijd eer zy Heeren der voorsz. Landen geworden waaren, niet te weesen en plag, welke giften contrarie van deeser Ordinantie by den voorschreeven Hertoge Philips, of Karels tijden gegeven, dood ende niet wesen, ende blijven zullen. Ende indien in toekomende tijden, by in advertentie of anders hoe dat 'et zy, eenige giften van ons, of onsen Naakomelingen van den voorschreven Steeden goede, in den lesten voorschreeven puncten begreepen, of ook van den voorsz. kleyne Officien, contrarie deeser Ordinantie gedaan ende gegeven worde, zo zal die zelve gifte, nu als dan, ende dan als nu niet ende van geenre waarden zijn, en blijven, tot eeuwigen dagen.

Stalen ende Visschen.

Item, dat een ygelik van den Steeden onser voorsz. Landen van Holland, Zeeland ende Vriessland, alle die Stalen, die in den Watere ende Rivieren der voorsz. Landen, om Visschen te vangen, geset worden, wien dat zy toebehooren, uit ende op, sonder verbeuren sullen mogen trekken, ende te niet doen, naa-

vol-

volgende zeeker Privilegien, die eenigen van den voorsz. Steeden daar af hebben, zoo by den zelve Staalen dat voedsel van den Vissche grootelijk ende veel versmoort, ende niemant te goede en wort, daar by die voorsz. Wateren ende Riviere zonder Vissche worden ende blijven, ende ook die Koopman, door die stroom, voorby die Tollen leyden- de, dikwils in vreesen van zijnen lijve is.

Nieuwe Munten slaan.

Item, dat men voortaan nieuwe Munte slaan ende ordineeren zal, ende ook die penningen hoogen ende laagen by advijs van onzen Raad, ende by goed-dunken van den Staten onzer voorsz. Landen, op alfulke verbeurtenisse en peene, als in Braband en in Vlaanderen daar op gestelt ende geordineert zal werden, ende zal die Munte van Holland na ouden herkomen te Dordrecht gehouden worden.

Schrijf-geld, en Zegel-geld.

Item, dat men van geen en Schrijf-geld, noch Zeegel-geld, als men eenige Leenen ontfaat, noch oock vanden Zeegel van sententien, of acten, gegeven by den voorsz. Raad van Holland, geven, ontfaan, noch betalen en zal, dan by ordinantie van den zelve Raad, en goed-dunken der voorsz. Landen.

*Confirmatie van Brieven gegeven
by Hertog Philips.*

Item, dat alle alfulcke Brieven, als wijlen Hertoge Philips voornoemt gegeven heeft, het zy van Officien, hoedanig die weesen mogen, in recompenfatie van eenige dienften, van reccessen, of anders, ende daer of in poffeffie ende gebruik hebben geweest, tot den overlijden van den voorfz. Wijlen Hertoge Philips, ende naderhand verandert ende ontvreemt zijn geweest by wijlen onfen voorfz. Heere en Vader, dat die felve brieven van waarde zullen wesen, en dat die geene, die de zelve brieven daer af hebben, of haare Erfgenaamen, het zy te Lijve, ofte andersins, die volkomen poffeffie of gebruik daer af hebben zullen, gelijk zy hadden by leevende Lijve van den voorschreven Hertoge Philips, of ten minften van ons weeder hebben fullen alfulke penningen of renten, als naer uytwijfing haare Brieven, die zy op die zelve Officie fttaande hebben.

*In Reekeningen van 't inkomen en uytgeven van der Steeden goeden, houd
de Grafin geen gezag.*

Item, dat alle Reekeningen van den inkomen ende uytgeeven van den Steeden goeden der voorfz. Landen gedaen, gelooft, ende
ge-

gefloten naa ouden herkomen, of die nog in toekomende tijden gedaan, gelooft, en gefloten sullen werden, na den zelve ouden Heer komen, blyven zullen vast ende gestaade. Ende en zullen wy, nog onse Naakomelingen tot geenen tijden eenig seggen daar in hebben, nog houden, nog die zelve Reekeninge, alzo gedaan, mogen doen retracteeren, of weerderleggen, nog tot laste setten den geenen, diese in der manieren voorschreven gedaan sullen hebben, of haaren Erven ende Naakomelingen; maer sullen daer af onbelast zijn ende blijven tot eeuwigen daagen.

Prelaturen.

Item, dat men geen Prelaturen, of Beneficien, in toekomende tijden voortaan geeven en zal.

Het Land van Stryen zal altijd een Lid van Holland zijn en blijven.

Item, dat dat Land van Stryen zal altoos zijn ende blijven een Lid van den Lande van Holland ende met den zelve naa der manieren als die gewoonelik zijn te betalen, ende anders niet, naa haaren advenante, in allen beeden, kosten, lasten, ende diensten, gelden ende contribueeren, niet tegenstaande dat in voorleeden tijden van beeden ende anders, contrarie van desen geschied mag zijn.

*Beeden van den Landen, waar in die
vry zijn, die niet geconsenteert
en hebben.*

Item, indien eenige Beeden ons, of onse Naakomelingen, in toekomenden tijden by eenigen van den voorsz. Landen of Steeden van den selven geconsenteert ende belieft worde, zoo zouden nogtans die andere platte Landen ende Steeden, die in den zelven Beede niet geconsenteert nog belieft en hadden, ongehouden ende onverbonden zijn ende blijven, yet daar in te gelden, contribueeren of betaalen, niet tegenstaande ook dat die meerendeel der voorschreeven Landen ende Steeden daar inne geconsenteert ende belieft hadden.

*Als de Heere eenige Beeden versoekt; zal
hy selfs in Persoone komen binnen
de drie Provintien.*

Item, indien wy, of onse Nakomelingen, in toekomende tijden eenige Beeden of andere saken, komende tot laste der voorsz. Landen, begeeren zouden willen, dat wy, of onse oudste Oor, als dan gehouden zullen zijn zelve in Persoone te komen ende te verschijnen ten gewooneliken ende behoorlike plekken in ende binnen den voorsz. Landen van Holland, Zeeland, ende Vriesland, elks in den haaren,

ren, omme aldaar onzen eiffche ende begeerte te openen, ofte te doen openen, ende antwoorde te ontfaan, zonder die voorfz. Landen of haare Gedeputeerden buyten 's Lands te beschrijven ende te doen komen.

*Den Dijk van West-Vriesland en
Kermerland.*

Item, omme dieswille dat die bewaarniffe van den Landen van West-Vriesland en Kermerland, legget ende hanget aan den Vriesen-Dijk ende aan de bewaarniffe van dien. Ende alzo in den genen die het Regement op ten voorfz. Dijk tot dezer tijd toe gehad hebben, veel verfuimeniffen ende gebreeken gevallen zijn, daar by dat die voorfz. Landen in grooten vreeze geweest zijn, ende nog meer doen zouden, zo daar inne niet voorzien en worde: Soo confenteeren ende willekeuren wy, dat die Steedehouder ende den Raaden die wy fstellen fullen in onzen Lande van Holland, magt hebben zullen een Ordinantie te maaken op den voorfz. Dijk, by raade ende advijfe van den Dijk-Grave ende Hijn-Raaden van Rhijnland, en van den Steeden van Haarlem, Leydē, Amftelredam, Alkmaar, Hoorn, Medenblik, en Enkhuizen, dragende tot behoudeniffe van den voorfz. Dijk, en van den Lande daar onder geleege, en dat onze voor. noemde Steedehouder ende Raaden van Holland altijd die Dijk-Grave ende Hooge

B 3

Hijn-

Hijm-Raaden op ten voorſz. Dijk ſtellen, ende verſtellen zullen, by Raade, adviſe ende goed-dunken, ende tot vermaninge van den voorſz. drie Steeden, als Hoorn, Enkhuyſen ende Meedenblik, als die voorſz. Steeden dat aan onzen voorſz. Steedehouder ende Raaden van Holland verſoeken ende vermaanen zullen, ende dat die voorſz. Dijk-Grave gehouden zal weezen, om die haſtige periculen die dageliks by tempeefte ende onweeder aan den voorſz. Dijk vallen ende gebeuren, in de Stede van Medenblik woonachtig weezen zal. Ende wes onze Steedehouder en Raade van Holland, hier inne doen by Raade, adviſe, ende in der manieren als voorſz. is, ſtand houden ende van waarde weezen zal, gelijk of dat by ons, of by onſe Naakomelingen gedaan waare.

In Zeeland mag niemand gevangen worden over civile zaaken en breuken, ten zy hy verwonnen zy ten Vyverſchare.

Item, dat onze Rentmeesters, Baeljuwen, nog niemand anders van onſen weegen eenige Poorters, Poortreſſen, of Ingezeetenen van Zeeland zullen mogen vangen, nog doen vangen van civile zaaken ende breuken, ten zy dat die Perſoonen eerſt verwonnen zijn ter Vyverſchaare, naar den Regte van den Plekken, alzo dat behoort, uitgenomen van onzen

zen Domeinen, nog desgelijks ook Luyden van buyten, die borge ende zeekerheid stellen mogen, daar die Heere ende Partyen aan bewaard zijn. Ende zoo wie gevangen gebrogt word in 's Graven-Steen van Middelburg, of elders, van Crymen, die zal die Heer gehouden weezen ticht te geeven binnenden derden daage naa dat hy gevangen is, of by gebreeke van dien, dat Burgemeesters ende Scheepenen met der meester meenigte van hen-luiden dien daar 't eynden sullen mogen ontslaan uit der voornoemde Vangenisse, zonder verbeuren.

Vrugten, &c. Ontweldingende, mogen gevangen en vastgehouden werden tot datze betaalen.

Item, zoo wat bestellen Vronen, of Berieden gedaan worden by Baelju, Burgermeesters en Schepenen over Zeelant, elk in 't zijn, aan eenigerhande goeden, 't zy vrugten of anderen, uyt verfoeke van Perfoone of Perfoonen, ende iemand die goeden ontweldigde, ende wegvoerde boven regt, zonder consent, of wille van den Klagert, dat men die Perfoone of Perfoonen wie zy zijn, zal mogen haalen over al Zeeland, daar 't van noode weezen zal, en brengen gevangen in 's Graven-Steen, tot haaren kosten by den Rentmeester, Baelju, ofte haaren Steedehouders, ofte Dienaars, ende zy zullen aldaer gevangen blij-

blijven, ter tijd toe dat zy partyenvoldaan ende vernoegt hebben sullen, behoudelik allen Steeden en Vryheeren haars regts.

*Niemand en mag van de Vonnisse ge-
executeert worden.*

Item, dat wy, of onse Naakomelingen, niemands Goed, Leen, nog Erven binnen onsen voorschreven Landen van Holland, Zeeland, ende Vrieland, tot onser Tafele leggen en zullen, nog niemand by provisie uyt zijn possessie stelle: Maar zullen, naa dat die nature ende conditie van de goeden zijn zal, eerste verwonnen, ende daar naa geexecuteert werden, naavolgende die rechten en coustumen van den Landen, Steeden ende Plekken, daar die sententie of condemnatie gegeven, of gedaan zal worden.

Twee Rentmeesters in Zeeland.

Item, dat voortaan in onzen Lande van Zeeland twee Rentmeesters weesen zullen, daar die een resideeren zal in Middelburg Bewester-Schelt, ende den anderen tot Ziericzee Beooster-Schelt, behouden die van der Thoolen daar af haare oude coustumen.

Zel bernen.

Item, dat wy voortaan geene Brieven noch oorlof geven en zullē Moer te delven om Zel
daar

daar af te bernen uit der erven, die in den voorschreeven Landen van Holland, Zeeland, ende Vriessland, binnen de bedijkte Landen leggende zijn, ende alle Octroyen contrarie dezer Ordonnantie verleent, zullen zijn dood ende te niete.

Den Landen in haaren ouden groote te houden.

Item, dat men die voorschreeven Landen in haaren ouder groote ende paalen zál houden, ende doen houden.

Doodslagen.

Item, dat alle Doodslagen die geschieden binnen of buiten den Landen van Zeeland, die ontschuldige Magen zullen terstond bevreed weezen, ende dat voor Eedele, Oneedele, ende Bastaerden, te weeten, dat alle ontschuldige Magen, die niet in Velde ende vaarde geweest en zijn, bevreed zullen weezen sesse weken lang, ende wie hier over misdede, dat zal men aan hem verhaalen, of hy vrede zelve metter hand gebroken hadde, en t'einden die voorsz. sesse weken, zoo zullen die ontschuldige Magen eeuwelik gezoend ende bevreed blijven naa alle manieren, gelijk het Privilegie dat onze Landen van Holland ende Vriessland, van Hertoge Philips voornoemd daar op verkreegen hebben, inhoud ende begrijpt.

Elk mag zijn goed, dat hem ontstoolen is, aantasten.

Item, dat alle Ingezeetenen der voorsz. Landen van Holland, Zeeland, ende Vriesland, zullen metten Heere van der plekken mogen aanvaarden haare goeden, hen-luiden ontstoolen, ontdraagen of anders ontvreemt, tot allen plekken daer sy die betrappen, achterhaalen of bevinden zullen mogen, zonder verbeuren.

Dood-Vondelingen, en Drenkkelingen.

Item, geene Berieders, nog andere Officiers in onzen voorsz. Landen, hoedanig zy zijn, en zullen mogen iemand molesteren van lijf, ofte van goede, daer men iemand dood vind, onder dixel van dien, dat die doode hem zelven verdaan en gedood zoude hebben, ten waare dat men eerst wetteliken bevonde, dat die persone hen zelven met opzetten wille, ende met boosheid verdaan hadde. Ende men zal een ygelik uitten waatere mogen trekken, die men daar inne vind, hy zy leevende of dood, zonder verbeuren, maar indien hy dood bevonden word, zoo zal men weeder metten voeten in't waater leggen.

Dat de Ambachts-Heeren van Zeeland verboden mogen maken in hunne Vryheden by Scheepenen aldaar.

Item, dat die Ambachts-Heeren van Zeeland zullen mogen verboden maaken binnen haren Parochien ende vryheden by Scheepenen aldaar, tot nutschap, oorbaar ende profijt van der zelfver Parochien, bedragende tot tien pont zwaarten toe, of daar beneden, indien daar iemand teegen breukte, of dede, daar af zoude hebben van dier verbeurnisse, te weten, de Grave dat derdendeel, d'Ambachts-Heere een derdendeel, en die Baelju-Schout ende Schepenen aldaar een derdendeel, behouden die Steeden haaren Regten, Keuren ende Privilegien, en voor deeze boete zal die Ambachts-Heer of zijn Dienaars die breukige mogen aantasten, ende vangen.

Dat men d'Onderdaanen niet Zetten mag voor eenige Tollen dan voor hun regte Tol.

Item, dat men niemand van den Onderzaaren van onze voorschreeve Landen binnen Steeden, ende daar buiten houden nog zetten en zal voor eenigen Tol, van eenigerhande zaaken, dan voor zijnen geregten Tolle, of voor die boeten daar aan kleevende.

Præscriptie vrye Goederen.

Item , alzoö die Ingezetenen der voorsz. Landen , van haren Leenen , en erffelike goeden vervreemt zijn geweest , by inbreeken van Lande , van Oorloge , van brande , en anders , zoo zullen zy die goede gebruiken , daar zy den tijd van een derdendeel van hondert jaren , of langer in bezitte en possessie geweest zullen hebben , tot den tijd toe , dat zy met regte daar uit gewonnen zullen worden , ter plaatsen , en zo dat behoort.

Doodslagen , quade feyten en Vredebrake , waar te berechten in Zeeland.

Item , om te beletten alle quaade feyten van Doodslagen , Vredebrake , kraft van goede straffeneringe en anders , die dageliks veele in den Lande , en sommige Steeden van Zeeland gebeuren , mitdien dat men van Doodslagen , Vredebraak , kraft van goede , straffeneringe , en anders niet en plegte te berechten , dan ter hooger Vyerschare van Zeeland , die dikke zeer lange vertoeft eer die gehouden werd , daaromme die Doodslagers , Vreedebrekers , Kraftdoenders , ende andere te bouweliker misdoen , op hope , alwaar 't dat zy gevangen worden , dat zy by uitbreeken van gevangnisse , by verborgen , of anders uytkomen mogten ;

mogten: Soo zullen voortaan alle goede Steeden, namentlik, Remmerzwale, Tholen, Goes, Cortkene, Vlissingen, Brouwers-haaven, ende andere die 't begeeren, ende van noode zijn, binnen haare vryheid mogen regt ende Justitie doen, van doodslag, vreedebraake, kraft van goede, ende van straffeneeringe, gelijk zy van allen anderen quaden feiten gewoonlik zijn van doen. Ende of gelijke feyten ende misdaden van doodslagen, vreedebraaken, ende anders, als voorfz. Staat op 't platte Lande, of in die Dorpen van Zeeland geschieden, zoo zullen die Rentmeester van Bewester-Scheld, ende van Beooster-Scheld, haare Steedehouders, ofte haare Dienaars, elk in zijnen bedrijve gehouden zijn, dien voorfz. Misdadige te vangen, ende te brengen in den Steen, te weeten die gevangen werden Bewester-Scheld, in Middelburg, ende die gevangen worden Beooster-scheld, te Ziericzee, omme die aldaar geregt te werden by den Burg-Graave van Zeeland van haare misdaad als voorfz. is, by wijsdom ende vonnisse van geswooren Mannen van den voorfz. Lande als voorschreeven is. Ende omme deeze Justitie te volkomen, zoo zal men by den Raade van Holland, ende by den Staaten van Zeeland, daar toe ordeneeren twaalf geswooren Mannen, te weten, zeeven Bewester-Scheld, ende vijf Beooster-Scheld, den welken Burg-Grave ende

Mannen men by den Raade ende Staaten ordineeren zal, zoo reedelijke wedden, als daar toe dienen zullen, ten koste van den voorz. Lande van Zeeland, indien die Misdadige niet goeds genoeg en hadden omme die voorschreeven wedden te betaalen, behoudelik die Steden van Middelburg, Ziericzee, ende alle Vryheeden in 't voorschreeven Land, haars regts Keuren, Handvesten ende Privilegien.

Duisteren punten in den Keuren van Zeeland te regten.

Item, alzo veele punten staan in den Keuren van Zeeland die zeer oud, ende duister te verstaan zijn, zoo sullen wy, ten verzoeke van den Staaten van Zeeland ordineeren twee Persoonen van onzen Raade van Holland, omme by den zelve Staaten die voorschreven punten die duister zijn, te helpen vermaaken, ende tot beeteren verstande te stellen, om dien Gemeenen oorbaar van den voorschreeven Lande.

Vonnissen in Zeeland, by 't meerendeel van Mannen geweest, hebben hunnen voortgang.

Item, dat alle Vonnissen die in toekomstenden tijden by Mannen van Zeeland gewijsd zullen werden, dat die haaren voortgang hebben zullen, by den meesten gevolge van stemmen van den voorschreeven Mannen.

Loffin-

Losſingen van Tienden in Zeeland.

Item, dat voortaan voor die Loſſinge of verheffinge vanden Tienden van Zeeland, die men van den Grave houd, niet meer betaalen en zal, dan voor elk pond ſwaarten twintig groot Vlaams, na ouder Couſtumen.

Ambachts-Heerlickheden in Zeeland.

Item, als eenig Ambacht of Heerlikheid van Zeeland verſterft van den Vader op den Zoon, of Zoonen, die zullen 't ontfangen binnen den jare van den Grave, of zijnen Rentmeeftere, daar 't onder geleegen is, ende die Rentmeefter zal 't op dien overzetten ten Boeke, elk gemeet om een halven grooten, ende vielder gebrek in der verleeningen van 's Heeren weegen, zoo zal die geene daar 't goed aan geſtorven is, gaan ter plaatzen daar men pleegt die Vierſchare te houden, in kennisſe van drien 's Graven Mannen, en van hen Brieven neemen, dat zy bereid zijn haar Leenen te ontfangen, en alle te doen, dat zy, van rechts wegen, ſchuldig zijn te doen: En hier mede zullen zy haar goeden bezitten zonder eenige ſchade daar af te lijden, ter tijd toe dat men 't hen verleenen wil, en dan zullen zy 't ontfangen als recht is.

Ambach-

*Ambachten aan den Grave
verftervende.*

Item, alle Ambagten of Heerlijkheden van Zeeland, die verfterven aan den Grave, heeft die geene daer die goeden af verfterven, geen Zoonen en Dogteren achtergelaten, zoo zullen die Dogteren dat Ambacht of Heerlikheid met zijnen gevolge mogen loffen tegens den Graave of yemand anders, ende en heeft hy geen Dogteren gelaten, zoo zal 't mogen loffen de oudste ende de naaste Man-hoofd van der Maagſchap van der Swaard-zyde, op dat hy wil, ende en wil hy 't niet loffen, zoo zal die oudste ende naaste Man-hoofd van der Swaard-zijde daar naast aan-volgende, mogen loffen, en alzo voort van Man-hoofde te Man-hoofde, alzo lange als 'er eenige zy binnen der Maagſchappen van der Swaard-zijde. En is 'er niemand van der Zwaard-zijde die dat loffen wil, zoo zal 't mogen loffen die oudste en naaste Man-hoofd van der Moeder-zijde, en alzo voort ſoo zullen mogen loffen die Man-hoofden van der Moeder-zijde, van graade tot graade, als 't van der Zwaard-zijde geſchreven ſtaat, en men zal voor elk gemeet Ambachts, met zijnen gevolge, dat tot heelen ſchoote ſtaat, en te Boeke het derde gemeet vry ſtaat, den Grave betalen andeshalf pont ſwaarte, en voort zoo zal men van elk gemeet dat tot halven ſchoote

te

te staat, naa der beloope ende advenante, den Grave alzooveel betalen, ende dat half Schot heeft, ende 't derde gemeet ten Boeke vry staat, daer af zal men den Grave geeven voor elk gemeet XV. penningen groot, en alzoovoort na den advenante, naa dat 'et vry heeft, ende ten Boeke staet, ende en heeft dat Ambacht geen vry, zoo zal men elk gemeet mogen lossen om X. schellingen, indien dat men 't losse wil. Ende zoo wat Ambacht dat men lossen wil, dat zal men lossen binnen eenen halven jaare, naa dat verstorven is. Quaam 't ook alzoo dat een Weeskind deeze goede lossen zoude, zo zalze des Wees-kinds Voogd voor hem lossen binnen den voorsz. halven jaare, alzo voorsz. is, alzo verre als 't Wees-kind, reeder haaven ende renten genoegh heeft, dat Ambacht meede te lossen. Doet die Voogd dat niet, zoo zal dat Wees-kind zijne schaade mogen verhaalen op zijn Voogd, als 't zijn jaaren hebben zal.

*Verkoopinge van Leed-goederen, Ambachten,
of Thienden in Zeeland.*

Item, zoo wanneer een Man zijn Leengoeden, Ambacht of Thienden in Zeeland verkoopen wil, of moeste, by kennelike last of armoede, daar op hy eerst zal moeten verwerven en verkrijgen consent van ons, of van onzen Nakomelingen, of onzen Officieren, zoo zal die Rentmeester, indien gevalle,
ge-

gehouden zijn dat Ambacht over te zetten, om twee grooten van den gemeente ten geheel schote, ende eenen groote van den gemeente ten halven schote, zonder meer daer af te neemen, en vanden tienden, ende Leen-Landen zes grooten van den gemeente.

Dat deeze puncten onverbrooken gehouden zullen werden.

Item, indien eenige van den voorsz. articulen of puncten in eenige Steden der voorsz. Landen ingebrooken worden, dat dies niet tegenstaande, die zelve Privilegie in alle zijn articulen ende puncten in alle den anderen Steden ende Dorpen der voorschreven Landen onverbrooken gehouden zal werden.

Dat dit Privilegie niet en zal anderen Steeden in haare Privilegien ende Coustumen naadelig zijn.

Item, dat men alle die voorsz. articulen ende puncten, ende elk byzonder verstaan zal, behouden alle die voorsz. Landen, Ridder-schap ende Steeden, ende elke Steede byzondere, in allen haaren Regten, Privilegien, Handvesten, Coustumen, Keuren ende ouden herkomen, niet teegenstaande dat die zelve by tijden van onzen voorsz. wijlen Heere ende Vader ingebrooken mogen weezen, die welke wy in onze Huldige belooven en sweeren zullen

zullen den voornoemden Landen ende Ste-
ten in 't generaale, en elken in 't zijne in 't par-
ticulier wel t'onderhouden ende doen onder-
houden, zonder eenig gebrek, mitfgaders ook
zulke redelike provisie als elke Steede in den
zijne ten zelve tijde behoeven ende verzoe-
ken zal.

*De Cancelier ende die van den grooten Raade,
zullen Eed doen in den aanvang
hunner Officien.*

Item, zoo zullen onze Cancelier, mitfga-
ders ook die van den grooten Raade, van ons,
ende van onzen Naakomelingen, Graven of
Gravinnen der voorsz. Landen van Holland
Zeeland ende Vriesland, als zy totten voorsz.
Officien ontfangen worden, haaren behoorli-
ken Eed doen, ende elk van hen-lieden by-
zonder gelooven ende zweeren dat zy onze
Hoogheid ende Heerlikheid bewaaren zul-
len, ende desgelijks alle die voorsz. punten,
articulen, ende Provisie, en elke byzondere,
mitfgaders ook alle der voorsz. Landen en
Steeden - Regten, oude en nieuwe Privile-
gien, Coustumen en herkomen, den zelve
Landen en Steden onverbreekelik zullen on-
derhouden en doen onderhouden. Zonder des
te laaten in eeniger manieren, of om wat zake
dat 'et zy, en zal 't zelve altoos zijn en blijven
een artikel van haaren voorsz. Eed.

Dat

*Dat den Stadthouder ende Raaden zullen
Eed doen.*

Item, in gelijken zullen onze Steedehouder, of overste Officier, die by tijden wezen zal in den voorschreeven Landen, mitsgaders onze Raads-luiden der zelve, ende elks byzonder in 't Ontfangen van haare Officien, eenen gelijken Eed doen, als voorschrevē is.

*De Briele en het Land van de Voorne
genieten ook dit Privilegie.*

Item, alzoo vander Steede van den Briele ende Lande van Voorne, contentie ende geschil is, tusschen den Lande van Holland aan d'een zijde, ende den Lande van Zeeland aan de andere zijde, welken van den voorschreeven Landen dat toebehoorende is, zoo zal die Steede van den Briele, met den Lande van Voorne voornoemd in den voorschreeven provisien, articulen, en puncten mede begrepen zijn, omme die zelve te dienen voor hen, als toebehoorende eenen van den voorschreeven Landen.

Welke puncten ende articulen voorsz, ende elks byzonder, wy by advijse ende goeddunken van onzen Neeve ende Oom voorschreeve, mitsgaders ook van onzen grooten Raade, om die welvaart, rust, vrede, ende neeringe van onzen voornoemden Landen, en
om

om meenigen trouwen dienst, die die Ingezeetenen van den zelve onzen voorzaaten dikwil gedaan hebben, ende hoopen zy ons, onzen Erven ende Naakomelingen nog doen zullen, geloofd hebben, ende met deezen tegenwoordigen Brieve gelooven in goeden trouwen voor ons, onze Oors ende Naakomelingen, onzen voornoemden Landen van Holland, Zeeland, Vriessland ende den Onderzaaten der zelve ende haren Naakomelingen, en elken van hen byzonder tot eeuwigen dagen, goed, vast, ende gestendig te houden, zonder verbreeken, ende zonder daar tegens te komen, te doen, ofte doen doen, of ook te laten geschien, in eeniger manieren, willende en consenterende, indien by inadvertentie of anders, hoe, ende in wat manieren dat het waare, eenige Brieven open of beslooten, hoe dat wezen mogte, contrarie van deezen in toekomende tijden gegeeven worde, of (dat God verhoeden moet) contrarie van dezen gedaan ofte ingebrooken worde, dat dat dan als nu, en nu als dan, niet ende van geenre waarden zy, ende blijve tot eeuwigen dagen, ende niet astringeere den geenen, die daar inne gequetst zouden mogen zijn. En want men in diverscher plekken van deze voorsz. Privilegie en Brieven te doen zal hebben, zo willen wy totten *vidimus* van dezen gemaakt, onder Zegel autentijk, of tot der copie hier af gecollationeerd ende geteikend metter hand van eenige onzen

onzen Secretarifen , zulken geloove geven zy, als deezen principale en orginaale Brieve, des te getuigen, ende tot cewigen vastigheid hebben wy uit onzer rechter wetenheid onzen Zeegel hier aan doen hangen , en tot meere zeekerheid , approbatien en autorisatien der dingen ende zaken voorfz. hebben gebedden onzen lieven Neve den Hertoge van Cleven, en den Heere van Raavesteyn voornoemt, dat zy haare Zeegelen by den onzen aan dezen brieven hangen willen, ende als van onzen Oom van Ludik, mits zijner absentie, ende om de expeditie ende korthede van dezer zake, wy hebben hem daar van verdraegen, ende verdragen ende houden dat alzoo vast, ende van zulker waerden, als of hy dat met ons bezeegelt hadde. Ende wy Jan Hertoge van Cleven ende van der Marken, ende Adolf van Cleven ende van der Marken, Heere van Raavesteyn boven genoemd, hebben ter begeerte van onzer Nichten den Hertoginne dat alzoo gedaan. Gegeven in onzen Steede van Gent, op den veerthienden dag in Maerte, in 't Jaar ons Heeren, duizend vier hondert sesenseventigh. Aldus geteikend by mijne Jonkvrouwen den Hertoginne in haare Raad, aldaar die Hertoge van Kleve, die Bisschop van Ludicke, Hertog van Bullion, Heere Adolf van Kleve ende van der Marken, Heere tot Ravesteyn, Steedehouder Generaale, die Graave van Wijnsestere, Heere van Gruythuse, Meester

Meester Jan de la Boverie, Heere tot Wiere, die President van der Reeken-Kameren, ende meer andere tegenwoordig waren. Onderstond geteikend : *de le Berge.*

Ende alzo de Staaten van Holland, en West-Vriesland &c. Ten tijde des Graaven van Leicester, de oude forme van regeeringe deezer Landen, zeer beknopt hebben beschreeven, zal ick deze Inleidinge daar mede besluiten.

DE Ridderfchap, Eedelen ende Steeden van Holland en West-Vriesland, representerende de Staaten van den zelven Lande, wel en rijpeliken, naer voorgaende communicatie, deliberatie, ende rapport, onder den Eedelen en in de Vroedschappen van den Steeden gehouden en gedaen, op den tegenwoordigen Staat des Lands: hebben, volgende haaren Eed ende pligt, noodigh geagt, den wettigen Staat der Landen van Holland en West-Vriesland by deezen te oopenen, op vast betrouwen dat een ygelik die deeze zal zien, daar van zal oordeelen, zoo onpartydeliken en vreedzameliken, als den bedroefden Staat deezer Landen is vereiffchende.

Het is kennelik dat de Landen van Holland met West-Vriesland en Zeeland, zijn tfedert den tijd van 700. jaaren herwaardsgegegeert ende gericht geweest by Graven ende Gravinne, den welken by den Ridderfchap, Eede-

Eedelen ende Steeden , repesenteerende de Staaten van den zelven Lande, de Heerschappye ende de Souverainiteit der zelve Landen wettelik is opgedragen en gedeferreert geweest , die ook met zulke discretie ende matigheid hen gedragen hebben in haare Regeeringe, dat de zelve nooit hebben gedisponeert van Oorloge aen te nemen ofte pais te maaken, schattingen , ofte contributien over den Landen te heffen , ofte van eenige andere zaaken den Staat der Landen betreffende (hoewel de zelve nogtans van goeden Raad van den Eedelen en Ingeboorenen van den Lande ordinaire waren verzien) zonder advijs en consent van den Eedelen ende Steeden van den Lande , die t'elken daar op werden beschreeven en vergadert , ende hebben booven de voorschreeven Raad , d'Eedelen en Steden van den Lande t'allen tijden en in alle zaaken gegeeven favorable audientie , volkomen geloof , ende goede resolutie , op alle 't geene de zelve immermeer hadden te vertoonen den Staat ende welvaaren van de Landen eenigzins betreffende.

't Welk als geweest zijnde een gantsch wet-tige Regeeringe, zoo zeer als oit eenige andere is bevonden ; heeft voortgebragt vrugten die merkelijk , ende zonderlinge tot eere ende reputatie van den voorsz. Graaven , mitsgaders welvaart der voorsz. Landen , ende van de Ingezetenen der zelve hebben gestrekt ,
als

als boven alle anderen, dat de Graven van Holland, Zeeland ende Vriesland, op de Heerschappye van zoo kleynen begrijp, zijn geweest by alle Princen ende Potentaten van 't Christenrijk, niet alleen inzonderlinge respect, eere ende reputatie, als blijkt by de hoge Aliantien van Houwelijken, die zy hebben gemaakt by na met alle de magtigste Koningen en Potentaaten van 't Christenrijk, ende dat in den Jaare 1247. Koningh Willem de tweede van dien naame is gekooren victorieus Roomsche Keiser, maar ook, dat de zelve by naa altijd zijn geweest victorieus over hare vyanden: de paalen van de zelve Landen zeekerlijk teegen alle haare vyanden (hoe magtig die waaren) hebben beschermt: waer door de zelve niet weinig zijn gerespecteert ende ontsien geweest by haare naagebuuren. Immers mogen wy met de waarheid seggen, dat den Staat der Landen van Holland ende Zeeland, binnen den tijd van acht hondert Jaren, nooyt met den zwaarde en is geconquesteert, oft 'onder gebragt geweest, nog by Uitheemsche, nog by Inlandsche Oorlogen, 't welk wy niet en weeten oft van eenige andere Rijken, ten waare van de Republike van Venetien, tegenwoordelik zoude mogen werden geseit, zonder dat men hier van eenige andere reedenen zoude kunnen geeven, dan dat altijd goede eendragt, liefde ende verstant is geweest tusschen de Princen ende

Staatē van den zelve Lande, dewijl dog de Princen, die by hen zelve geen magt en hadden, zonder den Eedelen ende Steeden van den Lande, gansch niet en vermogten, als ordinare geen middelen hebbende dan het inkomen van de Domeinen, tot vervallinge van de kosten haarder Hof-houdinge, ende betalinge van de ordinaris Officiers.

Men bevind ook wat autoriteit de Staatē van den zelve Lande hebben gehad, omme de Princen, als zy door quaaden Raad waaren tot naadeel van den Lande misleid, te brengen tot regt ende reedelijkheid: niet alleen met remonstrantien ende verfoeken; maar ook, als hier op niet en werde behoorlik versien, met 'er daad procederende, ook strengelik tot straffe van den geenen die der Princen autoriteit hadden misleid mishandelt of onbehoorlik misbruikt, gelijk daar van exempelen zijn, veel ende meenigvuldig.

Ook meede bevind men klarelik, dat der Staatē van den voorschreeven Lande Officie is geweest, den minderjaarigen Princen te voorsien van wettige Voogden, Mombaars, ende Gardenobels, gelijk ook is geschied aan Graave Willem de Vijfde van die naame, tot krankfinnigheit gekomen zijnde.

Eyndelik is buyten twijffel, dat die administratie van de Souverainiteit van de Landen t'allen tyden wettelik is aangenomen geweest

weest by den Staaten der selver : zoo wanneer deur aflagtigheid , minderjarigheid , krankfinnigheid , misverftand , of eenige andere inconvenientien , de Landen verlaaten zijn geweest van de wettelijke bedieninge der Princen , die over fulks dikmaals een *Hoofd* hebben gekoozen die men *Voogd* of *Ruwaart* noemde. 't Welk ook nog zulks is geobferveert geweest ten tijde van den Huyse van Borgondien , als na 't overlyden van Hartog Karel ende Hartoginne Maria , zijn Dochter , ten welken tijde Hartog Maximiliaan willende met geweld , contrarie innevoeren , teegen de Autoriteyt van den Staaten , den geheelen Staat van den Lande bragt in het uytterfte gevaar ende perijkel , ende Keiser Karel selve is geduurende zijne minderjaarrigheyd deur de Autoriteyt van den Staaten versien van Vooghden : ende 't Land van behoorlike Regeerders , die altijd de Staaten van den Lande (hoe wel in veele saaken de vryheid , gedurende de Heerschappye van den Huyse van Bourgondien zeer is vermindert) grootelik heeft gerespecteert, als ligtelik bemerkende zijnen Staat deur geen ander middel verseekert te kunnen weesen , heeft over zulks zijnen Soone den Koning van Spangien , met verscheyden vermaningen , tot gelijke consideratie ende discreetie gesogt te beweegen , met expresse verklaringe , dat hy zijnen Staat zoude zien in perij-

kel , zoo haast als hy de Staaten van desen Lande zoude hebben in klein agtinge , gelijk hy ook met'er daad bevind , grootelijks tot zijne ende der Landen schade , zonder dat men den oorsprong der Oorloge ander oorzaak zoude kunnen geeven wat men daar van discoureert , dan dat hy deeze Landen met geweld van Spaansch ende ander uitheemsch Krijgs-volk , heeft willen dwingen te doen, 't geene zy-luyden Staats - gewijse niet en hebben goed gevonden , in zaaken betreffende den Staat van den Lande.

Alle 't welk , hoe wel wy zeeker achten, genoeg buiten dispuut te weezen , hebben nogtans noodig gevonden hier te verhaalen, oovermits veele Persoonen hier van zeer onzeekerlik en verscheidelik gevoelen , de vergaaderinge van den Staaten anders niet respecteerende , dan naa dat hen goed dunkt de qualiteit van de Persoonen op de vergaderinge compareerende , te meriteeren , ende van alle zaaken , die aldaar werden gehandelt, oordeelende in allen schijne , of de voorz. Persoonen , die uyt den Eedelen ende by den Steeden gedeputeert op de vergaaderinge van den Staaten, hen zelve waaren draagende, als zijnde de Staaten, ende over zulks, als hebbende de Souverainiteit en de hoogste magt van den Lande naar haaren welgevallen van alle zaken , den Staat van den Lande betreffende , waaren disponeerende. Retor-
quee-

queerende over zulks alle de handelingen de zelve tot haaren particulieren laste, haat, en nijd. Maar de geene die naader insiet het geene vooren verhaald is, ende andere groote saaken by den Prince van den Lande, met hulpe van den Staaten, te wege gebragt, ende insonderheid 't geene zedert den tijt van vijftien jaaren herwaarts in den Landen van Holland met West-Vriesland ende Zeeland is gepasseert, kan ligtelik bemerken, dat de Autoriteyt van den Staaten niet en bestaat in het beleid, Authoriteyt, ofte magt van dertig ofte veertig Persoonen, min ofte meer, die op haar Vergaderinge zijn compareerende: Ende de Agenten van den Koning van Spangien zelfs, die met dufdanige argumenten tegen onse saaken altijd hebben gemitteert, ende gesogt te brengen in kleinachtinge de Autoriteit van de Staaten, hebben met der daad nu wel bevonden, hoe grootelijks zy in alfulken opinie zijn geabuseert en misleid geweest.

Omme dan te ontdekken, waar uit die Autoriteit van de Staat is spruytende, soo staat te considereeren, dat de Princen, die oyt wetteliken hebben geregeert, niet alleen haare regeringe met delatie, consent ende believen van den Landsaaten hebben begonnen, maar ook sulks vervolgt, dat alle de Leeden van de lighaamen, daar van zy tot Hoofd zijn gestelt, zijn gebleeven ongevioleert, onverkort

ende onvermindert, de welke niet en heeft kunnen worden verhaalt (dewijle de Princen by schaike ende ambitieuſe luiden ligtelik worden gecircumvenieert) ten waare de Landſaten middel hadden om hen met goede ordere en beleid t'allen tijden teegen alle quade practijken te oppoſeren, ende de Prince, van de behoudeniſſe haarder vryheid ende welvaaren, uytten naame van alle de Leeden, niet alleen t'allen tijden te vermaaren, maar ook, omme zoo wanneer de zelve hem tot tirany zoude laaten miſleiden, mette middelen van den Lande hen daar tegens t'oppoſeren. Tot deſen einde zijn de Landſaaten van den voorchreeven Lande gedeeld in tweederley Staaten, te weeten, de Eedelen ende Steeden.

De Eedelen worden gehouden voor een lidt, ten opſiene van de digniteit haarder afkomſten, die, zonder beroemen, wel ſulke is, en zoo oud als men in eenige andere Landen zoude vinden, en van de Heerlikheden die de zelve binnen deeze Landen zijn beſittende, van welke Heerlikheden zy-luiden meeft alle hebben ende gebruiken hooge middelen ende lage juridiſtien: dewelke op alle occurrentien met maikanderen deliberereen op den Staat van den Lande, en ter vergaderinge compareerde, adviſeeren op alles neffens de Gedeputeerden van de Steeden.

De Steeden hebben meeft al een form van rege-

regeringe: te weeten een Collegie van Raaden, ofte Vroedschappen, geconstitueert zijnde van de notabelste uyt het midden van de gantsche Burgerye: deeze zijn in zommige Steeden van Veertig, in andere van Ses-en-dertig, in andere van Twee-en-dertig, Seven-en-twintig, Vier-en-twintig, ofte Twintig Perfoonen, ende zijn de Collegien van den zelve zoo oud als de Steeden, ofte immers dat geen memorie en is van haare beginzelen: de Perfoonen eens verkooren zijnde, dienen haar leeven ofte Poorterschap lange gedurende: in plaatze van den geen die iterven, ofte haar Poorterschappen verlaaten, worden by 't zelve Collegie tot haaren gelieven gekooren, andere Perfoonen uit 't midden der Burgeren, tot vervulling van 't getal. By deeze Collegien alleen is de magt omme te adviseeren, resolveeren, en disponeeren van alle zaaken concerneerende den Staat van den Lande ende der Steede respective: Ende wat 't zelve Collegie adviseert, resolveert ende disponeert, word by de gantsche Burgerye gevolgt, daar teegen nooyt eenige inbreuk ofte oppositie van de Burgeren is gevallen.

By deeze Collegien worden Jareliks gekooren de ordinarise Magistraaten, te weeten, vier, drie ofte twee Burgemeesters, ende zeven ofte meer Scheepenen, omme te dienen voor een Jaar. In zommige Steeden

geschieden deeze Electien absolutelik , in de zommige by nominatie van dobbel getal, daer nu by den *Stadhouder* de verkiezingen van 't gewoonlik getal werd toegeedaan.

Der Burgermeesters Officie is bevolen het ordinaris beleid ende gebied in alle politike zaaken , zoo wel d'administratie van 's Stads goederen ende innekomen , als den welstand ende bewaaringe der Steeden betreffende.

De Collegien van den Scheepenen vaceeren ordinair tot de administratie van justitie, zoo in alle Crimineele als Civile zaaken , en hebben ende exerceeren alle hoge middelen, en lage jurisdictien.

By deeze Collegien van Magistraaten worden absolutelik berigt de Regeeringe der Steeden van *Holland* , *West-Vriesland* en *Zeeland* , meest al genoeg op eenen voet, zonder dat de *Princen* van den Landen hen de Regeeringe van de Steeden eenigzints hebben onderwonden , anders dan in 't stellen van een Officier , die op haren name de Justitie heeft gevordert. Dit is in 't kort de waarachtige gelegenheid van de Regeeringe der Steeden van *Holland* en *Zeeland*.

Waar uit goed te verstaan is , dat deeze Collegien van de Magistraaten ende Raden van den Steeden, gevoegd by de vergaderinge van den Eedelen, ontwijffeliken representeren den gantschen Staat en 't geheele ligchaam van den Landzaaten , en kan niet bedagt

dagt werden eenige forme van Regeeringe, die met zeeckerder kennisse van alle gelegenheid van den Lande zoude kunnen resolveeren, ofte haare resolutien met meerder eendragt, autoriteit, of gevolg zoude kunnen executeeren: Overzulks en is niet te verwonderen, dat den Staat dezer Landen is geweest onveranderlik, en zoo geduurig, als eenige Staat ter weereld zoude mogen weezen: Omme nu de Collegien van den Eedelen ende Steeden te brengen in eene vergaaderinge, en kan niet geschieden, dan by de Gedeputeerden van de zelve: overzulks als omme eenige merkelike zaaken te beraadslagen, van noode is de zelve te vergaaderen, zoo worden die beschreeven, met insertie van de principaalste poincten: die by de Collegien in deliberatie geleid, ende daar op geresolveert zijnde, worden afgezonden alzulke Gecommitteerde, als zy vertrouwen, en met alzulke last ende resolutie als zy bevinden ten dienste van den Landen te behooren. De Eedelen compareeren in competenten getal, ende de Steeden zenden een Burgermeester met eenige Raaden, al tot zulken getale als zy-luiden goed vinden, naar de importantien van der zaaken: ende boven dien, zijn de Gecommitteerden gedurende d'Oorloge (overmits de meenigvuldigheyd van den occurrentien) altijd generaalik gelaast geweest, omme alle zaaken, de welvaart ende conservatie van

den Staat van den Lande betreffende, te adviseeren en resolveeren, zulks zy-luiden ten meesten dienste van den Lande bevinden te behooren: ende bysonder omme de regten, vryheeden ende Privilegien van den Lande te maintineeren, ende alle inbreeken te weeren en wederstaan: ende deeze Gecommitteerde alzulks by den anderen vergadert zijnde, repesenteerden de Staaten van den-zelven Lande: niet dat zy-luiden in haare Persoonen, of uit haare autoriteit de Staaten zijn, maar alleen uit kragte van de commissie van haare Principaalen, zonder dat te presumeeren staat, dat iemand zig zelve uit ambitie zoude advanceeren tot deeze commissien; want boven dien de nature van dezen Volke een afkeer is hebbende van al zulke ambitie, ende vyand is van alle ambitieusen, zoo en staat 'et zelve niet te presumeeren in zoo vrye electie, ende veel min dat iemand in deze teegenspoed, die God Almagtig den Landen gelielt te overzenden, zoude begeerig wesen, omme die zaaken van den Lande te handelen, daar niet dan zwarigheid is in te zien, niet dan Vyandschap en misgunst van den vyanden onzer zaaken, (die ook de gequalificeerste ende veele getrouwe Persoonen met valsche aangeeven abuserende, dikwils quaade opinien van veele goede Dienaars van den Lande hebben verwekt) staat te verwagten, zonder enig profijt; ooverzulks heet men

het

het aanneemen van de voorschreeven Commissien moeten redigeeren *inter munera necessaria*, en alle die geenen die eenig beleyd dezer Landen hebben gezien, kunnen getuigen wat swarighoeden ende constrictien zijn gevallen ende gebruikt, omme de Gecommitteerde, versogte en gebruikte Persoonen tot de opgeleide lasten te bewilligen.

Ende zijn de zelve Gecommitteerden gehouden, wederkeerende, haare Principaalen te doen van alles goed getrou rapport.

Dit is 't fundament van de Regeeringe dezer Landen van Holland met West-vrieland ende Zeeland; daar op den Staat der zelve Landen den tijdt van vijf, ses, seven hondert jaaren, ende zoo lange als de oudste monumenten strekkende zijn heeft berust. Dit is ook (naast de hulpe van God Almagtig) 't geene dat den zelve in dezen, ende gevaarlijken Oorlog teegen zo magtigen vyand heeft gehouden in goede kloekmoedigheyd ende eendragt: zulks dat gedurende deze Oorloge, nooit lid van de voorschreeve Landen, anders dan met 't uitterste geweld, van ons is gescheurt: nooit Burgery oproerig, nooit gemutineerde Soldaaten in de Landen van Holland of Zeeland zijn bevonden. Daar van wy, naast Gods magtige hand, geen andere redenen zouden kunnen geven, dan dat in alles opregtelik, vrymoedelik, rypelik, ende

met oopen deure is gehandelt : tot welken einde is gebeurt , dat veele van de kleine Steeden , ook die men van oude tijden ter vergaderinge van de Staaten niet en plag te beschrijven (immers alle de geene die zulks begeert hebben) in de vergaderinge van de Staaten vrye sessie ende stemme is gegunt , op dat een ygelijk 't beleid der gemeene Landzaaken kennelik zijnde , de lasten (die anders onverdraaglik schijnen) met goedwilligheid gedragen , ende de eenigheid onverbreekelik onderhouden zoude werden : tot welken einde de Eedelen ende Steeden ook vrygestaan heeft met zulken getale ende Perioonen , van het lighaam van de Vroedschappen weezende , te compareeren , als hen goed dochte : Behoudelijk dat de Persoonen by de Privilegien van den Lande niet en worden uytgesloten.

Ingevalle nu yemand zoude kunnen bewijzen , dat onder den Eedelen , ofte onder den geenen die als Gedeputeerden van de Steeden op de vergaderinge van de Staaten zijn verschreeven , iemand iet zoude gehandelt hebben (des wy niet en weten) anders dan in der voegen als voorschreven is , ende in conformite van zijnen last ende commissie: den zelve zoude gehouden zijn , t'allen tijden daar van voor zijne Principalen te verantwoorden , ende by gebreeke van dien strafbaar zijn , als naar rechten , ende de geene

ne die ter goeder trouwen arbeiden om zulks te openbaaren, achten wy voor goede Liefhebbers des Vaderlands.

Maar de geene die Staaten van den Lande veragtende ende beschimpende haare actien calumnieren, abuseeren hen grooteliks, indien zy verstaan te doen te hebben met de Perfoonen van de Eedelen ende Gecommitte van de Steeden in haar particulier, in gevalle zy niet met eenen en bewijzen, dat iemand van de zelve iet zonder last zoude hebben gedaan, ofte zijne commissie ge-excedeert.

Ende hoewel veele Perfoonen zulks uyt onweetenheid ende simpelheid doende, het zelve niet op 't swaarste en werd afgenomen; zoo is nogtans zeeker, dat die geene die zulks doen met goede kennisse en wetenschap, zijn vyanden van den Staat ende Republike deezer Landen, ende dat de zelve daar meede niet anders kunnen voor hebben, dan te ondergraaven de Fundamenten van den Huize, omme het zelve te doen storten ende vervallen: Zoo wel ten opziene van den Prince als van de Gemeente. Want wat is de magt van een Prince, zonder goede correspondentie van zijne Onderzaaten? Wat correspondentie zal hy met hen houden, wat onderstand zal hy van hen trekken, indien hy hem daar toe laat brengen, dat hy party-schap aanneemt teegen de Staaten, die de

C 7

ge-

gemeente reprefenteeren , ofte , om eigentliker te fpreken , tegen zijn Volk zelve ? Ten anderen , hoe kan den Staat van den Lande biftaan , indien het gefchieden konde , dat de Gemeente zoo verre werdt gebragt , dat de zelve partyfchap aannaame teegen de Staaten , dat is , teegen de Eedelen , Magiftraaten , ende Vroedfchappen van de Steeden , die haar Voorftanders ende wettelike Magiftraaten zijn ; die , tot voorftand van de Gemeente ook den ondank van den Princen en Gouverneurs dikwils in het particulier moeten draagen ? Daarom zullen alle reedelijke menfchen klaarlik verftaan dat den gemeenen Staat van den Lande geen fwaarder , fchaadeliker , nog doodliker vyand zoude mogen hebben dan den geenen die zig zouden formalifceeren teegen den Staaten van de Landen in het geneeraal . Maar fulks en verftaan wy niet te wesen de geene , die fouden kunnen bewijfen teegen yemanden particulierliken , dat hy de commiffie van zijnen Principaalen , op de Vergaaderinge van de Staaten compareerende , zoude hebben ge-excedeert , als voorfchreeven is , of ook andersins hem zouden hebben ontgaan .

Hieromme zal een yegelik gelieven te verftaan , dat die geene die verklaaren de Souverainiteit der Landen te wesen by den Staaten , zy niet en verftaan daar meede te fpreken van eenige particuliere Perfoonen ofte

Ge-

Gecommitteerde in't particulier, maar van haare Principaalen, te weeten, die Edelen en Steeden van den Lande, die zy uit kragte van haare commissien representeren, 't welk verscheiden Princen en Potentaaten, ende ook haare Majesteit van Engeland, met de Generale Staaten tracteerende en zijn Excellentie de Commissie als Gouverneur Generaal van den zelve ontfangende, sulks hebben verstaan, ende by niemanden ter Wereld gecontroveerteert mag werden.

Sonder dat wy kunnen gelooven, dat yemand meend met goed fundament anders als nu te kunnen sustineeren, ofte zoude moeten volgen, dat de Eedelen, Magistraaten ende Vroedschappen van Steeden, nu niet de zelve magt en hadden op de exercitie van de Souverainiteit, die de zelve hebben gehad in voorleden tijden, als vooren beweesen is, ende ook hadden in't tracteeren met haare Majesteit ende constitueeren van't Gouvernement van zijne Excellentie, of andersints zoude moeten in controversie getrokken worden, niet alleen de bestendigheid van de Tractaaten met haare Majesteits commissie ende Gouvernement van zijn Excellentie, maar alle't geene de Staaten sedert den tijd van vijftien jaaren, tot haare defensie hebben gedaan: 't Welk alleen't werk is van der Landen vyanden.

Mits allen 't welke wy klaarlik ende genoegzaam achten beweefen te zijn, hoe noodig de autoriteit van den Staten dient geconserveert, als weefende het fundament, daar op den gemeenen stand van den Lande is berustende, 't welk, zonder de ruine van de gemeene zaake, niet en mag werden gekrenkt, ende dat de Souverainiteit van den Lande is by de Staaten, in alle zaaken, niet minder als die geweest is by de voorgaande Princen dezer Landen. Aldus gearresteert in den Hage, den festienden July: Ende is als nog gerefolveert dat de overleeveringe zal worden gedaan. Gedaan tot Haarlem, den festienden Octobris vijftienhonderd seven-en-tagtig. Onderstond geschreeven:

*Ter Ordonnantie van de Staaten
van Holland.*

Onderteikend.

C. de RECHTERE.

H I S T O R I E
D E R
G R A F E L Y K E
R E G E E R I N G
I N
H O L L A N D.

Hoewel voor *Diederik van Aquitaniën*, anders en beter gezegt *Diederik de Vriese*, veele *Graven* zijn geweest in *Holland*, niet alleen vervolgens, maar ook gelijkelijk (sie de *Historien des Heeren I. v. Does*, Bewaarder der *Chartren van Holland*) alzoo dit geweest in zeer veel kleine *Graafschappen* verdeelt was, zo zal ik nochtans, onze oude *Hollandse Cronijk*, volgende, aldus beginnen.

C A P. I.

Anno 913. Diederik de eerste Graaf.

Omtrent de jaren *Christi* 800. en 900. voorneementlik omtrent 880. quaamen de *Deenen* en *Normannen* te meermaalen de *Rijn* en *Maas* opgevaaren, roovende en vernielende al wat hun ontmoetede tot in *Lothrijk* toe. Om welk in toekomstende, te beletten *Diederik de eerste Graaf* zoude zijn gestelt door *Carolus Simplex*, *Anno 913*. Hoewel d Oude Kro-

Kronyk, Brieven 50 Jaren ouder, bybrengt, om te bewijzen hy Graaf van Holland door *Carolus Calvus* gestelt zy; dog sonder flot: ook doet zy hem 50 Jaaren regeeren, zonder te zeggen waar, of wanneer hy stierf. En van zijne daaden werd niet vermeld, dan dat hy een *Klooster*, voor Nonnen, t' *Egmond* stigte. Maar is in alle manieren waarschijnlijk, dat deeze *Diderik de Eerste*, door de *Regeerders des Lands* hebbende verkreegen het *Gravelik Officie*, geneegen zy geweest het zelve aan zijn *Persoon* ofte geslagt vast te maaken, ende daar toe ligtelik hebbe verkregen, 't zy van *Carolus Calvus*, 't zy van *Carolus Simplex*, een geschenk daar nog de geever, nog de ontfanger eenig het minste *regt* toe had. Niet te min vermogten deeze aanzienelike Namen ende *Mannen*, of de *Vrienden* des overleeden Graafs zoo veel dat men de *Vryheid* des *Vaderlands* aan de *ambitie* van eenige weynige *Grooten* opofferde.

C A P. II.

Diderik de Tweede Graaf.

A Nno 985. succedeerde *Diderik de Tweede*, Soon van d' *Eerste*; en werden hem eenige *Oorlogen* tegen de *Vriesen*, hoewel onwaarschijnlijk, toegeschreeven: maar is wel zeker, hy 't *Klooster t' Egmond* heeft verniewt, ende tot een *Abdye* gemaakt. Als mede dat hy deeze *Landen* heeft *vry* gemaakt van 't *Rijk*,
door

door gonst van Keizer Otto, Anno 985. Stervende in 988. Ende om d'eerste beuzelagtige instelling der Graven aan een te knoopen, zegt men dat hy 85. jaaren geregeert heeft. Ende staat eenmaal voor alle aan te merken dat de Graaven in het begin den *Gesteliken* doorgaans zeer gonstig waaren: om door den aanhang der zelve des te beeter over alle *Weereldliken* te kunnen heerschen, ende dat alle de Graaven die het zelve deden, des niet jegenstaande door de *Croniken* zeer plegen te werden gepreezen, om dat in die onweetende tijden by na niemand als *Gesteliken* konde schrijven, ofte *Historien* beschreeven heeft.

C A P. III.

Aarnoud de Derde Graaf. Oorsprong der West-Vrieslandsche Oorlogen.

ANno 988. succedeerde Aarnoud de Derde, getrouwt met Luitgaard, Moeders Suster van Keizer Otto. Die ten profijte van zijn Oom, de paalen van zijn geschenk in de *Vrie-Brief* had gestrekt tot over *West-Vriesland*: 't welk die inwoonders niet willende erkennen, oorzaak gaf tot een Oorlog, in welk hy met vee'e anderen verslagen bleef, t vijfde jaar zijner Regeering. Werdende begraven in d' *Abdye t' Egmona* die hy zeer had verrijkt.

CAP. IV.

Diederik de Vierde Graaf. Voogde Regeering.

A Nno 993. succedeerde d'oudste Zoon Diederik oud twaelf jaaren, zulks 't Landt quam onder voogdye, waer van niet wert vermeld: maer wel dat hy den Bisschop van Utrecht Anno 1018. d'oorlog aen deê, om dat hy de West-vriesen tegen zijn Vader had geholpen, welken Bisschop hy in twee veldslagen overwon, en gevangen nam: verjaagende met een de Graaf Dirk Bavo uit zijn Leen-Graaffschap, bestaande in Swammerdam ende Boodegraven, ende dat dus aen zijne andere Landen hegtende. Deze victorien moedigden hem, om de West-vriesen te bevegten, alwaar zijn Heir verslaagen wierd. Zulks hy zijn Zoon maar deed huldigen van de Kennemers, die uit kraft der gifte van Otto, zijn Vader al hadden erkent, en reisde in Pelegrimadje naa 't Heylige Graf Verrijkte d' Abdye t'Egmond en wierd'er begraaven. Anno 1039.

CAP. V.

Diederik de Vijfde Graaf.

A Nno 1039. succedeerde zijn oudste Zoon Dirk, van wien niet wes beschreeven is, dan dat hy Anno 1048. met veele zijner Ridder's na Luik trok op een Tournoÿ spel: alwaar

alwaar hy by geval, des Biffchops van Keulen en Luiks broeder doodftekende, ontvlugte, werdende onderweeg twee zijner Ridderen afterhaelt, ende doodgeflagen. Waaron de Graaf alle Luikfe en Keulfe Scheepen voor Dordrecht dede verbranden, ende alzo die Koopluiden gevangen neemen, de zelve hoog fchattende. Waaron de bovelandfche, onder de Mark-Grave van Brandenburg, den Rijn afdaalden, ende Dordrecht, met verraad der Poorteren, heimelik innamen. Maer de Graef quam met de Heer van Putten en zijn heir des nagts behendelik in de Stad, doode ende verjoeg de Bovelanders, ende des morgens de Graef zig wat verluchten gaande, wierd hy op ftraat, met een giftige pijl in zijn dye gefchoten. Zulks hy ftierf Anno 1048. en t'Egmond begraaven wierd.

C A P. VI.

*Floris de Sefde Graaf. Collaterale
fucceffie.*

Alzo Diderik de Vijfde geen Kinderen na liet, wierd door d'Eedelen ende Baroenen tot Graaf des Landts gemaakt, zijn Broeder Floris, Heer van Kennemerland, die d'Oorlog tegen de Bovelanders vervolgde: ende als de zelve door veele gedolve en bedekte putten, omtrent Dordrecht in laft waaren gebragt, viel de Graaf op hun uit, ende dooden'er veel
duiz

duizenden. Niettemin in 't Jaar 1062 quamen zy weederom in Holland, stigende Roof en Brand, en Graaf *Floris* trok hun teegen, en bevogt d'overhand in de mid-Zomer, en hier door zeer vermoeid zijnde, als meede een ieder zig ontwapent hebbende ('t geschiede by *Heusaen*) overviel haar de Graaf van *Kuik*, die ook voorvlugtig was geweest, en versloeg de Graaf *Floris*, met 2600 Man. Die van *Dordrecht* d'agterhoede hebbende, ende dat verneemende, vielen op den Graave van *Kuik*, ende doodeden hem met alle zijn Volk. Graaf *Floris* hebbende ook 't Klooster *t'Egmond* zeer verrijkt, wierd aldaar begraven.

C A P. VII.

Diderik de Zevende Graaf, de eerste van Holland. Vrouwe Regeering, en Voogde Regeering. Goverd met de Bult.

FLORIS de Sesde Graaf, stervende in den Jare 1062. liet naa de jonge *Diderik* (deeze is d'eerste, die Graaf van Holland geschreeven werd) en zijne weduwe *Geertruid*, die met wille der Eedelen des Lands Anno 1063, troude *Robbregt de Vrieze*. Deeze *Robbregt* kreeg van zijnen Vader *Bardewijn* van Vlaanderen te Houwelik de vijf Zeewse Eilanden, met 't Land van *Aalst*, en de vier Ambagten. En wierd erkent als Voogd van Holland. Maar ver-

vermits hy 't *qualik* regeerde, en de Bisschop van Uitrecht Anno 1064, op een aangeeven als of de Landen ten onregte het *Stift* onthouden wierden, de zelve van den Keiser *Henrik* verkreeg, accordeerde hy met den Hertog *Godevaard* van Braband (gezezt *Goverd met de Bult*) dat hy die Landen zoude innemen, en van hem te *Leen* ontfangen.

Deeze *Goverd* quam Anno 1065. met een magtig Heir, omtrent *Leyden*, alwaar *Robbrecht* met zijn Volk gansch verflagen wierd. Zulks hy, met zijn Wif *Geertruid* en haar Kinderen, ontvlugte, en toog te *Gent* in *Vlaanderen*. Onder-en-tusschen wierd *Godevaard* in alle Steeden van *Holland* Anno 1071. gebuldigt, ontfangende 't *Leen* van den Bisschop van Uitrecht. Ende zijn *usurpatien* dus door een *Geestelike schijnheiligheid*, by den gemeene man in een goed Regt, zoo hy meende, verandert hebbende: ging hy Oorlogen tegen de *West-Vriezen*, die hem zelfs eindelijk in *Alkmaar* tot oovergeeven zouden gedwongen hebben, ten ware de Bisschop van Uitrecht hem te hulpe waare gekomen; zulks de *West-Vriezen* moesten opbreken, en kort daar op wierden wel 8000 der gemelde *West-Vriezen* verflagen. Sulks *Goverd* ook voor Heer van *Vriesland* erkend wierd. Hier naa trok hy naa *Antwerpen*, alwaar hy op 't heilichheidt, door een zijner Lijfwagten, ver toe van *Robbrecht* de *Vries* omgekocht, Anno

Anno 1075. werd doorstoken. Na wiens dood Anno 1076. Robbrecht met zijn voor zoon Dirk, en een magtig Heir quam voor 't Slot Yffelmonde, daer zy den Bisschop in beleegerden, ende na dat het Stifise Heir om t'ontzetten gekomen zijnde, verslagen was, gaf zig den Bisschop gevangen, en wiert los gelaaten, mits conditie hy alle Pretensien op de Landen afstond. Zulks Dirk Anno 1077. meerder jaarig geworden zijnde, met groote Triumphe werd erkent en gehuldigt Grave van Holland en Zeeland. Stervende Anno 1091. naa dat hy d' Abdye te Egmond hun eige jurisdictie toegestaan, en Tolry gemaakt, als mede met inkomen verrijkt had.

C A P. VIII.

Floris de Achste.

ANno 1091. succedeerde Graaf Floris de Vette, die regeerde een-en-dertig Jaaren gerustelik, zulks van hem niet werd geschreeven, dan dat hy de Geesteliken zeer gunstig was, beschenkende Anno 1108. het Gods-Huis te Egmond. Ende dus ziet men dat onze Croniken hoe mager die zijn, nogtans niet verswijgen de Graven te prijzen, als die den Geesteliken eenige weldaad deden, ook als zy tot naadeel vanden Politiken stam was, alzoo de Graaven hare Domeinen geconsumeert hebbende, de Eedelen ende Steeden, weede om anderen moesten verschaffen.

C A P. IX.

*Diederik de Negende Graaf. Broedertwift.
Oorsprong der Stigtse en Vriesse
Oorlogen.*

A Nno 1122. succedeerde Graave Floris oudtste Zoon, Dirk, in't Graaffschap van Holland, en zijn Broeder Floris, Heere van Kennemerland, en Petronelle als Moeder wierden met wille der Staten, voogden van beide deeze Kinderen. Anno 1130. maakte Dirk peis met Heer Andries, Zoon des Graaven van Kuik, en zoende over de dood zijns over-oude-Groot-Vader Floris de eerste. Maar Anno 1138, kreeg hy verschil met zijn Broeder Floris, en vermits hy West-Vriesland onmatelik had belast en geschat, viel dat, met Kennemerland hem teegen; ende na dat zy een laer veel verwoestingen wederzijds hadden gedaan, werd vrede gemaakt. Onder-en-tusschen stigte Petronella d' Abdye van Rijnsborg. En Otto van Benthem, Dirks swager, raakende in Oorlog teegen den Bisschop van Uitrecht, werd gevangen: om welken te verlossen, Dirk Uitrecht zeer naauw belegerde, de Bisschop zig dus in d' uiterste nood bevindende, ging in Processie met Bisschoppelijk gewaad buiten de Stad naa Dirk, om hem te verbannen, die'er zo van ontstelde, dat hy te vreden was af te wijken, mits zijn swager werd los gelaten: 't welk geschiede. In den

D

lare

Iaer 1140. toog hy in *Pelgrimadje* na 't *Heilig Land*, daar zijn *Wijf Sophia* wel *driemaal* trok, en eenmaal tot *St. Iacob van Galiffien*. In 't *Iaer 1155*, vielen de *Dregter-Vriesen* in *Kennemerland*, roovende ende brandende het *Land*. Maar wierden in 't keeren van de *Haerlemers* geflagen.

Maar hier mag met *stilfwijgen* niet werden voorby gegaan, hoe dat deeze *Dirk Anno 1125.* van zijn Oom de *Keizer Lotharius de tweede* verkreeg, *Oostergoo* ende *Westergoo*, in *Ooster-vrielland*, ende dat de volgende *Keizer Coenraad* die *Landen* den *Bisschop* van *Uitregt* toeëigende *Anno 1145.*

Eindelijk is de *Grave Dirk Anno 1157.* gestorven ende t' *Egmond* begraaven.

C A P. X.

Floris de tiende Graaf. Oorsprong der Zeewse Oorlogen.

A Nno 1157. werd des voorschreeven *Dirkszoon*, *Floris de derde*, *Graave* van *Holland*, die in 't selve *Iaar* *Oorlog* kreeg, om de *Zeewse Landen*, en 't *Land van Waas*, tegen den *Graaf van Vlaanderen*. Ende dat warlik, om dat hy de *Vlaamsche Kooplieden* met zijn *tollen van Geervliet*, al te lastig viel. Hier verloor hy d' *Eilanden* en 't *Land van Waas*, ende maakte vrede met de *Dregter of Enckbuizer Vriezen*, om des te ligter d' *Eilanden* te kunnen weeder krijgen. Maar naa eenige flagen

gen te Water is de Graaf *Floris* gevangen *Anno 1165.* en te *Brugge* gebragt. Alwaar door tusschen spreken van anderen de peis wierd gemaakt , op conditie 't *Land van Waas* zoude blijven aan *Vlaanderen*, en *Walcheren* aan *Holland*. En ging hy in dezen tijd zijn Broeder, die Bisschop van *Uitregt* was, met veel Volks uit *Holland* te hulp, in 't oorlog dat hy voerde, om *Groeningen*, tegen den Hertog van *Gelderland*. Maar in 't jaar *1179.* deede deeze Graaf *Floris* beroepen een *Tornoy* spel, te *Keulen* op den *Rijn*. En 't laer daar aan tijding gekomen zijnde, dat *Soudaan Ierusalem* had ingenomen, zijn de twee Graaven van *Vlaanderen* en *Holland*, met 9000 Man 't zeil gegaan, om 't *Heilige-Land* te winnen. Daarna in 't jaar *1188.* deed hy wederom met zijn tweede zoon *Willem*, een togt onder den Keizer *Frederick Barbarossa*, en itierf *Anno 1190.* t' *Antiochien*, alwaar hy begraaven wierd.

C A P. XI.

Diederik de Elfde Broeder-twist.

A *Nno 1190.* succedeerde des Grave *Floris* oudste zoon *Dirk*. Deze 5 jaren gerustelik geregeert hebbende quam zijn Broeder *Willem* te Huis, uit 't *Heilige-land* daar hy zig zeer kloekelik tegen de *Saracenen* had gedragen; maar eerlang wierd de Graaf door quade tongen opgemaakt teegen zijn broeder *Willem*,

zo dat hy 't Land moest ruimen, en vlood by de *Dregter-Vriesen*, daar hy zig meede verbond, en dagelijks de naaste Dorpen van *Holland* quam berooven en branden. *Baldewijn* van *Vlaanderen* deeze twist waarneemende, quam met een Heir om de *Zeewze Eylanden* te bevegten; zulks *Dirk* zelfs met een Heir teegen hem ging, ende zijn *Vrouw Ada* met een ander Heir teegen zijn *Broeder* zond: De *Vlaamingen* wierden geslagen en verjaagd, en de *Vriezen* ook, vermits die van *Winkelen* en *Nieuw-dorp* omgekocht zijnde, eerst vlugteden, en d'anderen ook op de loop bragten. Eindelijk werd, door tusschenpreeken van vrienden, de vrede gemaakt; op conditie *Jonkheer Willem* van zijn *Broeder Dirk* zoude te leen ontfangen 't *Graaffschap* van *Oost-vriesland*. In 't besit van welk hy zig stelde. Maar onderentusschen stierf *Boudewijn*, *Bisschop* van *Uitregt*, wiens *Broeder, Diederik van Holland* *Domproost* van veele *Canonicken* werd gedragen in 't *Nederstigt*, maar anderen, en die van 't *Ooverstift*, hielden 't met *Arend Proost* tot *Deventer*. De *Keiser Henrik*, stelde de *Grave Dirk* van *Holland* voogd, tot dat het verschil te *Romen* zoude uitgesprooken zijn. Die van *Uitregt* gehoorzaamden, maar niet die van *Over-Yssel*, gesterkt door *Otto van Gelre*, waartegen *Dirk* *Graaf* van *Holland* in *Wapenen* quam, om zijn *Oom Dirk* den *Domproost* te maintineren; en by *Heimans berg*

komende , ontvlugte *Otto van Gelre* met al zijn roof en volk: alwaar Jonkheer *Willem* van Ooft-Vrieland ook quam , om zijn Broeder geluk over de victorie te wenschen : Maer de Graaf meende het om iet args was , deed hem door eenen *Henrik Kraan* gevangen nemen, en korts daar aan brak hy uyt , vlugtende by *Otto van Gelre* , die hem zijn dogter te wyve gaf , daer hy mede in Ooft-Vrieland toog. En ondertusschen in den laare 1169. bevredigde Graave *Dirk* zig ook met den Hertog, geevende zijn dogter aan des Geldermans Soon , ende zy stierf korts hier naa. Ondertusschen wees 't Hof te Romen voor *Arend*, Proost van *Deventer* inde Iare 1198. Zulks hy in't besit quam, en korts daar aan stierf. Toen wierd eerst *Diederik van Holland Bisschop*, maar eer die uit *Italien* quam stierf hy te *Pavien*. En wierd gekooren *Dirk van der Are*, die als Bisschop van *Uitregt* een bede versogt, en in Ooft-Vrieland , alwaar hy van Jonkheer *Willem*, dat niet willende gedoogen, gevangen wierd: Maar de Vrieste Geestelikheid verlostte hem met geweld uit het Slot van *Staveren*. Sulks'er Oorlog rees, en *Willem* met zijn Broeder Grave *Dirk* en *Otto van Gelre* zig verbonden : nemende *Otto* 't Overstift in , en Grave *Dirk* ging *Uitregt* beleggen. Ondertusschen wierd *Otto van Gelre*, meende na den Keiser te reisen , van Hertog *Henrik van Brabant* gevangen. Om welken te verlossen, Grave *Dirk*

van Uitregt opbrak, 's Hertogenboſſche in nam, en ſlag leverende aan den *Hertoge in Brabant*; verloor hy 't en bleef nog zelt gevangen. Sulks de *Biffchop van Uitregt*, *Gelderland* en *Holland* zeer *beroofde*, tot dat de *Graave Dirk*, op zeer groot rantſoen, en ge- maakte *vrede*, los wierd gelaten, toen voer hy in *Dregterland*, vele menſchen *dodende*, ende dorpen *verbrandende*, tot dat hy in 't ent ſtierf.

C A P. XII.

*Ada, de Twaelſde Gravin. Voogde-en
Vrouwe-Regeering.*

DEſe *Diederick de Elfde Graaf van Hol-* land liet naa *anno 1203*. zijne eenige *Dogter* oud *17 Iaren*, genaamt *Ada*. Wiens *Moeder Adelheid*, vrezende *Jonkheer Willem* tot *Voogd* mogte werden gekooren, (vermits alreeds *uitgeſtrooit* wierd *Grave Dirk* op zijn *dood-bedde* zeer had begeert zijn *Broeder* te ſpreken, om hem zijn *Dogter* ende *Landen* te beveelen, en dat *Adelheid* 't zelve had belet) gaf haar *Dogter*, *buiten willen en conſent der Edelen en Staaten*, aan den *Graave van Loon*, houdende *Bruiloft eer d'uitvaart* gedaan was. *Jonkheer Willem* op de *uitvaart* willende komen, verſogt vry geleide: 't wierd hem ge- weigert. Sulks hy uit de *Sijp*, daar hy reeds gekomen was, naa *Vrieſland* keerde. En de *voornaemſte Edelen* verbonden zig met hem: *nog de Grave van Loon*; nog *Vrouwe Ada* te ken-

ken-

kennen. Korts hier op is Grave Willem te *Zi-
riczee* door contrarie wind aangekomen, daar
de *Zeewse Heeren* hem *toevielen*, en tot Grave
verheeven, Onderentusschen dwong de Heer
van Egmond, met andere Edelen, den Graave
van Loon Haarlem te verlaten, ende naa Uit-
regt te vluchten, met den Heer van Amstel,
Ada, met de Heer van Voorn, en andere vlugte
in de Burg te Leyden. Alwaar zy door den
Heer van Egmond met de Kennemers, ende
van den Heere van Wassenaar met de *Rhijn-
landers*, beleegert zijnde; en Graaf Willem
daar nog by komende, zig moest overgeven,
zulks zy op 't Exel wierd gevangen gehou-
den, ende aldaar 't volgende jaar 1204.
stierf.

C A P. XIII.

*De Graaf van Loon de Derliende, Graaf van
Holland. En Grave Willem.*

DE Graaf van Loon met des voren gemel-
de Gravinne Adas Moeder, handelden
evenwel met den Bisschop van Uitrecht Anno
1204, zullende op sekere hulpe, deze Lan-
den van hem, Bisschop, te Leen ontfangen;
maar naa veel Land verderf, en gevallen voor
en teegen; moest de Graaf van Loon wijken,
ende de Vrede wierd met den Bisschop ge-
maakt. En niet lange hier na stierf de Ko-
ning van Schotland, Oom van Graaf Willem,
zonder Kinderen; zulks hy'er naa toe reisde

om zig in *posseffie* te ftellen. Maer een *magtig* Prins in Schotland, *geftijft* van de *Koning van Engeland*, 't zelve van den Engelsman te *Leen* ontfangende, wederftond hem: zulks *Willem* hoorende de *Grave van Loon* wederom op de been was om *Holland* te bemagtigen; haafstelik huiswaart keerde, en eindelik ftierf.

CAP. XIV.

Floris de Veertiende Graaf.

NA deze *Grave Willem* volgde zijn zoon *Floris*, anno 1223. Die om den Hertog van *Gelder*, zijnen Neve, tegen den *Biffchop van Uitregt* te helpen, *Holland* in oorlog bragt, en die twiift bygelegt zijnde, ontftond'er een ander tuffchen die van *Groeningen* en *Drenthe*, of *Koeveraen*: welk de *Biffchop van Uitregt*, met hulp veler *Hollandfer Heeren* wilende nederleggen, en die van *Drenthe* doen buigen: wierd niet alleen zijn *Volk* in die moeraffen, daar fy fig niet op verftonden, maar de *Biffchop* ook zelf, *fchandelik* geflagen en gedood, in 't jaer 1227. Zulks daer op, door 't gewoel van *Graaf Floris*, Heer *Willebrand*, *Biffchop van Paderborn*, en Neef van *Floris*, *Biffchop van Uitregt*, wierd gekooren. Dese beley de faak zo wel dat hy in 't jaer 1233. komende te fterven. *Otto*, *Grave*, *Floris* Broeder, eendragtelik door *inspiratie des H. Geests*, wierd tot *Biffchop van Uitregt* gekoren, en *Ooft-vrieftand*, dat hy van zijn *Broeder* te leen ont-

ontfangen had, weder over gaf. In den laere 1234. wierd de *kruiſade* afgekondigt teegen de Ketters van Staden, daar Graaf *Floris* met veel Volks heen trok, en die t'onderbragt. Hier naa in't laer 1235. beriep de Graef van Klermond, te *Corbie* een *Tournois ſpel*, alwaar Graef *Floris* meede verſcheen; en d'oude Graef van Klermond jaloers maakte, over zijn ſchoone jonge Vrow. Sulks hy, met byſtand zijner Edelluiden, Graaf *Floris* aan viel en doode. Te vooren ſtigte zijn Vrow 't Klooster te Loofduinen.

C A P. XV.

Willem de Vijftiende Graaf. Voogde Regeering. De Graaf werd Rooms-Koning.

I N den laere 1235. ſuccedeerde aan Graave *Floris*, Graaf *Willem*, oud ſes laeren. En in de Voogdye, quam zijn Oom *Otto*, Biſſchop van *Uitregt*, die ſoende over de moord zijns Broeders, op conditie, de Graaf van Klermonde een Klooster op de plaats daar de moord geſchied was, zoude doen bouwen voor zijner zielen zalicheyt. En wende alle de magt van *Holland* teegen de *Drentbers*, die hy t'eenemael onder zijn gewelt bragt. Hier na in 't jaer 1247. wierd *Willem*, door toedoen des *Paus*, die Keiſer *Frederick* had verbannen, tot *Roomſch-Koning* gekooren; zijnde maer 20. jaren oud, waer door hy genoodtſaakt wierd in *Duitsland* Oorlog te voeren, en *Aken* te

2 GRAFELYKE REGERING

winnen: gelijk hy dee; om daar gekroont te werden. *Veele Landen des Rijks, en Privilegien gaf hy wech, om vrienden te maken. Margareta* Gravin van *Vlaenderen*, dese gelegenheit waernemende, en het met den Keiser *Frederick* houdende, viel in 't *Iaer 1253*. met een magtig Heir op *Walcheren*, alwaer Koning *Willem* veele duifenden van 't Heir floeg, en den Veld-Overfte Graaf *Gewie* gevangen nam fulks *Margareta* aenspande met de *Grave Carel* van *Angers*, des *Coning van Frankrijks* Broeder, hem tot haar Veld-Overfte maakende; Maer *Frankrijk* zig met het Oorlog niet willende moejen, wiert op voordeelige conditien voor *Holland*, Vreede gemaekt. En de Graef van *Holland* 't *Iaer daer aen te Keulen* zijnde, met meininge om in *Italien* te reifen en van den *Paus* tot Keiser gekroont te werden, tyding krijgende dat de *West-Vriefen* gerebelleert waren; keerde spoedignae *Vrieflant* en willende met zijne *Krijgs-knegten* over het ys rijden tegen zijne vyanden, brak het; fulks een yder zig falveerde, en de *Graef* er in gevallen zijnde, gedood wiert, in den *Iaere 1256*. Dog en mag eindelick niet verfwegen werden, hoe Koning *Willem* te vooren, om den *Ceurvorst* of *Biffchop van Ceulen* te verobligeeren, den Heere *Goof* zijn van *Amftel*, dwong, het *Bifdom van Uitregt* af te ftaen, om des *Aertbiffchops van Colens Neef*, *Henrik van Vyanden* te doen kiezen.

En

En hoe dat de Heer van Amstel, met den Heere van Woerden en den Grave van Gelre zig verbonden, om den anderen te helpen. Sulks'er eenige laeren, hoe wel te vergeefs, geoorlogt wierd.

C A P. XVI.

Floris de Sestiende Graaf van Holland, Voogde en Vrouwe Regeering. Oorsprong van Gerrit van Velsens en anderer Edelen conspiratie.

ANno 1256. succedeerde aan Graave Willem, Graef Floris, maar ses Maanden oud zijnde, sulks van zijnent weegen Regeerde zijn Oom Floris. Die in 't afweesen van zijn broeder Koning Willem, Drofflaat of Stadhouder van Holland had geweest, welke Floris in een Tournoy spel. t' Antwerpen in den Iare 1258. doodelik gewond zijnde ende stervende; quam zijn Sufter Alid, getrouwt aan den Graeve van Henegouwen, van haar Neefs wegen, 't Land regeeren, maar d'Edelen in hare regering geen genoegen hebbende, kooren eenige tot voogd, zijn ouder Moeyen Soon, Otto-Graef van Gelre. Andere hielden't met Alid, Maar de Graef van Gelre bleef de sterkste, en verjoeg Vrouw Alid. Onder tusschen stonden de West-Vriesen en Kennemers op; vernielende veele Huysen en Slootten, en in Amsterland komende, maakten zy

Gijsbregt van Amstel hun Overfte, die eerst 't Slot Vredeland, en daar na de Stad Uitregt zelf in nam, de Magiftraet af, ende nieuwe in de *plaetse* fette : verbond fig met die van Amersfoord en Ameland, ende raade dat de West-Vriefen en de Kenmers om den Oogft en Landbouw waar te neemen naa huis reisden; 't welk zy aannamen te doen. Maar by Haarlem komende, vonden zy goed dat te beftormen, en terwijl fy daar vooren lagen, viel *Ian van Perfin* in Kennemerland, daar hy alles roofde ende brande. 't Welk fy fchielik verneemende, sonder ordre meenden te gaan wreken; maar wierden zelfs geflagen. De Stadt Uitregt hield nog vast teegen den Graef van Gelre en den Biffchop; tot dat fy twee laren daer nae; heimelik wierd ingenomen door d'uytgeweeken Burgers, en Regeerders, die des nagts een poort oopenden aan *Heer Claes van Cats*, die met veel Hollanders inquam, en wel 1040. Burgers uit de Stad fette. (Andere zeggen maar 500.) Ende in 't jaer 1272. toog Graaf *Floris* teegen de *Vriefen*, daar hy eerst in 't moeras verloor, maar op de Geest, de West-Vriefen dede wijken: keerende evenwel, met groot verlies en de quaatste koop te huis. In den jaere 1277. wiert de Graaf van Holland ten Boffche Ridder geflagen, ende nam zelf te fijner 22. jaer de regeering aan, liet de Graaf van Gelre vertrekken, en ftelde zijn Moejen Soon *Floris*, om Zeeland te bewaaren, en deed

ook zijn Moeder met haere Kinderen vertrekken. Hy troude de *Dochter* des *Graeven van Vlaenderen*, ontvangende met haar ten Houwelike de *Zeewse Eilanden*, volgens contract in den *jaer* 1256. gemaakt, en leefde in vrede tot het *jaer* 1282. Toen trok hy in *West-Vriesland*, om zijn Vaders doot te wreken, met een Heir, veele Dorpen en Menschen vernielende, tot het *jaer* 1285. In welk de *Vriesen* met den *Grave* overdroegen, als zijnde door een hoogevloed, die de *Graaf* waar nam, van een gescheiden : Maar alsoo omtrent deese tijd *Ian van Nassouw*, *Elect van Uitregt* : 't *Slot Vredeland* aan den *Heere van Amstel*, en *Monfoort* aan den *Heer Herman van Woerden*, had verpant ; wiert door verfoek der *Staden* en *Canoniken*, van den *Paus*, *Ioan Zierik* in zijn plaetse gekooren, en *Graaf Floris* van *Holland* gebruikt om dat t'executeeren, die den *Elect* verdreef, 't *Slot Vredelant* innam, en de *Heeren* van *Amstel* gevangen : nam ook het *Slot Monfoort*, sulks *Herman van Woerden* moest vlugten. En maakte eindeling peis met die van *Amstel*, op conditie hy *Naerden*, *Muiden*, en alle zijne andere goederen, van hem te leen soude ontvangen, en *Herman van Woerden* maakte ook *Anno* 1287. peis, op conditie hy *Monfoort* moest afstaan, en voorts *Woerden* met alle zijne goederen van *Floris* te leen ontvangen ; beloovende zijn *Dochter* niet uit te trouwen, dan met wille des *Graven*. In 't *jaer* 1290.

schonk de Graeve van Kleef, in 's Gravenhage vrolijk zijnde, Heusden en Altena aan Graaf Floris. Sulks de Heer van Heusden Vassal wierd van Holland. En daar naa toog Floris in Engeland tot Koning Eduard, verfoekende 't besit van Schotland, en liet zig gesleggen met een somme gelds, en wierd het houwelijk gesloten tusschen 's Conings Dochter en zijn Soon Ian. Ondertusschen eenige Hollandse en veel Zeense Heeren, vreesende de Graef zig te groot zoude maken, spanden aan met zijn Schoon-Vader Gewye van Vlaenderen die met een magtig Heir quam belegeren Middelturch, daar de Gravin van Holland met haar Zoon in was: 't welk Graaf Floris beweegde, haastelik uit Engeland in Holland te komen, en vergaarde een Heir omtrent Zierikzee, maar 't selve wantrouwende, liet sig bereeden door den Hertog van Brabant, op zijn woord en borge, tot den Grave van Vlaenderen te gaan, om peis te maken. Maar Gewye nam hem gevangen en maakte evenwel peis, dog op voordeelige conditien voor de misnoegende Inlandsche Heeren, en belovende een groote somme gelds voor d'Oorlogs-kosten aan Gewye te betalen: daer de Hertog van Brabant borge voor bleef. Maar Floris los zijnde, verdreef den Heere van ter Vere, en den Heer van Borsselen, en dadingde met andere Hol- en Zeelandse Edellieden op een nieuw: 't geld en telde hy niet, maar also hy merkte; Engeland Vlaenderen meer gonstig

was

was als hem, trok hy in 't Iaer 1295 na Parijs tot den Coning, die met beide in Oorlog was, en beloofde heimelik zijn Soon Ian met de Dochter van Frankrijk en verbond zig de selve, sulks d'Oorloch tegen Vlaenderen weederom aanging, alwaar de Vlamingen in Cadsand gellagen wierden. Ondertusschen, vermits 'er veel Hollandse Heeren in dese Oorlogen waren gebleven, maakte Graaf Floris van veertich Boeren Edellieden, ende en had niet willen toelaten, dat Gerrit van Velsen met Herman van Woerdens Dochter troude (hoewel 't Velsen deede) alsoo hy Graaf Floris des Heer van Heusdens Dochter, welke hy te vooren zoodanig had onteerd dat een bastard van hem had, aan van Velsen garen zoude hebben aangepraet. Dit Land dus vol zijnde van misnoegende Edelen: ende daar en boven de Graef, als voordesen gesegt, zijn moeder ook verjaagd, ende den Coning van Engeland, daar de Soon Ian nog genoegsaam gevangen was, dus vertoornt hebbende, verbonden zich de Heeren van Amstel, Woerden en Velsen, met den Coning van Engeland, den Graave Floris te vangen, en in Engeland te voeren: Maer Anno 1296. met veele andere Heeren van de conspiratie den Grave op de jagt gevangen hebbende, en hem niet konnende ontvoeren, (vermits de ingeseetenen op de been quamen om hun Heere te verloffen) wierden zy genoodsaekt hem te dooden.

CAP. XVII.

Ian de Seventiende Graaf van Holland. Voogde Regeering. Een Favorijts Regeering. Grouwelik Henegouws verbond tegen Velsens aanhang.

DE Graaf van Kleef, die Graaf Floris beftond, defe de dood des Grave Floris verftaande, is haastelik met eenig volk gekomen om te vervolgen Gerard van Velsen die op't Slot te Kronenburg gevlugt was, en belegert wierd. Ondertuffchen quam ook ten zelve einde Gewye van Henegouwe, Neef van Graaf Floris: sulks Kronenburg zig op genade en ongenade moest overgeven, en wierden gedood de Heeren Velsen, van Zanen, Bonfop, van Teelingen, Crayenborst, Baerland met noch 8 anderen; hier naa was 'er twist om de voochdye: de Graef van Cleef ftelde fig in't besit van Noord-Holland. Gewye in dat van Zuid-Holland: de Biffchop van Uitrecht nam Muiden in, en kreeg de West-Vriefen aan zijn zijde: en Wolfaerd van der Veere belegerde, met hulp van Vlaanderen, Middelburg. Sulks Graaf Ian van Henegouwen, Gewijs oudste Broeder, zelfs in Zuid-Holland quam, en ontfette, met hulp des Heeren van Arkel en Putten, Middelborg: verdreef den Graef van Kleef, en voerde Oorlog tegen de West-Vriefen. En terwijlen Graaf Ian van Henegouwen, hier mede bezig was, vreesden de Staten, by't Land zelfs be-
mach-

machtigen zoude : en ooverfulks trokken de Heeren van Breederode , Egmond , *Wassenaer* , met eenige Gedeputeerden van Sieden na Engeland , daar Graaf *Ian van Holland* noch *min-der-jarig's* Conings dogter trouwde , om hem in *Holland* te brengen ; maar contrarie wint dwong haar met den Grave Seelant in te loopen , daar Heer *Wolfaert van Borsselen* , Heer van ter Veer , behendelik den Grave in voogdye nam , en zoo wist te bepraten , dat de Heer van Breedenroode die hem te vooren in bewarin-ge had , wierd doorgesonden . De Graaf van Henegow dat ziende , en niet dervende zig den Grave van Holland met Heer *Wolfaert* vertrouwen , trok naa Henegouwen . Sulks Graaf *Ian* in Holland en Seeland wierd gehuldigt in den *jare 1297* . ende trok tegen de West-Vriesen , die een Veldslag verloren heb-bende by *Vronen* , sig op harde conditien onderstelden , moetende veel gelds tellen ; d'Oost-Vriesen door den Bisschop van Uitregt opge-ruit , ende in Waterland overgevaren , wierden ontrent Monnikendam geslagen , en moesten met *schaede* naa Oost-Vriesland keeren ; toen wende de Graaf van Holland sig tegen *Gijsbert van Ysselsteijn* , die den Bisschop had byge-staan , nam 't Slot in , en gaf dat , als ook *Woer-den* , aan Heer *Wolfaert* van Borsselen tot een erf-leen . Hier naa wiert de Heer van *Renessé* uyt Schouwen verdreven , en kregen die van *Dordrecht* verschil met den *Baljou van Zuid-*
holland ,

holland , om 'de *iurisdicctie* : Heer *Wolfaerd* was den *Bailjou* *gonstig* , ende *bestrafte* zelfs de *Heeren van Delft* , die *Dordrecht* ende de *Priviledjen* *voorspraeken*. Sulks *Dordrecht* niet *willende* *wijken* , *ontsegt* en *geblockeert* wierd: de *schattingen* *wierden* ook door *zijn goedvinden* *verhoogt*. Waar door soo groot een *misnoegen* onder een *yder* *ontstond* , als *ziende* dat dese *Favorit* *eigentlich* den *Grave* ende dese *Landen* *regeerde* , dat *Heer Wolfaerd* *fig* in den *Hage* niet *seeker* *oordeelende* , met den *Graave* *nae Seeland* *vlugte* : maar die van *Delft* *achterhaalden* hem op de *Maase* voor *Schiedam* , en *brachten* hem met de *Grave* te *Delft* , alwaar soo een groot *oproer* *ontstont* , dat de *Graaf* , om *zijn eygen leven* te *bewaren* , *Heer Wolfaert* te *venster* *uitstootede* onder 't *volk* , dat *gedreigt* had het *huis* te *verbranden* daar *Wolfaert* in was ; sulks *hy* in *veel stukken* *wierd* *gebouwen* , als *mede korts daer aen* de *Baljou* van *Zuid-Holland*. Hier op *spongen* de *dwase Regeerders* van den *rook* in het *vuur* ; want *siende* dat de *Graaf* van *Holland* *feer onnoosel* *zijnde* , *fig* *weederom* door *Favoriten* *soude* *laten regeeren* , *wierd* de *Graaf* van *Henegouwen* *ontboden* door *Edelen* ende *Steden* om 't *Land* *nog vier jaren* als *Voogd* te *regeeren* : *hy* *quam* , ende de *Steden* *Dordrecht* , *Middelborch* , *Zierikzee* , *Leyden* , *Delft* , *Haerlem* , *Alkmaer* , en *St. Geertruidenberch* , niet *denkende* op het *spreekwoord* , *heden my* ,

*mor*gen dy , en dat sy den Grave te magtig ma-
ken fouden , verbonden zig Anno 1299. met
den Grave Ian van Henegouwen om Grave
Ian van Holland , in goet en bloet te vervolgen ,
de Heere van Kuik , van Heusden , van Amstel ,
van Woerden , van Velsen , en alle die met hun
waren in den velde , ten tijde des moorts , als
ook mede alle hunne naekomelingen tot in het
sevendelst , confisquerende alle die goederen
ten voordeele der Gravelikheid. Maar nog
binnen 't jaer stierf de Graef van Holland , soo
onse Historie-Schryvers seggen , van 't root mi-
lisoen ; andere , waerschyneliker , van vergif ;
hem ingegeven door bevel sijns Neefjens
Voogd , Grave Ian van Henegouwen.

C A P. XVIII.

*Graaf Ian van Henegouwen de Achtiende
Graaf van Holland Maakt zig van
Voogd , Heer.*

IN 't jaer 1300. succedeerde Graaf Ian ,
Neef en Voogd , vermits 'er geen kinderen
waren , en de gevluichte Edelen , voorgevende
Holland en Seeland aan 't Rijk vervallen was ,
maakten dat de Keiser Albert met een Heir
teegen Holland quam , maar de Graaf wel
soo sterk hem teegen komende , ende de
Vreedemakers tusschen beiden gaande , ont-
fing de Graaf van Henegow deese Landen te
leen , en de Keiser vertroock. Maar de Graaf van
Vlaanderen pretendeerde Seeland aen hem
ver-

vervallen te zijn. Daar na in 't jaer 1301. wierd een Veldslag geslaagen, tusschen de Hollanders ende den Bisschop van Uitrecht; waar onder hy ook zelfs geslaagen wierd. En dese Graaf gaf nu, Woerden en Amsteland aan zijn Broeder Gewye, die 't vernielde Amsteldam wederom opbouwde, ende Privilegieerde. Hier naa trok hy in Henegouwen, latende sijn oudste Soon *Ian*, Graef van Oostervant, Regent van Seeland; en de tweede, Willem, Stadhouder van Holland. Maar *Ian* trekkende den Koning van Vrankrijk te hulp tegen den Graaf van Vlaenderen, bleef in den slach van Cortrijk, Anno 1302. En Willem, om zijn Broeders doot te wreken, is daer naa opgetrokken teegen den Graef Gewye van Vlaenderen, die met een magtig Heir en met *Ian van Renesse* in Cadfand lag. Alwaar Willem is overgescheept ende victorie heeft bevogten, anno 1303. Maar daar na anno 1304. is de Graef van Vlaenderen met een magtig Heir gekomen in Seeland, innemende Middelburch, ende alle d'omleggende Eilanden, behalven Sierik-zee, dat zy vast belegerden. En de Konink van Vrankrijk zond zijn Admirael met 20. Oorlog-scheepen, en 16 Galleyen van Genua (*Villant, pag. 350.*) om dat t'ontsetten, waar by sig Willem met veel Hollanders gevoegt hebbende, liet de Graaf van Vlaenderen 10000 men voor Sierik-zee, en quam met tachtig gewapende Scheepen om te slaan op See,

See, alwaer by gebrek van wind, de Galleyen hem meester wierden, en den Grave van *Vlaenderen* gevangen namen; waer door ook *Zierikzee* ontfet, ende alle d'andere *Eylanden* weder ingenomen wierden. Kort daar aen wierden de *Vlamingen* in groot getal van de *Fransen* verflagen by *Rijffel*. Sulks eindelick vrede gemaakt werd tusschen *Vlaenderen* en *Vrankrijk* met *Holland*. Maar vermelt de *Cronijk*, dat de *Vlaamingen* in den *jare 1304*. de *Eylanden* ingenomen hebbende, een groot gedeelte van *Holland*, selfs *Delft* en *Leyden*, innamen, en overal roofden ende branden, geholpen zijnde van den *Hertoch van Brabant*, tot dat de *Heer van Heemstede*, te *Haerlem* volk vergadert hebbende, de *Vlamingen* verjoeg, na de gevankenisfe des *Graven van Vlaenderen*. Maer kort hier op stierf de *Graaf Ian van Henegouwen*.

C A P. XIX.

Willem de negentiende Graaf.

A Nno 1305. succedeerde Grave *Ians van Henegouwe* oudste Soon *Willem*, in het Graaffschap van *Holland*, *Zeeland*, *Henegouwen*: en zijn Broeder *Ian* moest van hem te leen ontfangen, *Goude*, *Schoonhoven*, *Tolen*, en *Beaumont* in *Henegouwen*. Dese *Graaf Willem* maakte d'edelen schot en lot vry anno 1305. en beriep in 't eerste een Hof te *Haerlem*, alwaer 20 *Graven*, 100 *Baroenen*, en wel 1000 *Ridders* ver-

verscheenen ; met ontallike Ionkvrouwen ; welk hoveeren , danssen , banquetteren , en tornen duerde seven dagen. In 't Iaer 1311. wiert, door tusschenspreken des Conings van Vrankrijk, d'Oorlog ter neder gelegd die tegen den Grave van Vlaenderen altijd geduurt had, op conditie Graef Willem alle die Eylanden van Vlaenderen zoude te leen ontfangen, en afstant soude doen van sijne pretensie op het Land van Waas, als mede dat alle Zeewse Balingen, weder in hun lant en goet souden keeren. In 't Iaer 1312. fondeerde de Graaf een Collegie te Middelborg. Dog in 't Iaer 1315. wederom in Vrankrijk, om den Koning tegen de Vlamingen te helpen, getrokken zijnde, geraakten ook deese Landen in oorlog. En vermits in den Iare 1318. de borgsaten van Liemde in de Betuwe, groote schaede in 't stift Uitrecht gedaan hadden, sont de Graaf den Heer van Arkel met een Hollands Heir tegen haar, en dwongen de Borgsaten alle gedane schaden te vergoeden. In den Iare 1320. wiert vrede tusschen Vlaenderen en Vrankrijk gemaakt. En in den Iare 1323. Philips le Bel, in Vrankrijk trouwende, ging Graaf Willem by zijn Oom ter Bruyloft-feest. En vermits in 't jaer 1327. Keiser Ludowijk (zijn Dogters Man) na Roomen reisde om gekroont te werden, vergeselschapte de Graaf hem op de reise. En 't jaer te vooren was de Koningin Isabel, met haar Soon van achtien jaeren, gemis-

contenteert van haar Man de Koning Eduart, tot haar Broeder de Koning van Vrankrijk gevugt. Maar daar geen hulpe vindende, quam by haar Neef, Graaf *Willem*, die onder't beleit van zijn Broeder, Heer van Goude, &c. haer affisteerende met Schepen en 2757 man, behalven d'Engelschen : waar mede zy onverwagt in de Rivier van *Londen* aanquam : De *Coning* haar in *Suffolk* met een Heir verwagt hebbende, nu verstaande dat *Londen* hem afgefallen was, vlugte in *Wallis*, en wiert daer naa gevangen, en genootsaakt de Kroon aan zijn *Soon* over te geeven. In 't jaer 1328. trok de Graaf wederom den Koning van Vrankrijk tegen de *Vlamingen* te hulpe, en was met de *Hollandse Heeren* de meeste oorzaak, dat niet het Franse Heir in de nagt onverwagt aangetast, overrompeit wiert : ende dat de *Vlamingen* selfs vlugteden met verlies van 6000 man. Hier op bestant met *Vrankrijk* gemaakt zijnde, reyfde Graaf *Willems* outste *Soon* na *Pruiffen*, om tegen de *Heidenen* te oorlogen. En kort daar op beoorlogde de *Vader d'Oost-Vriesen*, en dwong se 't Lant te leen, en al zijn *Schouten* en *Baljuwen* t'ontfangen. Anno 1332. quam de *Castelein* van *Hagelstein* by wijlen over de *Lek*, berovende en schattende d'Onderfaten des *Bisshops* van *Uitregt* : die *Grave Willem* te hulp riep. En van hem verkreeg, dat *Willem Kufer*, *Baljuw* van *Rijnlant*, met veel volks uit *Water- en Amstel-*
lant,

lant , met de Stigtſe de Lek overvoeren , en verbrandeden alle wooningen hunner vyanden. In den *Jaere* 1333. wierd de *Schout* op de Nievaart dood geſlagen , die 't bediende uit de naame van Heer *Willem* van Duvenvoorde ; welke Heer van Duvenvoorde uit *wraek* het Dorp te *Geyn* verbrande , en die van *Uitregt* uyt *weertwraek* het Dorp *Nievaert* : ſulks Heer *Willem* veel Zeewſe en Vrieſſe knegten vergaderde by Bommel , en de *Biſſchop* wildeſe met *kraft* verdrijven ; Maar Graaf *Willem* met der haaft uit Heenegouwen komende , gebod den Heer van Duvenvoorde op zijn *ongenaede* , 't Heir te ſcheiden , dat geſchiede. In 't *jaer* 1334. verkoft de Heer van Heuſden zijn Heerlikheid aan den Hertoge van Braband , en ſtierf. Sulks zijn erfgenaam hier over te onvreedden zijnde en noode ſcheidende , verſogt het ſelve te *leen* te houden van Braband , maar en kond niet verkrygen ; ſulks hy zig tot Graaf *Willem* wende , en zijn recht aan hem *verkoſt*. In den *jaere* 1336. wierd de Balju van Suid-holland te Valencijn by Graaf *Willem* geroepen , ende aldaer *onthoof*t , om dat hy een *armen* Boer zijn *vette* Koe had ontnomen , en teegen een *magere* verwiffeld. En in den *jaere* 1337. ſtierf deeſe Graaf , die victorieus , mild , en vriendelik geweest zijnde , daar naa *Willem de Goede* wierd genaamt. Maar is aanmerkenswaardig dat de Heer van *Duivenvoorde* , hier boven genoemt , was een

Bastaerd, en daerom van zijn Bruid *Helwich*, wiens Vader hy te vooren gediend had, wierd veragt; sulks hy haar ook niet wilde *beslaepen*. En zeer rijk zijnde, verschoot hy *Koning Eduard* in zijne Oorlogen teegen *Vrankrijk* 200000. ponden, op conditie hy allerley koopmanschap in, ende uit Engeland vry zoude mogen voeren, waar door hy nog rijker werden-
de, *Breda* en *Geertruidenberg* koft, en een *Cathuifer-Klooster*, als mede een *Clarissen Convent* stifte: en stervende, wierd de Heer *Ian van Polaanen en Lek*, &c. zijn eenige Erfge-
naam, en vermits deeses eenige Erf, en Dog-
ter, in den jaare 1404. quam te trouwen aan *Engelbert*, *Grave van Nassow*, &c. in de *Bra-*
bandse Oorlogen sijn Fortuin soekende, als een arm *Cadet*; so is dat gellagt, feedert dien
tijd, aan alle die magtige goederen in deese
Neederlanden gekoomen.

C A P. XX.

Willem de Twinsigste Graaf.

I N 't jaar 1337. succedeerde aan *Grave Willem*, zijn eenige Soon *Willem*, die in den
jare 1338. in *Spanjen* trok om de *Mooren* te
beveegen in *Granaden*: En van daar reisde ge-
melde *Graaf* in *Sirien* tegen de *Sarazijnen*.
En in den jare 1339. verbond hy zig met zijn
twee Zwagers *Eduard van Engelan*, en *Lode-
wik van Beyeren*, dat zy gesamentlik *Philips
van Valois*, zig noemende *Koning van Vrank-
rijk*.

ryk, be-oorlogen zouden, en trokken met grote Heiren in *Vrankryk*: sulks na veel Oorlogs-gevallen, wierd bestand gemaakt door tusschenspreken der *Gravinne van Holland*. Daar naar in den Hage getournoit en geboveert hebbende, trok hy wederom in *Pruyssen*, en keerde weder met veel lofs. Sulks hy Anno 1344. ten derden-maalen na *Pruyssen* trok met vier hondert Paarden. Maer in 't jaar 1345. een Heir vergadert hebbende tegen de *Oost-Vriesen*, heeft hy eerst om eenige ydele moorden de Stad van *Uitregt* ontfait, en 's *Bisschops* Broeder, den *Heere van Arkel*, tot twee maalen uit den velde geslagen, als mede *Uitregt* naaw belegert: waar op de *Bisschop*, die uitlandig was geweest om zijne schulden te boven te komen, weeder is gekeert, ende is door tusschenspreken des *Graven van Soissons*, *Willems Oom*, Vrede gemaekt, op conditie dat vyfhondert *Burgers* barrevoets genaade bidden, twintig Roeden van Stads muuren afgeworpen, ende eene Poort altyds oopen voor den *Grave van Holland* zijn zoude, om daar door uit en in te rijden; als mede dat vyfhondert Poorters hem altyds ten dienste zouden moeten zijn in zijne Oorlogen. Hier mede heeft hy zig naa *Oost-Vriesland* gewend; ende zijn Oom van *Henegouwen* voor uit overgescheept zijnde, verbeide 't groote Heir niet, want hy zonder marren de vlugtende *Vriesen* tot *S. Olofs Klooster*, en *Staveren* vervolgde, alwaer sy

stand

stand gehouden hebbende, weederom uitvallen, ende de *Hollanders* versloegen. Waervan *Graave Willem* niet weetende, korts daar aan omtrent het Klooster Lande, alwaar hy om het Land t'ondekken met veele Heeren vooruit gereeden zijnde, van de *Vriessen*, daar op pailende, wierd oovervallen, en gedood; veele meenende eerst hem uit de Scheepen te hulpe te komen, en dan daar toe te vlugten, wierden gedood of verdronken; sulks 'er wel drie hondert *Ridders* wierden gemist. En liet men doorgaans dat gelijk ten tijde van *onnoosele Graven* veele inlandse beroerten, alsoo den tijde der *machtige en kloeke, selfs regeerende Graven*, gedurige Oorlogen om *buitenlandse Conquesten*, ofte *usurpatien* op het regt der Eedelen en Steeden zijn in swang gegaan.

Ende is aanmerkens-waardig dat ten tijde van deese Graaf *Willem* ende zijne *Voorfaten*, niemand mocht in Holland Hoppe gebruiken, dan die van zijne *Rentmeesters* ten gestelde prijse gekoft ware; maar die van *Delft* verkregen eerst van hem, Hoppe te koopen daar 't hun goed dogt, mits betalende voor yder tien vaten *Biers*, dat binnen *Delft* gebrouwen wierd, eenen schelling Hollands. Waar door deese *Stad* zeer is toe-genomen.

*Margareta van Beyeren de Een-en-twintigste
Gravin van Holland. De Stedhouder maake
sig Heer. Hoeks en Kabbelaars verbond.
De Soon be-oorlogt zijn Moeder.*

GRaaf Willem dus in den jaare 1345. ver-
slagen zijnde, en niet dan een bastaard
soon na latende, vergaderde Keiser Lodewijk
de Ryks-stenden, ende wierd eendragtlik
gestemt, alle de Landen van Holland, en He-
negouwen, aan het Rijk vervallen te zijn; maar
de Keiser uit groter mildheid gaf die aan zijne
Huysvrouwe Keiserinne Margareta, oudste
suster des overleden Grave van Holland. On-
dertusschen verdreef de Bisschop van Uitrecht
alle Stigtse Heeren, die't met Graaf Willem
hadden gehouden; en nam weder het Dorp
van Emnesse, dat de Hollanders besaten:
waartegen Margareta anno 1346. in Hol-
land komende, niet wist te doen, dan een kort
bestand te maaken: niet te min confiskeerde zy
alle Vriessche, zelfs geestelike goederen, in
Holland geleege: en d'Edelen riet gaaren
onder een Vrouw te Veld trekkende, maakten,
dat zy haar Soon Willem, in't einde des jaars
1346, nog ontbood, en zy vertrok naa
Duitsland. Willem vervolgde in den jaare
1347 naa't bestand, het Oorlog met Uitrecht;
daar aan wederzijden zeer gebrand wierd:
sulks wederom voor een jaer bestand wierd
gemaakt. Onderentusschen stierf Keiser Lo-
de-

dewijk. En Margareta gaf in Ianuario 1348
zo zy te Munchen in Beyeren was, aan Willem
de Landen van Holland en Zeeland als Voogd
te regeeren, ende alle het innekomen tot zig te
trekken, mits jaarliks aan zijn Moeder uytrei-
kende 20000 ponden Hollands; ende naa
haar dood eerst die Landen met Heenegouwen
te sullen in eigendom besitten. Maar hy dat
jaar, Oudewater verlooren hebbende, als ook
daar na een slag by Schoonhooven tegen de
Strijtse, daar veele Hollanders bleven: maak-
te bestand voor een jaer, ende bleef in gebreeke
zijn Moeder te betalen. Sulks sy in Holland
aanquam te Dordrecht: gaf toen het stapel-regt
('t gunt geen Graaf toequam) aan die Stad:
riep haar Soon Willem tot sig met veele Hee-
ren; en gekomen zijnde, klaagde zy over zij-
ne wanbetaaling, ontsloeg hem van 't Stad-
bouderschap, en deed hem reisen naar Heene-
gouwen. Maar vermits Margareta de Landen
slappelik regeerde, en 't Oorlog teegen Uitregt
niet wel gelukte, conspireerden anno 1351.
veele Heeren, die men daar naa genoemt
heeft *Kabbelaarsen*, met Hertog Willem,
zijnde het verbond duister ingestelt, sulks men
niet kan seggen of de Steeden Dordrecht, Delft,
Leyden, Haarlem, Amsterdam, Alkmaar, Me-
denblik, Oudewater, St. Geertruidenberge,
Schiedam, Rotterdam, eigentlich zig verbin-
den of niet; want niet een der Regenten daar
met naame werd genoemt, ook niet de plaats

daar 't verbond is geconcipieert; en de Heeren die 'er werden genoemd onderteeckenden niet. Maar staat alleenlik *Iussu Comitum & consensu Prænominatorum Dominorum & villarum* I. van Heerman. En noch ondergeschreeven *S. Excapli* 't Inhoud des verbonds is, dat Hertog Willem van Beveren, &c. (deze werden Kabbeljauwse genaamt) I. van Arkel, de Heer van Egmond, Waterland, Eemskerk, Wateringe, Meelnaer, Bloemestein, Cutenborg, Noordloos, Tolloise, met de genoemde Steden, sig verbinden Hertog Willem te sterken tegen alle die hem willen verdryven uit Holland en Zeeland; ende te vuur en te zwaarde, zonder ooit met haar, ofte haare kinderen te zoenen, te vervolgen: De volgende Heeren; (deese werden Hoekse genaamt) Duvenvoorde, Pollanen, Breedenroode, Binkhorst, Riede, Houkhorst, Heemstede, Merenstein Outshoorn, Raaphorst, Poelgeest, Ridderen. Van der Borg Priester, Noortwijk van der Made, Reinier Dever, Gerard Ever, Geraards kinderen; Arend van Groeneveld, Dirik Groeneveld, &c. Knaapen. Ende alle heure gesinde, ende alle die hun geholpen hebben in het verdrijven des Hertogen: belovende Hertog Willem zonder haar niet te zoenen; nog de Landen in 't geheel of een deel of te staan; noch te verkoopen, sonder haar goedvinden: en in gevalle by sonder wettige kinderen quame t'overlijden, Hertog Albert, en naa hem Hertog Lodewijk d'oudste halve

Broeder, by dit verbond tot zynen wettigen Successeur noemende. De Keiserin dit eerst verneemende, ende ziende dat niet alleen de Hollandse Steden, maar ook Gorcum, Kennemerland end: West-Vriesland, haar afviel; vertrok in Zeeland, alwaar zy van haar Suster de Koningin van Engeland hulp gekreegen hebbende, haar Zoon in een slag, daar veel Volks bleef, overwon. Maar Hertog Willem metter vlugt ontkomen, en bystand uit Duitsland gekregen hebbende, leverde daar na zyn Moeder slag, omtrent 's Gravesande, alwaar hy naa groot bloed-storten, verwinner bleef: en vermits d'Engelse Overste bleef, ende Heer van Brederode 't Hoofd der Hoekse gevangen wierd, vond zig Margareta genoodsaakt in Engeland te vluchten, ende aldaar by verdrag afstand te doen van Holland, Zeeland, en West-Vriesland: behoudende haar leeven lang, 't besit van Heenegow: alwaar zy nog anno 1351 heenen trok, en naa vijf jaaren kommerlik leeven af-lijvig wierd. Ondertusschen hadden de Cabelaarse wel seventien Heeren huysen der Hoeksen vernielt, die oover al uit de regering geschopt, ende sich selven daar in gedrongen.

CAP. XXII.

Willem de Twee-en-twintigste Graaf.

Werd dol. Voogde-Regeering.

V Ermits Ioan van Arkel, Biffchop van Uit-
 regt, de Conquefteer-laft en magt der
 Hollandfe Graven vreesende, en die gedurig
 ziende aanwaffen, de Hoekse gunftig was ge-
 weeft, wierd hem twee jaaren zeer ftrengelik
 d'Oorlog aangedaan; in't welk de Biffchop
 zig zoo wel weerde, en de Hollanders ook zoo
 veel fchade aan deed, dat op gelijke conditien
 de Vrede wierd gemaakt. Twee jaren bier na,
 te weeten in 't jaar 1358, floeg de Graaf met
 eigenaer hand dood, Heer Gerrit van Wate-
 ringen, een van de Hoofden der Kabbeljaanf-
 en dat in zijn eigen Hof; waar door hy de
 naan kreeg van den Dollen Graaf, en wierd
 door de Staten des Lands gefet in vaster hoede,
 daar hy in bleef negentien jaaren, en tot zijn
 dood. Ondertuffchen rees'er twift oover de
 voogdye. De Kabbeljaanfe de regeering in
 hebbende, oordeelden feekerliker die te kon-
 nen inhouden onder Machteld van Lancafter,
 des Graven Vrow, wien zy de naam van
 Voogd wilden geven, om de zaak zelfs aan zig
 te behouden: die van Henegow ende Hoek-
 fchen bragten by, de Vrow hier vreemt was, en
 geen kinderen had, ook zelfs onder's Mans
 voogdy moest ftaan, welke reedenen eindeling
 by 't meefte deel der Hollandfe en Seewfe Ste-
 den

den zoo veel golden, dat kort'er aan Aalbrechts's Graven Broeder, met gemeene bewilliging, tot's Lands Ruwaart wierd aangenomen.

C A P. XXIII.

Albert de Drie-en-twintigste Graaf. Broeder-twist. Een Favorits-Regeering. Des Graven Boel oorsak van groot quaat. De Vader beoorlogt zijn Soon. Een oud Heers Regeering.

ENde dus succedeerde warelik omtrent den jare 1359. in het Graaffschap, Hertog Albert, die nog het selfde jaar, Ian van Bloemestein, een der Kabbelaarse Edelen, opseide het Baljuwschap van Kennemerland, en gaf't aan Ionker Reinout van Breedenrode, Soon van het Hooft der Hoeksen. 't Welk zoo euvel genomen wierd, dat eenige Kabbelaarse hem Brederode, by Castricom meende te dooden; maar hy ontreed met verlies van drie zijns gevolgs, en week op 't Kerkhof, alwaar hy van de Castricomse Boeren wierd ontfet. Een deel der handdadigen ontreedend op 't Slot van Heemskerk, en d'anderen begaven zig na Delft. En alzo Heer Wouter van Heemskerck de gevlugte niet wilde oovergeven aan den Hertog, maar sig kloekelik ter weere stelde; liet de Hertog, de Heer van Polanen, een dapper Krijgsman en Hoeks-gefind, daarvoor, en vertrok om eenige noodzakelikheden naa Zeeland. Dog om dit beleg te ontfeten, zijn die van Delft uitgetrokken, ende heb-

hebben de Sloten Polanen en Binkhorst verbrant, ende ten gronde toe afgebrooken, als mede in den Hage de gevankennisse opgebroken ende de gevangens triumphantelik in Delft gebragt. Ende des niet te min moest Wouter van Heemskerk, met alle die op 't Slot waaren, naa elf weeken belegs, zig aan den Heere van Polanen gevangen geeven. En Hertog Albert weder in Holland gekomen zijnde, belegerde met alle magt de Stad Delft, ende niet tegenstaande de groote teegenweer, moesten zig die van binnen naa ien weeken belegs overgeeven, behoudens lijf en goed: mits betaallende 40000 oude Schilden, ende beloovende dat zy haare muuren tot straffe haarder misdad selfs om verre zouden werpen. Nogtans wierd Henrik van Woerden, een der vier Capiteynen, die haar te hulpe was gekomen, onthoofd; andere ontvlooden, ende wierd daar naa, door tuschensprecken des Heeren Otto van Arkel, met hun gesoent.

In 't jaar 1361. fette de Hertog van Gelder zijn Broeder gevangen, en verwoeste alle de Kasteelen der geenen die hem hadden tegen geweest: en vermits de selve in Holland meest waaren gevlugt, rees 'er een Oorlog die een jaar duurde met die van Gelder.

In 't jaar 1363 quam Hertog Albert binnen Gorcum, daar de Heer Otto van Arkel hem zoo wel onthield, dat hy zijn vriendschap won, en zijn leven lang behield: waer door hy lich-

lichtelik daar naa pardon verkreeg over een doodslag, door zijne Dieners begaan aan den Tollenaar by Dordrecht, die zijne Onderdaanen fchatte. En vermits die van Dordrecht inſgelijks zijne Ingeſetenen dwongen te verſtapelen *boven vrydom* hen van de Hertoginne gegeven; nam hy zijn ſlag waar in't aanſlaan van veele Dordrechtſe Schepen met wijn geladen, die uitdeelende aan zijne Onderſaaten: en van die tijd af bleeven de *Arkelfe* vry. In het Jaar 1364 ſtonden de *Hoekſe* tegen de *Kabbelijaaſen* te Delft, en bleven'er wel 36 dood: en hoewel 'er nog daar na t'Amſterdam en te Haarlem verſcheide oploopen geſchieden, in een der welken 14 menſchen dood bleeven; ſoo wierden alle verſchillen door't aansien van Otto van Arkel, ſig daarin zeer goederieren dragende (hoewel hy was van de *Kabbelijawſe* party) zo wel tygeleit, dat alle partyſchap meer en meer verſtorf. In't jaar 1365 reisde Albert te Parijs tot den Koning, en quam't ſelve jaar weder. 't Volgende jaar dede Hertog Albert, om quadaanbrengen, onthoofden den Heer van Adingen, wiens 6 Broeders klocke Ridders, uit wraak, Henegouwen zeer roofde en brande: ſulks de Hertog ſig genoodſaakt vond ook de Hollandſe Eedelen te roepen, om Adingen te beleggen: en gedurende het beleg, werd door tuſſchen-komen des Graven van Vlaanderen geſoent, de ſes Heeren in genade genomen, en de dood huns Broeders vergeven. Ook

stigte *Albert* dit jaar 1367. een Collegie van *Canoniken* in den Hage.

In 't jaar 1370. pretendeerde *Albert*, 't Slot *Vreedenland* en de onderhoorige Dorpen hem verpand te zijn, en de *Bisschop* seide die somme van penningen aan zijn moeder, *Keiserinne Margariet*, geteelt te hebben; 't wierd gegeven in de uitspraak des *Hertogen van Geider*, die *Alberts* Dogter ten huwelijk bedongen hebbende, wees die penningen op seekere termijnen nog eens betaalt moesten werden, of 't Slot keeren aan *Holland*: maar als in 't jaar 1374. een termijn wierd gebragt door de *Stigfse*, twiste de *Hertogh* over de munt, en dwong haar nog veel meer af: waarom die van *Uitregt* wel gewapent in *Holland* vielen, veele Dorpen en Huizen vernielden, als meede veele gevangen naamen. En dit was 't dat den *Hertog* sogt: want dus behield hy de ontfange penningen, met sijn oude pretensie op *Vreedenland*, en die van *Uitregt* hadden die nieuwe Vaart te *Vreelwijk* op de *Lek* gegraven in den jaare 1373: 't welk die van *Dordregt* en *Vyanen* zo leed was, dat zy den *Hertog* hier toe raaden, die toen met een magtig Heir 't Slot *Gildenburg*, waar in de Sluisen op de Vaart stonden, naa dapperen weederstant innam, ende den Heere van *Vyaanen* te bewaaren gaf. Maar nog het selve jaar overviele die van *Uitregt* zeer schielik het Slot by nacht, en naamen 't weeder: sulks *Hertog*

Al-

Albert weder met een magtig Heir quam: ende naa dat verscheide andere Slooten waaren ingenomen, wierd alles in den *eersten stand* voor 't Oorlog gelaaten, ende den Hertog ontving voor zijne onkosten 4000 oude Schilden.

In 't jaar 1379. waren de *Gentenaers* tegen hunnen Graave in Oorloge, en wierd de Graaf door de *Hollanders* en *Heenegouwers* geholpen in een slag voor *Dendermonde*: daer naa *tornoide Hertog Albert te Brussel*. In 't jaar 1381. stierf de Graaf van *Blois, Goude, Schoonhoven, &c.* sonder Kinderen naa te laaten, en liet evenmel soo veel schulden na, dat zijn Vrow de boedel verfstotede. Hoewel dat Hertog *Albert* scherpelijk had verboden, en lieten d' Onderfaaten niet naa in den jaare 1382. die van *Gent* in haar grooten noot haar nooddrift te senden om profijts wille: ende geschiede de groote Veld-slag te *Rosebeeke* tusschen de *Koning van Vrankryk, Graave van Vlaanderen, en veele Edelen uit Holland*, tegen de rebelle *Vlamingen*: sulks het niet vreemt was de zelfde geslagen wierden; en dat veele rijke Poorters van *Brugge* reisden met haare beste Juweelen na *Holland en Zeeland*. In den jaare 1385. trouwde *Philips, Hertog van Borgondien, Graaf van Vlaanderen, Hertog Alberts Dogter*. En Hertog *Willem, des Hertogen Philips Dogter*, werdende wederzijds 100000 Franken ten houwelijk gegeven. En korts daer aen vergaderde Hertog *Willem* veel

veel Soudeniers uit Henegouwen en Holland, om zijn Schoon-Vader teegen de Gentenaars te helpen; maar wierden door die van Gent, meest alle in 't Land van Waas verslagen. Het volgende jaar ruste de Koning van Vrankrijk een magtige Scheeps-Vloot uit, om Engeland te bekragtigen; en sond zijne Commissarissen om Scheepen te koopen of te huren, na Middelburg, Schoonhoven, Leiden, Haarlem, Delft, Briel en anders: deese wilden niet dienen of waren eerst betaalt: des zy wel bedacht waren, vermits deese reise niet voortging. Maar die van Zierikzee en Dordrecht waren nog beter bedagt: want om dat zy niet een schip hadden willen laten volgen, en d'Engelsen Anno 1387, in een Water-strijd, veele Scheepen met Wijn van Rochelle komende, namen, gaven zy alle die van Zierikzee weeder; ja brachten'er een groot deel te Zierikzee ende te Dordrecht om te verkoopen. In den jare 1388, rees'er een Oorlog tusschen den Heere van Arkel en Vyanen, om Ameyden, die twee jaaren duurde, ende met voordeel des Heeren van Vyanen eindigde: hoewel Jan van Arkel Heeren Ottes Soon, van Hertoge Albert, zijn Stadhouder in Holland, Zeeland, en Vriesland gemaakt wierd. En vermits de Bisschop van Luik in 't jaar 1389 stierf, en des Heeren van Arkels Oom te vooren Bisschop was geweest, wist hy daar nog zoo veel vrienden te maken, dat Dirk van Arck met meeste stemmen gekooren, 't selven niet derfde.

de aanneemen; sulks toen Hertog *Alberts*. tweede Soon, oud 16 jaaren, wierd gekooren; ende vanden *Paus* geconfirmeert.

Omtrent dese tijd ftigte de Hertog het *Carthuiser Klooster* by *Amsterdam*: en vermits hy zedert vijf jaren weduwnaar was, gebruikte hy *Juffrow Alijd van Poelgeest* tot zijn Bael; de welke zoo zy des avonds over 't buiten Hof was gaande, gedood wierd, met *Willem Kuser* des Hertogen Hof-meester, die haar beschermen wilde: sulks *Koenraad Kuser*, Vader des vermoorden, in den jare 1393 justitie verfogt, ende beschuldigde als handdaadigen ofte Raadgevers, (dit waren alle Hoekse Heeren) *Philips Burg-Graaf van Leyden*, *Dirk Heer van Asperen* met zijn Zoon, twee jonger Broeders van *der Lek*, *Henrik Burg-Graaf van Monifoord*, *Ian Heere van Heemstede*, *Ian van Vliet*, *Philips van Polanen*, de Heer van *Duvenvoorde*, de Heer van *Woude*, de Heer van *Warmont*, met nog wel 45 andere Edele Heeren. Hertog *Willem* seer jaloers zijnde geweest dat zijn aude Vader sig door dese Boel, ende *Willem Kuser*, latende regeeren, hem buiten de regeeringe hield, en een seer groot vriend zijnde van deese Heeren, die de opgaande Sonne aanbadden, sprak voor hun by zijn Vader, diese by contumacie verwees, lijfen goed vert eurt te hebben, ende deese tannen uit *Holland*. Maar zy retireerden op *Altena*; en *Willem*, ook vreesende van zijn Vader gevangen te werden, quam by hun
op

op 't Slot : sulks by raad des Heeren *Ian van Arkel*, de Hertog *Albert* een magtig Heir vergaderde van *Eedelen en gemeene Luiden der Steeden en Dorpen*, en fond *Coenraad Kuser* met een hoop Volks uit; die de Huizen *Hondenpijl*, *Duvenvoorden*, *Santhorst*, *Heemstede*, *Warmond*, en *Nonnenpoel* destrueerden. Hertog *Albrecht* zelf trok door *Gorkom*, daar hy van Heer *Otto* eerlik onthaalt wierd, voor *Altena* : daar zijn *Soon Willem* uit was geweken naden *Bosche*. De *Borgsaten* en *Eedelen* werden zig dapper, tot dat door tusschenkomen van *Ian van Beyeren*; *Elekt van Luik*, *Altena*, behoudens lijf en goed, oovergegeeven, en de *Eedelen* tot 's *Hertogenbosche* geleid wierden; van waar zy met den Hertoge *Willem* naa *Paris* reisden : en wierd eer lang, door tusschen-spreken des *Konings*, de *Vader* versoent met de *Soon*, die in den jaare 1396 in den Hage quam, en versogt met d'*Eedelen* te mogen trekken in *Hongarien* teegen de *Turken*, 'twelk de *Vader* niet wilde toelaten : maar wierd voorgestelt weder *Oost-Vriesland* te bekragtigen; alsoo de *Vriesen* naa haare gewoonte, den *Graave* van *Holland* niet wilden erkennen. Hier toe verfaamde men (zegt de *Chronijk van Holland*) wel 180000 *Man*, en *Froissart*, 300 groote, 400 kleine *Schepen*; waer in wel 30000 *Boodsgesellen*, en van *Haarlem* alleen 12000 quamen. Eerst wierd om het Land geschermt, daar naa de *Vriesen* van den dijk gejaagt,

jaagt, ende eindelijk geflagen; die te Lande-
waart in vlugten naa *Molquern*: dies de Her-
tog hier 15 dagen gelegen hebbende, naa't
branden, van eenige Dorpen, weeder in Hol-
land is gekeert. In den jaare 1397, fcheepten
de Hollanders wederom van *Enkhuiſen*, on-
der Hertog Willem van Oostervant in Oost-
Vrieſland, en tot Kapiteinen waaren hem ge-
geven, de Heer van *Arkel*, van *Breederode*,
Egmond, &c. Sulks de *Vrieſen* na een ſlag ver-
looren te hebben, Garniſoen op't Slot van *ſta-*
veren, als meede alle Schouten en Balljuwen
van *Hollandas* weegen ontſingen, moetende yder
Vries 6 ſtuyvers Hooft-geld, tot tribuyt aan
Holland geeven. Maar als de Hertog met zijn
Volk vertrokken was, vergaderden de *Vrie-*
ſen wederom, ende beleiden *ſtaveren*: ende
Jonckheer *Walraaven van Breedenroode*, de
Hollanders met veel volks te hulp komende,
verdweenen d'oproerige *Vrieſen*. In dit *Vrieſſen*
Oorlog droegen de *Poorters van Deſt* zig zo
wel, dat hun misdaad wierd vergeeven: ende
daarenboven toegelaten, zy om hun *Bieren* te
kunnen vervoeren van *Ouwerschie*, in de *Ma-*
ſe groeven: uit welkers *Sluiſen* de *Vlek Delfs-*
baaven is gewaſſen. In den jaare 1397 ſtierf
de Graaf van *Blois*, ſonder wettige kinderen,
ende de Weduwe verſtiet zijn Testament,
verkoopende zijn Boedel om aan haer dowa-
rie te komen, ende *Goude met Schoonhooven*
verviel aan *Holland*. Ook ſtierf *Otto van Ar-*
kel,

kel, en was het in den jaare 1400 100 grooten storm, dat de gaten tusschen Texel en Wieringen zo wijd wierden, dat men van die tijd af, Enkhuisen en Amsterdam, met groote Scheepen heeft kunnen bevaaren, zijnde te vooren Dordrecht d'aansienelikeste Koopstad ter Zee. 't Selve jaar was het Oorlog tusschen Holland en Hamborg, en werd ge-eindigt, mits die van Hamborg een somme penningen betaalden.

Heer Otto dood, Albert seer oud, ende Hertog Willem in grooten aansien weefende; wierd een reekening van tien jaaren ge-eilt, van den Favorit, Heer Jan van Arkel, als Tresorier van Holland: deese Man, door voorspoed hoogmoedig, had versuymt in tijds vrienden te maken, en zig niet gewacht tegens de Grootsten te stooren; zulks hy weigerende te reekenen, Hertog Willem verscheide sijne Dorpen, als Haastrecht, Vlist, Stolkwijk en andere, aansloeg, ende den zelve uit Holland bande. Waaron de Heer van Arkel, Hertog Willem deed ontfeggen, viel in Holland, ende verbrande veele Dorpen. In 't jaar 1402. quam de Heer van Arkel in de Krimperwaard, veele Dorpen verbrandende, en de besten met roof wegdryvende; welke die van Dordrecht meenden t'ontjaagen, maar wierden zelfs geslagen: en korts daar aan vielen die van Rotterdam en Schiedam in 't Land van Arkel, ruineerden alles wat zy konden, ende keerden met veel roofs in Holland; daar na quam nog de Graaf van Oostervant

vant Willem, met de Burg-Graaf van Leyden, Haarlem, met de Kennemers, die van Amsterdam met de Waterlanders en Goylanders, en die van Leyden met de Rijnlanders, voor de stede Magesteyn; brandende de voorstad, en alles wat zy in't gaan en komen ontmoeten; sulks zy met grooten roof in Holland keerden. De Heer van Arkel, om dat te wreeken, quam met veel gewapend Volk voor Nieupoort, nam het veggenderhand in, en verbrande't tot in den gronde. In't jaar 1403; wierd de Heer van Arkel nog ontfleid van den Bisschop van Uitregt, ende den Hertog van Cleve: En Hertog Albert trok zelfs op met zijne Onderfaten en veele Soudeniers uit Engeland, om Gorcum te belegeren: alwaar de Heer van Arkel met vele andere groote Heeren, in twee uitvallen zig trefselik droeg, ende zeer veele groote Eedelen, onder anderen Walraven van Brederode, gevangen nam. Maar in de derde uitval, wierden die van binnen met verlies ingedreeven: en als dit beleg dus 12. weeken had geduurt, wierd door tusschenspreken van Jan van Beyeren, Eleet van Luik, de pais gemaakt, op conditie, de Heere van Arkel met een voetval genade zoude verzoeken, en des Hertogen Alberts banniere eenen ganschden dag uit het Slot moeten steeken: dat gedaan zijnde, brak het Heir op.

Het is aanmerkens-waerdig; dat in dese tijd het Hollands Lijnwaad zo vermaart was, dat de Hertog van Milan jaarliks eenig aan den Grooten Turk schonk.

CAP. XXIV.

Willem de Vier-en-twintigste Graaf van Holland. De Soon verraad zijn Vader.

IN den jaare 1404 stierf de Hertog Albert oud 74 jaaren. Waar door de factien schielik weer voortbersten : want die de regeering in hadden, ende den ooverleeden teegen sijn oudste Soon *Willem* behulpig waaren geweest, *Kabbeljaars* zijnde, vreesden nu daar uit te sullen werden geschopt, en de verdrukte Hoeksen die't met *Willem* hadden gehouden, hoopten nu in de regeeringe te sullen komen. Sulks binnen *Haarlem* en *Amsterdam* geschieden verscheiden oploopen ende doodslagen : en uit *Haarlem* wierden wel 300 Hoeks-gefinde Poorters gebannen; en't Huis te *Heemstede*, met de Hoekse houdende, geplondert en verbrant. Te *Delft* lag het meede oover hoop, en wierden aldaar wel 36. voorneeme Burgers in een oproer jammerlik om den hals gebragt. Eindelijk wierd alles in dwang gehouden, ende ser needer geleid, ten voordeele der Hoeksen, door de ontsaglijkheid van Hertog *Willem*, die sijn Vader in alle de Heerlijkheeden succeeerde, ende der *Kabbeljaarse* vyand was. Want na dat in't jaar 1405. *Willem* van *Ysendoorn*, *Workum* had ingenomen, geplondert, gebrant, ende met de gevangenen te *Gorkum* was gekomen; verbond sig Hertog *Willem* weeder met den *Bisschop* van *Utrecht*, ende belei

belei de Stad *Gasparyn*, en de Sloten *Hagestein* ende *Everstein*: ende hoewel de Heer van *Arkel* de selve met kloeke Mannen had versien, moesten zy zig eindelijk oovergeeven; *Hagestein* met geweld, om dat de Gouverneur Ionker van *Arkel* dood geschoten wierd; en *Everstein* door hongers nood: beiden wierden zy verbrant, en tot inden gronde afgebroken, met alle de Huizen. Ionker *Willem van Arkel*, zijn pais in 't particulier met Hertog *Willem*, ende den Bisschop van *Utrecht* gemaakt hebbende; quam, terwijl zijn *Vader*, Heer van *Arkel*, tot den Hertog van *Gelder* om hulp was gegaan, met toedoen eenige zijner Meêwustigen in *Gorkom*, alwaar hy d'oude Magistraaten af, en zijne Medestanders in de plaats settede: 't selve deed hy ook te *Leerdam*. En zijn *Vader* uit *Gelderland* gekeert zijnde, vond, door 't beleid zijns zoons, in dese twee Steeden, als ook op 't Slot, de Poorten gesloten, onder 't pretext, dat hy, die tot *Vrede* ongeneigt was, niet mogte werden binnen gelaaten, voor dat zy de *Vrede*, die den Lande noodzakelik was, hadden gemaakt. Nogtans wist de Heer van *Arkel* niet lang daar naa, door eenige zijne Raads-Heeren, zijn Soon heimelik te persua-
deeren, dat hy by hem secreetelik tot 's Hertogenbosche zijn pais maakte; als beseffende, de Graaf van *Holland* het op hun Landen meer, als op de Persoonen had. Maer de Nieuwe Magi-
straats-Persoonen dat vernomen hebbende, en
vree-

vreesende van den *Vader* gestraft, en van den
nu magteloos *Soon* verlaten te fullen wer-
den, keerden niet alleen den *Vader*, maar ook
den *Soon* buiten, seggende; *hy* tegen *syne* be-
loften, van niet sonder haar goed-vinden met
zijn *Vader* te versoenen, had gedaan: ende son-
den tot Hertog *Willem*, zig aan den selven
oovergeeevende, op conditie, *hy* haar tegen de
Heeren van *Arkel* zoude beschermen, ende alle
privilegien onderhouden: sulks *hy* binnen *Gor-*
cum ende *Leerdam* gehuldigt wierd. Evenwel
verraсте niet lang daar na Jonker *Willem* *Gor-*
kum des nagts; doodslaende, ende doende ont-
hoofden die Magistraats Persoonen die niet
waren gevlugt: ende vermits Hertog *Willem*
Gorkum daadelik quam beleggen, vond de
Heer van *Arkel* goed, *Gorcum* en al zijn ander
regt aan den Hertoge van *Gelder* over te gee-
ven: welk beleg zoo lang duurde, dat'er be-
stand wierd gemaakt voor drie jaaren, door 't
aanraaden van *Ian van Beyer*, die uit zijn
Bisdom was verdreever (vermits *hy* geen *Prie-*
ster willende werden, 't selve regeerde als een
wereldlyk Heer) ende nu door die wapenen zij-
ne herstelling hoopte, gelijk geschiede: want
na eene slag, daar, in den jare 1408. veele
Luikenaars, ende onder anderen de nieuw ge-
kooren Bisschop, dood bleef, als meede wel
100. Eedel-Luiden (meest Heenegouwers)
aan de Hollandse zijde; wierd Luik ingeno-
men, veele wereldlyke met den zwaarde ge-
regt,

regt, ende Geestelike in de Maase verdrongen.
 Dus quam Hertog Willem weeder Trium-
 phantelik in Heenegouwen, ende reisde ver-
 scheide maalen heen en weeder naar Parijs,
 om de pais te maaken wegens de dood des
 Hertogen van Orleans, tusschen den Koning
 ende den Hertog van Bourgondien zijn Oom.

En omtrent desen tijd, wierden te Warmond
 door Heer Ian geboud, een Mannen-en een
 Vrouwen-kloster: daar toe nogtans gebruiken-
 de Landeryen aan de Graaflikheid vervallen.

In 't jaar 1411. ging 't Oorlog aan tegen de
 Geldersche: en werd eindelik in 't jaar 1412.
 vrede gemaakt, op conditie; dat Hertog
 Willem aan Hertog Reynout van Gelder zou-
 de teilen 100000 franse kroonen; waar vooren
 Reynout hem zoude leeveren de Stad Gorkum:
 en zoude de Heer van Arkel ook al zijn regt oo-
 vergeeven, mits daar vooren van Hertog Rey-
 nout genietende de Heertlikheit van Born, het
 Slot Ogen, en seeven Dorpen daar omleggende;
 als meede jaarliks 5000 Rijnse guldens, uit de
 Tollen te Lotik.

Zo haast was deese groote Kabbellaw niet ge-
 geeten, of men sloeg 't oog op die, die hem in
 grootheid volgde, namentlik, de Heer van Eg-
 mond: deese, Neef van Arkel, en Gelder, had
 stil geseten, sonder den Hertog met zijn Leen-
 mannen te willen dienen, in 't Oorlog teegen
 zelve zelven; ook was hy in 5 ja en by den Her-
 oge niet geweest, dan op vry geley: sulks

men

men uitstroide, hy met den Hertoge van Gelder en Arkel zoude hebben geconspireert, Hertog Willem te vangen; jaa men zey, de Heer van Arkel (die by Leuven door eenige Hollandse Heeren met list wierd gevangen, en in Holland gevoert) 't selve omftandiglik had ondedekt: Immers hier op wierd geciteert de Heer van Egmond; en die zonder vry geleide niet willende komen, om zig daar van te fuiveren, wierden alle zijne goederen aangeslagen, en hy binnen Yffelftein belegert: alwaar de pais door tuffchenspreken van veele groote Edelen wierd gemaakt, op conditien; Yffelftein met het Slot aan Hertog Willem zoude werden oovergegeeven: waar vooren de Heeren van Egmond jaarliks, eewiglik en erflik zouden genieten seekere somme van penningen: ende mits dat zy zelven in 't Graaffschap van Holland en Zeeland niet zouden komen, dan met 's Graven believen. Dus fiet men dat het spreekwoort; had regt naar reeden gegaan, de Hoek had de Kabbeljaw gebrään, plaats had, wanneer de Hoeksen de indragten op het regt der Eedelen en Steeden teegen hielden, of de Gravinneen tegen in- ofte uitheems geweld bestonden: maar als fy 't met de Graven hielden, usurpeerden ende tiranniseerden fy niet min als de Kabbeljawsen; want waar die Gravelike magt was, daar was ook altyds tirannie, usurpatie, en geweld.

't Selve jaar 1414 namen de Vriesen Stads- en weeder in, ende verjoegen alle Schouten en

Regters, door Hertog Willem gestelt. In 't jaar 1416: quam de Keiser Segemond in Holland by Hertog Willem, ende reisden gesamentlik naa Engeland, om den Koning te raaden tot Vrede met Vrankryk, en op dat soo doende het Concilium te Constans te beeter mogte voortgaan: en van daar reisde de Hertog Willem in Vrankryk, alwaar hy naa veel verlore moeite, eindelijk seide; ten ware de Koning en zijn Raad goed vonden Vrede te maken, by den Dolphijn, die hy in zijn macht had, en by Iacoba was, zoude kunnen disponeeren, om zig met Bourgondien te verbinden, en het Oorlog te continueren. Waaron in den Raad des Konings wierd goed gevonden, zig te verseecken van Hertog Willem, die 't uit een der Raaden verstaan hebbende, onder pretext van devotie ontvlugte, in den jaare 1417; en vond den Dolphijn zijn Schoor-Soon, zoo ziek, dat hy dien zelven dag stierf, 19 jaaren oud, ende maar twee met Iacoba getrouwt geweest zijnde.

Hertog Willem, siende dat zijn quaad been hoe langs hoe arger wierd, ende geloovende dat zijn Broeder tan soude tragten selfs Heer te werden in plaatse van zijn jonge Dogter, beriep een dagvaart van Edelen, groote en kleine Steden, met de Baljuwen en Officieren, versockende; indien hy quame te overlijden zonder wettig Mans geboorte naa te laten, zy dan zijne eenige Dochter Iacoba wilden tot haar Lands-vrouw beloven aan te neemen: 't welk

alsoo wierd geresolveert, ende beslooten. En kort daar aan stierf deese Graaf *Willem*.

C A P. XXV.

Jacoba de vijf-en-twintigste Gravin. Vrouwe Regeering. Een Voogd maakt zig Heer. Een Soon dwingt zijn Vader. Eegade-twist. Broeder-twist. Een Stadhouder maakt zig Heer.

Jacoba 16 jaaren oud, succedeerde in den jaare 1417. naa haar Vader *Willem* : ende wierd eerst in Heenegouwen, daar na in Holland en Zeeland gehuldigt. Maar onderentuschen namen alle Misnoegden deese swakke Vrouwe regeering waar, de Verdrukke Kabeljaawse staaken het hoofd op, ende wierd Ysselstein door de Heer van Egmond ingenomen, als mede daar na verlooren. Ook wierp Jan van Beyeren, d' Elect van Luik, den kap op den Tuin, geevende den Keiser te kennen, dese Landen aan het Rijk vervallen te zijn, ende ontving die heimelik te Leen; quam in Holland, begeerende als Oom en Voogd te regeren. Om dat voor te komen, rade *Jacoba* as Moeder, tot het Houwelik met den Hertoge in Brabant, waar in *Jacoba*, vermits hy tenger, maar 16 jaren oud, en van zeer klein verstand was, weinig zins had: en eenige anderen nog minder; evenwel 't wierd doorgedrongen, van den Paus dispensatie versogt, en verkreegen: maar de Keiser en Jan van Beyeren wisten by den Paus uit te werken, hy die voor 't Houwe-
lik

lik weederriep. Evenwel, vermits de *weederroepingen* niet wettelik wierd aangesegt, ging 't Houwelik Anno 1418. voort. *Ondertusschen* namen de Heeren van *Arkel* en *Egmond Gorkum* in; en vermits sy het Slot niet konden winnen, kreeg *Jacoba* tijd dat t'ontfetten, ende de Stad weeder in te neemen: hoewel naa een *grouwelik* gevegt, daar *Jonker Willem van Arkel* verflagen bleef, als mede aan d'ander zijde *Jonker Walraven van Breederode*, die *Stadhouder* van Holland, Zeeland en Vriesland door *Jacoba* was gemaakt: en wierden tot *wraak* deses dooden Heere van *Breedenroode* veele gevangens in den Hage gedood. Nu verklaerde zig *Ian van Beyeren*, 't Graaffschap van den *Keizer* te leen ontfangen te hebben; fiende hy niet alleen *Dordrecht* ende den *Briel*, maar ook *alle de Kabbeljaanfien* aan zijne zijde hadde: waarom die van *Braband* resolveerden, haaren Hertog ook in Holland te hulpe te komen, en sig voegden by *Jacobas* Heir voor *Dordrecht*: maar keerden naa *ses weeken belegs*, niets uitgeregt hebbende, *Brabandwaarts*; en d'anderen zig verlaaten ziende, naa Holland: soo dat *Ian van Beyeren*, kort daar aan, met groot geweld een bolwerk, dat in *Paapendrecht* gemaakt was, innam; en kreeg kort daar aan ook *Rotterdam* aan zijne zijde: zoo dat naa veel roovens en brandens, in 't jaar 1419. een Vrede wierd gemaakt, door tusschen-spreken hunner beiden Cousin *Philips*

van Charolois, namaals Hertog van Bourgondien, op conditie; Hertog Jan zoude behouden eeuwig en erflik Dordrecht, met alle zijne Landen: Gorkum met het Land van Arkel, Leerdam en Schoonervoorst, Rotterdam en Woerden, den Brielen 't Land van de Voorn, mits hy alles van Jacoba, Gravin van Holland, te leen viel: en voor drie jaren alleen, sonder langer, zoude hy weesen Vrouw Jacobas Stadhouder van Holland, Zeeland en Vriesland: Ende noch zoude hy binnen eenige termijnen ontfangen 100000 Engelse nobels. In welke Vrede die van Utrecht (door gaans Hoeks gesint, als het met den swaksten moettende houden, om niet door den sterksten verslonden te werden) ook begrepen waren. Nogtans soo belette Jan van Beyeren niet, dat de Heer van Egmond d'Uitregtse brandschatten; nog ook Hertog Jan van Brabant, aan wien d'Uitregtse 't selve klaagden: sulks Jacoba over haar Man te onvreeden was. En d'Uitregtsen ziende, dat Jan van Beyeren onder verscheide pretexten, als Stadhouder, uit den Lande verdreven had den Heer van Breedenroode, de Burg-Graaf van Leyden, de Burg-Graaf van Mondfirt, ende andere Hoeksen; verbonden zig met de zelve tegen Hertog Jan van Beyeren en zijne Aanhangers. En kort daar aan in 't jaar 1420 trokken die van Leyden, versterkt met 400 Stigisen uit, en verdorven veele Sloten ontrent den Hage; als mede ontrent Goude, daar Jan van Beyeren in was: de-

de welke daar na ook een groot Heir verga-
 dert hebbende, veele Sloten omtrent *Leiden*
 deſtrueerde; ende de Stad naa 9 weken belegs
 dwong, zig oover te geeven, op conditie, de
 vremde knechten vrij zouden vertrekken, en by
 voor Stadhouder van *Holland* aldaar erkent wer-
 den. Maar nog het een, nog het ander wierd
 gehouden: want de Heer van *Egmond* tuf-
 lichen *Uitregt* en *Woerden* in hinderlage leg-
 gende, verſloeg de knechten; en Hertog *Ian*
 van *Beyeren* in *Leiden* gekomen zijnde, dwong
 de Hoekſe Heeren, tot zeer naadeelige con-
 ditien; en onder anderen den Burg-Graaf,
 zijn recht van Burg-Graaffſchap hem op te dra-
 gen; daar des ſelfs oudſte Soon, *Cabbeljaans*
 zijnde, en Hertog *Ian* aanhangende, ook in
 verwilligde; als meede zijn ouden *Vader* nog
 daar-en-boven geweldelik uit zijn Heerlikheid
 van *Waffenaar* verdreef; jaa door Jonker *a-*
cob van *Abcou* lang te *Schoonhooven* deê ge-
 vangen houden.

In 't ſelve jaar 1420. quam de Hertog van
Brabant in *Zeeland* by *Ian* van *Beyeren*, die
 zijn ſecreete Raadsman *Willem*, Heer van
Bergen-op-Zoom, aan zijn zijde gekregen heb-
 bende, den zelven perſuadeerde, hem 't Stad-
 houdersſchap over *Holland*, *Zeeland*, en *Vries-*
land nog 7 jaaren te verlangen. En overmits
Jacoba dat verſtaande, daar oover zeer t'on-
 vreedten was, fond haar Man, of om beeter te
 ſeggen, de Hertog *Ian* van *Beyeren* en de Her-

zog Philips van Bourgondien, die door Evert van t' Zierclaas, den onnooselen Hertog van Brabant regeerde, en al haar Hollandse en eigen Jonkvrouwen, door; bestellende door zijn hofmeester Everd van t' Zierclaas, andere Vrouwen, om haar op te passen; maar Iacoba scheide van haar Man, en trok in Henegouwen: ende de Bastarden van Holland sloegen den Heer van Bergen dood, in 's Hertogen kamer: en de Heer van t' Zierclaas wierd nog binnen 't jaar te Brussel onthoofd, als een verrader, die tusschen den Hertog van Brabant en zijn Broeder, als mede Iacoba, twist had verwekt. Waaron de Staaten van Brabant deese verkeerde regeering siende, des Hertogen Broeder Graaf van S. Paul, tot Ruwaart van Brabant kooren; maar door toedoen des Hertogen van Bourgonje wierd Vrede gemaakt, en de Graaf van S. Paul ruunde 't Land. Waarelik die de Nederlandse Chroniken met aandacht leeft, kan ligtelik merken dat deese Hertog Philips van Bourgonjen alle dese troubel en by den onvernunftigen Hertoge Jan van Brabant, sooteegen Iacoba, haar Oom, en zijn Broeder stookte, en daar uit sijn eigen voordeel sogt, gelijk hy ook eindelik alle deser twistende Landen, ten deele door list, ten deele door geweld, onder sijn gehoorzaamheid bragt. d'Oost-Vriesen dese oproeren in Holland waarneemende, verdreven in 't jaar 1421. alle de Hollandse garnisoenen uyt haar Land; ende liep het land by Dordrecht onder.

Iacoba

Jacobanus van haar Man gescheiden, ziende
 sy't teegen hem, Hertog *Ian van Beyer*en, ende
 den Hertog van *Bourgonjen* met *Vlaanderen*,
 niet lang in *Heenegouwen* zoude konnen
 houden, trok in Engeland om hulp; alwaar zy
 d'onwettelikheid van haar huwelik, d'onbe-
 quamheid en vantschap van haar Man, zoo
 wel te kennen gaf, dat *Humfrid van Glocester*,
 des Konings Broeder, op haar schoonheid en
 Landen verlievende, beloofde haar te helpen;
 indien zy hem wilde trouwen: zy nam't aan, en
 deede Hertog *Ian van Brand* dagen te Ro-
 men: Maar't vonnis der Kerke niet afwagten-
 de, troude zy met *Humfrid Hertog van Gloce-*
ster in den jaare 1423; ende quam met hem
 ende met eenige duisenden Soldaten, over *Calis*
 in *Heenegouwen*; alwaar zy van de meeste
 Eedelen wierden erkent. En hoewel Hertog
*Ian van Beyer*en in den jaare 1424. stierf, die
 by een onwettig en onreedelik Testament Her-
 tog *Philips van Bourgondien* zijn erfgenaam
 maakte, gold de partydigheid zoo veel (zijnde
 onlangs te vooren de Hoekse Heer *Ian van*
Vlier, onder pretext hy den Hertog van *Beye-*
ren zoude hebben vergeeven, in den Hage
 onthoofd) dat deese Landen, quansuis om het
 tweede Huwelik, het met den Hertog van
Bourgondien, ende met den Hertog van *Br-*
and hielden; eenige weinige Steeden uytge-
 fondert, welke de Hertog van *Glocester* meen-
 den te helpen, terwijl hy zijnen Oorjsten

Filwater met veele Scheepen na zijn Vrouw *Jacoba* fond : maar sy wierden omtrent *Brut-wers-haven* geflagen in 't jaar 1426: door Hertog *Philips van Bourgondien* ; die Hertog *Ian van Brabant* fijn *Stadhouder* had gemaakt. Kort hier op quam 't *Vonnis van Romen* , naar ouder gewoonte ten voordeele des fterkften, daar het *Roomfe Hof* meer voordeel , als van de fwakke *Jacoba*s zijde, verwagte : En de *Koning van Engeland*, *Bourgondien* teegen *Vrankryk* van nooden het bende, wilde daar teegen in geen Oorlog komen ; fulks de Hertog van *Glocefter* , niet fiende hoe te kunnen beftaan, *Jacoba* verliet, ende een ander *Iuffrouw* troude, daar hy op *verfingert* was ; ende die hy uit Engeland had gebragt , om *Jacoba* te dienen tot een *Staat-Iuffrouw* , en hem tot een *bystaap*.

Ondertuffchen Vrouw *Jacoba* , fig niet willen- de volgens het *Roomfe vonnis* , in handen des Hertogen van *Savoyen* fiellen , tot dat zy met haar eerste *Man* verfoent zoude weefen ; wierd in het jaar 1426 door den Hertog van *Brabant* , geholpen van *Borgonjen* , in *Bergen in Henegow* zo ftrengelik belegert , dat zy zig moest oovergeeven in de handen des Hertogen van *Bourgondien*, tot dat z met haar *Man* zoude verfoent wefen : en dat *Philips Hertoch van Bourgondien* , onderentuffchen de Landen als *Stadhouder* zoude regeeren. Maar verftaan hebbende , dat menfe te *Rijffel* in nauwer gevankenisfe wilde ftellen ; vlugte zy uit *Gent* in

Mans

Mans kleederen, en quam ter Goude, haar toegedaan, en ontfette Schoonhoven dat naaw belegert was. Dit gefchiet weefende, vergaderde *Iacoba* uit der Goude, Schoonhoven, Kennemerland met *Alkmaar* een Heir, onder den Heer van *Breedenrode*, ende belegerde *Haarlem* zeer ftrengelik: maar verftaande dat Hertog *Philips*, by *Alphen* befig zoude weefen met de Goudfe *Sluis* te ftoppen, en haar't weederkeeren te beletten; brak fy fchielik in de nagt op, ende quam te fcheep, nog in den dageraat, by *Alphen*; alwaar des Hertogen Volk in de vlugt wierd geflagen, en van *Leyden* alleen wel 80 *Poorters* bleeven: en wierden door de Kennemers veele huifen vernielt: ook voeren zy oover in *Waterland*, inneemende *Edam*, *Monnikendam*, *Purmereind*, en *Enkhuiſen*. Maar die van *Hoorn*, door toedoen van *Lambert Kruif* (wiens Soon een jaar te voren ter Goude onthoofd was, op valſch aangeeven) zeer partydig teegen *Iacoba* gemaakt zijnde, ende nu meeftendeel door des ſelfs *Kruifs* middelen eerſt beveftigt, ofte omwalt zijnde, wierden wel eerſt geflagen; maar daarna door *Philips van Bourgondien* hulp gekregen hebbende, zoo moeften de Kennemers wijken met groot verlies. Ondertuſſchen ſtierf Hertog *Ian van Brabant* in 't jaar 1427. ſonder kinderen, waar door de Hertog *Philips van Bourgondien*, als naaſte erfgenaam, of als de ſterkſte, Heer van *Brabant* en aller aanhoorige

Landen wierd. Des niet te min vergaaderde Vrow *Iacoba* onder den Heer van Breedenroode, een groote *Scheeps-magt*, om zig in 't besit der Landen te stellen : Maar de Heer van Breedenroode verloor omtrent *Wieringen* den slag, en wierd gevangen met andere 80. der voorneemste, die alle in den Hage onthalt wierden : daar-en-boven was Hertog *Philips*, van Sluis met een magtig heir voor Goude gekomen, en dat streng belegert hebbende, vond zig *Iacoba*, die'er binnen was, genoodsaakt, anno 1428. hem voor een *Ruwaart*, ofte *Stadhouder en regte oir der Landen Heenegouwe*, Holland, Zeeland en Vriesland te doen erkennen en buldigen; ende dat nog niet bekosten, & met niemand zoude trouwen, sonder des Hertogen *Philips* goed vinden. De Gravin *Iacoba* dus ten onderen gebragt zijnde, keerde de Hertog van Bourgondien zijne wapenen tegen die van *Uitregt*; welke *Iacoba* gonstig waren geweest. En naa een jaar *Land-verdrvens*, wierd een verbond gemaakt met Hertog *Philips* van Bourgondien, die *korts* daar aan naa zijne andere Landen trok; hebbende *quansuis* aan *Iacoba* 't Eiland van der Goes in eigendom tot haar woning gelaten : maar in der daad om haar te confineeren, ende den Heer *Frank van Borsselen*, *Stadhouder* van Holland en Zeeland, gestelt om 't oog op haar te houden.

C A P. XXVI.

Hertog Philips van Bourgondien de ses-en-twintigste Graef. Een oud Heers Regeering.

De Soon dwingt de Vader

NA alle dese voorgaende gevallen waren dese Landen 4 jaren in vrede. Maar vermits ondertusschen Frank van Borsselen door verscheide heusheden, de Gravin *Jacoba* tot zijne liefde had verwekt, en heimelik met haar was getrouwt; is Hertog *Philips*, anno 1433. uit Vrankrijk haestelik in Holland gekomen: en heeft by hem ontboden *Frank van Borsselen*; dewelke, niet wetende dat zijn Houwelik den Hertoge bekend was, gegaen, ende gevangen in Vlaanderen vervoert is: alwaar de Hertog, geveinst hebbende hem te sullen doen onthoofden, eindelijk door *Jacoba* beweegt is geworden, hem in vryheid te stellen; op conditien nogtans, dat zy, en haar Man affst and zouden doen van alle regt op Heenegouwen, Holland, Zeeland, en Vriesland: behoudende alleen Oostervant voor Frank van Borsselen, en Zuid-Beveland met het Land van Voorne, voor *Jacoba*, met alle de tollē. Ook zouden haare kinderen, indien zy eenige kregen, in Heenegouwen, Holland, Zeeland en Vriesland succedeeren. Maar *Jacoba* stierf twee jaeren daer nae sonder eenige kinderen naa te laten. En vermits Hertog *Philips* affsonderlik Vrede had gemaakt met Vrankrijk; namen de Engelsen 't selven soo euvel, dat alle de

Nederlanders uit Engeland wierden verdreven, en rees een harde Oorlog, waar in de Hertoch te vergeefs Calis beleegerde, ende de Hollanders groote schade leeden: en naureliks was dit Oorlog ter needer, of Holland en Zeeland kreeg een ander op 't jaar 1438. met d'Oosterlingen: 't welk in den jaare 1441 met een bestand van 12 jaren eindigde, tot contentement der Hollanderen. Onderentusschen was aan den Heere van Lannoy, die naa Frank van Borsselens gevangen is, Stadhouder van deese Landen was gemaakt, Anno 1440. gesuccedeert de Heer van Lakin: met wiens Dochter komende te trouwen Heer Reynoud van Breedenroode, 't Hooft der Hoeksen, so quamen de Hoeksgefinde te mets op 't kussen. Want siende dat de Vryheid des Lands teegen desen magtigen Grave niet konde werden beschermt, waren sy nu de voorbaarigste geworden, om den selven alles wat hy begeerde in te willigen. En vermits de selven, den Hertoge van Bourgonjen meest te wille waren, in 't consenteeren van groote beden en somme van penningen, daar de Cabbeljausen niet hadden derven regen dryven; moesten de Pcoreren toven gewoonte met schattingen werden beswaart: welke gelegenheid de Cabbeljausen waarneemende, verbitterden over al de Gemeente teegen de Hoeksen, als willende nu zelfs de Vryheid der ingeseetenen teegen de usurpatien des Graven staande houden, soo dat'er vele oploopen ontstonden: t' Amsterdam verdreven

gedreven de Hoeksen de Cabbeljaarsen, die binnen Haarlem gevlugt zijnde, aldaar met haar aanhang, en 't geens dat de schattingen zeer tegen was, sig Meester van de Hoeksen en Regenten maakten; hoewel niet zonder vele dooden. Om dit te stillen, sond de Hertog van Bourgoujen in der haast zijn Vrouw, die vergeselschapt met den Graaf van Charolois, zijn Soon, goed Cabbeljaars, en de Graaf van Lalain goed Hoeks, tot contentement van beide Partyen, in Haarlem meende te komen. Maar omtrent Hillegom wierd Lalain gewaarschout, dat hem laggen geleid wierden, ende dat hy in Haarlem ligtelil zoude dood geslagen werden; sulks hy schielik te rugge naa den Hage keerde, en de Hertogin naa bescht zijnde, of sy met geen Hoeksen vergeselschapt was, quam binnen Haarlem; maar kon aldaar niet beletten dat uit der Stad gedreven wierden de Hoeksen, die meest alle naa Amsterdam weeken: alwaar de Heer Reinout van Breedenroode ook met veele Ridderen bleef, soo lange deese oneenigheid duurde. Om welke te stillen, den Hertog van Bourgondien de Ridderfchap ende Steeden van Holland, op straffe van lijf en goed dede dagvaarden tot Brussel; alwaar de Stadhouder Lalain in den jare 1445. afgeset, ende de Heer Goosrijn de Wilde, met tytel van President over Holland, Zeeland, en Vriesland in zijne plaatse geset wierd. Dese President komende in de plaetse van een Hoekse, door toedoen der Cabbeljaarse

afgeſet, wierd vertrouwt den Kabbeljaawſen
 gonſtig te weſen; 't welk zig ook oopenbaarde
 te Leiden, alwaar *Floris van Boshuiſen*, *Hoeks*
en Schout zijnde, vernam dat *Symon Vreeriks*
 van den Hertoge commiſſie had verkreegen,
 om het *Schout-ampt* te bedienen; en daarom
 van die commiſſie appelleerende, ſelde een
Onderſchout, en reisde naar *Bruffel* om den
 Hertog te ſpreken; d'ander ſette ook een
Onderſchout, en wierd van *Goofwijn de Wilde*
 geſterkt; ſulks' er te gelijk twee *Schouten* ende
Onderſchouten waren, daar en boven had *Floris*
van Boshuiſen, een *proces*, om een *Grafſteede*,
 dat zeer heftig gedreven wierd, tegen *Boude-*
wijn van Strieten. En in deſe gelegentheid van
 ſaaken, gaf een *wind*, ſekeren *ſwager* van *Bos-*
huiſen in 't voorby gaan, ontvliegende, *Beuckel*
Herman oorſaek genoeg, om zig te waapenen, en
 naa den *Haage* om *hulp* te ſenden; ſulks de
Hoekſen omtrent *St. Pancras Kerk*; ook in de
 waapenen quamen, alwaar *Gerrit de Potter*
 wierd gefonden, om, conditien van *Vreede*
 voorſtellende, haar op te houden, en *tijd* te win-
 nen tot dat de *buitehulp* gekomen was, 't welk
 gelukte; en toen wierden de *Hoekſe* geſlagen.
 ſo danig, dat 20 gevangen, met zware *geld-boe-*
ten ontquamen, en drie in den *Hage* ontboof
 wierden. Kort daar aan quam de Hertog zelf
 in *Holland*, bevreedigde *Haerlem*, en voerde
 d'uytgedreeve *Kabtelaerſen* in *Amſterdam*, al-
 waar de regeringe van beiden even ſterk wierd
 ge-

gestelt; 't welk de Hertog oek in verstheide andere plaatsen dee. Om dus te beeter over beide dese twistende regeerders te kunnen heerschen, nogtans was dit niet genoegzaam; want de Waterlanders boven gewoonten geschat zijnde, moelten Anno 1447. door den volgenden Stadhouder Lannoy, en den Raad, ofte 't Hof Provinciaal, met geweld tot betaling werden gedwongen. Dus was 'errust tot in 't jaar 1454. als wanneer die van Gorkum, niet hebbende gewilt 't vonnis van den Hove, aengaande 't Vissen op de Merwe, gehoorfamen, maar de Gedeputeerden hebbende verjaagt, de Stad door subtielheid van den Stadhouder ingenomen wierd. En daar wierden 'er 3. nogtans ontschuldigen, onthooft; veele ontliepen.

En in den jaare 1455. wierd Gijsbregt van Breedenroode gekoren Bisschop van Uitregt; sulks de Kalbeljaarsen begonden te vreesen, en den Hertog wijs maakten; dat des Bisschops Broeder, als gesprooten uit de regte stamme der Graaven van Holland, sig ligtelik met hulp der Hoeksen, daar by een Hoofd van was, en dese gelegentheid, Meester van Holland soude kunnen maken: Waaron de Hertog by den Paus heimelik arbeide, en verkreeg de Provisie voor zijn bastaard Soon David van Borgonjen: ondertusschen wierden nog de Gesanten van Breedenroode, te Romen met goede hope gevoed, terwijl de Hertog hier een heir vergaderde, ende daar mede zijn Soon schielik in Possessie begon te stel-

stellen; sulks d' Elect Breedenrode, eindelijk geen beter raad wist, als eenige goede conditien bedingende, afstand te doen, en selfs David van Bourgoujen voor Bisschop in te voeren. Die van Dordrecht goed Hoeks, en met den Hertog overtollen en domainen in verschil zijnde, leiden nu het Hoofd in de schoot; want de Hertog quansuis het gulde Vlies-feeft in den Hage, om gewichtige saaken te verhandelen, houdende, had zijn krigsmacht zoo selbielik v. r. radert, dat zijne Vanden nog ongewapent, konden overvallen werden: dus moest Dordrecht afstand van sijne pretensien doen, ende tot boete 20000 goudse Clinkerts betaalen.

In den jare 1457 was den Bastard Walrave van Breedenrode te Zandvoort eenige smaadheid aangedaan, door den Schout, seker Burgemeester, ende Schepen, Cabbelaars-gesind; Waaronc Walrave deese Burgenmeester en Scheepen by Uitregt komende t'ontmoeten, deede dood slaan. Ende hoewel dit zeer onaangenaam was den Heere van Breedenrode (die voorsichtelik met getrouwe diensten des machtingen Hertogen gonst trachte te winnen) moest hy't nocht ins daar na bekoopen. Waar na gebeurde dese aanmerkens-waardige zaak.

Carel, Graaf van Charolox 30 jaaren oud geworden zijnde, kon niet verdragen, dat sijn oude Vader Philips hem britten regeering hiel; en geliet zig meest versloort op den Heere van Croyen van van Coestem, voornaemste Raden des.

des Hertogs; sulks de Graaf van Charolois, geholpen van vele zijner Aanbangers, dese Ian van Koestein (quanfuis op de naame des Hertogen) gevangen nam, ende naa Ruppelmonde voerde; alwaar seker arm Borgons Edelman dese Ian Koestein beschuldigde, den Graaf van Charolois te hebben willen vergeven, en zelfs gelast geweest te zijn, dit vergif te koopen; 't welk Coestein eerst sterkelik ontkende, en daarna sonder pynigen (soo men zert) bekende: immers hy wierd daar op ontbooft, mede wierd onthalt die Borgons Edelman, quanfuis als aan den Graaf zelfs gesegt hebbende, dat hy 't niet zoude hebben ontdekt indien Ian van Coestein, hem de beloofde penningen had willen tellen. Daar na seide de Graaf, dien Edelman hem in 't particulier bekent te hebben, dat de Heer van Croy, en de Graaf van Lannoy Stadhouder van Holland, van dit verraad kennisse hadden. Ook liet de Graaf van Charolois Anno 1463. aan zijns Vaders opperste Camerling, en vriend van den Heere van Croy, weten; dat hy Camerling dadelik moest vertrekken uit 'et Hof, zonder sijn Vader den Hertog Philips t'ondekken waarom; of dat hy hem sekerlik den kop soude doen breken: evenwel ontdekte de Camerling 't selve den Hertoge; die daar over zijn Soon Graaf Carel te lyf wilde met een zwijn-spriet, maar wierd weederhouden van zijne Hovelingen; sulks Carel van Bruißel naar Holland keerde, daar hy al eenige jaren te vooren, als Stadhouder, en

gc-

gemiscontenteert, zig had onthouden, voorneementlik te *Gorkum op 't Slot*, om teegen zijn Vader den Hertog Philips verseekert te weesen. Deese twist nog twee jaaren geduurt hebbende, baden de *Staaten des Lands*, by den ouden Vader Philips, voor den Soon Karel, die in weerwil sijns Vaders, met een lijfwagt van 900 Man, Poorters van Gent en Brug-gente *Brussel* quam; en zijn Vader aldaar gewapender-hand om vergiffenis bad: sulks met veele moeite eindeling de pais wierd gemaakt, en de Heer van Croy, met alle zijn aanhang, goed vonden, sig van 't Hof, en buiten de magt van Graaf Karel te begeeven. Onder anderen vlood ook de *Stadhouder van Holland in Vrankrijk*, sulks de Heer van Gruithuysen in zijn plaatse quam. Hier op volgde d' Oorlog le bien public. tegen *Louis de xj.* en daar naa tegen de *Lurkenars*: daar op quam Hertog Philips te sterven.

C A P. XXVII.

Karel de Seven-en-twintigste Graaf van Holland.

I N den jare 1467. succedeerde Hertog Karel van Bourgondien, werdende overal gehuldigt, hoewel te *Gent* met oproer, daar hy moest toestaan alles wat de *Gilden* begeerden, en seiden door zijn Vader op de *Priviledien* te zijn geusurpeert. Maar buiten haar handen zijnde, wederriep hy t, en toog teegen de ge-
re-

rebelleerde Luikenaars, de Stad innemende ende brandende. Dus met victorie in Holland gekeert zijnde, preiendeerde hy op het Stift Utrecht, Geyland, en eenige andere Landen, op Vrieslant meerder autoriteyt en imposten als zijne voorzaten. d'Eerste stonden het roe, maar d'andere sleepten de zaak. Onderiusschen kreeg Hertog Carel andere Oorlogen, en vergat de Oost-Vriesen. Maar zijn bastard Broeder, Bisschop van Utrecht, niet konnende zig gerust stellen, soo lang den Domproost Gijsbregt van Breedenroode, t' Utrecht in aensien of magt, en zijn Broeder Heer van Breedenroode en Vianen zoo naeby was (hoewel deese twee den Bisschop alle vriendschap ende diensten deden) versogt den Heer van Breedenroode by hem te Wyk op 't Slot te willen komen; die daar gekomen zijnde met vijf zijner bastard Soonen, wierd gevangen; Ende nog den zelven dag reed de Bisschop na Utrecht, en nam daar ook den Domproost gevangen men ley baar op, dat zy met Hertog Adolpb van Gelder hadden geconspireert, tegen den Hertog van Bourgonjen en den Bisschop; En zy wierden grauwelik gepynigt om dat te bekennen; maar dese twee Heeren stonden alles door, zelfs de dreigementen, en listigheden dat anderen bekent hadden, wiens Schriften wierden getoont, en voorgelesen; so dat zy eindlik na verloop van vier jaren, voor Vliesheren te regt staende, onschuldig wierden geoordeelt en onslagen. Maer stierven beide,
d'e'en

d'een 2, d'ander 4 jaren daar naa, waarſchyn-
nelik door de geleede ſmartten.

In den jaare 1470. was te Hoorn een oploop
om de *nieuwe excyſen* die Hertog Karel tiran-
niglik invoerde, ſulks'er acht wierden ont-
booft, veele quamen met geld-boeten vry, en
veel meer met vluchten.

Ook wierd dit jaar, Adolph van Gelder, vlug-
tende van Heſdin (daar hy Hertog Karel van
Bourgondien had geſprooken) na zijn Land,
te Namen gevangen; en daar op wierd door
de Hertog van Bourgonden, als *executeur van*
de ſententie des Keiſers en Paus, d'oude Her-
tog Arnoud in de Stad Grave in Gelderland
ingevoerd; die alles van nooden hebbende,
veel gelds van den Hertoch van Bourgondien
ligte, daar vooren zijn Hertogdom dat zijn Soon
beſat verpande, en t ſelve zijn gevangen Soon
by Testament ontmaakte. Onderentuffchen
Oorlogde de Hertog Karel teegen den Kei-
fer, als willende zeekeren Pals-Graaf die de
minſte ſtemmen had, evenwel tot Biſſchop
van Collen gekooren hebben.

- Ende Anno 1472. zijnde eenige Heeren
gekomen, om te Zierikzee *nieuwe accyſen* op te
ſetten, wierden de Provifoor ende de Baljow
doodgeſlagen, ende de Gildens ordineerden
Mannen om de Stad te regeeren; maar de Her-
tog met een Heir uit Vrankrijk komende,
oordeelde dat alle d' Ingeſeeten en lijf en goed
hadden verbeurt, ſulks eindeling uit groote ge-
nade

made de voornaamsten wierden onthoofd ; veele rijken in geld boete gestraft, en wel 200 ontvluchten. In den jaare 1473. stierf Hertog Aernoud van Gelderland, in de Grave; hebbende het meeste gedeelte sijns Lands hem niet willen erkennen : Toen vergaderde Hertog Carel een Heir, en drong de Gelders en na vele belegeringen hem voor Hertog te huldigen.

Gelijk Hertog Philips, om zijn Stadhouder over Holland, Zeeland, Vriesland, by te staan, ende de Hoekse onder te houden, Anno 1428 had ingestelt het Hof Provinciael in den Hage: Zo stelde nu zijn zoon Karel in den jare 1474 om alle die verscheide Provinciën en Landen eenichsins aen een te koppelen, het Parlement van Meccelen in : waar door hy alle Ingesetenen door de Heilige Justitie konde onderdrukken. En vermits deese Hertog de eerste is geweest, die van de Staten sijner Nederlanden verkreeg, Consenten tot een gedurige betalinge van 800. Meester-ruiters, als sullende daar meede de Frontier-Steden teegen Vrankrijk bewaaren, soo gebruikte hy die, om gedurig van het een oorlog het ander te maaken : ende onderen-tusschen alle Regeerders ende onderdanen daar mede te dwingen. Ook quam hy met de nieuwe schattingen en excisen der wereldliken te kort, sulks hy 'er ook van alle zijne Geesteliken begeerde : in verscheide Provinciën wierden zy betaalt, hoewel niet zonder veel strubbelings; maar die van Holland weigerden pla-

suit, en naa veel moeite's appelleerden sy te Romen: waarom negen, zo Geesteliken als Notary's wierden gevangen, en begonden toen eenige te betalen; maar van anderen, die niet betalen wilden, wierden de Koeyen aengeslagen en verkoft, als mede alle andere goederen die men vinden kon. Dus fiet men dat soo haest de Graaven alle de Weereldlijken onder het juk hadden, sy dadelik de Geesteliken, door welkers oproerige hulp sy die magt hadden verkreegen, ook tragteden onder haar juk te brengen. Ook hadden alle Steden groote twisten met de Ontfangers, in't betaalen der schattinge; vermits de munt zeer gesteygert was, ende sy geen geld, dan naer d'oude valuatie ontfangen wilden. De saaken dus staende, quam in den jare 1478. tijdingh, dat Hertog Carel met zijn gantsch Leger verslagen was.

C A P. XXVIII.

*Maria de Acht-en-twintigste Gravin.
Vrouwe regeering. Voogde regering.*

ANno 1478. succedeerde Hertog Karels eenige Dogter Maria, onder welke die van Gent sig terstond Meester maakten, want vermits Gent het eerste Lid van Vlaanderen, en Vlaanderen toen de magtigste Provintie was, derfden sy denken, om de Vrijheid harer Provintie teegen de usurpatien der Graven te herstellen. Waar toe sy Gentenaars beriepen eene vergadering van alle de Staten der Landen

den te Gent. Ondertuffchen had Maria den Stadhouder Heer van Gruithuifen, als mede den President en zijne Raaden, gecontinueert in hare Officien; en commiffien voorgelefen zijde op de dagvaart in den Hage, begeerden de Staten van Holland en Zeeland haar niet te erkennen; feggende zy meest Vlamingen waren en van die niet wilden geregeert werden. Want Hoekfen en Kabbeljawfen gefamentlik hadden zig hier toe verbonden, om in Vrede te leeven: en fonden hare Gedeputeerden naa Gent, alwaar zy 't GROOT PRIVILEGIE verkreegen. Die van Uitregt ftaken nu ook 't Hooft op; fulks zy, geholpen door den Burg-Graaf van Montfoort, de regeering naar haar zin, en eenige Vlamingen afstelden; waarom de Bourgondfe Biffchop zelf vertrok na Wyk.

Maar vermits meest alle Regenten der Steden in Holland Kabbeljaaws waren, betoonden ook de Hollandfe Gedeputeerden te Gent, al te zeer die gonftig te zijn, in hun Raad niet begerende Walrave van Bredenrode, quansuis om dat hy te jong was, nog ook den Burg-graaf van Montfoort, hoewel in Holland getrowt, ende aldaar vele heerlike goederen hebbende. Engelbri van Naffow weigerden zy ook, als een vreemdeling buiten Holland geboren: en folliciteerden, hoewel te vergeets: dat Vrou Maria den Heer van Egmond, 't Hoofd der Kabbeljawfen, tot Stadbonder wilde ftellen; maar verkreegen voor de Heer Jan Catz, zijnde

cen

een der aansienelikste Cabbeljaarsen, 't Castelein-
 schap van Goude; 't welk in die Hoekse Stad so
 qualik wierd genomen, dat de Gemeente zeer
 morde, ende reekening der penningen van de
 Regenten begeerde; waar door de aansienelik-
 ste Cabbeljaarsen uit vreesse vertrokken; ende
 wierden gekooren andere Hoekse Regenten in
 de plaatsen; die van Vrow Maria, de handen te
 Gent vol werks hebbende, wierden geconfir-
 meerd. Die van Leyden diergelijke oproeren
 willende voorkomen, stelden de helft Hoekse
 en Cabbeljaarse Regenten. Maar de Gedeputeer-
 den van Dordrecht uit de generale dagvaart van
 Gent wedergekeert zijnde, vergaderden alle
 Gildens willende dat de Stad naar oude Costu-
 men en Priviledjen zoude werden geregeert,
 en begeerde reekening over 't bewind van Sta-
 ls
 goed, en vermits de meeste Cabbeljaarsen 'er
 Stede-goederen genoten hadden, wierden zy
 gevangen, en beloofden die te voldoen bin-
 nen twee of drie jaren; maar los gelaten zijnde,
 ontlieden zy alle; ende dus quamen de Hoek-
 sen daar ook aan 't Regiment: insgelijks ge-
 schiede te Hoorn, alwaar de gemoederen, over
 d'onlangs gedooden wegens nieuwe excysen, nog
 meer ontstelt waren, ende de Schout, kort naa
 Hertog Karels dood, moest vlugten. De Gel-
 dersen onlangs onder Bourgonjen gebragt we-
 sende door geweld, ziende dat Hertog Adolph
 van de Gentenaars verlost, en tot Veldoverste
 van hun Leger gemaakt was, wierden ook
 op-

oproerig, vielen Vrouw Maria af, en roofden op Holland. Dit alles geschiede binnen een jaer, gedurende de Voogdye van Hertog Ian van Cleve. Daar na trouwde Vrouw Maria den Aerts-Hertog Maximiliaan, naamaels Keiser: die jong en geldeloos, groote Oorlogen tegen Frankryk te voeren had, met allesins gemiscontenteerde Ondersatē. De Heer van der Veere, Stadhouder van Holland, &c. een dagvaart te Rotterdam beroepen hebbende, kreeg de Baljow der Stede, vermoede, dat 'et was om Rotterdam door de Hoeksen te bemagtigen; sulks hy den Stadhouder, ende de Gedeputeerden van Dort en Goude deē vertrekken. Ook moest de Bastard van Breedenrode, vervolgt zijnde van eenige jonge gesellen die hem sogten te slaan, met gevaar zijns levens uit Haarlem vlugtē, over welk feit hy geen Justitie kon verkrijgen; ja de Heer van Egmond, Hooft der Kabbeljaawsen, kort daar na in de stad komende met eenig gevolg, deden die Cabbeljaawse Regenten vele Poorters bannen, om dat sy de Magistraet quansuis haddē gelastert, over 't niet straffen van dat feyt. In den Hage ontstonden ook 2 gevegten in de herbergen, tusschen de Lakkeyen der Hoekse Heerē. Ondertusschen had zig Leyden met de gedeelde Magistraat in rust gehouden, tot dat in den jare 1479. de 2 Hoekse, Burgemeesters in een commissie gesonden zijnde, de Kabbeljaawsen hun slag waarnemende, uitstroiden dat de Hoeksen hadde voor-

genomen alle de Cabbeljaawfen, den bals af te snyden; en daar op lieten zy alle de Cabbeljaawfe Hoofden, als Egmond, Schagen, &c. binnen komen; Het welk gefchiet weefende, banden zy alle de aansienelikste Hoeksen, tot 100. op lijfstraffe; Ook maakten die van Dordrecht ende Goude zig meester van Oudewater, en de Cabbeljaawfen in den Hage met des Stadhouders Valkeniers questie krijgende, moesten zy Hoeksen wijkē na't Hof, 't welk die van Delft en Leydē quamen beleggen, en die van Dordrecht en Goude om t'ontsetten; maar wierd door tusschenspreken van Heer Pieter Langhals geaccordeert, dat des Stadhouders Dieners met alle hunne en hunner Heeren goederen, zouden mogen aftrekken: welk accoort niet gehoudē, maar alles, ook 't Hof geplondert wierd. De Stadhouder dit hebbende verstaan, vergaderde uit Zuid-Holland en 't Stigt een Heir van 7000 Man, en daalde de Maas of tot Vlaardingen, daar accordeerden die van Delft met hem; zo dat hy vreedzaam door die Stad trok, en de Cabbeljaawfen door dat gerucht uit den Hage trokken; sulks der selven huizen geplondert zijnde; de Stadhouder gebod, dat de Raads-Heeren Hof zouden houden te Rotterdam, alwaar hy, om meerder sekerheids wille, gesint was te woonen; maar de Raaden meest Cabbeljaawfe gesint, volgden niet; ter contrarie wierden, in weerwraak, naa zijn vertrek de huizen der Hoeksen in den Hage geplondert; so dat dese Heer van ter Veere, ende Stadhouder

over

over Holland en Zeeland, goedaardig zijnde, en tegē geen moeite vermoegende, eindeling na Zeeland trok, en de Heer van Egmond met de *Kabbeljaawse Steeden* wrogtten uit, dat Maximiliaan, namaals Keiser na Holland, en eerst in de Hoekse Stad Dordrecht quam; die hem niet toeliet alle de *Cabbeljaawsen* in te brengen. Van daar trok de Keiser op Rotterdam, alwaar na eenig oproer, *Foris, Bastard van Bredenrode* tot *Gouverneur van de Stad* wierd gecontinuëert. Maar Maximiliaan in den Hage zijnde, wiste de *Cabbeljaawsen* hem zo te beleesen, dat hy *Foris van Breedenroode* 't *Gouvernement* van Rotterdam benam; als mede dat hy, in de plaatse des Heeren *van ter Veere*, *quansuis* al te partydig, den Heer *van Lalaing*, een vremdeling, tot *Stadhouder* stelde: De Hoekse Raads-heeren wierden afgeset, en anderen gekooren. Dese nieuwe, *quansuis* onpartydigen, wrogtten uit, dat die van Hoorn en Goude hun verdrewe *Cabbeljaawse Poorters* weder in namen; mits sy verdreeven, voor 't Volk, ten Heyligen swooren, sig stille te sullen houden, en nooit na cenig Officien te sullen staan. Maar die van Dordrecht bleven halstarrig in de *Cabbeljaawsen*, en die van Leyden in de Hoeksen uit te houden; soo dat de Hoekse Leydenaars sententiet 'hunnē voordeelee hebbende afgewagt, so in dē Hage, als te Mechelē, en de Regeerders van Leiden niet willende het Vonnis gehoorfaamen; zy Anno 1481. eenen donkeren wintersen nacht waar naamen, ende

met 135 Man de stad beklommen ende innamen door hulp hunner medestanders van binnen, sulks 50 voorneme Kabbeljaawfen gevangē, alle Regenten afgeset, en anderen in hun plaatsen gestelt wierden: die alle weerbare Mannē van 20. tot 60. jaaren opschreven: en 6000. sterck bevonden hebbende, uit de zelve 1000. schutters kooren, en over hen Burger-Hoplieden stelden. Ondertusschen bliesen de Kabbeljaawfen Maximiliaan te Brussel in 't oor, dat Reyer van Broekhuysen, een Geldersman, met veele Stigtsen, en eenige gebanne Hoekse, Leyden hadden ingenomen; soo dat hy moest toefien, wilde hy Holland in geen vreemde handen laten vallen: Dies beval hy zijn Stadhouder Lalaing daadelik met eenig Volk naa Holland te reisen. En die in den Hage zijnde, begeerden die van Leyden in Regten gehoord te wordē; maar hun wierd geantwoord, dat sy eerst alle vreemde hulpers, ende die gebannen Hoeksen, uit der Stad moesten doen gaan, ende de gevangen Kabbeljaawfen overgeven, dan zoude men se hooren: waar toe die van Leyden niet konden verstaan, maar sonden Gemagtigden aan Maximiliaen, om hun saak voor te dragen: En ondertusschen gebod de Stadhouder en Magistraaten der Steden, de Poorters, dat zy in wapenen zouden komen om Leyden te dwingē; maar de Poorters van Delft, Haarlem, en Amsterdam begeerden niet, seggende dat de Magistraat, tegen de beloften vreemde krijgsknegten in garnisoen

soen had genomen, zoo dat de *Steeden knegten* op *befoldinge* moesten aannemen, en die van *Leyden* tijd hadden zig ter weere te bereiden; ook deden sy 't zeer *Mannelik*, tot dat *Dordrecht* door den Heer van *Egmond* was verrast, ter *Goude*, *Oudewater* en *Schoonhoven* zig had overgegeven, en *Maximiliaan* eindelijk selfs in 't Land quam, die alle *voorstanders* van de *vrybeeden* ende *Privilegien* deede straffen als *rebelln*. Onder anderen wierden in den jaare 1481. by *sententie* van den *Hove* van *Holland*, met den *Zwaerde* ge-executeert een *Schout*, en een *Burgermeester* van *Dordrecht*, dewelke by de selve *sententie* voor een *Capitael delict* wierde te laste gelegd, dat zy geconsenteert hadden, om een dagvaard van de gemeene *Steden* van *Holland* te beschrijven. Ondertusschen vertrick *Gerrit* van *Broekhuisen*, met sijne knegten na *Montfoort*, en ging den *Rijkdom* van *Leyden* *Maximiliaen* te *Leyderdorp* teegen, op hun knien genaade verzoekende; die sy verkreegen, mits 50000. guldens tellende, en 18. Mannen overleverende, waar van eenige in den *Hage*, neevens andere *Hoekse* gevangens, wierden onthoofd. De gevlugte *Hoeksen* hadden geen verblijf, dan by den Heer van *Montfoort*, en t' *Uytregt*, daar zy door den *Domproost* *Gijsbregt* van *Breedenroode* wierden gehandhaaft, als mede t' *Amersfoort*, daar de *Hoeksen* ook *Meester* wierden; waar over de *Bisschop*, *David* van *Bourgonjen*, en de *Hollandsche Steeden*,

nu alle Cabbeljaaws-gefint, seer t'onvreden waren, ende Maximiliaan persuadeerden *Uitregt* den Oorlog aan te doen: *Zeeland* de partydigheid siende, wilde sig daar niet mede moejen; maar de groote *Hollandse Steden* trokken uit met hunne Banieren, ende dwongen de kleine Steeden met het platte Land, ook Volk ter hairvaart te senden. Maar in d'eerste ontmoeting wierden sy door den Heer van Montfoort, Overste der *Stichtsen* geslagen; nalaatende de Banieren van *Dordrecht, Delft Rotterdam, en Heusden*, met alle de bagadje: en bleef dit Oorlog vry een tijd duuren, met groote schatting en Land-verderf: sulks ondertusschen *Vrouw Maria* in den jare 1482. stierf, nalatende een oudste Soon van drie jaren, daer nieuwe Oorlogen uit ontstonden.

C A P. XXIX.

Philips van Oostenrijck de Negen-en-twigtigste Graaf. Voogde-regeering.

Die van *Vlaanderen*, als de magtigste *Provintie*, het juk niet wel dragen konden, wilden na *Vrouw Marias* dood, *Maximiliaan* voor geen *Voogd der Landen* erkennen, de *Kabbeljaawfen* in *Holland*, tot hem geneegen, jaa: Want binnen der *Goude* even te voeren de *Hoeksen* met geweld uit de regeering, en de *Cabbeljaawfen* door den *Stadhouder Lalaing* in de plaats waaren geset: als mede te *Hoorn*, vermits

vermits de *Stadhouder* drie *Gedeputeerden* van die *Stad* in den *Hage* onverwagt gevangen nam. En vermits deese *Cabbeljaauwse Regenten* door gantsch *Holland* van de *Gemeente* seer wierden gehaat, om dat zy *Soldaaten* in de besoldinge hebbende aangenomen, om den *Oorlog* tegen *Uitregt* naar hun appetijt, en tegen de *Gelders* en *Vlamingen* naa 't believen des *Hertogen Maximiliaan* te voeren, groote *schattingen* en *imposten* hadden opgesteld, en nog grooter van nooden hadden, maakten zy, dat *Maximiliaan* in *Holland* quam, om die *Axcysen* in te voeren; als meede om 't *Oorlog* tegen *Uitregt* t'eindigen, waar hy niet veel uitregte. Want naa dat in 't beleg van *Montfoort*, de *Heer van Lalaing* was doodgeschoten, werd vrede met de *Heer van Montfoort*, en die van *Uitregt* gemaakt, hoewel d' *Articulen* niet gehouden, maar verscheide *Burgers* van *Uitregt* gevangen wierden. Onderentusschen had *Maximiliaan* in den jaere 1484. wel *Vrede* met *Vrankrijk* gemaakt, maer niet met *Vlaenderen*, daer alle *Hoekse Heeren* na toevlugten, als zy zagen dat *Maximiliaan* den *Heer van Egmond* tot *Stadhouder* van *Holland* had gemaakt; ook bedreven deese *vremde knegten* in *Holland* grooten moedwil. *Hoorn*, en veel van het *platte Land*, zonder de *Cabbeljaawsen* te verschoonen, plonderende; jaa deese *baldaadige Krijgsknegten* te *Haerlem* naa eenigen moedwil uit der *Stad* verdreven zijnde, zoo moesten nogtans d' *In-*

geseetenen dat by den Hertoge boeten met 12000 guldens. Ondertusschen roofden de Vlamingen gedurig op de Zee de goederen der Hollanderen, om dat sy den Aerts-Hertog, naamaals Keiser Maximiliaan, tegen Vlaanderen behulpig waren. Sulks alle dese onlusten den Heere van Bredenroode geweken te Sluis met vele Hoeksen, moed gaven, met vele ballingen anno 1488 te Scheepe te gaan, ende Rotterdam met behendigheid in te nemen, alwaar hy grooten roof en rijkdom kreeg, ende den zetel van Oorlog selde, verbrandende Delfshaven, en Holland aan d'eene zijde tot brandschatting brengende; aan d'andere zijde deed de Heer van Monfoort hetzelfde; met Woerden, dat hy ook verraste. Die van Haarlem door voorgaande rampen geleert, trokken zig dit Oorlog niet aan, seggende nog Hoeks, nog Cabbeljaaws te willen zijn, en zig stille te zullen houden; en als d'andere Steeden in den jaare 1489. haar by Maximiliaan hard beklagden, maakten zy 't niet alleen goed met eengeld-gifte, maar verkreegen ook schrift van sijn hand: dat zy zouden mogen stil blijven, tot dat de Graaf van Holland zelfs te Velde trok, en dan eerst met Stads banieren te moeten volgen. Kort daer aen deed Maximiliaen over gantsch Holland een heirvaart kondigen, om Rotterdam te beleggen. Maar om dat de vremde Ruiters en knechten, niet wel met Burgers konden over een komen, ging 't eindelijk zoo hoog, dat sy befoldigde vremdelingen met die

van Rotterdam conspireerden, op seeckeren uure in Schiedam, daar zy lagen, de met haar ter Heirvaart getrokken *Burgers* te zullen overvallen. Dog de vremde Soldaten een uur te vroeg beginnende, wierden zy na een hard gevegt tegen de *Haarlemmers*, door hulp der *Rijnlanders* ter Stad uitgedreven; en quamen die van Rotterdam een uure te laat, innemende evenwel *Overfchie*, daer veele *Poorters* van *Delft* bleven, en de *Voor-Stad* van *Delft* zelfs afgebrant wierd. Ondertusschen nam de Heer van *Naaldwijk* (ook *Hoeks-gesint*) *St. Geertenberg* in, waar uit hy met groot geld, door die van *Breda*, gekoft wierd: Want de Hertog van *Sassen* met sijne knechten in soldie des Erts-Hertoge *Maximiliaan* zijnde, ende fullende komen om die van *Sint Geertenberg* te belegeren, vreesden de *Bredaners* alzo veel schade, als hunne vyanden, door d'ongebondentbeyt zijner *krijgs-knechten*, te fullen lijden. Niet lang daar nae, moesten die van Rotterdam door hongers-nood, lijf en goet behoudende, zig overgeeven. Toen was noch overig *Woerden*; alwaar de Hertog van *Sassen* voor quam en dat na veel *Land-bedorvens* innam: Maar van *Montfoort* moest hy na verscheide harde gevechten wijken: En op dat 'et met minder schande soude wesen, wierd *Vrede* gemaakt, op conditie, dat de Heer van *Montfoort* die van *Holland* niet meer zoude beoorlogen, maar alle zijne knechten af danken. Dus waren van de *Hoeks* niet meer

over, als die sig te Sluis hielden met Joncker Frans van Breedenroode, ende de Heer van Naaldwijk. Welke Hoeks en wederom een inval met Schepen tot voor Dordrecht gedaan hebbende, afterhaalt, en naa een seer bloedig gevegt geslagen wierden, blijvende de Joncker van Breedenroode, met noch wel 300 andere dood, en en wel 100 gevangen, waar onder twee Bastarden van Breedenroode, en veele andere aansienelike; die hier ende daar wierden onthalt.

Dus eindigde na 150 jaren dit Hoeks en Kabeljauws, dragende d'eerste roode, d'andere grauwe bonetten. Ten sy men segge, dat het selven daar na tot desen huidigen dage heeft geduurt, en duuren moet so lang eenig aansienlick Hooft in dese Landen eenig deel aan de Regeering heeft, ofte gehoord werd te sullen krijgen; want die staat, gefind, en tot een wetzige Regeering des Lands genegen is, is warelik Hoeks. Maar alle die zeedert dien tijd, de usurpatien, en dwingelandy, des Hoofts, 't zy Keiser, Koning, Hertog, Graaf, Stadhouder, ofte Prins zijn gunstigh geweest; zijn waarelik verslindende Kabeljauwen, hoewel onder een lieffelijker naam, geworden. Hier op volgde ook een Vrede in Vlaanderen. En vermits de Munt gedurende dese oorlogen van twee tot drie was gelooopen, wierd de selve tefens en te gelijk op den ouden voet gebragt, en zegt de Cronijk, dat dese setting 't Land meer schade deed, als alle d' Oorlogen; ook hield de setting

ting geen stand, maar was oorzaak, benevens de twist over Maximiliaans voogdye, van oproerte Gend en te Brugge, daer Maximiliaan sonder krijghs-volck meenende ordre te stellen, door de Gildens gevangen wierd; als mede ontstond hier uit het *Eaasenbroodts-Spel*, waar in de arme Luiden, sig Meester van Alkmaar en Haarlem gemaakt hebbende, en na *Leyden* trekkende, uit *schielike vrees* vlugteden, sonder gejaagt te werden, en gantsch *verstrooiden*. En hoewel dit oproer niemand onaangenamer kon geweest zijn als den Rijken, moesten evenwel die van Haarlem en Alkmaar een groote *schatting* aan den Hertog van Sassen en zijne knechten betaalen. Ondertusschen was den Arts-Hertog Philips in den jaare 1494. *mondig* geworden: en hoewel deeze Hertog van Sassen dus over al't Land en Steeden had geplondert, *pretendeerde* hy nog gedurig zijne *befolding*; tot verfekering van de welken hem *verpand* wierdē, eerst *Vilvordē*, en vervolgens Sluis, Woerden, Haarlem, en Louvestein; tot dat hy eindelijk alle de zelve in den jaare 1497. afstond, mits van den Keiser Maximiliaan, daar voren te leen ontfangende *Vriesland*; alwaar de *factie der Verkoopers en Scheeringers* zo hoog was geklommen, dat de *swaksten* hem te hulp riepen. Ondertusschen stierf de Arts-Hertog Philips Anno 1506. naalatende twee Soonen, *Carel* en *Ferdinand*. En de Hertog van Sassen, omtrent den zelve tijd, zig van *Vriesland* Meester gemaakt

maakt hebbende, pretendeerde ook Groeningen, in wiens beleg hy doodgeschooten wierd: en om dit Oorlog uit te voeren, schatten zijne twee Soonen successivelik Vriesland zoo zeer, dat het oproerig wierd, en geen raad fiende om te boven te komen, verkosten haar regt aan Karolus Anno 1515.

C A P. XXX.

Carolus de Vijfde, de Dertighste Graaf van Holland. Voogde-regeering. Conquesten en dwingelandy.

DUs begon te regeeren Karolus, namaals de vijfde Keiser genaamt. Karel zijn eigen, en deeser Landen Heer geworden zijnde, bracht Vriesland, als mede Groeningen in korte jaaren onder zijn geweld. Maar de Hertog van Gelder niet willende zijn Landen aen Philips Maximiliaan, ofte Karel overgeeven, had onder-en-tusschen geduurig Holland geplondert, zijnde somtijds bestand voor een jaar, en die van Uitrecht kreegen verschil met den Bisschop in den jaare 1526. over Schattingen; waar in hy de Geesteliken tegen voorgaande contracten wilde verschoonen, en riepen zy Uytregtsen te hulp, de Vyanden des Keisers, de Geldersers, die de Hage quamē plonderen: Maar Keiser Karel, door den Graaf van Hoogstraten, en de Bisschop, de stad Uitrecht met verrassing ingenomen hebbende in den jaare 1528. stelde
 zig

zig volgens voorgaande contract met den Bif-
 fchop van Uitrecht aangegaan, in't weereltlik
 befit, en volgde eindelik Anno 1536. een va-
 fte Vrede, met Hertog Karel van Gelder, waar
 mede yder bleef in zijn befit; maar op con-
 ditie, Gelderland ende Zutphen soude vervallen
 op den Hertog van Brabant in der tijd, indien de
 Hertog van Gelder of zijne Kinderen, sonder wet-
 tige kinderen quamen te overlijden: en twee jaren
 daar na ftierf de Hertog, oud 71. jaren, zonder
 wettige kinderen. En hoewel de Hertog van
 Kleve by die van Gelderland en Zutphen wierd
 aangenomen, moest hy 't echter in den jare
 1543. om zijne andere Landen te behouden, die
 den Keifer alreets meeftendeele had ingeno-
 men, overgeeven aen Keifer Karel, voor wiens
 magt niet alleen alle Inlandse en Edelen Regeer-
 ders van fteeden, als mede Liefhebbers der Va-
 derlike Vryheid, die men den naam gaf van fa-
 ctien, moesten zwigten, maar alle omleggende
 Heeren moesten ook haaren neck onder het
 Ooftenrijckze juk buigen; fulks deefe Seventien
 Provintien dus onder een Hooft quamen, en in
 plaats van civile, doorgaans Uytlandse Oorlo-
 gen hadden, daar mede zy dapper wierden be-
 fwaart sonder te mogen tegenspreken, ten ware zy
 daadelik wilden geftraft werden. Gelijk in den
 jaare 1540. die magtige Stad Gent hebbende
 derven voor hare oude geregtigheden en Privile-
 gien fpreken, het felven foo groote oproerig-
 heid tegen 't Hof wierd gereeckent te zijn, dat

fy die rebellie niet alleen met een groote somme Geld, en de dood eeniger voornaamste Ingesetenen; maar ook met een in der eeuwigheid op haren nek sittend-Kasteel moesten bekoopen: Sulks dese magtigste Stad van geheel Nederland, voor allen anderen kleinder Steeden zoo goed baaken strekte, dat geen der selven het hooft derfde boven steken. Maar naaweliks had dese voorsichtige, ambitieuse couragieuse en arbeidsaame Carolus de V. de Nederlanden dus voor hem doen buigen, en den ouderdom van vijf-en-vijftig jaren bereikt, of eenige zijne tegenspoeden in Duitland en Italien maakten, dat de Hovelingen en krijgs-luiden, hem soo openbaarlik als een onder- en zijn dertig jaarige, Soon Philips, als een opgaande Sonne confidereerden ende anschouwden, dat hy meerder schande en onheilen willende voorkomen, sig genoodsaakt vond in het jaar 1555. alle zijn Landen aan gemelde Soon op te dragen.

C A P. XXXI.

Koning Philips de Een-en-dertighste en leste
Graaf van Holland, Troublen. Kapitains
Generaal, en Stadhouders.

DE Voorsichtige, ambitieuse, vreesachtige, en traage Philips, dus geworden zijnde Heer der Nederlanden, voerde ten verdere van eenige, en groote befwaarnisse van alle de provincien zeer zwaare Oorlogen teegen Vrankrijk tot den.

den jaare 1559. als wanneer hy die met een
 feer glorieuse vrede ge-eindigt hebbende, *zijn*
Seetel der Regeeringe onbewegelik vast in Spanjen
stelde: want vermits hy gezien had, dat dese
Landen haren nek dus voor sijnen Vader had-
den gebogen, die arbeidsaem, couragieus, en
over al zelfs tegenwoordig was, hoopte, en
meende hy hier soo goede ordre te hebben ge-
laten, dat alle dese machtige Nederlantse Edel-
lieden, Steeden en Landen, haren nek onder het
juk en dwingelandy van een traeg, vreesachtich
en afweesend Heer souden willen, en moeten
buigen; (welke regeering en ordre deses lesten
Graafs kortelik gelesen kan werden in de byge-
voeghde Historie der Troubelen, beschreven door
Viglius.) Maar hy vond sig daar in dapper be-
 droogen: Want twee sijner voornaamste Stad-
 houders, de Prins van Oranjen, en de Grave van
 Egmond, aanspannende in den jaare 1561. met
 eenige anderen, naamen de absentie des Ko-
 nings, of een generaal misnoegen tegen *zijn* Regee-
 ring (dat zy ten deele zelfs veroorzaakt hadden)
 sulks waar. Dat daar uit die langdurige, Neder-
 landsche Troublen, en veranderingen der Regee-
 ringen in de Vereenigde Nederlanden, sijn ont-
 staan; soodanig dat de Generale Staaten deser
 Vereenigde Nederlanden eindelik in den jaare
 1581. goet vonden, Philips af te sweeren, en
 te doen affweeren, met volgende Plakkaat.

DE Staten Generaal der Geunieerde Nederlanden, allen den genen die dese tegenwoordige sullen sien ofte hooren leesfen, Saluyt. Alzoo een yegelik kennelik is, dat een Prince van de lande van Gode gestelt, is Hooft over sijne Onderfaten, om dezelve te bewaren ende beschermen van alle ongelijk, overlast en geweld, gelijk een Herder tot bewarenisse van zijn Schapen: Ende dat d'Onderfaten niet en zijn van Gode geschapen tot behoef van den Prince om hem in alles wat hy beveelt, weder het Goddelijk oft Ongoddelijk recht ofte onrecht is, onderdanigh te wesen, ende als slaven te dienen; maer den Prince om d'Onderfaten wille, zonder de welke hy egeen Prince is, om de zelve met recht en redene te regeeren, voor te staan, ende lief te hebben als een Vader sijne kinderen en een Herder sijne schapen, die zijn lijf en leven set om deselve te bewaren. Ende zoo wanneer hy sulks niet en doet, maar in stede van zijne onderfaten te beschermen, de zelve zoekt te verdrukken, t'overlasten, hare oude vryheit, Privilegien, ende oude herkomen te benemen, ende haer te gebieden ende gebruiken als Slaven, moet gehouden worden niet als Prince, maar als een Tyran ende voor zulks na recht en redenen mach ten minste van sijne Onderfaten, besondere by deliberationen van de Staten van de lande, voor geen Prince meer bekent, maar verlaten, ende een ander in sijn stede

Rede tot bescherminge van henlieden, voor Overhoofd, sonder misbruiken, gekosen werden: te meer, zo wanneer d'Onderfaten met ootmoedige vertooningen niet en hebben haren voorfz. Prince kunnen vermorwen, noch van zijn tyrannig opfet gekeeren, ende alzo egeen ander middel en hebben om hare eigene, haarer huysvrouwen, kinderen, ende nakomelingen aengebooren vryheit (daar fy na de wet der naturen goet ende bloed fchuldigh zijn voor op te fetten,) te bewaren en befchermen, gelijk tot diverfche reysen uit gelijcke oorfaaken, in diverfche Landen, ende tot diverfche tyden gefchiet, ende d'exempelen genoeg bekend zijn: 't welk Principaliyk in defe voorfz. Landen behoort plaatfe te hebben ende ftant te grypē, die van allen tydē zijn geregeert geweest, ende hebben ook moeten geregeert worden, navolgende den eed by hare Princen t'haren aankomen gedaan, na uytwijfen harer privilegien, coustumem, en oude herkomen: hebbende ook meest alle de voorfz. Landen haren Prince ontfangen op conditien, contracten, en accoorden, dewelke brekende, ook na recht den Prince van de heerschappye van den Landen is vervallen. Nu ift alfo, dat den Koning van Spanjen, na het overlijden van hooger memorie Keyfer Karel de Vijfde, van wien hy alle defe Nederlanden ontfangen hadde, vergetende de dienften die

ſoo zijn Heer vader, als hy, van deſe Landen
 ende Onderſaten der ſelver, hebben ontſan-
 gen, deur dewelke beſonder de Koning van
 Spanjen ſoo loffelijke victorien tegens ſijne
 vyanden verkregen hadde, dat ſijnen naem en-
 de magt alle de wereldt deur daar deur ver-
 maart ende ontſien wert: vergetende ook de
 vermaninge die de voorſz. Keyſerlijke Maje-
 ſteyt hem t'anderen tijden ter contrarien had-
 de gedaan, heeft dien van den Rade van Span-
 jen neffens hem weſende (die, deur dien ſy in
 deſe Landen en vermogten egeen bevel te
 hebben, te Gouverneren, oft de principaale
 Staaten te bedienen, gelijk ſy in de Koning-
 rijken van Napels, Sicilien, tot Milanen, in
 Indien, ende andere plaatſen onder des Ko-
 nings geweld weſende, deden, kennende den
 meeftendeel van hen den rijkdom ende magt
 der ſelver, hadden eenen nijdt tegens deſe
 voorſz. Landen ende de vryheit der ſelver, in
 hen herte genomen) gehoor ende geloof ge-
 geven, welken Raadt van Spanjen, oft eenige
 van de principaale van dien, den voorchree-
 ven Koning tot diverſche reysen voor oogen
 gehouden hebben, dat voor zijn reputatie en-
 de Majesteit beter was, deſe voorchreeven
 Landen van nieuws te conqueteeren, om daar
 over vryelik ende abſolutelik te mogen be-
 velen ('t welck is tyrannifeeren naa zijn be-
 lieſte) dan onder alſulken conditien ende re-
 ſtrictien (als hy hadde in 't overnemen van de
 heer-

heerschappye van de selve Landen moeten
 fweren) die te regeeren. Welke volgende den
 Koning federt alle middelen gefogt heeft de-
 fe voorschreeve Landen te brengen uyt hare
 oude vryheit in een flavernye, onder 't Gou-
 vernement van de Spanjaarden : hebbende
 eerft, onder 't deksel van de Religie, willen in
 de principaalste ende machtigste Steden stel-
 len nieuwe Biffchoppen, de selve begiftende
 ende doteerende met toevoeginge ende in-
 corporatie van de rijkste Abdyen, ende hen
 byfettende neegen Kanonicken, die fouden
 wesen van haaren Rade, waar af de drie fou-
 den befonderen laft hebben over d'Inquisitie:
 door de welke incorporatie de selve Bis-
 fchoppen (die fouden mogen geweest hebben
 foo wel vreemdelingen als ingeboorne) fou-
 den hebben gehad d'eerfte plaatsen ende voy-
 fen in de vergaaderinge van de Staaten van de
 voorschreeve Landen, ende geweest zijne cre-
 aturen, fttaande tot zijnen beveele ende devo-
 tie : Ende deur de voorschreeve toegevoegh-
 de Kanonicken de Spaansche Inquisitie inge-
 brogt, de welcke in dese Landen altydt foo
 fchrickelick ende odieus, als de uysterste fla-
 vernye selve, geweest is, foo een ygelik is ken-
 nelik : Soo dat de voorfz. Keyferlicken Ma-
 jesteit den selve t'anderen tijden den Landen
 voorgeslaagen hebbende, deur die Remon-
 strantie die men aan zijne Majesteit daar te-
 gens gedaan heeft (toonende d'affectie die
 hy

hy zijne Onderfaaten was toedragende) die heeft laten varen: Maer niet tegenstaande diverse Remonstrantien, soo by particuliere Steden ende Provinciën, als oock van eenige principalen Heeren van den Lande, namentlik, den Heere van Montigny, ende den Grave van Egmont, tot dien eynde by consente van de Hertoginne van Parma, doen ter tijdt Regente over de selve Landen, by abvijsse van den Rade van State en Generaliteyt na Spaengien tot distincte reysen gesonden, mondelinge gedaan: en dat ook den voorz. Koning van Spanjen de selve mondelinge goede hoope hadde gegeven van, navolgende hen verfoek, daar inne te versien, heeft ter contrarie korts daer na by brieven scherpe-lik bevolen de voorz. Bisschoppen, op zijn indignatie, terstont t'ontfangen, en te stellen in de possessie van heure Bisdommen, ende geincorporeerde Abdyen: de Inquisitie te werke te stellen daerse te vooren was, ende d'ordinantie van het Concilie van Trenten (die in veele poincten contrarieerde de privilegien van de voorz. Landen) t'achtervolgē. 't Welk gekomen zijnde ter ooren van de gemeente, heeft met redenen oorfake gegeven van een groote beroerte onder haer, en eenen aftrek van de goede affectie die sy als goede onderfaaten den voorz. Konink van Spanjen en sijne voorfaten altijd toegedragen hadden, besonder aenmerkende dat hy niet alleenlik en

en fogte te tyranniferen over hunne personen en goed, maar ook over heure confcientien, waar van fy verftonden niemant, daar aan Godde alleene, gehouden te wesen reekeninge te geven, oft te verantwoorden: Waer deur, en uyt medelijden van de voorfz. gemeynte, de principaalfte van dē Adel van den Lande hebben in den jare 1566. feekere remonftrantie overgegeevē, verfoekende dat, om de gemeinte te itillen, en alle oproer te verhoeden, fijne Majesteyt foude de voorfz. poincten, en befonder nopende de rigoreufe onderfoeckinge, ende ftraffe over de Religie willen verfoeten, daar inne toonende de liefde en affectie die hy tot zijne onderlaten, als een goedertieren Prince, was dragende. En om 't felve al naarder en met meerder authoriteyt den voorfz. Konink van Spanjen te kennen te geven, en te vertoonen hoe noodelik 't was voor 't Lands welvaren, ende om 't felfde te houden in ruste, fulke nieuwigheden af te doen, ende het rigeur van de contraventie van den Placcate op de faken van de Religien gemaakt, te verfoeten, ter begeerte van de voorfz. Gouvernante, Rade van State, en van de Staaten generaal van alle de Landen, als Gefanten zijn na Spanjen gefchikt geweest den Markgrave van Bergē en den voorfz. Heere van Montigny: in ftede van de welke gehoor te geven, en verfiene op de inconvenientien die men voorgehondē hadde (die mits het wytfel van daar

inne

inne in tijts te remedieren soo den noot vereischte, alreede onder de gemeynte meest in alle de Landen begonst waren hen t'openbaren) heeft door opruyen van den voorschreven Spaansen Raad de personen, de voorsz. Remonstrantie gedaan hebbende, doen verklaren rebel, en schuldig van het *crimen laesæ Majest.* en also strafbaar in lijf en goed: hebbende daer-en-boven de voorschreven Heeren Gefanten namaals (meynende dese voorsz. Landen door 't geweld van den Hertoge van Alva geheelik gebrocht te hebben onder sijn subiectie, ende tyrannye) tegens alle gemeyne rechten, ook onder de wreedste ende tyrannigste Princen altijd onverbreekelick onderhouden, doen vangen, dooden, ende hare goeden confisqueren. Ende al was 't alsoo dat meest de beroerte in dese voorsz. Landen door toedoen van de voorsz. Regenten, en hare adherenten in 't voorsz. jaar 1566. opgestaan, was geslist, en vele die vryheit des Lands voorstonden, verjaagt, en d'andere verdrukt, ende t'ondergebrocht, soo dat den Koninck egeen oorfaake ter werelt meer en hadde, om de voorsz. Landen met geweld ende wapenen t'overvallen: nochtans om sulken oorfaake die den voorseyden Spaanschen Raad langen tijdt gesocht ende verwacht hadde (soo opentlik de opgehouden ende geintercipieerde Brieven van den Ambassadeur van Spanjen *Alava*, in Vrankrijk wesende, aan de Hertoginne van

van Parma doen ter tijdt geschreven, dat uyt-
 wijfden) om te niete te mogen doen alle des
 lants Privilegien, dat na haren wille by Span-
 jaarden tyranniglijk te mogen gouverneeren,
 als de Indien, en nieuwe geconquesteerde
 Landen, heeft door ingeven ende rade van de
 selve Spanjaarden (toonende de kleyne affec-
 tie die hy sijnen goeden Onderfaten was toe-
 dragende, contrarie van't gene hy haar, als
 haar Prince, Beschermmer, en goet Herder
 schuldig was te doen) na dese Landen, om de
 selve t'overvallen, geschikt met groote Heir-
 kracht den Hertog van Alva, vermaart van
 strafheit ende crudeliteit, een van de princi-
 pale vyanden van de selve landen, vergesel-
 schapt, om als Raden neffens hem te wesen,
 met personen van gelijker nature en humeu-
 ren. Ende al was't so dat hy hier in de landen
 sonder slag of stoot is gekomen, en met alle
 reverentie en eere is ontfangen van de arme
 Ingesetenen, die niet en verwachten dan alle
 goedertierentheit en clementie, gelijk den
 Koning hen dikwils met sijne brieven ge-
 veinsdelijk hadde toegeseit: ja dat hy zelfs
 van meyninge was te komen in persoone, om
 in al, tot genoegte van eenen yegeliken, ordre
 te stellen: hebbende ook ten tijden van het
 vertrek van den Hertoge van Alva na dese
 Landen, een Vloote van Schepen in Spanjen,
 om hem te voeren, en een in Zeeland om hem
 tegens te komen, tot groote excessive kosten
 van

van dē Landen, doē toeredē, om zijne voorfz. onderfaten t'abuferen, en te beter in 't net te brengen: Heeft niet te min de voorfz. Hertog van Alva terftont na zijne komfte, wefende een vremdeling, en niet van den bloede van dē voorfz. Koning, verklaart gehad commiffie van den Koning te hebben van opperften Kapiteyn, en korts daar na van Gouverneur Generaal van den Lande, tegens de privilegien ende oude herkomen deffelfs. En openbarende genoeg zijn voornemen, heeft terftond de principale Steden ende Sloten met volke befet, Kasteelen en Sterkten in de principaalste en magtigfte Steeden, om die te houden in fubjectie, opgeregt: de principaalste Heeren onder 't deksel van heuren raadt van doen te hebben, en te willen employeeren in den dienst van den Lande, uyt laft van den Koning vriendelik ontbodē: die hem gehoor gegeven hebben, doen vangen, tegens de privilegien uyt Brabant, daarfe gevangen waren, gevoert, voor hem felven (niet wende heurē competenten regter) doen betigtē: ten leften fonder hen volkomelik te horē ter dood veroordeelt, en openbaarlik en fchandelik doen dooden: d'andere, beter kenniffe van de geveynstheid der Spanjaarden hebbende, hun uyt en Lande houdende, verklaart verbeurt te hebbē lijf en goet, voor fulks hun goet aanvaart ende geconfisqueert, om dat de voorfz. arme ingefeten en hun niet en fouden, 't ware

't ware met heure sterkten, oft Princen die heure vryheyt souden voorstaan, konnen oft mogen tegens 't Spaans gewelt behelpen: behalvens nog ontallike andere Edelmans, ende treffelike Borghers, die hy zo om den hals gebragt, als verjaagt heeft, om henne goeden te confisqueeren. De reste van de goede ingesetenen (boven den overlast die sy in heur wijfs, kinderen ende goeden leden, deur gemeyne Spaansche Soldaten t'heuren huysen in Garnisoen liggende) travallierende met zo veele diversche schattinge, zo mits heur bedwingende tot geldinge tot de houwinge van de nieuwe Kasteelen, en fortificatie van de Steden tot heure eygen verdruckinge, als met opbrengen van hondertste, twintigste, en tiende penninge, tot betalinge van den Krijgslieden, zo by hē mede gebragt, als die hy hier te Lande opligte, om t'employeren tegens heur mede Landsaten, en de gene die des Lands vryheit met perijkel van heuren lijve aventuerden voor te staan, op dat de voorsz. ondersaten verarmt weefende, egeen middel ter weerelt en soude overblijven om zijn voornemen te beletten, ende d'instructie hem in Spanjen gegeven, van het land te tracteeren als van nieuws geconquesteert, te beter te volbrengen. Tot welkē eynde hy ook begonst heeft in de principaale plaatsen d'ordre van Justitie na de maniere van Spaenijē (directelik tegens de privilegien van de Lande) te veranderen, nieuwe

Radente stellen, en ten lesten weesende buy-
 ten alle vreesse, soo hem dochte, eenen thien-
 den penning fortselek willen oprechten op
 de koopmanschappen ende handwerken, tot
 gantsche bederffenisse van den Lande gehee-
 lik op de voorschreeve koopmanschap ende
 hantwerken staande, niet tegenstaande me-
 nigvuldige remonstrantien by elck lant in 't
 particulier, ende oock by allegader in 't gene-
 raal hem ter contrarien gedaan: 't welk hy
 ook met geweld soude volbragt hebben, ten
 ware geweest deur toedoen van mijnen Hee-
 re de Prince van Orangien, en diversche E-
 delmans, en andere goede ingeborene, by den
 voorsz. Hertogh van Alva uyt den Lande ge-
 bannen, zijne Vorst. Gen. volgende, en meest
 in haren dienst wesende, ende andere ingese-
 tene wel geaffectioneerde tot de vryheyt van
 het voorsz. Vaderland, Hollandt ende Zee-
 lant korts daar naa, niet meer en hadden, hem
 afgevallen, en hun begeven onder de bescher-
 minghe van den voorsz. Heere Prince, te-
 gens welcken twee Landen, den voorsz. Her-
 toge van Alva durende zijn Gouvernement,
 ende daar naar den grooten Commandeur
 (dienaar den voorsz. Hertog van Alva, niet
 om te verbeteren, maar om den selven voet
 van tyrannye by bedeckter middelen te ver-
 volgen, den voorsz. Koning van Spanjen hier
 te Lande geschikt hadde,) hebben d'andere
 landen, die sy met hare garnisoenen opge-
 rechte

rechte Kastelen hielden in de Spaansche subjectie, bedwongen om haare perfoonen ende alle hare macht te gebruiken om die te helpen t'onderbrengen, dies niet meer de selve landen die sy tot haare assistentie, als voren imployeerden, verschoonende, dan oftse haer selfs vyanden waren geweest: laatende de Spanjaarden, onder 't deksel van gemutineert te zijn, tenaansien van den grooten Commandeur in de Stad van Antwerpen geweldiglijk komen, daer ses weken lang, tot laste van de Burgeren, na hunne discretien teeren, en daaren-boven tot betalinge van hare ge-eyfchte soldie, die selve Burgeren bedwingende binnen middelen tijden (om van het geweld van de selve Spanjaarden ontslagen te wesen) vier hondert duyfent guldens op te brengen, hebbende daar na de voorz. Spaansche soldaten, meerder stoutigheit gebruikende, hen vervordert de wapenen openbaarlik tegens 't Land aan te nemen, meynende eerst de Stadt van Brussel in te nemen, en in stede van d'ordinaire residentie van den Prince van den lande, daar wesende, aldaar haren roofnest te houden, 't welk haar niet geluckende, hebben de stad van Aelst overweldigt, daar na de stad van Maastricht, en de voorz stad van Antwerpen hart overvallen, gefaccageert, gepilleert, gemoort, gebrant, en so getracteert dat de tyrannige en cruelfte vyanden van den Lande niet meer oft erger en souden kunnen gedoen, tot

onuytspreeckelike schade niet alleenlik van de arme Ingefetenen, maar ook van meest van allen de natien van der werelt, die aldaar hadden haar Koopmanschap en gelt. En niet tegenstaande dat de voorsz. Spanjaarden by den Rade van State (by den welken doen ter tijdt, mits de doot van den voorsz. grooten Commandeur te vooren geschiet, het Gou- vernement van den Lande was, uit laste ende commissie van den voorsz. Koning van Span- jen aanvaart) ten by-zijne van *Hieronimo de Rhoda*, om haar overlast, fortse en geweld, 't welk sy deden, verklaart en gekondigt waren voor vyanden van den Lande, heeft den sel- ven *Rhoda* uit sijne authoriteyt (oft, soo 't te presumeeren is, uyt krachte van seker secree- te instructie die hy van Spaenjen hebben mochte) aangenomen Hooft te wesen van de voorsz. Spanjaarden en hare adherenten: en (sonder aansien van den voorsyden Rade van Staten) te gebruiken den name en authoriteit van den Koning, te conterfeiten zijne Zege- len, hem openbaarlik te dragen als Gouver- neur en Lieutenant van dē Koning: waar door de Staten zijn geoorzaakt geweest ten selven tijde met mijnen voorsz. Heere den Prince, en de Staten van Holland en Zeelandt 'ac- corderen: welk accoort by den voorschreven Rade van State, als wettige Gouverneurs vanden Lande, is geapproveert, ende goet gevonden geweest, om gelijkerhandt, en een-

eendrachtelik de Spaanjaarden, des gemeynen Lands vyanden, te mogen aanvechten, en uyt den Lande verdryven : niet latende nochtans, als goede Onderfaten, binnen middelen tijden dy diversche ootmoedige remonstrantien neffens den voorfz. Koning van Spanjen met alder vlijt, en alder bequame middelen mogelijk wefende, te vervolgen, en bidden, dat den Koning ooge en regard nemende op de troubelen en inconvenienten die alreede in de Landen gefchiet waren, en noch apparentelik ftonden te gefchieden, foude willen de Spanjaarden doen vertrekken uit den Lande, en ftraffen de gene die oorfaak geweest hadden van het faccageren en bederven van fijne principale Steden, en andere onuitsprekelike overlasten die zijne arme onderfaten geleden hadden, tot een vertrooftinge van de gene dien 't overkomen was, en tot een exempel van andere : maar den Koning, al was 't dat hy met woorden hem geliet, of 't tegens zijnen danke en wille 't felfde gefchiet ware, en dat hy van meyninge was te ftraffen de Hoofden daar af, en voortaan op de ruste van den Lande met alle goedertierentheit (als een Prince toebehoort) te willen ordre ftellen, heeft nochtans niet allenlik egeen justitie oft ftraffe over de felve doen doen, maar ter contrarien genoeg met der daad blijkende, dat 'et met zijnen confente ende voorgaenden Rade van Spanjen al gefchiet was, is by opgehoudē

Brieven korts daar na bevonden, dat aan *Rhoda* en andere Kapiteynen (oorfake van 't voorfz. quaet) by den Koning felve gefchreven wort, dat hy niet alleenlik haar faiet goet vondt, maer haar daar af prees, en beloofde te recompenferen, befonder den voorfz. *Rhoda*, als hem gedaan hebbende eenen fonderlingen dienst, gelijk hem ook tot fijnder wederkomfte in Spanjen, en alle andere (zijne dienaars van de voorfchreven tyrannye in defe Landen geweest hebbende) met der daet heeft bewezen. Heeft ook ten felven tijde (meynende dies te meer d'oogen van de Onderfaten te verblinden) den Koning in defe Landen gefonden voor Gouverneur fijnen baftaat broeder *Don Iohan van Oostenrijck*, als wefende van fijnen bloede, de welke onder 't dekfel van goet te vinden en t'approveeren 't accort tot *Gent* gemaakt, het toefeggen van de Staten voor te ftaan, de Spanjaarden te doen verrecken, en d'Auteurs van de geweldē en disorders in defe voorfz. landen gefchiet, te doen ftraffen, en ordre op de gemene ruste van den landen en haren oude vryheit te fteflen, fochte de voorfz. Staten te fcheyden, en d'een Land voor, d'ander na, t'onder te brengen, fo korts daar na door de gehengeniffe Gods (vyandt van alle tirannie) ontdekt is door opgehouden en geintercipieerde Brieven, daar by bleeck dat hy van den Koning laft hadde om hem te ruguleeren na de instructie ende befcheyt dat hem

hem Rhoda soude gevē, tot meerder geveinst-
 heyt, verbiedende datse elkanderen niet en
 soudē sien of spreken, ende dat hy hem soude
 neffens de principale Heeren minlijk dragen,
 ende de selve winnen, tot dertijd toe dat hy
 deur hare middel ende assistentie soude mo-
 gen Holland en Zeeland in zijn geweld krij-
 gen, om dan voorts met den anderen te doen
 na zijnen wille. Gelijk ook Don Iohan, niet
 tegenstaande hy de pacificatie van Gend, en-
 de seeker accoort tusschen hem en de Staten
 van alle de Landen doen gemaakt hadde, so-
 lemnelik in presentie van alle de voorsz. Sta-
 ten belooft ende besworen t'onderhouden,
 contrarie van dien alle middelen sogte om de
 Duytsche soldaaten, die doen ter tijd alle de
 principaalste sterkten en steden hadden in be-
 waarnisse, deur middel van hunne Colonel-
 len, die hy hadde tot zijnen wille en devotie,
 met groote beloften te winnen, en zoo de sel-
 ve sterkten ende steden te krijgen in zijn ge-
 weld, gelijk hy den meestendeel alreede ge-
 wonnen hadde, en de plaatsen hielt voor hem
 toegedaan, om deur dien middel de gene die
 hen t'soeken soudē willen maken, om den
 voorsz. Heere Prince, en die van Holland en
 Zeeland oorloge te helpen aandoen, feytelik
 daar toe te bedwingen, en alsoo een straffer en
 crueler inlandsche oorloge te verwecken,
 dan oyt te vooren hadde geweest: 't welck
 (gelijk 't gene dat geveynsdelik ende tegens

de meyninge uitwendiglik gehandelt wort, niet lange en kan bedekt blijven) uitbrekende eer hy volkomelik zijne intentie ge-effectueert hadde, heeft 't selve naa zijn voornemen niet konnen volbrengen, maar nogtans een nieuwe Oorloge in steede van vrede (daar hy hem t'zijner komste afvanteerde) verwekt, nog tegenwoordelik durende. Alle 't welk ons meer dan genoeg wettige oorfake gegeven heeft om den Koning van Spanjen te verlaaten, ende een ander magtig ende goedertieren Prince, om de voorfz. Landen te helpen beschermen en voor te staan, te verfoeken; te meer dat in alfulken disordre ende overlast de Landen bet dan twintig jaren van heuren Koning zijn verlaten geweest, ende getracteert niet als onderfaten, maar als vyanden, heur soekende heur eygen Heer met kragt van wapenen t'onder te brengen: hebbende ook naar de aflijvigheit van Don Iohan deur den Baron van Selle, onder 't deksel van eenige bequame middelen van accoorde voor te houden, genoeg verklaart de Pacificatie van Gent, die Don Iohan uyt zijnen name besworen hadde, niet te willē advoyerē, en also dageliks swaarder conditien voorgeslagen. Dien niet tegenstaande hebbē niet willē laten by schriftelijke en ootmoedige remonstrantien, met intercessie van de principaalste Princen van Christenrijke, sonder ophouden te verfoeken met den voorfz. Koning te reconcilieren en accordeeren:

ren: hebbende ook leſtmaal lange tijdt onſe Gefanten gehad tot Colen, hoopende aldaar, door tuſſchen-ſpreken van de Keyſerlijke Majesteſt, en de Keurvosten die daer mede gemoeit waren, te verkrygen eenen verſekerden pais, met eenige gracelijke vryheit, beſonder van der Religie (de conſcientie en Gode principalik rakende:) maar hebben by experientien bevonden, dat wy met de ſelve remonſtrantien ende handelingen niet en koſten yet van den Koningh verwerven, maer dat de ſelve handelingen ende communicatien alleenlik voorgedragen werdē ende dienden om de Landen onderlinge twiſtig te maken, ende te doen ſcheyden d'een van den anderen, om des te gevoegliker d'een voor, en d'ander nae onder te brengen, en haar eerſte voornemen nu met aller rigeure tegens haar te werke te ſtellen: 'twelk naderhant wel openbaarlik gebleeken is by ſeker Placcaat van Proſcriptien by den Koning laten uitgaan, by den welken wy, ende alle de Officieren, ende Ingeſetenen van de voorſz. Geunieerde Landen, ende hare Partye volgende (om ons tot meerder diſperatie te brengen, alomme odieus te maken, de traffique ende handeling te beletten) verklaart worden voor rebellen, ende over ſulks verbeurt te hebben lijf ende goed: Settende daer-en-boven op het lijf van den voorſz. Heer Prince groote ſommen van penningen: zoo dat gantschelick van alle middelen

van reconciliatie wanhoopende, ende ook van alle andere remedie en secours verlaten wessende, hebben, volgende de wet der naturen, tot beschermenisse ende bewaarnisse van onsen, en den anderen Landsaten, rechten, privilegien, oude herkomen ende vryheden van ons Vaderlant, van het leven en eere van onse huys-vrouwen, kinderen, en nakomelingen, op datse niet en souden vallen in de slavernije van de Spanjaarden, verlatende met regte den Koning van Spanjen, andere middelen bedwongen geweest voor te wenden, die wy tot onse meeste verseeckeringe, ende bewaarnisse van onse regten, privilegien, ende vryheden voorsz. hebben te rade gevonden.

DOEN TE WETEN: dat wy 't gene voorsz. overgemerkt, ende door den uyttersten noot, als vooren, gedrongen zijnde, by gemeynen accoorde, deliberatie ende overdragen, den Koning van Spanjen verklaart hebben, ende verklaaren mits desen, *apso jure*, vervallen van zijne heerschappije, geregtigheyt, ende ervenisse van de voorsejde Landen: ende voortaan van egeene meyninge te zijn den selven te kennen in eenige saaken den Prince, zijne Hoogheyt, Jurisdic tie, en Domeynen van dese voorsejde Landen raakende, zijnen name als Overheer meer te gebruyken, oft by yemanden toelaten gebruykt te worden: Verklarende ook dien volgende alle Officiers, Justiciers, smalle Hee-

Heeren, Vassalen, en alle andere ingesetene van den voorseyden Lande, van wat conditie of qualiteyt die zijn, voortaan ontslagen van den eed die sy den Koning van Spanjen, als Heere van dese voorsz. Landen geweest hebbende, mogen eenigfins gedaan hebben, oft in hem gehoudē wesen. En gemerkt uyt oorsaken voorsz. den meestendeel van de Genieerde Landen, by gemeynen accoorde en consente van heure Leden, hebben hun begeben gehad onder de heerschappije en Gouvernemente van den doorluchtigen Prince den Hertog van Anjou, op seekere conditien en poincten met zijne Hoogheyt aangegaan en gesloten: dat ook de doorlugtigheyt van den Eertz-Hertoge Matthias het Gouvernement Generaal van den Lande in onse handen heeft geresigneert, en by ons is geaccepteert geweest, ordonneren en bevelen allen Justiciers, Officiers, en anderē die't selve eenigfins aangaen en raken mag, dat sy voortaan den naam, titule, groote ende kleyne zegelen, contre-zegelen, ende cachetten van den Koning van Spanjen verlaaten, en niet meer en gebruiken: Ende dat in plaatsē van dien, soo lange de Hoogheyt van den voorsz. Hertog van Anjou, om noodelike affairen het welvaren van dese voorsz. Landen rakende, nog van hier absent is (voor soo veele den Landen met den Hoogheydt van den voorschreeve Hertoge van Anjou gecontracteert hebbende aangaet)

ende andersins, d'andere by maniere vā voor-
 raadt ende provisie fullen aennemen ende ge-
 bruycken den titule ende naame van 't Hooft
 ende Landt-raat : ende middelertijt dat 't
 selve Hooft ende Raaden vokomelick ende
 daadelick genoemt, beschreven, ende in oef-
 feninge van hunnen staat getreden fullen zijn,
 onzen voorfz. name. Wel verstaande dat men
 in Hollant ende Zeelandt fal, als hier voor-
 maals, gebruycken den name van den Hoog-
 Geboren Vorst de Prince van Orangien, ende
 de Staaten van de selve Landen, tot der tijt
 toe den voorschreeven Landt-raadt dadelik
 fal ingestelt wesen, ende fullen hun als dan
 reguleeren achtervolgende de consenten by
 henlieden op de instructie van den Land-raadt
 ende contracte met zijne Hoogheydt aenge-
 gaan. Ende in plaetse van des voorfz. Ko-
 nings Zegel, men voortaan gebruycken fal
 onsen grooten Zegel, contre-zegel, en ca-
 chetten; in saken raekende de gemeyne rege-
 ringe, daar toe den Land-raad volgende hare
 instructie sal geauthoriseert wesen: maer in
 saaken raakende politie, administratie van
 Justitie, ende andere particuliere in elck
 Land besonder, sal gebruyckt worden by de
 Provinciale ende andere Raeden den name,
 tijtel ende Zegel van den Lande respectivelik
 daar 't selve valt te doen, sonder ander: al op
 de pene van nulliteyt van de Brieven beschey-
 den oft depeschen, die contrarie van 't gene
 voorfz.

voorz. is, gedaan oft gesegt sullen wesen. Ende tot beter ende seeckerder volkominge ende efectuatie van 't gene voorz. is, hebben geordonneert ende bevolen, ordonneren en bevelen mits desen, dat alle des Konings van Spanjens Zegelen, in dese voorz. geunieerde Landen wesende, terstondt na de publicatie van desen, gebragt sullen moeten worden in handen van de Staaten van elcke van de voorz. Landen respectivelik, of den genen die daer toe by de selve Staaten specialik sullen wesen gecommitteert ende geauthoriseert, op pene van arbitrale correctie. Ordonneeren ende bevelen daar-en-boven, dat voortaan in egeenderhande maniere van de voorschrevē geunieerde Landen sal geslagen worden den naem, titul, of wapenen van den voorschreven Koning van Spanjen, maar al sulken slag en forme als geordonneert sal worden tot eenen nieuwen Gouden en Silveren Penning met zijne gedeelten. Ordonneren en bevelen insgelijcks den President en anderen Heeren van den secreten Rade, mitsgaders alle andere Cancelliers, Presidenten, en Heeren van den Rade provinciaal, en alle de Presidenten oft eerste Rekenmeesters, en andere van allen de Reken-kamerē in de voorz. Landen respectieve wesende, en alle andere Officiers en Justiciers, dat sy (als heur voortaan ontslaagen houdende van den eede die sy den Koning van Spanjen hebben respectivelik naar luydt

heurer commissien gedaan) schuldig ende gehouden fullen wesen in handen van den Staten des Lands, daer onder sy respectie reforteren, ofte heure speciale Gecommitteerde, te doen eenen nieuwen eed, daar mede sy ons sweeren getrouwigheyt tegens den Koning van Spanjen, en allen zijne Aanhangers, al navolgende het formulier daar op dat by de generale Staten geraamt. En sal men den voorsz. Raden, Justiciers ende Officiers geseten onder de Landen, (met de Hoogheit van den Hertog van Anjou gecontracteert hebbende van onsen wegen) geven acte van continuatie in hunne Officien, ende dat by maniere van Provisie, tot der aankomste toe van zijne voorsz. Hoogheit, in plaats van nieuwe commissien, inhoudende cassatie van hare voorgaende: En de voorsz. Raden, Justiciers ende Officiers geseten in de landen met sijne voorsz. Hoogheit niet gecontracteert hebbende, nieuwe commissien onder onsen name en Zegel: 't en ware nochtans dat d'Impetranten van hare voorsz. eerste commissien wederproken ende achterhaalt werden van contraventie der privilegien des Lants, onbehoorlikheyt of ander diergelijcke saeken. Ontbieden voorts den President ende luyden van den secreten Rade, Cancelier van den Hertogdomme van Brabant, mitsgaders den Cancelier van den Furstendomme Gelre, ende Graafschap Zutphen, President ende luyden van

van den Rade in Vlaanderen, President en luyden van den Rade in Hollant, Rentmeesteren oft de hooge Officieren van Beoost en Bewesterscheld van Zeelant. President ende Rade in Vrieslandt, den Schout van Meche-
 len, President ende luyden van den Rade van Utrecht, en allen anderen Justicieren en Officieren wien dat aangaan mag, heuren Stedehouderen, ende eenen yeghelijken van hen-
 lieden besonder so hen toebehooren sal, dat sy dese onse Ordonnantien kondigen ende uytroepen over alle den bedrijve van heure Jurisdic-
 tie, ende daar men is gewonelijck publicatie en uytroeping te doen, soo dat niemant des cause van ingnorantie pretendeeren en magh: Ende de selve Ordonnantie doen onderhouden ende achtervolgen onverbreeckelick, en sonder infractie, daar toe rigoreuselik bedwingende die overtreiders in der manieren voorsz. sonder verdrag oft dissimulatie: Want wy tot welvaren van den Lande alsoo hebben bevonden te behooren. En van des te doen, en wat daar aan kleeft, geven wy u en elken van u die 't aangaan mag, volkomen magt, autoriteyt en sonderling bevel. Des t'oirconde hebben wy onsen zegel hier aan doen hangen. Gegeven in onse vergaderinge in 's Gravenhage den ses-en-twintighsten July M. D. LXXXI. Op de plijke stont geschreven; Ter ordonnantie van den voornoemde Staten; En geteekent, *I. van Asseliers.*

Den

Den 29. Julij des felven jaers, is oock gearresteert eenen nieuwen eedt, diemen voortaeen om alle wantrouwe wegh te nemen, soude doen, in forme als hier volght.

Hier sweer ick, dat ick voortaeen den Koninck van Spanjen niet meer respecteren, onderdanig zijn oft kennen sal voor mijnen Prince oft over-Heere: maer dat ick den selven Coningh van Spanjen sal verlaten, en my houden voor ontslagen van alle pligten ende verbintenissen, daer mede ick hem voortijts van wegen deser landen verbonden mag geweest zijn in eeniger manieren. Be-loovende ende sweerende voorts de geunieerde Nederlanden, namentlik den Provincien van Brabant, Gelderlandt, Vlaenderen, Hollant, Zeelant, &c. Ende haere geassocieerde, mitsgaders oock den Landt-raedt ende Overheyt by den Staten van de voorschreeven Provincien inne gestelt, getrou, gehoorigh ende gehuld te wesen, ende deselve alle behulp ende assistentie, na mijn vermogen te doen, tegens de voorsz. Coninck van Spanjen, zijne adherenten, ende alle anderen des Lants vyanden, ende voorts al te doen dat goede ende ghetrouwe Ingheseten en ende Landtsaeten van de voors eyde geunieerde Landen schuldigh zijn te doen: soo help my God almachtig. Aldus gedaen en besloten in de vergaderinge van de generale Staten der geunieerde Nederlanden, in's Gravenhage, den 29. Iuly 1581. Onstont geschreeven, ter ordonnantie van de voorsz. Staten, ende was onderteyckent, Houflijn.

Zulks

Zulks de selve Landen nae desen Philips niet meer door Graven, maar door Capiteins Generaet en Stadhouders der respective Provintien malkanderen genoegsaem door kragt van geboorte, in die magt en Hoogheid succedeerende, hoewel sy nogtans als Ministers en Dienaers by den Staten gekooren en be-eedigt wierden, van tijd tot tijd zijn geregeert geworden.

C A P. XXXII.

Of de Regeering eens Kapiteins Generaal en Stadhouder moet werden gepresumeert in Holland min schadelik, als de Gravelike Regeering, te zullen wesen.

SUlks het nu wel der pijn waerdig soude wesen rijpelijk te overwegen, of zoodanige militaire en Stadhouderlike Regering, voornementlik ten respecte van Holland, niet in zig heeft meer vryheydt en Landt-verteerende gronden, als ooit de Gravelike Regeering heeft gehad? Maar vermits het zoude wesen een zeer haestelike en voor mijn geringe kennisse misschien een onmogelike saeck, dit met mijne woorden Historischer wijze behoorlik te doen; vind ik my genootsaekt den Leeser ten desen einde aen te pryfen, die allesins voor een Liefhebber der vryheid des Vaderlands leeswaerdige Deductie. der Staten van Holland van den

den 25. Julij des Jaars 1654. En insonderheid het Eerste Capittel, des Tweeden Deels, aldus sprekende; ter occasie dat die van Zeeland, Vriesland, en Groeningen, zeer yverig woelden, om een drie-jarig Kind, den Prince van Oranjen te doen succederen in de Charges of 't gezag zijner Voor-Ouderen, en dat zy het selve nogh derfden bekleeden met een yver tot conservatie der Vryheid deeser Vereenigde Nederlanden.

8. Maar omme de innerlijke meyninge, en het rechte doelwit van zoodanige gepretendeerde Zelateurs, en Yveraers van de vryheid wat naader te ontdekken, mitsgaders der selver gedachten te brengen op den waaren toetsteen van de waare en onvervalste vryheid; zoo konnen haer Edele Groot Mog. alhier niet voorby gaan, vrymoediglik te verklaren, dat de selve wel bemerken, alle de voorgeroerde klagten, ook d'expostulatiën van eenige Provintien tegens haar, niet te werden gedaan tot conservatie van de Unie, en handhoudinge van de Vryheid, gelijk abusivelik voorgegeven word, maar dat de gantsche zake daar op is aangeleid; omme Hoog-gemelte Heere Prince van Oranje in te dringen in de hooge Charges, die de Heeren des zelfs Voor-Vaderen in dese Landen hebben bekleet: gelijk dan ook d'eene haar niet en ontsien uitdrukkelik te poseeren, dat meer Hoog-gemelte Heere Prince, door 't voorz. gereolveerde (namentlik, de seclusie, waar by aan die van Engeland beloofd was den Prince van Oran-

Oranjen, en alle zijn Descendenten te houden buiten alle hooge ampten die zijn Voor-ouders in de Provincie van Holland hadden bedient) buiten eenige sijne meriten, werd ontset van de prerogativen, hem eenigfins aangebooren: en d'andere albereids voor advijs Provinciaal opentlik heeft verklaart, dat het Kapiteyn en Admiraalschap Generaal van den Staat de facto op den zelven Heer, Prince van Oranje, zoude behooren te werden gebragt en geconfereert. En konnen haar Ed. Groot Moog. niet begrypen, dat dit merkteeken van opregte Liefhebbers en Zelateurs van de Vryheid zijn, of dat Vryheid zoude konnen werden genoemd, dat in eene Republike de hoogste digniteyten werden aangebooren: En voorwaar zoude het ook een preuve van een vrije electie zijn de hoogste Charges op kinderen te confereeren?

9. Ia zoude veel eer in de gedagten van yemand konnen vallen, naar het oordeel van alle politike Schrijvers van gesonde herffenen, dat in een Republike zoodanige Charges, niet zonder merkelijke perikel van de Vryheid konnen werden geconfereert op die gene, welckers Ouders de selve Charges daer bevoorens hebben bekleet.

10. Stellende de selve voor ongetwijffeld, dat aen alle die geene, die de opkomsten, constitutionen, ende veranderingen van Rijken, Staten, ende Landen, mitfgaders de forme van der selver Regeeringen, eenigfins heeft ingenomen, ten vollen bekent is, dat alle de Republiken van
de

de gantsche Werelt, egeene uitgesondert, die ooyt tot zoodanige *Maximes*, ofte gewoonten zijn vervallen; jaa zelfs meest alle die geene die alleenlik de magt van hare *Wapenen* aen een *Persoon*, zijn *Leeven-lang* gedurende, hebben *vertrout*, ende ook veele, die sulks voor een *geruymentijd* hebben *gehasardeert*, daar door onder *subjectie* gebragt, en tot een *Monarchiquen Staet* gereduceert zijn.

11. Soo is 't bekend, dat de *Visconti*, *Edelluiden* van *Milanen*, zijnde van *Hoofden* geworden *Patronen*, ofte *Protecteurs* van de *Stad*, en den *Staat* van *Milanen* voornoemt, en in de zelve *grootheit*, ofte 't *voorz. hoog gesag*, veele jaaren *gecontinueert*, ook naderhand den *Titul* van *Capitainen Generaals* bekomen hebbende: eindelijk *Iean Galeas Visconti*, *Getrouwt* zijnde aen een *Dochter* van *Ian*, *Konink* van *Vrankrijk*, voor hem, ende zijne *Mannelike Discendenten*, heeft weten te bekomen de *dig-niteit* van *Hertogh* van *Milanen* voorschreeve.

12. Soo is 't eenen ygelik openbaar, dat *C. Julius Cæsar*, niet de gantsche magt van de *Republik* van *Romen*, maar alleenlik de *Waapenen* van de zelve *Republike* in *Vrankrijk*, tien jaaren *achter den anderen* in *handen* gehad, ende daar door de *gemoederen* van de *Militie* tot zig *getrokken* hebbende; eindelijk de zelve *Wapenen* tegens zijn *eigen Vaderland* heeft *gekeert*, ende die *magtige Republike*, die van *buiten* *genoegsaam* alle *Volckeren* ende de gantsche *We-
relt*

relt onder haar subjectie hadde gebragt, van binnen gedwongen heeft aen hem alleen dienstbaarheid ende servitude te pleegen.

13. Ende omme in desen niet prolixte wesen: soo zijn alle de oude Republiken van Griekenlandt door de voorsz. practijke onder slavernije geraekt. In dier voegen, ende uit oorsake, mitsgaders door middelen als boven, heeft Pisistratus die magtige Republijcke van Atheenen onder zijn subjectie gebragt.

Even alsoo hebben gesubjugeert, Cypselus die van Corinthen: Trasibulus, Celon, Dionysius, Hiero ende Agathocles die van Siracusen: Panætius ende Icetes die van Leontium: Phalaris die van Agrigentum: Phido die van Argos: Periander die van Ambracia: Archelaus die van Candia: Evagoras die van Cyprus: Policrates die van Samus: Anaxilaus die van Rhegium: Nicocles die van Sicyon: Alexander die van Phera: Ende Mamercus die van Catana.

14. Soo heeft weederom Romen't voorschreeven inconvenient nog subject geweest door Lucius Sylla, ende Octavius Augustus.

15. Soo zijn naderhand alle de vordere Republiken van Italien mede uit oorsake voorschreven, t'ondergebragt. Verona door de Schaligers: Bononien door de Bentivogly: Faventia door Manfredus: Persium door Baleo: Tiferna door Vitellius: Florence door de Medici.

16. Ende zoo hebben ontallike anderen meer haar van simpele Kapiteinen, ofte Gouverneurs

neurs opgeworpen tot *Souverainen*; gelijk daar van de *getuigenissen* in de *Historien* allenthalven zijn te vinden, ende 't selve by *experientie* dagelijks komt te blijken: want in *materie* van *Policie*, werd by alle *verstandigen* voor een *indubitale maxime* gehouden: dat die *Meester* is van *Sterkten* ende van 't *Volk* van *Oorloge*, ook *Meester* is, ofte zig *Meester* maken kan, van den *Staat*.

17. Ende dat niet een eenig *exempel* ter *contrarie* in de *gantsche Wereld* sal kunnen werden *geallegeert* als alleenlik dat van *deezem Staat*: Soo nogtans dat *God de Heere* ons in *verscheiden occasien* heeft willen *betoonen*, dat wy van het *voorschreve ongeval*, niet door *onze eige wijsheit*, maar wel *visibelyk alleen* door *zijne Almagtige hant* tot nog toe zijn *gepreseert* worden.

18. Soo heeft *God de Heer*, wanneer den *Hertog van Anjou, Alencon, &c.* Hier boven *gementioneert*, eerst by de *Generale Staten* tot *Protector* van de *Nederlanden*, en naderhand ook by *verscheide Provincien*, dog op zeer *gelimiteerde conditien*, tot haren *Prince* ofte *Heer* aangenomen, in *Januario 1583.* sig *absoluyt Meester* vermeinde te maken van 't *gantsche Land*, en voor al tot dien einde de *Stad van Antwerpen* met het *Leeger* van den *Staat* t'overvallen, eenige uren voort aangaan van den *voorschreeven aanslag*, door een *confuis gerugte*, zonder dat den *Authour* van dien ooit is bekend geworden,

worden , de gantsche Stad van *Antwerpen* voorſz. bevangen met een apprehenſie van zoodanig ongeval , als de zelve over 't Hoofd was hangende, en daar door yder een eeniger-maten op zijn hoede weſende , is den voorſz. aanſlag, alhoewel Hoog-gemelde Heere Hertog zig alberids vande Poorte Meester gemaakt, ende een groot gedeelte van zijn Leeger binnen de Stad gebragt hadde , egter nog , niet zonder merkelike bloedſtortinge , door een meer als menſchelijke couragie, van de Inwoonderen der voorſz. Stede geſtuit, en daar door ook de liberteit van deſe landen nog miraculeuſelik geſalveert.

19. So heeft God de Heer, als de meeste Provincien wederomme gereſolveert hadden den meer Hoog-gemelten Heere Hertog nogmaals in te haalen , ende daar toe met de zelve albereids een Tractaat van reconciliatie was geſlooten, waar door de liberteit notoirlik wederomme in 't uitterſte hazard geſteld zoude zijn geweest , het ſelven door de ſubite dood van den Hoog-gemelten Hertog goedertierentlik geliefte verhoeden.

20. Wederomme , als Holland in den jaare 1584. nu alles hadde geprepareert, omme den Heere Prince Willem Hoogl. gedachteniſſe, over Groot-vader, van dē jegenwoordigē Prince van Oranje, met de gerequireerde ſolemniteiten aan te neemen, ende te hulden tot Grave van den zelven Lande, en dat in Zeeland mede genoegſaam gelijcke inclinatie was ;
dat

dat ook binnen Utrecht daar toe zeer wierde gearbeid; ja die zake nu zo verre gebragt zijnde, dat zijne Princelijke Excellentie, tot facilitatie van het selve werk, op den 4. Junij des voorsz. jaars, voor de laatste maal, die van Amsterdam, en van Ter Goude, doenmaals nog alleen difficil zijnde, doende besenden, d'Hoog-gemelde Heeren Staten van Holland daar nevens mede hare Gedeputeerden aan de voorschreve Steden hadden afgesonden, met expresse ordre, omme die van Amstelredam, ende van Ter Goude voorschreeven opentlik aan te seggen, dat hy vorder gebrek, of weigeringe van hen-luiden in de voorsz. sake, de Staten niet nalaten zouden, des niet tegenstaande ten uittersten, met dezelve zake, voorts te procedeeren; Siet daar werd een eer-ende godloos Moordenaar verwekt, die van's Lands vyanden omgekocht wesende, dien GLORIEUSEN Prince het leven berooft, ontrent een Maand naardate van de voorsz. besendinge, te weten, op den tienden Iuly daar aan volgende, en sulcx binnen zo korten tijd daar naar, dat voor des selfs overlijden de voorgeroerde denunciatie niet ter executie gestelt heeft kunnen worden. Ende hoewel door de voorsz. moorddadig feit deeze Landen van haar voornaamste steunsel berooft zijnde, het teer gebouw van den nieuwgebooren Staat evidentelik scheen te sullen instorten, ende d'Inwoonderen van dien wederomme onder de voorige Spaansche slavernije te zullen geraaken; zoo heeft nogtans Godt Almagtig uit zoo
dikke

dikke duisternisse een hilder ligt geschept, en niet alleenlik den Staat genadelik ende wonderbaarlik staande gehouden, maar ook d' Ingefeeten en van die gepreserveert ende behoed voor de Nieuwe Subjectie, daar inne de zelve albereyds genoegsaam waren geprecipiteert.

21. Wien is wijders niet ten vollen bekend, door hoedanig miraculen onze Voor-Ouderen de geminuteerde Heerschappye van den Grave van Leycester van binnen, en tegelijk de immineerende servitude van zo magtigen Konink en Potentaat van buiten zijn ontworstelt.

22. Ende eindelijk, hebben wy niet met onze eigen oogen, in den jaare 1650. gesien, dat den jongst-overleden Kapitein Generael van dezee Staat de voornaamste ende magtigste Stad van 't Land, met de Wapenen, hem van wegen den Staat toe vertrouwt, heeft gepoogt te overvallen? en nog daar beneevens d' Heeren Staaten van Holland ende West-Vriesland zelfs (welkers Hoogheid hy als een be-eedigt Minister, en natuurlik Onderdaan, gehouden was te revereeren) door het gevankelik wegvoeren van zes voornamste Heeren uit der zelve souveraine vergaderinge, zo onuitspeekelik derven leden? En heeft niet God de Heer Almagtig de voorsz. gedreigde slag, en de desseynden die daar onder zouden mogen hebben geschuilt, zoo door een dikke duisternisse met een grooten Slag Regen uit den Hemel afgesonden, als andersins visibelik gestuit, verbrooken ende afgesneden?

23. Ende zoude mits alle de voorschreven saaken, na 't oordeel van de voorsz. Polityken, by die geene die aan 't zelve gelieven te defereeren, wel in bedenken komen, of door de Promotie van den tegenwoorbigen Heere, Prince van Oranje tot het hooge gesag, daer inne des selfs Voor-Vaderen in dese Landen zijn gestelt geweest, de vryheid van den Staat niet merkelyk zoude kunnen te pericliteren, op allegatie en overweginge dat God de Heere niet altyds miraculen doet; en dat het onbegrijpelyk is, dat deze Landen altyds zouden ontgaan d'inconvenientie, daar alle anderen, dien kours gehouden hebbende, zonder eenige exceptie, in zijn vervallen. En is dienvolgende na 't voorsz. oordeel zoo verre van daar, dat haar Ed. Groot Mogende door de voorschreven seclusie de vryheid van 't Land zouden hebben overgegeven, dat ter contrarie niet zonder indignatie zoude kunnen werden aangehoort, dat men in een vrye Republike wil sustineren de hoogste digniteyt, en 't commandement over 't Krijghs-volk yemand eenig sins aangebooren te zijn; en dat men zulks met den naam van Zeele en yver voor de vryheid nog wil bekleeden.

24. Ende zoude men als dan, om redenen als vooren, liever het ooge slaan op die Landen, Staten ende Regeeringen, die by alle Verstandigen voor welgestelde ende welgeformeerde Republiken zijn gehouden: en naar zoo veele waerschouwingen, liever, eenmael resolveeren tot imitatie van het exempel ende de maximes van die geene, die

die haare liberteit behouden hebben: als waren ende nog zijn die geene, die nooyt de illusterste digniteyten vergeselschaptten met eenige magt omme te commandeeren; ende daar niemand ooit de hoogste macht hadde sonder Compaignon, ofte immers in saaken daar de hooge macht zoodanige splissingen niet wel kan lijden, gelijk voorwaar sulks in materie van Oorlog zeer dangeus is, nooit eenige Commissien wierden gegeven, voor langen tijd.

25. Ende gelijk eertijds die van Roomen, die twee Consuls; en die van Carthago, die twee Suffetas stelden, ende dat nog met een jaarlijkse veranderinge: gelijk wy 't selven ook in desen Staat, ende voornamentlik binnen de Provincie van Holland ende West-Vriesland, en alle Politieke charges noch huiden naarvolgen.

26. Soo wierden de Dictateurs van Rome, als eenige voorvallende gelegentheden hooger gesag in een Persoon, ende spoediger executie vereisten, alleenlik voor de presente occasie, ende in allen gevallen niet langer als voor zes Maanden, ook somwijlen wel maar voor den tijd van vier-en-twintig uren gemaakt, na expiratie van welke geprefigeerden tijd de voorsz. Dictateurs geaccuseert mochten werden van quetsinge van de hoogste Majesteyt, by aldien zy hare charge niet effectivelik hadden afgeleid: ende zoo lange de Republike van Rome die ordre ende die maximes heeft geobserveert ende onderhouden, zoo heeft de zelve ook haare vryheid geconserveert;

Jaa by zoo verre de zelve Republike in reguarde van Cæsar niet hadde gedispenseert van de Wet *Sempronia*, hem latende het Gouvernement van *Gaules* vijf jaren langer als de zelve Wet toeliet; Cæsar hadde ook waarfchijnlijk nooit geimpiteert op den Staat.

27. Binnen Thebes wierd eertijts den Kapiteyn Generaal ter dood gecondemneert, zoo wanneer hy maar een dag langer als tot den gefetzten tijd, zijne charge behouden hadde: ende daarom werden die groote ende vermaarde Kapiteinen *Epaninondas* ende *Pelopidas* ter dood gecondemneert, dat zy de forces van de gemelde Republike vier Maanden naar den geprefigeerden tijd in handen gehouden hadden: niet tegenstaande den uitterften noot van haar Vaderland haar daar toe hadde genecessiteert.

28. Die de principaalste Fortresse van *Atheen* in zijne bewaringe hadde, en behielde de Sleutels daar van niet langer dan voor eenen dag. Gelijk zulks ook gepraetiseert werd by den Kapiteyn van het Kasteel van de *Reblique* van *Rhaguse*, die zeer jalours ende zorgvuldig is voor de conservatie van haare liberteit.

29. Ende werd ook alzoogenoteert, dat zoo wel de voorsz. *Republicque* van *Rhaguze*, als die van *Venetien*, *Genoa*, *Luca*, *Geneve*, van de *Cantons* van *Zwitserland*, de *Grisons* en *Valtelines*, hare vryheid zoo veel jaaren om geene andere redenen, naast God hebben behouden, als om dat de zelve noit aan eenig Kapitein Generaal

voor zijn leven, ofte voor langen tijd, veel min by successie van Vaders, Soonen, en Broeders van een, en 't zelve Huis, de magt van haare Wapenen, en de Sterkten in handen gegeven hebben.

30. Zelfs gene van de tegenwoordige Koningen in Europa kunnen goet vinden zodanige perpetuelle Kapiteinen Generaals in haren dienst te gebruiken, uit vreeze van t'eenigen tijde door de zelve gedepossideert te werden. Zijnde derhalven ook al over lange jaren in Engeland, en nu mede over eenigen tijd in Vrankrijk het ampt en de bedieninge van Connestable, nog niet zoo eminente charge, als die wy Kapitein Generaal noemen, t'eenemaal gemortificeert.

31. Indien wy op die voet onze oogen wat hooger gelieven te slaan, en d'exempelen in te zien, die by goede Christenen zeer considerabel moeten werden gehouden; Wy zullen bevin- den dat de Kinderen Israëls, Gods Volk, na de dood van Moses, haren Verlosser uit de dienstbaar- heid, voorby gaande de Soonen van dien grooten Man, aan de welke sy genoegzaam hare zie- len en lighamen schuldig waren, zelfs door 't bevel van God de Heer, Iosua aangenomen heb- ben.

32. Na Iosua is Israel geleidet door de suc- cessive Richters, den tijd van ontrent drie hondert Jaren: En of wel de zelve Richters, alle groote Veld-Oversten ende magtige Kapiteyns Gene- raals, 't voorz. Volk doorgaans, door menig- vuldige overwinningen tegens hare vyanden,

voor excessive fwarigheden beboed, ook dikmaals uit zwaare oppreffien verlost, ende fulks geen kleyne belooninge gemeriteert hebben; zoo werd nogtans niet bevonden de faake by de Republike van de Israëlitien, ofte by yemand in de zelve ooit zoodanig te wesen opgenomen, als of haare kinderen en nakomelingen eenige prærogativen aangebooren zouden zijn geweest: jaa ter contrarie is zeer remerkabel, dat zoo wanneer sommige in Israël tegen Gidion, anders genaamt Jerubael, een magtig Rigter en strijdbaar Held, na dat hy het Volk miraculeuselyk uit der Medianiten handen verlost hadde, spraken; weest een Heere over ons, Gy, uw' Soon, ende u Soons-Soon; Hy Gidion fulks soo voor hem, als specia-lik mede voor zijn Soone, wel expreffelik heeft geweigert.

33. Ende of wel een eenig exempel bevonden werd, daar yemand van de kinderen, ofte Descendenten van een overleden Richter onder de naarvolgende Richters, ofte Leyders des Volks Israëls word getelt: Namentlik, in de Persoon van Abimelech, Basterd-Soone van de voornoemde Gideon, gebooren uit des selfs by-wiif tot Sichem; Zo is nochtans sonderlinge opmerkinge waerdig, dat den voornoemden Abimelech niet door wet-
tice beroepinge, maar door list, en geweld, met een wreede verworginge van negen-en-tfestig zijner eigen Broederen, tot de voorschreeven digniteyt is gekomen; daar, in teegendeel van dien, van meest alle de anderen, welkers Ouderen geen Rich-
teren

teren zijn geweest, betuigt word, dat de zelve tot de voorschreve *qualiteit* van Gode geroepen of verwekt zijn. Behalven dat den voornoemden *Abimelech* aanstonde alle *Wetten* met voeten getreden, het Volk in droevige scheuringe gebragt, de Stad van *Sichem* overrompelt, verbroken, en alle d'Inwoonderen van dien gedoodet heeft: Waarom dan ook, des zelfs heerschende lust, en continuatie van diergelijke oppressien God *Almagtig* verdrietende, hy door de wonderbaarlijke bestieringe van zijne Godlijke Majesteit schandelik om 't leven geraakt, en door een stuk van een *Molensteen*, met de hant van een *Wijf* van den *Toorn* van *Thebes* afgeworpen, hem de *Herffenpannen* verbroken, en den kop verbryselt is.

34. Ende zouden derhalven de voorge-
roerde gepretendeerde *Yveraars* voor de *Liber-*
teit, ende verkeerde *Zeelateurs* van de *vryheid*,
op den voorschreven voet, en by 't ligt van de
bovenstaande exempelen en redenen kunnen
zien, en moeten bekennen, dat zy door de voorschre-
ve bare *sustenue* niet alleenlik alle de *Verstandi-*
gen van de *Weerelt* beschuldigen, maar ook d'ex-
empelen van de *Heylige Schrifture* condemneeren,
en zulks wel betwogen werden, omme eenmaal
afstand te doen van die verkeerde *maxime*, dat in
een *vrije Republike* de *digniteyten* van de *Vaders*
den *Kinderen* eenigzins aangebooren zouden
zijn.

ENde 't gunt wijders ontbreekt, kan werden gevonden in het volgende *derde Capittel des voorfz. Tweede Deels*: welk my hier zo wel te paffe ſchijnt te komen, dat ik deze mijne korte Hollandſche Hiftorien met hare Ed. Gr. Mog. eige woorden dus eindigē ſal.

8. Wat onze Voor-ouderen van de Hoofden zoo by die van den Huize van Bourgondien, als voornamentlik by Keizer *Karel*, en boven alle by den Koning van Spanjen in deze Landen gezonden, hebben uitgeſtaan: ende in wat oneenigheden, diffentien ſcheuringen, Burgerlike beroerten, en Inlandze Oorlogen, deze Landen door de comportementen van de voorfz. Hoofden zijn geraackt, is niet dan al te wel bekend: en ſtaat den jammer, ellende, en miserie van dien tijd, ons noch huidendaags voor oogen.

9. Maar omme vervolgens te dalen op die tijden, die in dezen eigentlich zijn applicabel; hoe is 't afgeloopen met onze Voor-ouderen na de Pacificatie van Gent, en dat nu geheel Nederland in publike Wapenen tegen de Spanjaarden, ende hare Adherenten, was getreden: ook ſcheen daar inne met volkomen eendrachtigheid te zullen, jaa tot conſervatie van haar eige leven, te moeten continueeren: van waar zijn als doen de eerſte diffentien voortgekomen? Was 't niet dat eenige Edelen, en gequalificeerden in de meeste Provinciën, jalouſie en ombragie opnamen
tegens

tegens het *Hooft* den Heere Prince van Oranje *Willem* onsterflijker memorie? Was 't niet uit de zelve oorzake, dat den Ertz-hertoge *Matthias* by de Generale Staten wierd ingehaelt, en tot Gouverneur Generaal over de Nederlanden gestelt? met welken Ertz-Hertoge door de voorsz. Eedelen en Gequalificeerden daar bevoorens albereids secretelik, en buiten kennisse van zijne Princelijke Excellentie, was gehandelt, omme d'authoriteit van de zelve zijne Excellentie te balanceren ofte te breeken: En voorwaar hadde in de voorsz. Divisie, aan d'eene zijde 't sacht en buigzaam humeur van den voorsz. Ertz-Hertog, en aan d'andere zijde de voorzigtige en patientige conduicte, van sijne Princelijke Excellentie: alles niet ten besten gevoegt; zoude als doen daer op niet den totaalen ondergang van de voorsz. Nederlanden, die albereits voor de deure stond, evidentelik gevolgt hebben?

10. Als men nu korts daar na den Hertoge van Anjou, Alencon, &c. Een Illuster Hooft, en groot Krijgs-Overste, binnen deeze Landen veel autoriteits hadde gedefereert, wat is terstond daar op gevolgt? Dien grooten Hertog, daar van die geene, die in den naame van de Generale Staten, ofte van de meeste Provinciën, met hem getraecteert hadden, dat getuignisse gaven dat het was een verstandig Heere ende zagtmoedig Prince, begaaft met

alle zoo Politijke als Militaire wetenschappen, ende *Princelyke Deugden*; met byvoeginge, dat het ſcheen dat Godt den Heere de Nederlanden zekerlik wilde behouden, haar gevende 't geluk van alſulkē Prince tot over-Hooft te mogen hebben, heeft niet dien ſelve Prince van den beginne aan meer authoriteits zoeken aan zig te trekkē, als de Generale Staaten hem hadden gedefereert? Ende daar inne vindende d'oppositie van alle *Eerlyke Regenten*, die volgens haren pligt, 's Lands vryheid ende Privilegien wildē voorſtaan, is den ganſchen Staat daar door niet in combuſtie geraakt? ja heeft dien ſelven Hertog zig niet zo verre te buiten gegaan, dat hy, vermits de voorſz. oppositie van de *Vroome Regenten* niet konnende komen tot executie van de voorgeſchreeve zijne quade intentie den feiteliken overval van de Stad Antwerpen, ende andere plaatſen (welken overval, vermits de wreedheid daar in bedreven, naderhand de Franſche furie is genoemt) by der hand genomen heeft? Ende heeft ook het Land, nog naa dāte van de voorgeſchreven furie, tot het overlijden van den Hoog-gemelten Hertogh toe, met de zelfde diviſie ſwanger gegaan.

II. Als naderhand den Graave van Leyceſter, een Perſonagie by de Politiken in hooge waarde, ende by de *Eccleſiaſticquen*, als een Voorſtander ende Voedſter-Heer van de Kerke Chriſti, nog in meerder *æſtime* gehouden

houden zijnde, het Gouvernement Generaal van deeze Nederlanden by onze Voor-Ouderen was gedefereert; heeft de zelve niet weederomme naar hooger Authoriteyt getragt? En heeft hy ook niet zoo by verscheyden Regenten, als voornamentlik by *de meeste Ecclesiasticquen*, ende daar door mede genoegsaam by de gansche Gemeynthe zijn support gevonden? Is niet het Land daar door in de uyt'erste confusie ende verwerringe geraakt? Zijn niet daar door Provinciën tegens Provinciën, Steeden tegens Steeden, Onderdaanen tegens de Overigheid, in oneenigheid, dissention, scheuringen, jaa in beginselen van Waapenen geraakt?

12. Van de volgende *Hoofden* hebben wy de exempelen, Godt betert, met onse eigen oogen gesien; ende zijn de zelve ook hier voren eenigfins aangeroert.

13. Maar in 't tegendeel van dien zal men bevinden, dat dese Nederlanden in de meeste ruste, onderlinge liefde, ende eendragtigheid geleefd hebben, zoo wanneer de selve door 't gewigte van eminente Hoofden niet gedrukt zijn geworden: en ten tijde dat de gestelde Hoofden, oft van gering credit zijn geweest, ende het gewigt van de wettige regeeringe niet hebben kunnen contre-balanceren: ofte zo wanneer de selve met Militaire exploitē, en de voorsienige op de bescherminge van de Frontieren zoo veele occupatien hebben gehad,

gehad, dat hun daar door benomen is geweest de occasie, omme haar in saaken privativelik specteerende tot het beleyd van de Staaten ofte Generaal, ofte Particulier, *onwettelik* te ingereeren.

14. Soo dat haar Edele Groot Mogende meynen, een vast besluyt te kunnen maaken, dat binnen deze Landen bynaa nooit eenige geschillen ende dissentionen, immers niet van merkelijke importantie zijn voorgevallen, of de zelve zijn *om de Hoofden*, ende *door de Hoofden* gereezen, en veroorzaakt geweest; Ende meinen haar Edele Groot Mogende dat voor al van singuliere Remarcque is, ende by yeder een wel geapprehendeert behoort te worden, dat ook selfs de tegenwoordige discrepantien tusschen de Provintien, ende voorgeroerde oppositien tegens haar Edele Groot Mogende, uit geene andere oorzaak, als om een *soodanig Hooft*, ja om een *geimagineert Hooft*, werden gevoed, en gedaan.

15. Hebben niet de tegenwoordige Seven Vereenigde Provinciën een en het zelve intrest in haare eigen conservatie? een en de zelve vrees voor alle uitheemze magten? Zijn zy niet door onderlinge Alliancien ende Huwelijken, zoo van Regenten, als van Ingezeetenen; door gemeenschappen, Compagnien: Confreryen, zoo van Commercie als van andere interessen, conservatien, *reciproque* possessien van goederen, gewoonten, ende

de anderzins , zoodanig aan den anderen gehecht, jaa door malkanderen geknoopt, ende gevlogten, dat het byna onmoogelijk is de zelve, buyten excessive violentie, die zonder *Eminente Hoofden* niet en valt, van den anderen te scheuren? Hebben zy niet eene continuele by-een-komfte, ofte versameling van Gezanten, ofte Gemagtigden, die wy noemen de Vergaderinge van de Staten Generaal; door dewelke alle gewigtige zaken van Oorloge te Water ende te Lande, met onderlinge Harmonie beleid: Confæderationen ende Verbonden met andere Koningen, Republiken, Princen ende Potentaten gemaakt werden? Hebben zy niet gemeene Collegien van subalterne directien, zoo over de zaken van der Zee, als van de gemeene Conquesten, ende andersins? Ende werden boven al hare Herten en Zielen niet vereenigt en te zamen gebonden, door den Geesteliken ende Goddeliken band van eenen de zelve Religie?

16. Deze zijn, naar het oordeel van haar Edele Groot Mogende de regte banden, die de zeven Pijlen t'zamen knopen en in de klauwe van een en de zelve Leeuw moeten vast houden; *deeze forme*, wel ende Heiliglik geconserveert werdende, ende een yder naar zijn pligt, ende vermogen, het zijne toebren- gende, omme die meer ende meer te bevesti- gen, zoo zullen wy ontwijfelijk onder Gods zeegen bevinden, dat de Unie vry vaster ende

zeekerder rust op de fondamenten van onsterfelijke Vergaderingen, ende Collegien, als op de uytterlike splendeur en auctoriteyt van sterflijke menschen; ende dat de Liberteyt en Vryheid vry veiliger vertrouwt werd in de bewaaringe van *veele goede Regenten*, den welken origineelik, en volgende de Privilegien van de Lande, daar over d'opfigt bevolen is, als in de handen van een *Persoon*, die daar toe als van buiten werd ingeroepen; ja tegens dewelke de voorfz. Regenten, tot confervatie van de zelve vryheid, altijds hebben, en nog fouden moeten waken; Al wat van dese gronden afwijkt, en des Lands welvaren op andere fondamenten foekt te bevestigen, kan niet anders als schadelik, en dangereus zijn; en moet, by continuatie, het welvaren, de Vryheid, en de Privilegien van de Vereenigde Nederlanden ter nederwerpen.

Met welk discours over de Stadhouderlike, of een Kapitaïn Generaals regeeringe, de goede Lezer zig gelieven te vergenoegen, tot dat God de Heer, onder zoo veelen, die hy heeft begaast met genoeghame bequaamheid en kennisse, yemand der felven opwekke, die alle zijne deugden, kennisse en couragie goet vind te besteden zoodanig ten voordeele der vryheid sijns Vaderlands, dat hy een volmaakte en klare Historie der gemelde Stadhouderlike Regeeringe in Holland, tē dienste aller oprechte liefhebbers des Vaderlands, gelieve te beschrijvẽ.

E Y N D E.

GRONDIG BERIGT
Van 't
NEDERLANDS
O P R O E R,

Zo onder de
HERTOGIN van PARMA,

Als den
HERTOG van ALBA.

Beschreven in 't François:

Door den HEER
VIGLIUS ZUICHEMUS,
ab A Y T A.

President van den Secreeten Raad.

*Raads-Heer in den Rade van Staten. Cance-
lier van d' order des Gulden-Vlies, en
Bewaarder van het Zegel des
Konings in den Hove
te Brussel, &c.*

Nooit voor dezen gedrukt, en onlangs in
de Nederduitsche Tale overgezet,

D O O R V. H.

GROENBIC BERIC

NEEDERLANDS

O P R O E R

HERTOG van PARMA

HERTOG van ALBA

VICTOR ZUCHEMUS

ATA

Herzog von Parma
Herzog von Alba
Herzog von Parma
Herzog von Alba
Herzog von Parma
Herzog von Alba
Herzog von Parma
Herzog von Alba
Herzog von Parma
Herzog von Alba

Herzog von Parma
Herzog von Alba

ATA

V O O R - R E D E N.

VErmits de Nederlandtse Troubelen, aan de eene zijde zijn uitgevallen, ten voordeele der Princen van Oranjen zoodanig, dat de zelve genoeghsaem souveraine en onwederspreekelike Heeren der Geunieerde Nederlanden scheenen geworden te zijn; moeste daar uit volgen, dat onse Historie-Schrijvers als Onderdaanen der Zelve, in het verhaalen der gemelde Troubelen, alle de kloeke daaden der Princen op het Tooneel bragten, en die boven de waarheid vergrooteden, verswijgende ondertusschen, ofte verkleinende, zoo veel doenelik, der selven ondeugden en dwaasheeden.

En vermits aan de andere zijde gemelde Troubelen zijn uitgevallen ten naadeele der Koningen van Hispanien soodanig, dat daar uit niet alleen de Spaanse disreputatie, magteloosheid, en verderf der Spaanse Nederlanden is ontstaan; soo is niet vreemt, dat alle die Onderdaanen, in het beschrijven der gemelde Troubelen, de ondeugden en dwaasheeden der Koningen van Hispanien verswijgen ofte verkleinen, om alle den schuld
der

der zelve Troublen, ten lafte der Nederlandse Heeren, en bysonderlijk op de Princen van Oranjen te konnen leggen: En dienvolgende en is 't geen wonder, indien die deugdsame Friesse Heer Viglius, aan den Koning van Hispanien alle Zijn fortuyn schuldig weefende, voor zoo veel den algemeenen menscheliken trant in het beschrijven der Troubelen heeft gevolgt. Maar vermits hy ondertuffchen niemand als den Koning zelfs spaarende, meer kennisse en opregtheid, als yemand anders der Spaanse Schrijvers, in het verhaalen der Troubelen schijnt gebruikt te hebben; Soo heeft het my goed gedagt, Zijn Werckjen in 't ligt brengende, te vertalen, en te verrijken met een onpartijdige Inleydinge, die de gebreeken, aan beiden Zijden begaan, melden, en aldus beginnen zal.

INLEYDING.

DE trage en Regeerfugtige Koning Philips, genegen wesende zijn Seetel der Regeering onbeweeglik vast te setten in Hispanien, en van aldaar in de Nederlanden absolutelijk zonder tegenseggen te heerſchen; *wiert in dat voornemen gestijft door alle Spaansche Ministers, Hovelingen en Krijgs-Luiden: alsoo de selve door zijn afweezen scheenen te sullen bekomen de executien aller zijne bevelen buiten Spanjen; en dat sy Spaansen, als de liefste Onderdanen, en in vreemde Landen meer als Inboorlingen, mogende vertrouwt werden, door een onbepaalde magt des Konings, scheenen toegang te sullen krijgen tot alle Nederlandse Officien en Beneficien, daar de uitheemsche, volgens wetten, van uitgesloten waren.*

Sulks gemelde Koning in den jaare 1559. ten deesen einde naar Spanjen reisende, uit de Nederlanden, aldaar dese ordre liet.

Ten eersten.

Het Opper-Gouvernement aller Provincien, en bysonder Brabant, waarna de Graaf van Egmont, en de Prins van Oranjen, seer hadden gestaan, beval hy aan zijn Bastard-Suster Madame de Parma, een Vrouw, die in deeze Landen vreemt en gantsch onbedreven zijnde, geprefumeert wierd, zig allezins te sullen laten

laten regeeren door de arbeidsame, en ervare Favorit *des Konings*, Granvelle, om dat die haar tot het Gouvernementschap had gerecommandeert. Holland, Zeeland en Uitregt beval de Koning aan Oranjen: Vlaanderen en Artois aan Egmond: Vrieland, Over-Yffel, Groeningen, en Lingen aan den Grave van Arenberge: Gelderland en Zutphen aan den Grave van Mansvelt: Henegouw, Valenchien, en de Burg van Kamerik, aan den Mark-Graaf van Bergen: Namen aan den Baron van Barlemont: Rijffel, Douay en Orchies aan den Heer van Courieres: Doornik en Doorniker-land, aan den Baron van Montigny. En Admiraal van de Zee, hoewel sonder Schepen ofte Bootsvolk in tijde van Vrede, was de Graaf van Hoorn. Alle welke Heeren, voor gemelde hoogdravende ampten, gantsch geen jaarlikse gagien trokken.

Ten Tweeden.

Van ouds waren in dese Nederlanden twee Raden, welkers Raads-Heeren door den Landsheer absolutelik na zijn gelieven wierden gekoren, ofte afgeset. De eerste, genaamt den Secreten Raad, bestond gemeenelik uit tien ofte twaalf aansienelicke Heeren: maar nu waren het alle Regtsgeleerden, waar over Viglius presideerde. Deze Raad had magt Privilegien, Vryheeden, en Pardonnen te geven, en alle Politike Wetten en ordre te stellen, &c.

De

De tweede Raad, genaamt de Raad van Finantien, had ook zijn byzondere Raads-Heeren; waar over presideerde de Baron van Barlemont. En had dese Raad het bewint over de Domeinen des Konings en zijn andere inkomsten in dese Landen.

Nu regtede de Koning op een derde Raad, die noemende den Raad van Staate; welk bestond uit een onseker getal van Raads-Heeren, namentlik, so veel als van tijd tot tijd de Koning daar toe zoude gelieven te kiezen. De gewoanelike Raads-Heeren waren voor eerst een Bourgonjon, een vreemdeling, de Bisschop van Atregt, of Cardinaal Granvelle, als President; de Prins van Oranje; de Prins van Gaveren; of de Graaf van Egmond; de Heer van Glajon; de Baron van Barlamont; Viglius; de Graaf van Hoorn, en de Hertog van Aarschot. Aan desen Raad stonden de saaken van Pais en Oorloge, die de versekerheid en bescherminge der Landen betroffen. Madame de Parma als Gouvernante deser Landen, mogt altyds in dese drie Raden verschijnen; met dit onderscheit nogtans, dat zy t'haren gelieven in den Raade van Staten mogt brengen, de Leden van den Secreten Raad, en die van de Financien, als meede alle de Raads-Heeren van den Hoogen Raade te Mechelen; jaa dat meer is, sy Gouvernante mogt in desen Raad brengen alle de Vlies-Heeren, om met eenen goeden glimp, door meerderheid van stemmen te concluderen,
ende

ende aldaar altijd zoodanige resolutie *te kon-*
nen doenneemen, *als* haar Gouvernante zou-
 de gevallen. En hoewel dese Raads-Heeren de
 uitstekenste Edel-luiden waren, en zoo glo-
 rieusen naam droegen van te zijn Raaden van
 Staten, zoo genoten sy nogtans geen jareliks
 Pensioen daar voor: sulks het warelik een yde-
 le naam was, zonder zaak.

Ten derden.

Vond de Koning goet in dese Landen in te
 voeren nieuwe Bisschoppen; maar van de Keur
 absolutelik by hem, en de Approbatie by den
 Paus zoude wesen: tot welkers Bisschoppen, on-
 derhoud zoude werden toegevoegt en ge-
 bruikt, 't inkomen der Abten en eeniger an-
 dere aansienelike Geesteliken, die op de Dag-
 vaarden der Staten plegen beschreven te wer-
 den: in welkers plaatsen nu souden werden
 beschreven, dese nieuwe Bisschoppen, van
 den Koning dependeerende.

Ten vierden.

Vond de Koning goet, het Concilium van
 Trenten te doen publiceeren, om daar mede de
 Geesteliken te reformeeren; en zijn yver tot
 de Catholike Religie te betuigen.

Ten vijfden.

Vond de Koning goet, een Inquisiteur Ge-
 neraal, en bygevoegde Ketter-meesters te au-
 thoriseren, om alle Ingesetenen deser Landen,
 wegens Kettery en Tovery, immediatelik, en
 sonder

sonder ordinaires forme van procedeeren, te doen straffen: ten dien einde doende publiceeren rigoreuſer Placcaten, als ooit.

Ten ſeſten.

En om alle het ſelve te kunnen in het werk ſtellen, ſonder eenige oproeren onderworpen te ſijn, vond de Koning geraden, in tijde van Vrede, alhier te laten in garniſoen 4000 Spaanſe ſoldaten, tegens oude gewoonten en Privilegien. Want de Lands-Heer in tyde van Vrede geen Krijgs-Volk, veel min Vreemdelingen, in dienſt pleeg te houden. Sie P.C. Borre, lib.4. fol. 126. P. Comines.

Alle welke deſſeinen en machinationen des Konings in deſe Landen, een wonderlik groot misnoegen onder alle de Nederlanders moeſten veroorſaken. Want alle Verſtandigen zeer lichtelik konden voorſien, dat deſe afweſende Koning, zijn onbepaalde heerſchappye niet ſoude kunnen verkrygen, en ſtaande houden, dan met de groote Nederlandſe Heeren, en alle groote bloeyende Steden te verminderen; en van tijd tot tijd afgeſondene Vreemdelingen, of geringe Ingeſetenen en Steden, tot nadeel der Grooten alhier te begonſtigen.

Sulks, tē eerſten: gemelde Nederlandſe Heerē en Steden, haar eigen intereſt wel begrypende, en die Krijgs-magt des Konings als een Spaanſe roede ofte Wagt-Hond vreeſende; eerſten voor al goet vonden te arbeiden, op dat de vreemde ſoldaten mogten na Spanjen geſondē werdē:

En

En naweliks waren die vertrokken in den jare 1561. of dat verborgen misnoegen berstede opentlik uit. Want,

Ten tweeden : waren voornamentlik de Graaf van Egmont, en de Prins van Oranjen, die beiden na het Gouvernementschap Generaal hadden gestaan, zeer misnoegt, dat zy ter contrarie, door dese nieuwe vond van Rade van Srate, genoegsaam buiten alle generale Regeering der Provinciën gehouden wierden. Sulks de Nederlandse Heeren yemant genegen wesende wat goets of quaats te doen, het selven van de twee andere Raden, den Secreten, en die van de finantien, nevens de geringsten moesten verfoeken, alzo zy tot de zelve gantsch geen en toegang hadden. En des te meer waren alle groote Nederlandse Heeren misnoegt, om dat zy alle door hare quade mesnagie in schulden en armoed stekende, (zie P.C. Borre. P.C. Hoofd. H. de Groot.) gehoopt hadden voor des Konings vertrek met eenige recompens van Officien, Beneficien en Pensioenen, wegens hare pretense getrouwe diensten in voorgaende Oorlogen bewesen, te zullen werden beloont. Onder anderen leest men dat de Graaf van Hoorn zijn eenige hoeve, die hy nog by d'Huis-waart had leggen, aan zijn Boeren versettede, om die penningen te kunnen gebruiken, als hy den Hertog van Alva, in dese Landen komende, ging verwelkomen. De Graaf van Egmond beladen met een Huisgesin van elf kinderen, had ook alles

alles verset, en stak tot de ooren toe in schulden. Ende de Prins van Oranje verklaarde omtrent de zelve tijd tegens een voorneem Persoon, dat men hem ten onregt na seide, hy konde zijn schulden niet betalen; want hy nog wel 60000. guldens vry inkomens had. *Waarlijk in dien ergens, zoo is in zoodanig geval waaragtig het spreekwoord: De Dineros y de bontad sempre la mitad; Dat men yemands rijkdom nawelijks ten halven gelooven moet, voornementlik als sy van de Man selfs tot zijn eigen eer geschat werd. Dienvolgende kan een yder ligtelik begripen, hoe arm den Nederlandsen Adel in het generaal was.*

Maar vermits Everhard van Reid desen en de Troubelen aangaande, seer goede kennisse (ook boven andere Schryvers) heeft gehad; dewijl hy die tijden beleefd hebbende, daar na geworden is Borgermeester te Aernhem, en Gecommitteerde ter Generaliteyt, als mede eindelik Raads-Heer van Willem Lodewijk, Grave van Nassow, en Gouverneur van Vriesland: Soo dunkt my niet ongerijmt hier de eigen woorden, genomen uyt 't eerste Boek sijner Nederlandse Historien, dus te laten volgen:

Nog help mede daer toe (namentlik tot het Nederlands Oproer) dat alle de groote Heeren in schulden en armoed staken, en derhalven tot verandering niet ongeneigt en waren. Dese schulden hadden sy eensdeels met overdadige pragt ende quaade huis-houdinge selfs

veroorfaakt: eensdeels hadde ook dat Spaanse Hof van langer hand heimelik gearbeid, om de Heeren arm te maken; op dat sy te min magt fouden hebben den voorgeroerden practijken tegenftand te doen. Men fchiktefe onder den fchijn van eer, in treffelike Legatien. Als den Prince van Oranje na Frankfort, om die Keifers Kroon den Rijks-Vorften wederom over te leveren: Item na Vrankrijk als Gyselaar voor den Peis. En Egmond na Engeland, om 't Houwelik tuffchen den Koning en de Koningin Maria: volgens ook na Parijs, om het Houwelik met die Dogter van Vrankrijk. Op welke reifen altemaal, twee of drymaal honderd duizend gulden verteert werden, fonder dat men den Heeren eenen heller teer-gelds mede gaf. Men gaf hun ook hooge Ampten te Velde: gelijk de Prins van Oranje, Overfte Veld-Heer in het Jaar 1554. gemaakt werd, fonder behoorlik onderhoud: moettende des Konings, en fijn eigen eer, in 't Veld-Leger, bewaren op fijn eigen buidel. Die Koninghen hield geene Tafel; nog te Bruffel wefende, nog in Spanjen: at altoos alleen, en liet hem dienen van weinig Edel-luiden: alle de andere ontfingen koft-geld: en watter voor vremde Heeren en Gefanten *quamē*, worden den Koning ter eerē, aan des Princen van Oranje, Graven van Egmonds, en anderen Heerē tafelen getraecteert. Daar beneffens werden die Nederlandfe Heeren (die tog al te willig en geneigt waren tot

pragt

pragt en pompeusheid) nog meer aangeprikkelt, ende een strijd verwekt, om in die wedde grooten Staat te houden. Daar *quam* alle maal een Spaans Heer tot Brussel, prangende boven zijn vermogen, en verdoende in een Jaar soo veel, als hy in vier of vijf hadde inkomen. Als dan wildē die Nederlandse Heerē niet de minsten zijn, en die Spanjaars haddē dit voordeel, dat zy met een Jaar daar uit scheidē; daer na in Italiën of Spanjen wederom spaarden, latende eenē verschen met styven buidel, tot Brussel in haar plaats treden: Maar die Nederlandse Heeren moesten steeds tegens alle de aankomende den strijd uytherden. Welke slinkse practijken (gelijk quaden Raad gemeenlik zijnen Meester treft) regt contrarie vielen: Want in plaatse, dat die verarmde Heeren het lied van Spanjen (als men hoopte) souden singen moeten; hebben sy niet alleen de opkomende veranderingē en beroerten sonder bedroefnis aangefien; maar ook eenige bedektelik Oly in 't vier gegoten. Sy maakten Verbond te samen; schreven aan den Koning, dat hy Granvelle moeste doen vertrekken, gedurende wiens presentie geen rust te verhoopen stond. Ten was niet sonder oorzaak, dat sy over des Cardinaals, eens Vreemdelings, en van kleinen Huise, al te grooten credit en autoriteit klaagden. Maar hier in hadden sy ongelijk, dat sy meest met wellusten, banquetteren en onordentelik leven, haren tijd verslijtende; eenen Vremdeling plaats

en gelegenheid gaven, die beledinge van alle gewigtige zaken aan zig te trekken; *als wesende kloek, arbeidzaam en van groote ervaarentheit; dog daar beneffens ook niet weinig opgeblazen, en hovaerdig: 't welk die groote Heeren aan eenen nieuwen opkomeling des te meer verdroot; en met alle middelen zochten, om hem uit den Lande te brengen: en 't zelve nu by door haar-luyden onachtzaamheit tot sulken hoogen authoriteit gekomen was, en konde sonder ongemak niet geschieden.* Dus verre Everhard van Reid.

Hoe zeer dese Groote Nederlandse Heeren, door de absentie des Konings, haare ambitie, Nijd en Armoede getergt zijn geworden; om dese Republiken zoodanig te reformeeren, dat haare Conditien mogten werden verbeterd; of wel als alles ten besten quame te gelukken, dat de Koning geschopt werdende, zy als Stadhouders harer Provinciën, in zijn plaats mogten komen te succedeeren, (het welk alle Spaanse Historie-schrijvers seer wijdloopig, en als onwederस्परेkelik seggen waaragtig te zijn) kan by een yder in zig zelfs werden overwogen.

Ten derden; de Monniken die voor heen hare Geestelike Hoofden plegen te kiezen, ende daar door stemme op de dagvaarden der Staten te krijgen, wierden nu van hare expectativen en pretensien tot dat groot inkomen ende van die Hoogheid berooft, sulks die alle zeer misnoegt moesten zijn. Ia dat meer is, alle andere

dere Leden der Regeeringe, Perſoonen na de Vergaaderinge der Staten deputeerende, ofte gedeputeert werdende, verlooren nu aldaar alle vryheit in het ſpreken: nademaal de voorſittende Biſſchop moeſt werden geprefumeert, aldaar des Konings ſin te uitten.

Ten vierden: waaren zeer veele Geestelike Perſonen miſnoegt over 't invoeren des Conciliums van Trenten, alſo veele Geestelijken wegens hare corruptien, abuſe, multiplicatië van beneficiën, &c. aldaar wierden geformeert.

Ten vijfden: waren door 't invoeren der Inquiſiteurs en Ketter-Meeſters zeer miſnoegt alle Regters, zoo ter eerſter als verdere inſtantien: nademaal hare regtbanken dus wierden voorby gegaan. Ia alle Ingeſetenen die eenige nieuwe opinien waren toegedaan, (welken door de Commerciën in Duiſſland, Vrankrijk, en Engeland in een oneindelik getal beſtonden) wierden door deſe nieuwe Placcaten en Rechtbank tot de uitterſte wanhope gebragt. En dat meer is, alle Ingeſetenē, hoedanig die mochte weſen geſind, hadden groote reden te ſchromē voor een Regtbank, daar men alle menſchen, ſonder ordinare forme van Proces, by Arrest, doemen, dooden en der zelve goederen confiskeeren mocht, als men die maar van Kettery ofte Toovery verdacht konde maken.

Ten ſeften: quamen by dit generaal miſnoegen eenige byſondere redenen van miſnoegen op den Cardinaal Granvelle, in wiens handen

genoegzaam de Regeering aller deser Landen was. Want Oranjen verstoorde hy, *mits* den Koning ontraadende hem toe te laten een Houwelik met de Erf-Dogter van Loreinen. Egmond, door het dwers-dryven des Cardinaals, niet hebbende kunnen eenige zijner Vrienden avanceeren, was ook op hem verstoord. En langen tijd te vooren was de Graaf van Hoorn op den Cardinaal verbittert, omdat hy zijn swaager, den Heer van Laleing had van misdad in zijn Ambassaatschap beschuldigt. Als mede ten anderen, om dat hy den Grave van Hoorn, 't Gouvernementschap van Gelderland niet hebbende kunnen verkrijgen, het zelven ook Granvelle weet.

Sulks alle de Ingesetenen deser Nederlanden dus allesins ten oproere gedisponeert zijnde, gemelde Drie Groote Heeren magtig genoeg zijn geweest, om de Troubelen te doen uitbersten, die te vooren smeulden. Want dese quade regeering des Konings Philips, en het generaal misnoegen der Nederlandse Ingesetenen, niet krachtig genoeg soude zijn geweest, om tegen dien gevreesden Koning Philips eenig considerabel oproer te veroorsaaken, indien de selve misnoegden niet waren voorsien geweest, en gesteunt hadden op dese aansienlike Hoofden, en de Nederlandse Stadhouders. En dienvolgende is niet gants ongerijmt, indien de Heer Viglius met dese Heeren aldus zijn Historie begint.

GRONDIG BERIGT

*Van 't*NEDERLANDS
OPPROER,

Zoo onder de

HERTOGIN van PARM A,

Als den

HERTOG van ALBA.

Beschreven in 't François : Door den HEER
VIGLIUS ZUICHEMUS ab AYTA.

DE voornaamste Nederlandse Heeren waren zoo eergierig of nijdig op den Cardinaal Granvelle, dat de Prins van Oranjen, de Graaf van Egmond, en de Graaf van Hoorn, na lang beraad met hun aanhang, den 11 Maart 1563 den Koning schreven, noodsaakelik te zijn, indien hy gezint was den Staat te behouden, den Cardinaal buiten den Raad en alle Regeering te houden. Waar op de Koning sasses antwoorde, en die saak tot zijn overkomst uit stelde. Van die tijd af begonden de voornoemde Heeren 't verbond, dat zy onder malkanderen gemaakt hadden, t'ontdekken, en hun Dienaars verknogte flitsen op hun mantels te hegten. En drevē dese zaak zo verre, dat de

Hertogin van Parma zig allengs liet raden, en goet vond, den Geheimschryver Armenteros na Spanjen te senden, om den Koning bekend te maken 't gevaar daar den Cardinaal in was. En houd men 't daar voor, dat de Cardinaal 't selfde perikel ook overbrieftde, om met verlof des Konings in Bourgonjen te vertrekken, onder dekfel van zijn eigen dingen te moeten versorgen, en met een zijn oude swakke Moeder te bezoeken. En den Raad van Staten by een geroepen zijnde in December des jaars 1563, weigerden de geseide Heeren daar te verschynen, ingevalle de Cardinaal (die President van dien Raad was) daar by soude wesen, waarom hy te Mecchelen bleef, daar hy toen was, en zijn komst ten Hove uitstelde, tot dat de Raden van Staten gescheiden waren: het point van beschryving was, om contributie tot betalinghe der ordinare besettingen en Krijgs-knechten. Kort daar op quam Armenteros uit Spanjen met des Konings antwoord: als mede de Heer van Chantenay, des Cardinaals Broeder, uit Vrankrijk, daar hy lang had Ambassadeur geweest, en vertrokken te saamen van Brussel naar Bourgonjen. Over dit vertrek des Cardinaals verheugden zijne benyders zig, gelijk als School-kinders over 't afwesen huns Meesters. De Hertogin zelfs liet zich voorstaan van 't juk ontslagen te wesen; want zy was niet gewoon yet van belang te doen, zonder den Raad
des

des Cardinaals daar op te hooren. Toen begonden veil te zijn de provisien van Officien, Beneficien, en remissien, zelfs die door den Secreten Raad om regtvaardige reedeneen waren geweigert geweest: als mede de Loteryen, Woeker, pasporten, vry-geley-brieven en andere diergelijken: waar mede Armenteros, Geheymfchryver, en Raad van den Secreten Raad, groot gelt (namen zeide) vergaderde. En als de President in diergelijke saken willende de oude gewoonten volgen, hoewel met behoorlicke eerbiedigheid, zwaarigheid maakte te zegelen: zoo vond men andere konsten om de magt van dien Raad te verminderen. Als ook de President, volgens de Ordonnantien en oude gewoonten, eenige gewichtige saken, in 't stuk van Justitie, de Hertogin aanbracht, die in den Secreten Raad moesten gehandelt werden, soo versondt sy hem tot den Raad van Staten; ende dat door 't verfoeck des Princen van Oranjen: die met sijnen aanhang staande hield, dat men in den Secreten Raad, en in den Raad van Finantien, niet wes mogte handelen, sonder hun daar van kennisse te doen. En van die tijd af wierden alle saken van Religie, Inquisitie, Placcaten wegens de executie van 't Concilie van Trenten, de swarigheden en oppositien tegens de nieuwe Bisschoppen, en diergelijken, gehandelt in den Raad van Staten. De leden van dien namen alle gelegenheit waar, om alle voor-

gaande dingen, *die* buiten hun communica-
 tie gedaan *waaren*, te lasteren; *waar door* de
 autoriteit der Placcaten, *strekken*de tot hand-
 haavinge der Religie en des Conciliums van
 Trenten, *in korten tijd* verminderde. Ook begon-
 men te disputeeren over de vernieting der Con-
 fiscatien, voornamentlik die den Koning toebe-
 hoorden: Ia eenige der selve Heeren van mee-
 ninge zijnde dat men den Geestelike alle tem-
 poreele jurisdictie (weereldlijke regtsple-
 ging) behoorde te benemen, hadden hier over dik-
 mals gesprek met de Hertoginne; zelfs de Graaf
 van Egmond t'overlijden des Proofs van
 Brugge waarnemende, raade haar, den Bisschop
 van Brugge 't besit der Proofsdye (hoewel zy 't
 Bisdum ingelijft was) niet toe te laten, dan op
 conditie, dat hy zig van alle de Regtsplee-
 ging, die den Prooft toequam, zoo binnen
 Brugge als elders, ontsloege: en de Presi-
 dent hier tegen sprekende, behaalde grooten
 ondank by de Hartoginne: Ook spraken zy ge-
 durig qualik van 't leven en doen der Geesteli-
 ken. En hier by lieten zy het niet, maar dese
 Groote Heerengingen allengs verder, tragten-
 de den Secreeten Raad en den Raad van Fi-
 nantien te vernietigen: want zy stelden onder
 malkanderen voor, een nieuwe forme van repu-
 blik, om alle saken tot hun, en onder 't be-
 wind des Raads van Staten te trekken, waar
 in zy meenden nog verscheide Perfoonen van
 hun slag te trekken, en andere daar uit te stoo-
 ten:

ten : en hoewel hier op wierd geseft , dat de voorgaande Princen van de Landen , dese Raaden voorfigtelik en met rijp overleg hadden ingestelt, dat het die alleen toequam die te veranderen ; en eindelik dat zy niet en behoorden een nieuwen staat te formeren, zonder eerst den ouden wel te kennen en overwogen te hebben ; soo en rusteden zy evenwel niet, maar stelden 't selve meermaals voor , tot dat de Hertogin van hunne mening wierd ; voornamentlik met haar meer als gewoonlike eere te bewijfen , wetende dat Vrouwen ligtelik door eerbiedigheid werden verleid.

Ook tragtede zy, door den Tresorier Schetz, den Heer van Barlaymont (dese was President van den Raad van Finantien) aan hun snoer te krijgen, met aanbiedinge, hem tot hunne vriendschap te sullen inlaten , indien hy maar belooven wilde, nevens haar te sullen handhaven de Vryheid deser Landen tegen de Inquisitie , en andere swarigheden daar zy hem dikwils van hadden gesproken : maer die Heer wilde daar na niet luisteren.

Ondertussen tragteden zy ook met alle middelen te vernietigen de afkoop ing der Abdyen , geschiet ten voordeele der nieuwe Bisschoppen, om so doende 't volk afkeerig te maken van den ontfang der selven ; voornamentlik in die plaatsen , daar zy noch niet waren ingevoert. Evenwel soo derfde de Hertogin niet laten het Concilie van Trenten af te kondigen ,

vermits het de Koning zoo uitdrukkelijk had bevolen: maar dese Heeren derfden het wel lasteren, als het afgekondigt was: *en niet konnende* langer veinsen, *vonden goed*, dat yemand van hun ordre, onder de gonst en autoriteyt der Hertoginne in Spanjen gesonden wierd, om den Koning alles breeder uit te leggen. En kort hier op *quam* de Hertogin in den Raad voorstellen, 't geen eenige der selver Heeren, onder dekfel van yver voor Godt en 's Konings dienst, *haar* in de mont *hadden* gelegd; *namementlik* dat zy, overleggende den ellendigen stand deeser Landen, soo vermits de groote meenigte der Ketteren, als schaarsheyd van geld, en weynig middelen om 'et te vinden, om dat de Landen niet alleen in groote schulden, maar de Onderdaanen ook van de schuldige gehoorzaamheid vervallen waren, de Justitie en den Dienaars der selve geen behoorlike eerbiedigheit bewijfende; soo oordeelde zy, dat men dit alles den Koning moeste bekent maaken, 't zy door Brieven, 't zy met yemand af te senden; *en versogt hier op raad*. Maar hier op waren nauweliks eenige opinien gehoord, of zy stelde den Graaf van Egmond voor om deese Ambassade te doen: en belaste den President zijne Instructie in te stellen. En vermits de selve in generale termen, gelijk als de deliberatie was geweest, gestelt wierd: en hadden 'er de anderen niet veel tegen, wetende dat de Graaf de zelve naar hunne meening, nader zou-

de konnen uytleggen. Maar als 't aan de Prince van Oranje quam, seyde hy ; dat men rond uyt moest zeggen sonder langer te veynsen, dat de Staat zoo niet kon blijven staan. Ten eersten : om dat de Religie by alle de omleggende buren in zoo groote beweging en verandering was gekomen, dat het niet mogelijk was hier de selve in haren ouden stand te houden door Placcaten, Inquisiteurs en Bisschoppen, voornamentlik ; dewijl de Geestelikheid zelfs van zeer quaad leven was ; dit zeide hy moest men den Koning rond uit seggen. En ten tweeden : om dat de Onderdanen niet konden met goede oogen sien, dat de Justitie wierd bedient van Regtere en Raads-Heeren, die zig lieten omkoopen, en onder malkanderen door haat en nijd twisteden, tot bewijs neemende 't exempel van den Cancelier van Braband, en de Raads-Heer Maas. Ten derden : om dat de saken van 't Hof waren verdeelt en gescheiden in Drie Raden, die malkanderen beletteden, de een des anderen zaaken tot zig trekkende, en dat het selve niet konde werden geholpen, dan met alles aan eenen Raad te onderwerpen. Ten vierden : dat men in den Raad ven Staten meer Grooten ende aansienelike Personaagien, die gesag by het Volk hadden, moest brengen. Eyndelik : dat het een groote dwaling des Konings was, 't Concilie van Trenten te willen doen onderhouden in dese Landen, zo naa gelegen aan Duitslant ; daar alle Vorsten,

niet alleen Protestanten, maar ook Catholiken 't selve om veele reedenen, tegenspraken en verwierpen: sulks de Koning beter zoude doen, te veinsen en te vernietigen, ofte ten minsten te matigen de straffen en Placcaten: En wat hem belangde, dat hy voornemens was (*zoo als hy zeide*) zig aan de Catholijke Religie te houden; maar evenwel niet kon voor goed keuren, dat de Princen wilden heersche over de zielen der menschen: en hun bene-
 men de vryheit van Geloof en Religie. *Dese en diergelijke dingen zeide den voornoemde Prins* met soo grooten drift, *dat hy daar mede bezig was tot des avonds ten zeven uren, zoo dat de Hertogin, om haar avondmaal te doen, scheide, ende de Resolutie tot des anderen daags uitstelde.* De President *in zijn Huis gekeert, en zeer ontstelt zijnde door deeze redenen des Princen, lag byna den gantschen nacht slapeloos, en met gedagten, hoe dit te beantwoorden, en tegente gaan; En meest bekommert zijnde, vermits hy had gesien, dat genoegsaam alle de Heeren (de Heer van Barlaymont uitgesondert) 't selve hadden toegestaan: werd des ugens, zo als men hem kleede, van een geraaktheid geslagen: sulks zijn Huisgenooten ende goede Vrienden oordeelden, hem in zeer groot ge-
 vaar te zijn, ende 't gerucht, dat het met hem gedaan was, door de gansche Stad liep; Maar de goede Godt bragt hem allengs tot zijn voorige gesondheid. Onderentusschen bekleede de Heer*
 Ioachim

Joachim Hopperus *zijn plaats* in den Raad, en voegde door het ingeven des Prince van Oranjen, yetwes aan de Instructie voor den Grave van Egmond, *die hy nogtans* door eenige woorden maatigde, zoo veel doenlik was. De President door zoo een gevaarelik overval gewaarschouwt, zig te moeten wagten van alle het geen hem daar toe wederom mochte doen vervallen, hield ootmoediglik by den Koning aan om zijne ontslaging, en versogt met een den Graaf dit overval den Koning mondeling te willen aandienen, op dat hy des te ligter van zijn ampt ontslagen wierd; *dit gebeurde* in het begin van Ianuarius vijftienhondert vijf-en-tseftig Roomse stijl.

De Graaf van Egmond na Spanjen vertrokken zijnde, wagte een yder met groot verlangen naa zijn wederkomst; en meenden veele, die na nieuwigheid haakten, hier door in 't korte een verandering in den Staat te zien: maar in 't begin van May weder gekomen zijnde met 's Konings antwoord, en behaagde 't hun niet. Want de Koning had'er, om de zaaken van de Religie te onderzoeken, gestelt negen Persoonen, die hem daar van zouden rapport doen; en schreef wel uitdrukkelik, dat hy liever duisend dooden zoude sterven, als eenen vinger-breed van de ware Catholike Religie wijkē. Ook quamen niet lang daar na andere brieven, waarin de Koning gebod, dat men zonder eenigfins te veinsen, de gevangen

vangen Ketteren en Weeder-doopers executeerde. 't Welck de genoemde Heeren zeer ontstelde, *als meede den Grave van Egmond; wien door de anderen werd verweten; meer zijn eigen voordeel by den Koning, als dat van den Staat te hebben betracht: en dat hy door de eere en geschenken in Spanjen genoten, zig had laten corrumpeeren. De gemelde negen Persoonen, namentlijk, 3 Bisschoppen, 3 Doctoren, en 3 Presidenten, ten Hove geroepen zijnde, seiden 'er hun advijs, in 't byzijn der Hertoginne, des Prince van Oranjen, des Grave van Egmond en Hoorn, en eeniger anderen; Maar 't advijs en geviel hun niet, hoewel de gemelde negen personen eenigfins tot moderatie genegen waren, en de Koning daar na verklaarde, daar toe niet te kunnen verstaan. Van dien tijt af begonden verscheide Heeren qualik van den Koning te spreken, ende den volken quade opinien van den Koning in te drukken, de schult van alles nogtans leggende op den Cardinaal, en anderen, die zy Papisten en Cardinalisten noemden. Sy staken de Hoofden te samen om raad te slaan, hoe hier tegengegaan. Ook lasterden zy ten hooghsten, alle die den Staat tragteden te houden by zijn oude regeering, door de voorgaande Princen van den landen voorfigtelik ingestelt. Maar vermits de Prins van Parma, Soon vande Hertogin, ondertrouwt was aan een dogter van 't Konings bloet van Portugaal, en de Graaf*

van

van Mansveld met een uitgeruste Vloot *daar na toe was gesonden*, om de Bruid over te haalen, zo stelden zy de te nemene resolutie uit, tot zijn wederkomst; *wetende* dat op de Bruiloft alle de voornaemste Heeren en Adel van 't Land moest genoodigt werden, 't welk hun seer dienstigh kon zijn.

De Bruiloft *wierd geraamt* tegen 't begin van November op 't Feest van S. Andries; en om dese reeden waren meer Vlies Heeren, als ooit te vooren, vergadert: *sulks gemelde* President, Cantzelier van de Ordre zijnde, die gelegentheid waarnam, *hun ernstelik te vermanen*; dat dese Ordre voornamentlik ingestelt was, om de H. Catholike Religie te handhaven, en de eendragt onder de grootste Heeren te voeden; op dat de Staat op dese twee Fondamenten onbeweeglik bleve: Dat het Catholijk Geloof vande Apostelen was afgedaalt tot onse tijden, en dat S. Andries, Patroon der Ordre, een der zelve was geweest; welke geboden zijnde van den Proconsul Agænus de afgodē te offeren, antwoorde; dat hy dagelicx den Hemelsen Vader opofferde her dierbare lighaam en bloedt zijns eenigen Soons Iesus Christus: waar uit de groote dwaling der hendaagse Ketters klaarlik bleek, die met afgryfelike Godslasteringe d'eerwaardige Offerhande der Misse tegenspraken. *Daar by voegende*, dat naa eenigheit in Religie, hier niet-wes kragtiger kon zijn om den Staat in wesen

te

te houden, als eendragt onder de voornaamste Heeren; om dat zoo doende alle quade voornemers der quaadwillige vyanden, als mede der Ketteren en ongetrouwe Onderdanen, in rook zouden verdwijnen. Dit door den Prefident met veele reedenen bekleet zijnde, en behaagden niet aan allen: *Want Mes Hammes Toison d'or, die zeer met Ketterny besmet was, seide, dat de Prefident een fabultjen uit de Gulde Legende van Sint Andries had vertelt; 't welk den Markgraaf van Bergen deede vragen, waar de Prefident dat gelesen hadde; en die zond hem het Boekjen der Discipulen van Achajen, na S. Andries dood uitgekomen, wederleggende dus de lasteringen van dien ongelukkigen Mes Hammes Toison d'or. En men zag meer en meer, dat verscheide Edelluiden de nieuwe opinien toegedaan waaren, door de verleiding van gemelde Hammes, die met veele familiareluk verkeerde. Ook waren 'er andere jonge Edelluiden, die in plaats van op de Catholike Academien te studeren, gelijk men meende, te Geneeven, en in andere besinette plaatsen, zig onthouden hadden; van waar zy 't vergif in deese Landen bragten.*

De Bruiloft met de Tornoy-speelen geëindigt zijnde quamen 'er brieven van den Koning aan de Hertogin, haer belastende, zorg te dragen dat de Placcaten op 't stuk van de Religie onderhouden, ende de Inquisiteurs in 't pleegen huns ampts met alle hulpe wierden gestijft.

gestijft. Dese Brieven aangemelde Heeren van den Raad meede gedeelt zijnde, wierden verscheiden daar door ontroert: en oordeelende, dat door het divulgeeren der zelve veele van 't Volk teegen den Koning zouden kunnen werden opgemaakt, zoo raaden zy de Hertogin, dit bevel des Konings aan alle de Hoven Provinciaal te schryven, daar byvoegende, dat de Koning zien zoude, wat hy geboden had. De President *eenig sins* voorfiende wat 'er op volgen zoude, raade, dat men 't nog verbor-gen hiel, tot dat de Koning gewaarschout was, hoe zijn gebod hier opgenomen wierd: maar d'anderen dreven, dat men met uitstellen den Koning ongehoorzaamde, en de Hertogin in ongenade komen zoude: de President *bier te-gen*, dat hy alleen de ongenade soude dragen willen; maar 't en hielp niet: de Hertogin voegde sig met de Heeren, en gebod, dat men de Brieven aan de Hoven afvaardigde: waar op een der voornaamste Heeren, met een lachent wesen een ander in 't oor zeide; wy sul-len wel haast een schoon begin van de tragœ-die zien. Korts daar aan *quamen* Gedeput. (op-gemaakt, zo men gelooft, door eenige der voornaamste Heeren van den Raad) der 4. Hoofsteden van Brabant, klagen, over 't gebod des Konings; en versoecken, dat mē de Hertogin zo wel informeerde, dat men hun met Placcaten en Inquisitie niet en beswaarde bovē gewoonte.

De Hertogin dit verstaan hebbende, evoceerde

de de zaak tot sig, en *wierd daar over in dē Raad van Staten zeer getwift: want de Raads-Heeren van Braband seiden*, noit Inquisitie gehad te hebben, ende dat de Keiser Karel eenige strengheit der Placcaten had weg-genomen; *waar op die van den Secreten Raad de Apostolische Bulle voor de Inquisiteurs met de Geboden des Keisers en des Konings overleverden, en het contrarie staande hielden: Maar de Hertogin en anderen, die van de Inquisitie afkeerigh waren, hielden't met de Raden van Braband.*

Onderentusschen vergaderden de Geconfedereerden te Beeda, en te Hoogstraten. De Heer van Breedenrode en de Graaf van Nassouw met anderen van hunne factie, *sonden hier en daar hun Gesanten, om Edel-luiden aan hun snoer te krijgen, en te brengen tot't onderteecken en van het Verbond; waar in zy de strengheit der Placcaten en Inquisitie weygerden langer te dragen, en andere dingen tot nadeel des Konings voorstelden. En hoewel dat onder eenen anderen dekmantel geschiede, zoo was evenwel het vermoeden, dat dit herquam van eenige Heeren uit den Raad van Staten. Dit gerucht quam de Hertogin haast ter ooren, als ook, dat in't kort hondert Edel-lieden te Brussel zouden komen met een Request, verzoekende afschaffing vande Placcaten en Inquisitie, en vryheit van Religie en Conscientien. Waaron zy, door raad eeniger Heeren, bezig was met de Placcaten te doen oversien,*

sien, en te versachten, 't geen men te hard
 zoude bevinden; als den 5 April, een groote
 menigte van Edel-luiden aan quam: audien-
 tie versocht hebbende, quamen zy in ordre
 met een lange sleep deese Requeste aan de
 Hertoginne presenteeren. *Men bevond dat zy*
wat sachter was ingestelt als hun verbond
mede bracht, vermits hun was ter ooren geko-
men, dat de President had gesegt, dat men hun
't Crimen Majestatis zou kunnen ten laste
leggen, indien zy zig niet matigden. De
Hertogin antwoorde, dat zy 'er den Koning
door Gesanten over zoude schrijven, en haar
best by hem doen, na den eisch der saken: dat
zy ook aan de Inquisiteurs en Magistraten
zouden schrijven, zig zo voorzigtelik te dra-
gen, dat niemand reeden kreeg van klaagen:
Eyndelik vermaande zy die Heeren, zich onder-
dertusschen van alle nieuwigheid te wachten.

De Mark-Graaf van Bergen, en de Heer
 van Montigny *wierden naa Spanjen gesonden,*
om des Konings meening te verstaan: maar
't voornaamste ooghwit nochtans van die de
keur deser Heeren uitwrochten, was, om den
gemelden Kardinaal te beswaren. Ondertuf-
schen ontboden de Geconfedereerden alle die
om de Religie gebannen warẽ, en lieten Ket-
tersche Predicatieen doen; als mede roepen Vive
le Geus: welke naam Geus zy zig zelve had-
den gegeven. En vermits de Gesanten in Span-
jen vertoefden, vergaderden zy wederom
 te

te S. Truyden, tot zig roepende *uit andere Steden veele*, die de nieuwe Religie toegedaan waren: *wien zy voorstelden*, de nootsakelijkheid om geld te verschaffen tot den Oorlog; om volk tot hun *Verbond* te trekken, ende *Ca-*tholiken door eenig extraordinaris middel een vreesse aan te jagen: *Namentlik hier en daar* gedebaucheerde fielten *onder het Graaw* te Vergaderen en te Huyren: om daar mede kerken en kloosters te plonderen: *gelijk als* in de maand van Augustus en Septemb. geschiede met een ongewoone moedwillige stoutigheid; *sulks* nauweliks des Konings Kappel en de Kerken van Brussel verschoont *wierden*: *alwaar* de Hertogin in zeer groote vreesse was, en in beraad nam de Stad te verlaten. In dese benauwtheid bad zy met weenende oogen den President om raad; en hy antwoorde, dat zy al over twee jaren had gesien, wat eenige met hun raad en actien voor hadden; en dat hy evenwel niet had ontsien hun haat en nijd op zijnen halse te halen, met in den Raad vrymoedelik te seggen 't gunt hy oordeelde te strekken ten dienste des Konings; tē gemeene ruste; als mede ter behoudenisse der ware Religie, en der Iustitie. De Hertogin bekende misleid te zijn, en hield by den President aan om raad *in deese verwarden stand*: Hy antwoorde, dat de wil des Konings op't stuk vā de Religie haar bekend was; als mede 't gunt meermaels daar over aan dē Konink geschreven

ven was ; en dat 'er dien volgende niet wes en was te doen, dan te resolveeren, of zy den Konink wilde gehoorfamen, en niet meer met de anderen veinsen ; en dewijl alle haar magt van den Koning dependeerde, dat hy haar niet en had te raaden, dan zig naar 's Konings wil te voegen; *en dit zeide zy allesins te willen doen: en vraagde verder ; wat eerst noodig gedaan ware? De President antwoorde ; dat zy 't selven ook anderen in den Raad van Staten, en die 't bewind over Provinciën hadden, moeste vragen; te weten, of zy haar absolutelik zouden helpen in 't executeeren van 's Konings bevel ; en indien dit wierd geweigerd, noodsaakelik te zijn, dat zy alle persuasien gebruikte, om de zelve te doen volharden in getrouwigheyd tot den Koning; als mede den eed af te neemen van die sig rond uit verklaarden: maar dat sy sig wagten moest van die daar op dobbelsinnig antwoorden ; en in tegendeel belasten, aan die 't met haar hielden, wel naaw forge te dragen, dat zy niet eenmaal schielik en wierden overvallen. De Hertogin *dat gedaan hebbende*, vond 'er zeer weynig, die rond uitspraken; *en onder die zijn waardig genoemt, de Graaf Mansveld, de Hertog van Aarschot, de Baron van Barlaymont, en de Heer van Noircarmes ; hoewel zy byna alle van de sake wanhoopten, en de Hertoginne radende na Bergen in Henegouw te vertrekken: waar tegen de President alleen zig stelde ; maar**

zy

zy meende hem President tegen zijn wil mede te nemen; *want* zy riep hem eenmaal des uchtens zeer vroeg ten Hove, *alwaar* hy haar reisvaardig vond, *en* de gemelde President *haar* met alle mogelijke redenen *afrade*, Brussel, Setel der Princen met de Raads-Heeren en andere Ministers van Staat, die de Koning haar had bygevoegt, te verlaten, *en* dat nog sonder hun te waarschouwen: ook *bad* hy zeer, dat zy hem tegen zijne wille niet mede en name, also hy liever alles zoude afwagten, als dese schande op zig laden. Hier mede *wierd* zoo veel tijds gewonnen, tot dat de andere Heeren ook kwamen, *als* ook de Magistraat, die verboden had de poorten te openen. Hier mede, *en* om dat *eindelijk* de Burgers toe lieten, sodanig Garnisoen in de Stad te brengen, als de Hertogin zoude begeeren, 't welk zy te vooren hadden geweigert, liet zy sig geseggen. Ook waren de Burgers te vreden, dat men nog eenige Burger-Vaandels ligte, om neffens de anderen de Stad tegen geweld van buyten te bewaren. De Hertogin maakte den Graaf van Mansveld Gouverneur van Brussel, *en* zond den Prins van Oranjen naar Antwerpen: den Graaf van Hoogstraaten naar Mechelen: den Graaf van Egmond naar Vlaanderen: de Graaf van Hoorn naar Doornik: *en* den Heer van Noircarmes naar Valencijn, om dat wel te bewaren.

En om dat binnen Antwerpen Predicanten waren van de Calvinise en Luterse Secte, soo liet

Liet de Prins van Oranjen en de Magistraat, hoewel in weerwille der Hertoginne, aan de zelve tot het bouwen van Kerken, tot oefeninge van hunne religien: 't selfde geschiede ook te Doornik, en in eenige andere Steden; alwaar de Geconfedereerden uitstrooiden, dat het de Hertogin had toegelaaten; hoewel 't zoo niet was: Want sy seer noode en tegen haar wille allenlik had toegestaan, om grooter oproer voort te komen, dat men de Predicatie niet zoude stooren met gewapender hand ter plaatse, daar men te vooren gepredikt had: waar mede nogtans de hand van de Justitie niet gesloten wierd; hoewel de Sectarissen meenende hunne saken in sekerheid gebragt te hebben, zig bevonden uit te breiden, en de oeffening van nieuwe Religien aan te nemen. Om welk te beletten, de Heer van Noircarmes, door last der Hertoginne, na Valenciën trok; maar de Burgers en de Magistraat stonden hem daar in hardnekkig tegen; zo dat hy eindelijk genoodsaakt wierd soldaten te vergaderen om de Stad te benauwen. De Geconfedereerden vergaaderden ondertusschen ook Krijgsvolk by Rijssel, in 't Dorp Waterloo, (den President wegens de Proosdy van S. Baafve toekomende) alwaar de Heer van Rastigem de zelve verstroide, en een goet getal dede sneuvelen: maar zy vergaderden wederom by Lannoy, om Valenciën te ontfetten; zo dat de Heer van Noircarmes met 't grootste deel zij-

ner soldaten hun van Valencijn teegen trok en versloeg: ook nam hy onverwacht de Stad Doornik in, en keerde daar naar wederom in het Leger voor Valencijn: waar op 't overgeven der Stad gevolgt zijnde, de Heer van Breedenrode, als 't Hooft der Geconfedereerden, te Antwerpen eenige verbonde Edellieden by een vergaderde, en met dreigementem aan de Hertogin schreef, dat hy te Brussel zoude komen: maar die Stad wel met Garnisoen voorsien wesende, ontstelde zy zig niet; in tegendeel antwoorde sy hem moediglik: soo dat hy zelfs bevreesst werdende, met eenige soldaten, even te vooren door hem aangenomen, naa Vyanen vertrok: ende de Hertogin, bedugt voor Uitregt, de Graaf van Megen met eenige Vaandels soldaten, in zijn Gouvernement Gelderland gelicht, daar na toe dede trekken: waar mede Bredenrodens aanslagen gebroken wierden.

Ten selven tijde meenden de Geconfedereerden ook Walcheren in te nemen, met de Steeden Vlissingen en Middelburg; maar de Hertogin belette de het selve; zoo dat sy zig in 't Dorp Oosterweel quamen nederstaan: alwaar de Hartogin dadelik den Heer van Beauvois met eenige Vaandelen soldaaten na toe sond; die de selve t'eenemaal versloeg, in 't gesigte van Antwerpen, des Princen van Oranjen, en des Graven van Hoogstraten; sulks in die Stad een groot oproer ontstont; de

Cal-

Calvinisten tegen *de* Catholiken *en* Luiters en in de wapenen *komende* : 't *welk* door tusschen komen van eenigen gestilt zijnde , begonnen *de* Ketters *en* de Rebellen den moed te verliezen : de Magistraat van Antwerpen zelfs versogt pardon by de Hertogin , *en* beloofde op seekere conditien te gehoorfamen ; *maar* *het* *wierd* zoo gemaakt , dat zy zich t'eenemaal voegden na 't gunt de Koning , *en* de Hertogin zoude beveelen. Zy trokker *dadelijk* met eenige soldaten in , *en* dede de nieuwe Kerken afbreeken , *als mede* de oeffeningen van alle nieuwe Religien ophouden. *En vermits na 't overgaan van* Valencijn , de Rebellen nog Maastrigt *en* 's Hertogen-bos hielden , ging 'er de Heer van Noircarnes met eenige soldaten *en* stukken geschuts na toe ; zo dat zy zig overgaven ; *en* die Heer daar van daan na Holland *trok* , tegen de Heer van Bredenroode , die met eenige voetknechten te Amsterdam *was* , *en* *het selve merkende* , te water ontvluchte : *maar* eenige zijner Edellieden *en* Kapiteinen , die hem meenden te volgen , *wierden* door de Soldaten des Graven van Arenberge achterhaalt , *en* gevangen.

Gemelde Heer van Bredenroode had een weinig te vooren zeer by den Graaf van Egmond aangehouden , om door sijn tusschenspreken by de Hertogin in Genade te werden aangenomen : *maar* zy *en* wilde daar niet toe verstaan , dan op conditie , dat hy zig t'eenemaal

maal onder des Konings believen moefte stellen; *waar op hy niet goed vond zig te vertrouwen, en vertrok buitē's Lands; alwaer hy, geen ander middel wetende om zijne melancholie te verdryven, dan met dronken drinken, van een heete koortse wierd aangetast, en stierf.*

In dese tijd sonden eenige Protestante Vorsten van Duitsland Gedeputeerden aan de Hertogin te Antwerpen, verzoekende dat zy geen strengheid en wilde gebruiken tegen die de nieuwe Religie toegedaan waaren: *hoewel zy'er byvoegden, niet te willen verontschuldigen de Rebellen ende de Beeldstormers. Waar op de Hertogin antwoorde, dat de selfde, die in dese Landen de nieuwe Religie hadden willen invoeren, oorzaak waren van alle de Rebellyen en oproerigheden; en dat zy daar in niet anders konde doen, dan de Koning zoude belasten. De Keiser, die over dese saken Seghsman versocht was te zijn, kreeg ook het selfde antwoord.*

De andere Hollandse Steden volgden 't exempel van Amsterdam: en de Graaf van Arenberg hebbende de Ketterse Predicanten uit Leeuwaarden gejaagt, en de Burgery bevre- digt, wist die van Groeningen zo te beleesen, dat zy Garnisoen innamen; *waar door men het Land in korten tijd in zijn voorgaande stand herstelt zag. De Hertogin te Antwerpen zijnde, en overdenkende, hoe diepe wortelen de Kettery daar geschoten had, beraade zig naar-*

naarftelik met den Raad, hoe men die allengskens, zonder den Staat zeer te beschadigen, zoude kunnen uitroejen: en dede ten dien einde een gebod afkondigen, dat by den Koning niet wel genomen wierd, tot dat de Hertogin hare beweeg-reedenen hem overfchreef. De Koning onderrecht zijnde van al het gunt in defe Landen gefchiet was, hield den Markgraaf van Bergen, ende den Heere van Montigny, die den voorleden Somer in Spanjen waargefonden, by zig, tot de Hertog van Alba in het Land gekomen was met Krijgs-volk, ende beloften dat de Koning haast zoude volgen. Onder-en-tuffchen wierd de Marck-Graaf van Bergen ziek, ende ftierf. De Prins van Oranjen ontftelt over de komfte des Hertoge van Alba, vertrok naa Breda, terwyl die van Antwerpen hun accoord, als gefegt is, maakten; en zijne kostelikfte goederen voor uit naa Duitfland gefonden hebbende, volgde korts daar aan. De Graaf van Hoogstraten ging ook elders woonen onder eenen gefogten dekmantel. Gemelde Prins van Oranjen vermaande den Graaf van Egmond niet al te veel te vertrouwen. Van die tijd af gingen hunne faaken achter uit; en beschuldigden malkanderen van onvoorfigtigheid, daar in; dat zy zig den voorleden Soomer door de Hertogin hadden laten raden, het groot getal Krijgsvolk te voeten te paart, in Duitfland aangenomen, niet in het Land te brengen:

ende dat zy de wreedheeden , tegen de Beelden gebruyk , hadden moeten pleegen tegens de Papen; Monniken, Doctoren en Hoofden der Catholiken.

De Koning onderregt zijnde van alles , het gunt in 't jaar 1566. gebeurt was , en overleggende dat het geen Vrouwen werk was , soodanige troubelen neder te leggen , ende ordre in het toekomende daar tegen te stellen , vond goed een aansienelik Persoon uit zijn Hof over te senden , om Mevrouw de Hertogin , zijn Suster , te helpen , en in tijden van nood de wapenen ofte de Iustitie te gebruiken , tot uytroejingen der wederspannige , en Autheyren der beroerten en Ketteryen : En naa lang beraad en vond men in 't Hof geen bequamer als de Heer Ferninand Alvares , Hertog van Alba , die ten tijden van wijlen Keiser Karel een aansienelik Overste was geweest , soo in 't beleg van Perpignan tegen de Francoisen , als in andere Oorlogen in Duytsland , Italien , en Napels : En daer-en-boven had hy aan het Hof de eerste plaats verkreegen in 's Konings Raad. Dese wierd dan afgesonden ten dien eynde met een onbepaalde Magt , en quam hier in Augustus des jaars 1567. gewapender-hand , vergeselschapt met veele Kapiteynen ende welgeoeffende soldaten , als meede andere Luiden , die hy in de Iustitie meende te gebruiken. Maar voor zijn aankomst waren deese Landen genoegsaam in een volkome rust gebragt

gebragt door de voorsigtigheid der Hertoginne en die van haren Raad: want 'er nog Stad, nog Dorp haar ongehoorzaam was, of daar de Catholike Religie niet was herstelt. En zy begon nu met goeder ernst Justitie te oeffenen over d'Authouren der nieuwigheeden en troublen; hoewel zy meest ten Lande uyt vlugteden. Sulks de Hertog van Alba, zonder eenig wederstand te Brussel gekomen, ende de Hertoginne zijnen last bekend gemaakt hebbende, werk begon met de hand op eenige der voornaamste Edellieden te leggen; als ook met eenen Raad by zig te stellen, die hy den Raad van Troublen noemde: Waar't Hooft was een Spaansche Licentiaat, genaamt Ioan Vergas, met eenige anderen voornaamste Raads-Heeren, uit de Hoven van Justitien dezer Landen, die 'er niet meer hadden te seggen, dan hun goetdunken; vermits de Superintendent Vergas dan alleen alles voor den Hertog bragt, die quansuis 't vonnis streek, ende teekende. Wel is waar dat men in 't begin nog eenigfins de Raads-Heeren kende, maar eindelijk wierden alle saaken t'eene-maal afgehandelt naa 't believen van Vergas, die van zijn eige Spaansche Natien werd geoordeelt te zijn de wreedste, strengste, ende toornigste die men zoude kunnen vinden: waarom hy te voeren in Spanjen van een Regter-ampt afgeset, en, naa sommigen seyden, gebannen was. Evenwel, vermits de Her-

tog oordeelde dat 'er een fcherp mes van nood-
 den was, om de Ketteryen ende Oproermaa-
 kers uit te roejen, zoo meende hy dat deeze
 Vergas hem wel te passe zoude komen, en
 dat de Landsaaten al te zagt zouden willen
 handelen. Waarlik, vermits het quaat zoo
 groot was geweest, oordeelden veelen niet
 vreemt te zijn, eenige Extraordinaire Mid-
 delen te gebruiken, met maatigheid zonder
 groote strengheid, om niet de Justitie in een
 al te groote strengheid te doen veranderen.
 Ook hoopten de zelven, dat de Hertog zeer
 ligtelik alles tot den ouden vreedfamen ftant
 brengen, zig een groote naam maken, ende
 met de Ingeseetenen, wat hy begeerde,
 doen zoude; indien hy maar alleen modera-
 tie wilde gebruiken nevens zijne groote voor-
 figtigheid ende naarftigheid in tijden van
 Oorloge ende Vreede, als mede zijne bezon-
 dere welfpreeckendheid in de Spaansche
 Taale, ende heusheid in het omgaan met
 menfchen; daar meede hy zonderling be-
 gaaft was. Maar om dat hy veel meer zijne
 reputatie hield, als de voorgaande Gouver-
 neurs, ende geen Edel-lieden gebruikte dan
 van zijn Natie, (lieden van geringe afkomst,
 die noodfaakelick hun profijt fogten) soo
 en kon hy de gemoederen der Landsaaten tot
 zig niet trekken. En Vergas met eenige an-
 deren van zijnen Raad, toonden onder dek-
 fel van 't Land te willen fuisveren van kette-
 ryen

ryen en oproeren, *niet zoo zeer gencegen te zijn de dwaalende op den regten weg te brengen, als wel met het confisqueeren hunner goederen, den Koning te willen Verryken. Dit kon men zien aan de groote meenigte, die ten Lande uitgebannen wierd, soo groote Edellieden, als andere gequalificeerden; die zoo veel niet hadden misdään, of men zoude se ligtelik op den goeden weg hebben kunnen brengen: want 'er veele wierden gevangen ende ge-executeert om zeer ligtvaardige oorsaaken, als by exempel, om uit nieuwsgierigheid in eenige Predicatieën geweest te zijn: En dat joeg de anderen, die gedagvaart wierden, zoo grooten schrik aan, dat zy niet derfden verschijnen; sulks men die, zonder verder de zaak te onderzoeken, bande en de goederen aansloeg. 't Welk de Paus ende de Koning met sagtigheid ende een pardon wilden beteren: maar vermids sy daar op ook wilden hooren het advys van Vergas en zijnen Raad, zoo sleepte de zaak zoo lang, dat 's Koninks genade bynaa vruchteloos wierd. Want zy onder-en-tusschen 't vet van de keetel schuymden, en alle goederen aansloegen, die zy konden achterhaalen. Daar-en-boven bepaalden zy 't pardon zoodanig voor die nog onder hunne handen niet hadden geweest, dat zelfs de Magistraats Perfoonen, die naar hun oordeel, de oproeren zoo moediglik niet hadden tegen-gegaan, als zy ampts-halven schuldig waaren, bui-*

ten gefloten wierden, en ingedurige vreefe bleeven, dat men 't hun eenmaal zoude doen betalen. Waar door de gebannen, in zoo grooten getaale zijnde, derfden denken op middelen, om weederom in hun Vaderland te komen: ende de bevreesden, om zig te verseekeren, tegen deser Rechteren strengheid: die, vergeselschapt zijnde met Een groote begeerte tot anderer luiden goed, veele eerlike menschen ontstelde. Ook ledender veelen schaaden, die gantsch onschuldig waren, naammentlik; Geesteliken, Gasthuisen, Weduwen, Weesen, en anderen, zo rijken als armen, die eenig regt of renten op de goederen der gebannen hadden, jaa, met een woord, alle Schuld-eiffchers der verbannen: want Vergas sloot de handen aan alle Regteren ende Hoven, willende alleen in zijnen Raad van alle Confiscatien geoordeelt hebben: soo dat de arme lieden met groote onkosten Jaaren naa een hun Processen moesten vervolgen, en dat nog zonder uitkomst, vermits de quaade konsten die daar toe wierden gebruikt. En die dese saaken meest handelden, hadden den Konink wijs gemaakt, dat hy meer profijts uit dese Confiscatien zoude trekken, als of hy een groot Land gewonnen had: Maar hy werd wel degelik bedroogen; door dien die goederen zeer beswaart wierden bevonden. Behalven dat, moestende goede ende gehoorfame Onderfaaten 't selve boeten; want de

verban-

verbannen niet alleen met Zee-rooven en plonderen veele goederen naamen ende befchaadigden ; maar byna alle Zeevaart ende Koopmanschap beletteden : foo dat het profijt des Koninks in geenen deele kon opwegen de fchaade , die zijn goede Onderfaaten leeden ; fonder hier nog onder te reekenen , 't Land-bederven en plonderen van Steeden , dat hier op volgde , niet alleen door de vyanden , maar ook door des Konincks foldaaten , daar niemand eenig voordeel van genoot. Maar wierd de Koninck genoodfaakt , en ZAL HET NOG W E R D E N , eer hy uyt defe Troubelen raakt , groote onkosten te doen , ende Wiffelen over te maaken : 't welk men alles had konnen voorkomen , indien men E E N I G E M O D E R A T I E ende G E N A A D E had willen gebruiken , om zoo veele gebannen in 't Land te houden. Ook fouw men klaarlik meer profijts hebben getrokken uit boeten , als uit het aanflaan aller goederen , die feer veel kofteden van bewaaren. Ja men bevond , dat de meeste Steeden wierden ingenomen door intelligentie der verbannen met hun Vrienden en Bloed-verwanten , die uyt medelijden hun toegedaan waren : daar-en-boven , de verbannen in 't eerfte maar een weynig , wierden door het woonen in Ketterfe Landen , gantsch befmet , ende door armocde genoodfaakt , fich tot rooven ende andere boosheeden te begeeven : foo dat die ftrenghe Rechters , willende de

Confiscatien vermeerderen, niet alleen veel goederen, maar ook zielen deden verloren gaan. Aan Dieners, die den Koning in tijds waarschouden, ontbrak het hem niet: maar hy geloofde niet; en sal nu zien, wat profijt hy gedaan heeft: ten minsten behoort hy voor het toekomende wijfer te zijn, en zig voornamentlik in dese nieuwe troubelen, die veel zwaarder zijn als de voorgaande, te wagten van de selfde strengheid, ten zy hy gantsche Landen en Steden wil ontvolken en verarmen; gelijk sommige alreede gelooven, dat dese vreemde Spaansche Raads-Heeren dit voor hebben, om zo veel te gemakkelijker dese landen, zonder eenige tegenstand, te kunnen regeeren: waar toegantsch niet te gelooven is, dat de Koning zoude genegen zijn; want hy van zelfs goedaardig is, ende deze Landen altijd een goed hart heeft toegedragen. Ook zou men dese Landen met verarmen ende ontvolken, den Buren ten besten geven, die over langen tijd hebben getracht de selfte te verineesteren; ende dan zoude de Koning eerst zien, wat schaade zoude overkomen zijn andere Landen en Rijken, die zo langen tijd gewoon zijn uit dese Landen geholpen te werden.

Uit de zelfde onverzaadelike begeerte, van den Koning met confiscatien te verrijken, ontstond noch een ander groot quaad; want om dat de Raaden van Troubelen saagen dat hun
manier

manier van procedeeren ging tegen de Wet-
ten en Privileedjen van 't Land, door den Ko-
ning, in zijne blyde inkomsten en anders, met
Eeden bevestight: *antwoorden zy, als men het
hun voorwierp; dat men daar gansch geen re-
gard op en behoorde te nemen, En daar door
begon 't gemeene Volk staande te houden, dat
het den Koning geen dienst of gehoorzaam-
heid schuldigh was, soo lang als de gebroken
Privileedjen in verbonden niet waaren her-
steldt. Boven al was 't een vreemde saak,
dat men de verre-afgelegene Provinciën,
als Over-Yffel, Groeningen, Gelder-en
Vriesslandt, die ghewoon waren door hun
eigen Hoven Provinciaal geoordeelt te wer-
den, ten Hove evoceerde, ende dat noch voor
extraordinaire Rechters; waar de Vreemde-
lingen, de meeste autoriteit hebbende, en-
de geen kennisse van de maniere en stijl van
procedeeren deser Landen, naa de Spaanse
Wetten oordeelde, al waren zy recht tegen
de onze strydende. En het quaadste van al-
len was, dat men niet mocht komen in Ap-
pel, Reformatie, of Revisie van hun Senten-
tien, vermits die ghepronuncieert wierden
door den Hertogh, van den Koning met
een Souveraine maecht voorsien, om zon-
der eenige bepaling, van alles by arrest te von-
nissen.*

*Sulks dese Raden van Troubelen, hun magt
voelende, verder gingen, en zig deden behandi-*

gen alle costumen , om die naa hun believen te hervormen ; hoewel zy het werk soo woest vonden , dat zy 'er de handen niet aan en derfden staan. Ia zy quamen soo verre, dat zy belasteden, dat men des Konings Chartren van alle en yder der Provincien hun overgave ; maar zy wierden door eenige oude Ministers belet, die vertoonden 't gevaar en de ongemakken , die 'er uit souden kunnen rijzen, indien men zoo ligtvaardiglik de geheymenissen der Landen en Princen openbaarde, so ten aansien der Ingesetenen , als der omleggende Potentaaten , waar door men in zeer gewichtige inconvenientien zoude kunnen vervallen. Ook begeerden zy eindelijk , om niet wes onge- roert te laten, dan men hun kennisse dede hebben van de Commissien, Ordinantien en In- structien voor de Hoven Provinciaal, en Gouverneurs : 't welk strekte , om den gantschen Staat om te keeren , En alle Profijten aan zig te trekken, alle welke nieuwigheden van Plac- caten en Mandamenten des Raads van Trou- belen , niet alleen gemeene Onderfaaten, maar ook de lieden van Justitie ontstelden ; aangesien de selve byna alle strekten tot be- vestiging en vermeerdering der Confisca- tien.

En behalven dit middel van Confiscatien , om den Koning te verrijken , begeerde de Her- tog van Alba nog onmaatige schattingen ; na- mentlik, den hondertste penning van alle goe- deren

deren zoo roerende *als* onroerende voor een maal, en den tienden penning van 't verkoopen der roerende, *als meede* den twintigsten penning van 't verkoopen aller onroerende goederen voor *altijds*; dewijl'er niet wierd bygevoegt, hoe lange 't selve soude duuren. Ook wierd deese schatting met zoo een hevigheid gedreven, dat de Staten, die 't selve niet wilden toestaan, moesten hooren; dat men se voor den Raad van Troubelen zoude dagvaarden, als hebbende door hun nalatigheid *in de voorgaande Troubelen*, alle hun Privilegien verbeurt, *ende dienvolgens* alle auctoriteit verlooren, om zig met zaaken van Staat te moejen: Sulks het den Koning vry stond, zijn onderdanen te bezwaaren naar zijn believen. En men dreydese ten dien eynde met Spaanse besettingen, welke naa haar discretie leven zouden, of ten minsten zy gehouden zijn, aan de selven zoodanig servies te verschaffen, als men haar zoude toelleggen. En dit wierd aan de Stad Uitregt in het werk gestelt, om dat zy dese schatting weigerde, hoewel zy andere goede presentatien dede. *Sulks* dese strenge heevigheid *in 't uitwerken* van den tienden penning, *ten deele* oorzaak was der gevolgde Troubelen; want de gelegentheid van 't Land *de selve* zeer kwalik dragen kon, *als krielende* van menschen, die van Manufacturen levende, gewoon zijn de zelven in vremde Landen te vertieren, *ende*

ende daar-en-tegen Kooren , Wijn en andere Waren , noodzakelik voor 's menschen leven , in dese Landen te brengen.

En hoewel de Staaten deser Landen 't selven daar na ligtelik toestonden , uit reverentie tot den Hertog , en op toefegging , dat men 't niet zoude executeeren ; zoo vertoon den zy evenwel , ziende dat men 'er daar naa mede voort wilde , de groote ongemakken , die zy meer en meer apprehendeerden ; en als dat niet hielp , wierden eenige Staaten te raaden eenige Gedeputeerden tot den Koning in Spanjen te zenden. De Rebellen ende Verbannen dese gelegenheid waarnemende , deden veele menschen en Steeden vergeeten de gehoorzaamheid , die zy den Koning schuldig waren , ende teegen den Hertog opstaan. En hoewel de Koning daar na afstand deed van den tienden Penning , mits 'er jaarliks twee Millioenen Guldens verschaft wierden door de Staaten deeser Landen , zoo en had 't selve geen voortgang ; ten deele om dat de Landen door de geduerige , togten der Ruiteren en Knechten , zoo wel van den Koning , als van de vyanden bedorven , en geplonderd wierden : en ten deele om dat deese Beede niet was bepaalt voor eenigen tijd ; sulks de Staaten vreesden de zelfde altijd zoude duuren , en hun te lastig zoude zijn twee Millioenen op te brengen : want de Beeden gedurende de Oorlogen van Keyser Karel , hooghloffeliker gedagtenisse , gemeenlijk

zoo groot niet waaren, en nogtans had men de zelve niet kunnen opbrengen, dan met verkoopen van Renten, daar de Landen voor 't meestendeel nog mede bezwaart waren; sulks men den Koning by eenig onverwagt overval zeer qualik met eenige extraordinaire geldthulp kon bystaan.

Ook hielp veel tot het oproer de armoede daar 't Volk toe vervallen was, door het stilstaan van de Koopmanschap, Zeevaert, en Visserye, waar door by gevolg een oneindelik getal menschen moest ledig loopen, niet wetende waar van te leven. En dese verminderinge van Koopmanschap ontstondt ten deele door de vreesse, die men had van den tienden penning, en door arresten en roveryen der Engelschen, gevoegd by het Zee-rooven onser vyanden: en ten deele door het quaad huis-houden der soldaten, soo ten platten Lande, als in de goede Steeden: waar door de Ingesetenen niet alleen ten hoogsten misnoegt wierden tegen den Koning, maar ook ingebreken bleven van hem behoorlik by te staan; aangefien de protectie, die de Koning hun insgelijks schuldig was, zoo klein was, dat zy scheenen ten prooye gelaten, soo wel aan die hun hadden behooren te beschermen, als aan de vyanden en Zee-roovers.

Alle welke dingen de Ingesetenen wonderlik afkeerig maakten van de Regeeringe des Hertogen van Alba; ende dese afkeerigheid

en kleinachting *wierd* zeer vermeerderd, *door* dien men *wist* dat de Koninck een ander *in* zijn plaats had gekooren, *meer als* achtiën Maanden te vooren eer die hier in 't Land quam.

Dit alles *wierd* van de Rebellen, verban-
nen en andere Misnoegden wel waargeno-
men, om de Landen aan te tasten, *dewijl* de
Hertog *bynaa* van alle noodfakelijke dingen
onvoorfien *was*: want van de Staaten kon hy
geen geld krijgen zoo lang men over den tien-
den Pennig twistede, en hy had de benden der
Ordonnantien, als mede de besettinge der voet-
knechten deser Landen, laten vervallen;
vermits hy hun gantsch geen geld of Ammoni-
tie van Oorlog had doen verschaffen: en alsoo
weinig zorge had hy gedragen, om de Fron-
tieren te fortificeeren: by de Financien en
was noch geld noch credit, om dat des Ko-
nincks gelden door zoo veel verscheide han-
den *wierden* bestierd. Want 't gunt van de
Confiscatien *quam*, *wierd* gehandelt van ee-
nigen daer toe door den Raad van Troubelen
gesteld: het gunt de Koninck zelfs uit Spanjen
overmaakte, *wierd* geregeert door een eige
Spaanse Pagador onder 't opficht van des
Hertogen Secretaris; en aan den zelven moest
men ook reekeninge doen, van het geen uit de
Schattingen of Beeden deser Landen *quam*:
zoo dat de Raad van Financien niet en had
dan (onder de autoriteyt van den Hertog)
te bestieren, het geen uit 's Konincks Domei-
nen.

nen sproot ; dat voorwaar seer weinig ende gansch niet genoegsaam was voor den dagelijken noot: want behalven dat de meeste wedden en tractamenten onbetaalt bleven, als mede de Renten en Obligatien der Ontfangers, zoo was men daer-en-boven zeer veel Gelds schuldig aan Koop-lieden, Soldaten, en anderen. Dus stak men diep in schulden zonder eenig credit daer men in tijde van nood zig mede pleeg te behelpen. 't Welk den vyanden en anderen, die verwarring in den Staat sochten te brengen, deede hoopen, dat de Hertogh geen macht zoude hebben, om hun voornemen te stuiten. Waar by nog quam, dat de voornaamste Steden, daar men in tijden van nood, hulpe van pleeg te trekken, en voornamentlik Antwerpen, machteloos was, want de machtigste vreemde Kooplieden waren vertrokken, en de Stadt door slechte regeering en groote onkosten, zoo arm geworden, dat zy nauweliks voor zig zelven genoeg had, zonder aan den Koninck ietwes te verstreken.

Ook wierd 'er, sedert de komste des Hertogen van Alba, in de Raden veranderinge gemaakt; want hoewel zy pleegen te handelen volgens particuliere instructien, zo en wilde de Hertog daar aan niet verbonden zijn, maar gaf alle Authoriteyt aan den Raad van Troubelen, daar Vergas presideerde met anderen zijns gelijcken: sulks 'er tussen den Secreten Raad en den Raad van Troubelen

zoo goede intelligentie niet was, als wel be-
 hoorde. De R A A D van S T A T E N *wierd*
 ook ontzeenuwt, ja vernietigt, *want* zy nau-
 weliks plaats had om te vergaderen; *dan*
somtijds quamen eenige Raads-Heeren by den
 Hertog, en die communiceerde hem *dan ee-*
nige zaken na zijn believen, sonder eenige ge-
 woonelike forme van Raade. Maar na't aan-
 komen des Hertogen van Medina Celi, dede
 de Hertog van Alba de Raads-Heeren *weder-*
om in hun oude Kamer vergaaderen, *hoewel*
 zonder last van de Ordonnantien, voor dien
 Raad gemaakt, naar te komen, *maar* de Her-
 tog van Alba *handelde* daar naar zijn welge-
 vallen. En als dit ruchtbaar *wierd haalde* hy
 des te meer den haat van groot en klein op
 zijnen halse. Ook *werd* het misnoegen zeer
 vermeerdert, door dien men in Regeeringe
ende dienst van 't Land gebruikte Vremde-
 lingen, die noch spraak, noch aard der In-
 gezeetenen kennende, alles wilden doen
 en herstellen naar de Wetten en gebruiken
 van hun Land; tegen het gevoelen van alle
 wijze lieden, *ja* zelfs tegen 't onderwijs en
 bevel des Catholiken Koning Ferdinand, zij-
 nen Neve Keiser Karel in zijn Uitterste Wil-
 le naagelaten: *Namentlik*, niet dan Inboor-
 lingen te gebruiken, om dat zy de Land-za-
 ken, beter verstaan en liever verrichten; ook
 is 'er het Volk veel beeter mede te vreden;
daar-en-boven, kost het minder: *want men*
bevond,

bevond, dat de drie perſoonen, die men over de fiſcaale ſaaken had geſteld, meer koſteden, als drie de voornaamſte en ſouverainſte Collegien van het Land. Hier by komt noch, dat de Inboorlingen zig niet bequaam en maken, als zy zien, dat menſe veracht ende voorby gaat; en als menſe daarna wel ſoude willen gebruiken, bevind menſe onbequamer. Dus maakten de vremdelingen den Konink wijs, dat de Inboorlingen van naturen onbequaam waren, om Land-ſaaken te beſtieren: of wel, dat zy alle Ketters, en ongetrouw waaren, zoo aan God, als aan den Konink. Wel ſeggen meer ſproot uit de boofaardige laetdunckentheid, als uit hun oordeel: Want men ſag, dat de vremdelingen zelfs in gewichtige ſaken niet deden dat docht, hoewel zy hun ſelven het lof 'er van toefchreven, dan als zy Inboorlingen hadden gebruikt. Want, wat de Religie belangt, men zag het tegendeel zeer klaarlik, en de Kerken gedurig vervult van devote menſchen, betuigende het zelve. Ook was het onreedelik, alle anderente veroordeelen om eenige weinigen, die ongelukkig gedwaalt hadden: ja van die dwaalende zouden 'er veele wederom op den rechten weg gekeert zijn, indien menſe in het Pardon had willen inſluiten. Want voorwaar, indien men alle de Ingezeeten en van ongetrouwigheid wilde beſchuldigen, om dat het Grauw zig in eenige

ge Steeden had laten verleiden, zoo en volgde niet, *dat men* daarom zijn oordeel in het generaal moest verliezen: *Dewijl in der daat* zoo veele eerlike, aanzienelike Lieden en Edelen den Koning getrouw waren gebleeven, ende by den zelve Lijf en goed hadden opgezet.

En wat de bequaamheid aanging, was zeker, *dat* de Inboorlingen meer in verscheide en in hun eigen tale ervaren waren als de Spanjers; *die* alle vremde Talen ver, *jaa* niet Leerens-waardig achten. Ook *wierd 't* inlaaten van Vremdelingen schadelik *in dese Landen* bevonden, *niet alleen* voor de Policie, *daer in* zy alle Wetten en gebruiken wilden fatsoeneren naar hun Land, *zig latende* voorstaan, dat deze Landen zig t'eenemaal naar hun dienden te voegen: *maar* ook in zaaken van Oorlog: *want* zy met hun Soldaten door de vingeren zagen, *ende de* zelve groote moedwil lieten bedrijven; *Daar d'*Inboorlingen meer verpligt *waaren* hun Vaderland, *waar in* zy meer te verliezen hadden, getrouw te wezen: *en* indien zy 't niet waaren *kon men*se lichter straffen: Ook zoude alle hun winst in 't Land blijven. *Dat meer is*, men zag korteling *klaarlik*, in wat ongemakken men vervallen was, met geen Inboorlingen te willen vertrouwen of gebruiken, maar Spanjers; *die* door vreeten, ruiten en zuipen zig zoo hatelik in hunne Garnisoenen hadden gemaakt, *dat*

dat menſe'er niet uit derfde lichten van vreeze, dat menſe niet zoude willen wederom in nemen: gelijk warelik eenige Steeden zig liever by de Rebellen voegden, als Spaanſe Soldaaten te willen in nemen.

Ook wierden de Inboorlingen zeer miſnoegt, om dat de ampten, tegen de Privileedjen, aan Vremdelingen vergeven wierden; wel om dat zy die van hun eige Dieners moeſten verkrijgen, met hun de handen te zalven. En dit was wel de voornaamſte oorzaak van de ongelukken, die deze Landen zijn overgekomen. Want de Prins van Oranjen ziende, dat men hier dus met de amten leefde, en dat'er de Onderdaanen zo over miſnoegt waaren, gifte dat het nu tijd was; en wetende dat hy in 't Jaar 1568. niet had konnen uitrechten met Wapenen tegen den Hertoge van Alba, om dat de gemoederen noch niet genoeg van hem vervremd en waren; maar dat zy in 't contrarie den Hertog hadden geholpen, om hem tegen te ſtaan: zoo nam hy voor, zeg ik, ziende het Volk miſnoegt over den tienden penning, quaade Huishouding der Soldaaten, gebrek van Juritie by den Raad van Troublen, en andere bovengewelde zaaken, zig zelven te helpen, met de verbannen, en met de genen die 't hier te Lande met hun hielden, naamentlik, hun bloedverwanten en vrinden, om nog eenmaal de kanſte wagen. En waarlik, door zijn broeder, Graaf Lodewijk, die in Vrankrijk met de
Hoof-

Hoofden der Hugenoten *had* kennisse ge-
 maakt, kreeg hy de Hugenoten aan zijn snoer :
 en door de misverftanden en Arresten tuffchen
 den Hertogen van Alba en de Konninginne
 van Engeland, *wierd* zy hem toegedaan : zulks
 zy de Verbannen en Zeerovers in Engeland
 voet geevende, des Princen factie zig Mee-
 ster maakte, in 't Jaar 1572. vanden Briele,
 Vliffingen en Enkhuiſen; drie de beſte Ha-
 vens van het Land. En door de Hugenoten
 van Vrankrijk kreeg hy met verraad Valen-
 cijn en Bergen in Henegouwe in : aan de an-
 dere zijde kreeg hy door den Grave van den
 Berg, en andere Geuſen, die 't met hem hielden
 Zutphen in. Ook ging de Prins (om het ſlechte
 Volk te bedriegen) den weg der Hugenootten
 in; namentlik, met hun vryheit van Religie en
 conſcientie te belooven, en 't ontſlaan van
 alle Wetten, Placcaten en bevelen : waar mede
 zy by hun plicht ende gehoorzaamheid *wier-*
den gehouden, daar-en-boven beloofde hyſe te
 Ontlaſten van alle Schattingen en Contributien,
 zelfs van den tienden, twintigſten, en honder-
 ſte penning. Zulks hy alle 't geboefte uit de-
 ze Landen en, uit Vrankrijk, Gaskonjen, En-
 geland en Schotland by een kreeg, ende de
 Hertog van Alba in tegendeel onvoorzien tot
 een nieuwen Oorlog, genoodzaakt *wierd*, van
 den Konink geld te verzoeken, ten ware hy
 zijne Landen wilde verliezen, den zelveſen Ko-
 ning wijs maakende; dat hy 't daar meede
 niet

niet alleen haast te boven zoude komen; maar ook zijne uitgeleide Penningen, ende alle de onkosten des Oorlogs wederom zoude inhalelen, zoo uit de goederen der nieuweliks Gerebelleerden, als oock van de Staaten; *die nu* zwaarigheid maakten den tienden penning te betaalen, *welken zy hem te vooren badden ingewiligt.* De Koninck *hem eenig onderstand gezonden hebbende,* veinste de Hertog *terstond* met grootsheid, tegenstand te willen doen: *want* boven de Hoogduitse en Spaanse Soldaten, *die in dienst waaren,* deede hy nog werven drie Regimenten Hoogduitfen, *bynaa* veertig Vaandelen *uitmakende;* en drie andere Nederduitfen onder den Grave van Bossu, den Heer van Hierges, en den Grave van Meegen, *zijn Broeder,* om Gelderland en 't omleggende Land te bewaaren: *Als mede dede hy werven* noch vijf Regimenten Waalen onder den Heer van Kappres, Liques, en Mondragon; behalven de Soldaaten *die onder den Heere van Billy in Vriessland waren.* En onder den Aarts-Bisschop van Colen, de Hertogen van Holstein, Brunswijk, Saxen, en eenige anderen *deed hy in Duitland tot twaalf duyzend* swaar-gewapende Ruiters aannemen.

Onderentusschen *quam* de Hertog van Medina Celi in 't Land, om 't Gouvernement aan te nemen, als de Hertog van Alba goed zoude vinden *hem te wijken;* maar *vermits* hy dat uitstelde, tot dat hy het verlooren

wederom zoude hebben gewonnen, zoo en bemoeide zig de Hertog van Medina Celi met de Regeering van't Land niet. En hoewel de Hertog van Alba met deeze Krijgsmagt, de Steeden Valencijn, Bergen in Hene-gouw, Mechelen, en andere Steeden in Brabant en Gelderland: ook Campen en Zwol met andere Steden in Vriessland en Over-Yssel, onder zig bragt, en Zutphen met geweld innam: als ook de Stad Haarlem door een lang beleg uithongerde (zoo bleeven evenwel de andere Steeden ende Zee-Havens in Holland ende Zeeland noch onder de macht des Princen van Oranjen. En de Hertog van Alba vertrok in December des Jaars 1573. na Spanjen, latende deeze Landen aan zijn naa-volger Don Louis de Requesens, Commandador Major van Castilien. En hoewel de Prins van Oranjen tot een dekmantel zijner Oorlogen verklaarde; te willen blijven een ootmoedige Dienaar des Koninks: ende dat hy't tegen niemand en had als tegen den Hertog van Alba; zoo vervolgde hy evenwel naa des zelveu vertrek zijne aanslagen tegen den Koning, den Commandador, en andere zijne Dienaars; niet tegenstaande, de Koning hem opentlijk liet weeten, dat het zijn eigen werk was.

E Y N D E.

Aytta, Wigle <<van>>

Historie der gravelyke Regering in Holland Waer by is gevoegd de oorsprong
der nederlandse troublen... en nu eerst in t'leght gebraght

Amsterdam 1670 ca

Regensburg, Staatliche Bibliothek -- 999/Hist.pol.3707

urn:nbn:de:bvb:12-bsb11098413-9